

मिरा भाईदर महानगरपालिका

महापालिका सभागृह कार्यालय,
तिसरा मजला,
दि. ०३/०८/२००४

आज दि. ०३/०८/२००४ रोजी सकाळी ११.०० वाजता मिरा भाईदर महानगरपालिकेची मा. महासभा सुचना क्र. ०३, दि. २३/०७/२००४ रोजीच्या विषय पत्रिकेवर विचार विनीमय करणेकरिता महापालिका सभागृह, ३ रा मजला येथे मा. महापौर यांच्या अध्यक्षतेखाली भरली असता खालीलप्रमाणे सदस्य हजर होते.

उपस्थित सदस्य

श्रीम. मेंडोसा मायरा गिल्बर्ट	महापौर
श्री. वैती चंद्रकांत सिताराम	उपमहापौर
श्री. मॉरस जोजफ रॉड्रीक्स	सभापती
श्री. लिओ कोलासो इजिदोर	सभागृह नेता
श्रीम. गोविंद हेलन जॉर्जी	सदस्या
श्री. बोर्जीस हॅरल जॉर्ज	गटनेता
श्री. पाटील चिंतामण कमलाकर	सदस्य
श्री. पाटील अशोक बळवंत	गटनेता
श्री. पाटील अनंत रामचंद्र	सदस्य
श्रीम. म्हात्रे संगीता विजय	सदस्या
श्रीम. ज्युडी थॉमस डिसोज्ञा	सदस्या
श्री. शेख आसिफ गुलाब	सदस्य
श्री. ठाकुर नितिन गोपीनाथ	सदस्य
श्री. म्हात्रे मिलन वसंत	गटनेता
श्रीम. म्हात्रे नयना गजानन	सदस्या
श्री. अग्रवाल धनराज नंदलाल	सदस्य
श्री. अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधरजी	सदस्य
श्रीम. करंबेळे प्रियांका प्रकाश	सदस्या
श्रीम. गोहिल शानू	सदस्या
श्री. मदन उदितनारायण सिंग	सदस्य
श्री. रोहिदास शंकर पाटील	सदस्य
श्रीम. पाटील प्रभात प्रकाश	सदस्या
श्री. भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय	सदस्य
श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण	सदस्य
श्री. नलावडे दिनेश द.	सदस्य
श्री. हंसु कमलकुमार पांडे	सदस्य
श्रीम. पाटील सुनिता कैलास	सदस्या
श्रीम. पाटील लिला गुरुनाथ	सदस्या
श्री. पाटील प्रफुल्ल काशिनाथ	सदस्य
श्रीम. सावळे निर्मला बाबुराव	सदस्या
श्री. घरत केशव रामभाऊ	सदस्य
श्रीम. ज्योत्स्ना जालिंदर हसनाळे	सदस्या
उर्फ	
शिंदे पुजा प्रताप	
श्रीम. वाडे जिवी हिरा	सदस्या
श्रीम. पाटील अनिता जयवंत	सदस्या
श्री. म्हात्रे परशुराम पद्माकर	सदस्य

श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण	सदस्य
श्रीम. भोईर जयाबाई यशवंत	सदस्या
श्री. पटेल आसिफ गुलाम	सदस्य
श्री. सुर्यकांत अनंतराव भोईर	सदस्य
श्री. मोदी चंद्रकांत भिकालाल	सदस्य
श्री. खान शफीक अहमद	सदस्य
श्रीम. सपार उमा विश्वनाथ	सदस्या
श्री. मेंडोसा स्टीवन जॉन	सदस्य
श्री. पाटील रोहीदास आत्माराम	सदस्य
श्रीम. आल्मेडा जेन्वी युस्टस	सदस्या
श्री. जेम्स इजिदोर कोलासो	सदस्य
श्रीम. जैन गिता भरत	सदस्या
श्री. शहा शशिकांत रतिलाल	सदस्य
श्रीम. शहा रिटा सुभाष	सदस्या
श्री. चौहाण महेंद्रसिंग	सदस्य
श्री. पाटील ध्रुवकिशोर मन्साराम	सदस्य
श्रीम. नरावत भवरीकुंवर चैनसिंह	सदस्या
श्री. पाटील रतन कृष्णा	गटनेता
श्री. पाटील शरद केशव	सदस्य
श्रीम. गोयंका सुधा लक्ष्मीकांत	सदस्या
श्री. पाटील मोहन मधुकर	सदस्य
श्री. भोईर शशिकांत जगन्नाथ	सदस्य
श्रीम. मुक्ता प्रविण रांजणकर	सदस्य
श्री. पाटील प्रेमनाथ गजानन	सदस्य
श्रीम. नाईक शुभांगी सिताराम	सदस्या
श्री. मेहता नरेंद्र	सदस्य
श्री. म्हात्रे तुळशिदास दत्तू	सदस्य
श्रीम. जानी कैलासबेन दिनेशचंद्र	सदस्या
श्रीम. रक्षा एस. शाह	सदस्या
श्री. पाटील मिलन गोविंदराव	सदस्य
श्री. जैन रमेश धरमचंद्र	सदस्य
श्री. ठाकुर प्रकाश पांडुरंग	नामनिर्देशित सदस्य
श्री. दुबोले प्रकाश शंकर	नामनिर्देशित सदस्य
श्री. सुवर्णा रोहित मोहनचंद्र	नामनिर्देशित सदस्य
श्री. परेरा टेरी पॉल	नामनिर्देशित सदस्य

गौरहजर सदस्य

श्री. तिवारी सुरेंद्रप्रसाद मुरलीधर	सदस्य
श्री. रविंद्र भिमेदव माळी	सदस्य
श्रीम. ग्रिटा स्टिफन फॅरो	सदस्या
श्री. अशोक पांडुरंग पाटील	सदस्य
श्रीम. उर्मिला कोमल भामरे	सदस्या
श्री. संजय नारायण पांगे	नामनिर्देशित सदस्य

रजेचा अर्ज दिलेले सदस्य

श्री. पाटील परशुराम दामोदर	विरोधी पक्ष नेता
श्री. पाटील जयंत महादेव	सदस्य
श्री. गावंड आत्माराम बाळाराम	सदस्य
श्रीम. गायकवाड सुरेखा यशवंत	सदस्या
श्री. कुरेशी याकुब इस्माईल	सदस्य
श्री. घोन्सालवीस जोजफ जॉन	सदस्य

वरीलप्रमाणे महासभेकरिता आवश्यक असणारा कोरम पूर्ण झाल्याने मा.महापौरांनी सभेच्या कामकाजास सुरुवात करण्यास सांगितले. त्यानुसार वंदे मातरम् राष्ट्रगीतानंतर सभेच्या कामकाजास सुरुवात झाली.

मा. महापौर :-

नमस्कार, मा. आयुक्त, मा. उपमहापौर, मा. विरोधी पक्षनेते, मा. सभागृह नेते, मा. उपआयुक्त व सर्व उपस्थित सदस्य तसेच मनपा अधिकारी व पत्रकार बंधू आपले सर्वांचे स्वागत. विषय पत्रिकेनुसार असलेल्या महत्त्वाच्या विषयावर चर्चा विनिमय करुन खेळीमेळीच्या वातावरणात सभेचे कामकाज पार पाडावे. प्र. सचिव साहेब सभेचे कामकाज सुरु करावे. धन्यवाद.

प्र. सचिव :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने ह्या सुचनेद्वारे आपणांस कळविण्यांत येते की, मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची महासभा मंगळवार दिनांक ०३/०८/२००८ रोजी सकाळी ११.०० वाजता मिरा भाईंदर महापालिका मुख्य कार्यालय, तिसरा मजला, सभागृहात सभा सुचना क्र. ३ दि. २३/७/२००८ रोजीच्या सोबतच्या विषयपत्रिकेच्या प्रकरणावर विचार विनिमय करण्यासाठी आयोजित करण्यांत येत आहे. प्रथम प्रश्नोत्तराच्या तासाला सुरुवात होत आहे. ११ वाजुन ३० मिनिटे झालेली आहेत. पहिला प्रश्न मी पुकारतो आहे. श्री. अनंत रामचंद्र पाटील यांनी विचारलेला प्रश्न आहे.

मदन उदित नारायण सिंह :-

सचिव साहेब, मी एक लक्षवेधी सुचना दिलेली होती.

प्र. सचिव :-

पहिला प्रश्नोत्तराचा तास आहे.

अनंत पाटील :-

मा. महापौर महोदय, मी एक मिरा भाईंदर महापालिकेच्या हद्दीमध्ये २३० सव्हे नंबरची जी जागा आहे. त्या शिलोत्र्याच्या जागा असून त्यात महानगरपालिकेने भरावाचे काम चालू केलेले आहे. परंतु आपण यात असे म्हटले आहे की जमिनीत अतिक्रमण वगैरे असे केलेले नाही. परंतु मला असे वाटते की तिथे अतिक्रमणच झालेले आहे. म्हणजे जसे कुंपणाने शेत खाल्यानंतर न्याय मागायचा कुणाकडून? अशा तऱ्हेचा हा महानगरपालिकेने जरी विकासाच्या कामासाठी ही जागा घेतलेली असेल तरी स्पष्टपणे म्हटलेले आहे की, सॉल्ट डिपार्टमेंटची जागा आहे. परंतु जवळ जवळ मिरा भाईंदर महापालिकेमध्ये परंपरागत मीठ उत्पादन करणारे शिलोत्री बांधव यांच्या मिठागरात पालिकेने माती भराव केला असुन त्यांच्या मीठ उत्पादनात परिणाम झालेला आहे आणि त्याचबरोबर पिढ्यानपिढ्या हे लोक कष्ट करत असतात. उपजिविकेचे साधन म्हणून उपयोग करत असतात जवळ जवळ ब्रिटिश काळापासुन हा जो व्यवसाय चालू आहे त्या व्यवसायावरच आपण गदा आणलेली आहे आणि अशातऱ्हेने आपण अतिक्रमण केलेले नाही हे म्हणणे चुकीचे आहे. कारण त्याच्याकडे जो काही पुरावा आहे फक्त सॉल्ट डिपार्टमेंटचे नांव लावलेले आहे. त्या सॉल्ट डिपार्टमेंटचा काही अधिकार नसावा. त्याच्यात जो राहिल त्याचे घर आणि कसेल त्याची जमीन. मग कसणाऱ्या व्यक्तीवर जर तुम्ही परागंदा करीत असाल तर आम्ही न्याय मागायचा कोणाकडे? मग अशा तऱ्हेने आपण त्या वहिवाटदार असणाऱ्या शिलोत्र्यांना योग्य त्या बातचीतसाठी बोलवावे. त्याच्या भुमिका आपण समजुन घ्याव्यात. त्यांना योग्य न्याय द्यावा. आणि नंतर ही जी आरक्षणाची जागा आहे तर त्या आरक्षण जागेवर आपल्याला काय करण्यासारखे असेल तर आपण शिलोत्री बांधवांवर आपण निश्चितच काहीतरी मार्ग काढू शकाल असे मला वाटते. परंतु ह्या भरावामुळे त्याचे जे काय नुकसान झालेले आहे तर त्या नुकसानाला जबाबदार कोण? आपण याबाबत खुलासा करावा.

एस्. आर. शेंडे :-

मा. महापौरांच्या आणि मा. आयुक्तांच्या परवानगीने बोलतोय की, त्या जागेवर अतिक्रमण केलेले आहे हा जो प्रश्न होता तो ह्या वस्तूस्थितीला आधारित नाही कारण मार्च १९९४ मध्ये ती जागा मा. जिल्हाधिकारी यांच्याकडे नगरपालिकेला हस्तांतरीत करण्यांत आलेली होती आणि त्याच्यानंतर सहा महिन्यांच्या आत मालकी हक्काचा निश्चित बोध होत नसल्यामुळे ती ऑर्डर पेडींग ठेवण्यांत आलेली आहे. त्याच्यानंतर शिलोत्री संघाच्या त्या जागेचा काय संबंध आहे. ह्यासाठी आम्ही त्यांना विचारणा केलेली आहे व तुमच्याकडे त्या जागेसंबंधी जे काही पुरावे असतील ते जागेचे पुरावे त्यांच्या मालकी हक्काबद्दल सादर करण्याबाबत जानेवारी २००४ मध्ये आम्ही कळविलेले आहे. त्याबाबत त्यांनी कोणतेही उत्तर दिलेले नाही व त्यांची मालकी अद्यापही सिद्ध झालेली नाही आणि तो सातबारा आहे. सव्हे नं. २२९, २३० हे सात बारे

पेलणी आगार आणि बुबु आगार असा त्याच्यामध्ये एक उल्लेख आहे. त्याच्यामुळे ही जागा शिलोत्री संघाची कशी आहे? हे काही निश्चित करता येणार नाही.

अनंत पाटील :-

शिलोत्री संघाची जागा तर आहेच. कलेक्टरने त्याच्यावर स्टेदेखील आणलेला होता आणि त्या स्टे संदर्भात आपली काय भूमिका आहे? स्टे उठला आहे का?

एस्. आर. शेंडे :-

स्टे दिलेला नाही. जी जागा तत्कालीन नगरपालिकेला ग्रॅन्ड केलेली आहे. ती जागा मालकी हक्क निश्चित होईपर्यंत ऑर्डर पेन्डींग ठेवलेली आहे. स्टे दिलेला नाही. त्याच्यामुळे आम्ही त्यांच्याकडे परत मागणी केलेली आहे आणि त्या जागेची सद्यस्थितीत मोजणी झालेली आहे. मोजणी झाल्यानंतर आणि या मालकी हक्काचा निश्चित उलगडा झाल्यानंतर ती जागा परत जिल्हाधिकारी यांच्याकडून आपल्याला प्राप्त होईल.

अनंत पाटील :-

ठिक आहे.

रोहिदास पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, एकतर हा विषय इथे असलेल्या मीठ उत्पादकांच्या अत्यंत जिद्दाच्या विषय आहे.

लिओ कोलासो :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील मला सांगावेसे वाटते की, प्रश्नोत्तराच्या तासाला संबंधित सभासदांनाच प्रथम जास्त बोलण्याची संधी देण्यात यावी असे ठरलेले आहे.

रोहिदास पाटील :-

सभागृह नेत्यांना माझी विनंती आहे. महापौरांनी अडवले नाही आणि हा काही वादविवादाचा विषय नाही. सभागृहात एक वास्तविक माहिती देण्याचा विषय आहे. म्हणून सांगतो की, या मीठ उत्पादकांच्या फक्त वारसा हक्काचा, जीवन मरणाचा विषय नाही. अनेक वर्षे जी शिलोत्री शेत पिकवतात, मीठ पिकवतात त्यांच्या इतिहासाचा हा विषय आहे. पहिल्यांदा एकतर अरविंद रेड्डी जिल्हाधिकारी यांनी नगरपरिषदेच्या विनंतीनुसार ही जागा नगरपालिकेकडे देण्याचा आदेश काढला होता. त्याचवेळी शिलोत्री संघाच्या नेत्यांनी त्यांना अप्रोच केल्यानंतर जमिन खड्यांचे पेपर सादर केल्या नंतर जिल्हाधिकाऱ्यांनी दिलेला आदेश रद्द केल्याचे पेपरसुद्धा आमच्याकडे आहेत. त्यामुळे आज नगरपरिषदेकडे, महापालिकेकडे ती जागा वर्ग झालेली नाही. हे खरे आहे की, शिलोत्री संघाने अपिल केल्यानंतर, माहिती दिल्यानंतर तो आदेश रद्द केला. म्हणजे त्याच्याशी कन्सर्न शिलोत्री संघ आला आणि आजच्या ही घटकेला शिलोत्री संघाचा एक नाही अशा अनेक मिठागरांवर त्यांच हक्क आहेत. तो वादग्रस्त विषय आहे. त्यामुळे आपण जे निवेदन करतात की, शिलोत्री संघाचा हक्क सिद्ध होत नाही. मी सभागृहाच्या वतीने सांगतो, सर्व नगरसेवक या मातीशी एकरूप आहेत. आपण अधिकारी म्हणून फक्त दोन ओळी वाचून सभागृहाला माहिती देत असाल ती माहिती अपुरी आहे. चुकीची आहे. हेही तितकेच खरे की, ती माहिती चुकीची आहे. अशी वस्तुस्थिती नाही. वस्तुस्थिती ही आहे की शिलोत्री संघाचा आजही तिथे हक्क आहे. आणि सुभाषचंद्र बोस जे स्टेडिअम आहे. त्याचा जमीनखर्डा क्लिअरकट आहे. काही ठिकाणी जमीन जमीनखर्डा क्लिअर नाही. आणि जमिन खड्यांचे पेपर बघूनच रेड्डी साहेबांनी तो आदेश रद्द केलेला आहे. ही वस्तुस्थिती आहे. त्यामुळे आमची विनंती आहे की, जसे सन्मा. सदस्य अनंत पाटील यांनी सांगितले की, तिकडच्या शिलोत्र्यांना विश्वासात घेऊन तुम्ही हे करावे. हा एक त्यातील पर्याय आहे. पण त्याच्याही पलिकडचे म्हणायचे असेल तर आज महापालिकेला त्या जागेत एकही रुपया खर्च करायचा अधिकार नाही. आपल्याला वादविवादात घालण्यात काही अर्थ नाही.

अशोक पाटील :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो, सन्मा. सदस्य अनंत पाटील यांनी मिठागराच्या जमिनी संदर्भात जो प्रश्न उपस्थित केलेला आहे. त्यांच्या प्रश्नाच्या संदर्भात नगरविकास खात्याचे शॅडेंसाहेब यांनी जे वक्तव्य केले की, या जागेसंदर्भात कसलाही स्टे नाही. हे खरे म्हणजे चुकीचे आहे. १९९५ साली ज्यावेळी या स्टेडियमवर माती भरावाचे काम सुरु झाले. त्यावेळी संबंधित शिलोत्री संघाने सिव्हिल सुट नंबर १२२४. १९९५ साली स्थगिती आदेश दिलेला होता. या जमिनीवर या शिलोत्री बांधवांनी काही ऑब्जेक्शन घेतले नाही. किंवा कशाही पद्धतीचा स्टे नाही. हे म्हणणे चुकीचे आहे. हे मी सभागृहाच्या निर्दर्शनास आणून देतो.

मिलन पाटील :-

आता सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी जे वक्तव्य केले, की ईस्टमध्ये त्यांनी सरकारी जागा संपादन करून जी एकदम खराब जागा होती. तिथे त्यांनी चांगले कॉलेज बांधून गार्डन वगैरे करून नंदनवन केलेले आहे. परंतु, आमच्या वेस्टमध्ये एकच असे गार्डन आहे की, मुलांना खेळण्याकरीता नगरपालिकेने ते विकसित केलेले आहे. तर त्याच्यावर सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी ऑब्जेक्शन घेणे. हे आम्हाला चुकीचे वाटत आहे आणि नगरपालिकेने जे केलेले आहे. ते योग्यच आहे. शिलोत्र्यांचे काहीही अतिक्रमण झालेले नाही.

अनंत पाटील :-

सन्मा. सदस्य मिलन पाटील गार्डनवर ऑब्जेक्शन घेण्याचा हा प्रश्न उद्भवतच नाही आहे.

मोहन पाटील :-

महापौर मॅडम, या ठिकाणी जो शिलोत्र्यांचा प्रश्न आहे. या शिलोत्र्यांच्या प्रश्नाबाबत सर्वात जिद्दाळ्याचा हा प्रश्न आहे. ज्या मातीमध्ये आग्री, कोळी वाढले, स्थानिक लोक वाढली. त्यांच्या पोट-पाण्याचा या ठिकाणी प्रश्न होता आणि हा विषय आस्थेचा म्हणून सर्वांनी बोलले पाहिजे. सन्मा. सदस्य मिलन पाटील यांनी जी भुमिका मांडली. ती मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या जागेचा जो भराव केलेला आहे. तो जागेचा भराव या शहराच्या विकासाच्या दृष्टिकोनातून केलेला आहे. परंतु, शहराचा विकास होत असताना ज्या ठिकाणी शिलोत्र्यांची पोटगी ज्या विषयी संबंधित आहे. त्याचा खुलासा, प्रति खुलासा होणे आणि चर्चा होणे हे क्रमप्राप्त आहे. म्हणून सन्मा. सदस्य मिलन पाटील यांनी जो विषय मांडला तो विषय शिलोत्र्यांच्या विरोधात आहे. असा त्याचा आशय होऊ शकत नाही आहे. आणि या ठिकाणी शेंडेसाहेबांनी आपल्याला उत्तर दिले की, ही जी जागा आहे. त्याच्या मालकीचा खुलासा होणे फार जरूरी आहे की, मालकी शिलोत्र्यांची असेल तर शिलोत्र्यांवर अन्याय होता कामा नये. ही जागा शिलोत्र्यांकडून शहराच्या विकासाकरीता आम्हाला मिळाली पाहिजे. शहराच्या विकासांमध्ये शिलोत्र्यांच्यादेखील सिंहाचा वाटा आहे. त्यांचाही सहभाग आहे. परंतु त्यांच्या काही मागण्या असतील त्या मागण्यांच्या संदर्भात सन्मा. सदस्य अनंत पाटील यांनी जो या ठिकाणी प्रश्न मांडला होता. त्या चर्चेमध्ये सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी सहभाग घेतला, सन्मा. सदस्य अशोक पाटील यांनी सहभाग घेतला. तर सन्मा. सदस्य मिलन पाटील यांचा आक्षेप वेगळा नाही आहे. परंतु, अशा पद्धतीने शिलोत्र्यांचा सहभाग झाला पाहिजे. या ठिकाणी शिलोत्र्यांचे म्हणणे ऐकून घेतले पाहिजे. असा विषय आणि आशय या सर्व सभागृहाचा आहे. फक्त सांगायचा उद्देश एकच आहे की, आपण शिलोत्र्यांना बोलावून कमिशनरसाहेब त्या विषयावर चर्चा करण्यास आपण भाग पाडले पाहिजे. तर त्याच्यातून चांगले निष्पन्न होईल. कारण शिलोत्री आणि शहर विकास हे दोन्ही एकच भाग आहेत. शहराचा विकास म्हणजे शिलोत्र्यांचा विकास शिलोत्र्यांचा विकास म्हणजे शहराचा विकास हे दोन्ही भाग एकच आहेत. म्हणून आमचे आणि आमच्यातर्फेदेखील सर्वांचे म्हणणे आहे की, आपण शिलोत्र्यांना बोलावून त्यांच्याशी चर्चा करावी. धन्यवाद.

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांना शिलोत्री बांधवांबद्दल अतिशय प्रेम निर्माण झालेले दिसत आहे. त्याबद्दल धन्यवाद. शिलोत्री संघाचा लढा हा काही आजपासुनचा नाही आहे. आपल्या सर्वांना हे माहिती आहे की, शिलोत्री संघाची काय भुमिका आहे? शिलोत्री संघाचे काय अधिकार आहेत? शिलोत्री संघाच्या जमिनी किती वर्षांपासुन त्यांच्या उपभोगात आहेत. त्या ठिकाणी किती वर्षांपासुन मिठागरामध्ये मीठ पिकविले जाते. इतके सगळे माहिती असतानासुद्धा शिलोत्र्यांच्या जमिनीवरचा काय अधिकार आहे? हे माहिती करून घेण्यापूर्वीच सभागृहामध्ये हा विषय ३५ नंबरला आलेला आहे आणि आपण एकतर्फ असे ठरवितो आहे की, ही जमिन मिठागर खात्याची आहे. म्हणून आपण त्यांना बंध पत्र लिहून घ्यायला सुद्धा तयार झालेले आहात. जर जमिनीचे रेकॉर्ड पाहिले तर कुठेही मिठागर खाते असा कुठेही उल्लेख नाही आहे. फक्त मिठागर असा उल्लेख या ठिकाणी आहे. मघाशी सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी सांगितले की, पूर्वीसुद्धा या जमिनी ताब्यात घेण्यासंदर्भात कारवाई केली असता जिल्हाधिकारी अरविंद रेड्डीसाहेब यांनी ही कारवाई मागे घेतली. तेव्हादेखील सगळे माहिती असताना आग्री, कोळी लोक हे सगळे भुमिपुत्र म्हणून या ठिकाणी लोकप्रतिनिधी असताना सुद्धा शिलोत्री संघाबद्दल जर एवढे प्रेम होते. तर हा विषय या ठिकाणी आणायलाच नको होता. आपण या अगोदर शिलोत्री संघाच्या लोकांना बोलवायला पाहिजे होते आणि त्यांच्याशी चर्चा करायला पाहिजे होती. आपण एकतर्फी बंध पत्र लिहून घ्यायला तयार झालात. या अर्थी आपल्याला शिलोत्री संघाच्या लोकांबद्दल किंवा आग्री, कोळी लोकांबद्दल किती प्रेम आहे? हे या ठिकाणी सिद्ध होते आणि कृपा करून अशी कुठलीही कारवाई आपण करू नये. पूर्वीसुद्धा केन्द्र सरकारने एक अध्यादेश काढला होता. फुड प्रिव्हेन्शन अॅन्ड अॅडमिनिस्ट्रेशन अॅक्टमध्ये अमेन्डमेन्ट आणलेली होती आणि तुम्हाला माहिती नसेल संपुर्ण भारत देशात इतका मोठे आंदोलन झाले

नाही. तितके मोठे आंदोलन मिरा भाईंदरच्या शिलोत्री संघाने केले होते. आणि त्याला सगळे नेते म्हणजेच अर्धे राष्ट्रवादीचे नेते, काँग्रेसचे नेते, शिवसेनेचे नेते झाडुन त्या आंदोलनाला त्या ठिकाणी उपस्थित झाले होते. केवळ आयोजिनयुक्त मीठ पिकवावे असा फतवा काढुन शिलोच्यांच्या जमिनी त्यांच्याकडुन ताब्यात घेण्यासंदर्भात केन्द्र सरकारच्या आरोग्य खात्याने जी काही चाल चालली होती. त्या संदर्भातील आंदोलन होते आणि ते आपल्याला विसरता कामा नये आणि बहुतेक लोकप्रतिनिधी त्यामध्ये सामील झाले होते. असे असतानासुद्धा शिलोत्री संघाच्या जमिनीच्या हक्काबाबत असे कुठल्याही प्रकारचे आपण डायर्हसेशन करू नये. महापौर मॅडम अशी माझी आपल्याला विनंती आहे.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. महापौर महोदया आणि सन्मा. सदस्य या ठिकाणी स्टेडियमसाठी म्हणुन जी जमिन वापरली गेली. त्याच्या संदर्भात शिलोत्र्यांच्या हक्काबाबतची चर्चा सन्मा. सदस्य पाटीलसाहेबांनी उपस्थित केलेली आहे. याला उत्तर देत असताना सहाय्यक नगररचनाकारांनी असे म्हटले आहे की, याच्यावर जिल्हाधिकार्यांनी स्टे दिलेला नाही. ते म्हणणे खरे आहे. कारण ती ऑर्डर रद्द केलेली आहे. स्टे केलेली नाही.

अशोक पाटील :-

साहेब, जिल्हाधिकार्यांनी ऑर्डर दिलेली नाही. पण कोर्टाने दिलेली आहे.

मा. आयुक्त :-

मी खुलासा करतो. जिल्हाधिकार्यांनी असे म्हटलेले आहे की, २२९ आणि २३० या सर्वे नंबरमधील अठरा हेक्टर जमिन स्टेडियमच्या प्रयोजनाकरीता तत्कालीन मिरा भाईंदर नगरपालिकेला जी हस्तांतरित झालेली होती. तिच्या बाबतीमध्ये अधिकारी अभिलेखात जरी सरकारी खालसा असे नमुद केलेले असेल तरी सात-बान्यावरुन ही जमिन निश्चितपणे सरकारी असल्याचे स्पष्ट होत नाही. अशा प्रकारचा उल्लेख हा त्यांच्या आदेशामध्ये आहे. म्हणजे जी पुर्वीची ऑर्डर रद्द केली. त्या रद्द केलेल्याच्या आदेशामध्ये आहे. जिथे जिल्हाधिकार्यांच्याच मनामध्ये त्याच्या मालकीविषयी संभ्रम निर्माण झालेला आहे आणि हा संभ्रम किती दिवस आणखी नक्की चालणार आहे. ते आपल्याला कळायला काही मार्ग नाही. ही १५/९/१९९४ ची ऑर्डर आहे. ज्या ऑर्डरच्या आधारे हे पूर्वीचे आदेश कॅन्सल झालेले आहेत. आता इथे असा प्रश्न आहे की, ती आरक्षणातील जमिन आहे. स्टेडियमच्या आरक्षणाबद्दल याच सभागृहामध्ये अनेक वेळेला सदस्यांनी भावपूर्ण भाषणे केलेली आहेत. आणि स्टेडियमचा विकास झाला पाहिजे. अशा प्रकारची मते व्यक्त केलेली आहेत. प्रश्न असा आहे की, ह्या स्टेडियमचा विकास करायचा आहे किंवा नाही. जर करायचा असेल तर मालकी हक्क सिद्ध झाला. आता जिल्हाधिकार्यांच्या पत्रावरुन असे दिसते की, मालकी हक्क स्पष्ट होत नाही. आपण जिल्हाधिकार्यांना विनंती करू. माझ्याकडे जो सात-बारा उपलब्ध आहे. या सात-बान्यामध्ये २३० सर्व्हे नंबरला पेलणी आगार आणि २२९ सर्व्हे नंबरला बुबु आगार अशाप्रकारचा उल्लेख आहे. आता पेलणी आगार आणि बुबु आगार म्हणजे मालकी हक्क नक्की काय आहे? हे त्यांच्यावरुन काही स्पष्ट होत नाही तर हा सर्व मालकी हक्काचा जो प्रश्न किंवा लढा आहे. हा एक भाग झाला आणि स्टेडियमचा विकास हा दुसरा भाग झाला. या ठिकाणी आपल्याला माझी अशी विनंती आहे की, जर आपल्या ठरलेल्या आरक्षणाप्रमाणे स्टेडियमचा विकास करायचा असेल. अठरा हेक्टरचे आरक्षण आहे आणि मला वाटते माझ्या अंदाजाने सात हेक्टरचा विकास आपण करू शकलेलो आहे. तर जो बाकीचा विकास आहे. तो करायचा आहे किंवा नाही हेही या सभागृहाने ठरवायचे आहे आणि ते करीत असताना जर शिलोत्री बांधवाचा त्या ठिकाणी हक्क सिद्ध झाला तर नक्कीच त्यांना जे कॉम्पनसेशन देय असेल ते द्यावे लागणार आहे. ते सॉल्ट डिपार्टमेंटला द्यायचे की शिलोत्रींना द्यायचे हा प्रश्न आपल्या महापालिकेच्या दृष्टीने तसा गौण आहे. आपल्याला कुणाला तरी ते द्यायचेच आहे आणि कशाप्रकारे द्यायचे ते त्या त्यावेळची जी प्रचलित बाजारभावाची किंमत असेल त्यानुसार ते ठरेल. तेव्हा या ठिकाणी मला असे सबमित करायचे आहे. कि जेव्हा मालकी हक्काचे प्रश्न अंतिमरित्या निकालात निघेल. त्यावेळी कॉम्पनसेशनचा प्रश्न देखील विचारात घेतला जाईल आणि त्यानुसार शिलोत्र्यांचे हक्क आहेत. ते हक्क जर सिद्ध झाले तर त्यांना नुकसानभरपाई नक्की दिली जाईल. धन्यवाद.

अशोक पाटील :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो, आयुक्तसाहेब आपण आता जे निवेदन केले की, आपल्या शिलोत्री बांधवांना न्याय द्यायचा आहे आणि आपण एका बाजुने सांगता मालकी हक्क सिद्ध झाल्यानंतर जो कोणी मालक असेल त्यांना आपण देऊ असे आपण आपल्या निवेदनात म्हटले आणि त्याच अजेन्डावर तुम्ही तो शेवटचा विषय घेतलेला आहे. त्याच्यात तुम्ही सॉल्ट डिपार्टमेंटला बंध पत्र लिहुन देण्यासाठी सभागृहाची संमतीदेखील मागतलेली आहे.

मा. आयुक्त :-

जर त्यांचा मालकी हक्क सिद्ध झाला तरच पुढचा प्रश्न येणार नाही. जरी बंध पत्र दिले तरी मालकी हक्क जिल्हाधिकारीच ठरविणार आहेत. त्याचे सात-बारा आहेत. त्याच्यामधील जे फेरफार आहेत.

रोहिदास पाटील :-

साहेब, बंध पत्रामध्ये दोन्ही आले पाहिजे. शिलोत्री संघाचे आगार आहेत. त्या शिलोत्री संघाचे जमिनकरणांमध्ये नाव आहे. आपली दोन्ही कामे आहेत. शहराचा विकास झाला पाहिजे. हे ही बरोबर आहे. शिलोत्री जे आहेत ते अज्ञानी आहेत. त्याच्यामध्ये ते कमी पडतात. म्हणून हे प्रकरण मागे चाललेले आहे. महापालिकेने त्याच्यावर पुढाकार घ्यावा. त्यांचेदेखिल हक्क साबित करावे. आणि सॉल्ट डिपार्टमेंटचे हक्कही साबित करावे.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील या ठिकाणी शिलोत्र्यांचे हक्क कुणीही नाकारलेले नाही आहेत. जर ते तसे सिद्ध झाले असेच मी म्हणतो. आज जिल्हाधिकारी स्वतःच त्या हक्काविषयी त्यांच्या मनामध्ये संभ्रम आहे आणि त्यांनी आदेशामध्ये तसेच म्हटलेले आहे. जर शिलोत्र्यांचे हक्क सिद्ध झाले तर त्या हक्कानुसार त्यांना कॉम्पीनसेशनचे पेमेन्ट मिळेल.

प्रफुल्ल पाटील :-

टिपणीमध्ये स्पष्ट म्हटलेले आहे. शेवटच्या ३५ नंबरच्या विषयी टिपणीमध्ये सद्यस्थितीत सॉल्ट विभागाने शासन बाजारभावाने जे अधिमुल्य निश्चित करेल. ते महानगरपालिका भरण्यास तयार असल्याचे हमीपत्र सादर करण्यास कळविले आहे. आपण जमिनीची किंमत ठरविली ती आम्ही सॉल्ट डिपार्टमेंटला द्यायला तयार आहोत. म्हणजे शासन जमिनीची किंमत ठरविणार आणि आम्ही ती सॉल्ट डिपार्टमेंटला द्यायची असे बंध पत्र लिहून दिले तर शिलोत्री बांधवांचे हित बघण्याचा प्रश्नच कुठे आला?

मा. आयुक्त :-

जे बंधपत्र लिहून द्यायचे आहे. त्यांचा मालकी हक्क सिद्ध झाला तर अॅक्चुअल जे पेमेन्ट द्यायचे आहे. ते तेव्हाच होईल.

प्रफुल्ल पाटील :-

तुम्ही तसे बंध पत्र शिलोत्री संघालासुद्धा द्या. ते सुद्धा मागतिल.

रोहिदास पाटील :-

सॉल्ट डिपार्टमेंट/ शिलोत्री संघ असे आले पाहिजे. हा शब्द द्यायला पाहिजे. अशी आमची आग्रहाची विनंती आहे.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील साहेब दोन्हीही बाबतीत हक्क सिद्ध झाला तरच हा प्रश्न आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

या ठिकाणी टिपणीमध्ये फक्त सॉल्ट डिपार्टमेंटचाच विषय आहे.

रोहिदास पाटील :-

पण आपला हक्क नाकारला नाही.

मा. आयुक्त :-

त्यांचा हक्क सिद्ध झालातर त्यांना द्यावेच लागणार आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

म्हणूनच पहिल्यांदा जिल्हाधिकाऱ्यांकडे हे प्रकरण पाठवा आणि कोणाचा हक्क आहे. कोणाची मालकी आहे हे ठरू द्या.

मा. आयुक्त :-

जिल्हाधिकाऱ्यांकडे ऑलरेडी प्रकरणे आहेत. त्यांनी सर्वे करायला सांगितलेला होता. तो आमचा सर्व्हेदेखिल पूर्ण होत आलेला आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

साहेब, जिल्हाधिकाऱ्यांनी जेव्हा आदेश काढून आपल्याला सांगितले की, याच्यावरून सॉल्ट डिपार्टमेंटची मालकी सिद्ध होत नाही. याच्यापेक्षा मोठा पुरावा काय? तसे असेल तर हा विषय आणणे चुकीचे आहे.

रोहिदास पाटील :-

शिलोत्र्यांची जागा आहे की वादग्रस्त आहे. तर वादग्रस्त पार्टी म्हणून त्यांना मान्य आहे. ते आपल्यालाही मान्य असायला पाहिजे.

मा. आयुक्त :-

निश्चित जमीन सरकारी आहे असे स्पष्ट होत नाही असे म्हटलेले आहे तरी मालकी ठरण्यासाठी चौकशीची आवश्यकता आहे असे जिल्हाधिका-यांनी म्हटलेले आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

याच प्रकारच्या अनेक चौकश्या अनेक न्यायालयातुन चालू आहेत. बऱ्याचश्या न्यायालयामध्ये सॉल्ट डिपार्टमेंटच्या मालकी हक्काबाबत बऱ्याचशा वेगवेगळ्या न्यायालयामध्ये केसेस चालू आहेत. नुसत्या जिल्हाधिकारी यांच्याकडेच नाही आहेत. जिल्हाधिकाऱ्यांकडे गेल्यानंतर म्हणतील त्या न्यायालयात न्यायप्रविष्ट आहेत.

मा. आयुक्त :-

असु शकतील.

प्रफुल्ल पाटील :-

असु शकतील हा वेगळा भाग आहे. आहेत. आम्ही जेव्हा आहेत सांगतो ते केसेस प्रलंबित आहेत म्हणुनच. त्यामुळे आपण याबाबतीत असे करू नये.

मा. आयुक्त :-

आम्ही काहीच केलेले नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

तुम्ही बंध पत्र मागता म्हणजे तुम्ही मिठ खात्याला त्यांचे मालकी हक्क सिद्ध करण्यास सहकार्य करीत आहात.

मा. आयुक्त :-

जे काही व्हायचे ते आपल्याच काळात झालेले आहे.

रोहिदास पाटील :-

तुम्ही काही केलेले नाही. आम्ही दुरुस्ती सांगतो. आमच्या दुरुस्तीचा स्विकार करावा. एवढीच तुम्हाला विनंती करतो. तुम्ही उपभोक्ते आहात.

धनराज अग्रवाल :-

महापौर महोदय, मी या समस्येशी संबंधित आहे. परंतु, माझा आगार पहिला उरण मध्ये होता. त्याच्यात गव्हर्नमेन्टने अॅक्वायर केले. अॅक्वायर केल्यानंतर उरण बेलापूरचे जे प्रकरण अजून पंचवीस वर्षापूर्वी आम्ही अलिबाग कोर्टमध्ये केस केली होती. ती केस नंतर हायकोर्टात गेली. हायकोर्टातुन सुप्रीम कोर्टात गेली. सुप्रीम कोर्टातुन परत हायकोर्टात आलेली आहे. अजून त्याचा निकाल लागलेला नाही. परंतु, निकाल लागताना कोर्टाने अशी एक व्यवस्था केलेली आहे. ज्यांचे ज्यांचे आगर्स आहेत. त्यांना तुम्ही पोटगी म्हणुन त्यांचे बिझनेस लॉस म्हणुन तुम्ही त्यांना एवढे पैसे घायला पाहिजेत. आणि मालकी हक्क ठरेल तेव्हा ते पूर्ण पैसे मिळणार आहेत. आपण जर शिलोऱ्यांची जमीन घेणार असाल तर त्यांचेदेखील पोटगी हक्क असतील. जो बिझनेस लॉस होत असेल त्यांनादेखील आपण काहीतरी दिले पाहिजे. असा कोर्टाचा निकाल लागलेला आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

अजून एक विषय आहे. आताच भाईदरच्या एका मिठागराला सॉल्ट डिपार्टमेंट बंदी आली की, तुम्ही मीठ पिकवू शकत नाही. आमची जागा आहे. नंतर ते मॅटर हायकोर्टात गेले. हायकोर्टामध्ये सहा महिन्यांनंतर निकाल लागला की, सॉल्ट डिपार्टमेंट त्याला मालकी हक्क सिद्ध करू शकले नाहीत. आणि त्याला मीठ पिकवायला परवानगी दिली आणि आता सहा महिन्यांनंतर परत मीठ पिकवायला घेतलेले आहे. म्हणुन असे सर्व करताना सर्व बाबींची तुम्ही शहानिशा करा. आणि कुठल्याही शिलोऱ्यावर अन्याय होणार नाही. याची आपण जरा काळजी घ्या.

लिओ कोलासो :-

सन्मा. सदस्य अनंत पाटील यांच्या शिलोत्री बांधवांच्या संबंधातील विषयाच्या प्रश्नाबद्दल चर्चा होताना जी काही या सभागृहात चर्चा झाली. त्याप्रमाणेच प्रस्ताव क्र. ३५ चा देखिल उल्लेख करण्यांत आला. सन्मा. सदस्य अनंत पाटील यांचा प्रश्न आणि प्रस्ताव क्र. ३५ मध्ये प्रस्तावित केलेल्या बंध पत्राचा प्रश्न हा इंटरलिक आहे. एकमेकांशी गुंतलेला आहे. सभागृहाने जर असा विचार करुन याही प्रश्नाचा याचवेळी विचार केला तर बरे होईल. पण तत्पूर्वी जे सभागृहाने व्यक्त केले आहे ते मी मा. महापौर साहेबांच्या निर्देशनास आणुन देऊ इच्छितो की, सन्मा. सभागृहाने असे व्यक्त केले आहे की, मिठागरांच्या जमिनीचा प्रश्न हा वादांकित आहे. अनेक कोर्ट प्रकरणामध्ये या बाबी अद्यापिसुद्धा अनिर्णयावस्थेत आहेत. मागे काही जाहिर झाले होते की, अलिबागच्या कोर्टामध्ये मीठ उत्पादकांच्या बाजुने निकाल लागला होता.

पण त्याच्यावर अपिल झालेले आहे. तर बंध पत्र देताना सुद्धा याबद्दल आपल्याला व्यवस्थित उल्लेख करून मला वाटते की, बंध पत्र देताना मिठागर जमिनीच्या टायटलचा जो प्रश्न वादांकित असल्याने तुरंत स्थितीत तो प्रश्न सोडवून देण्याची जबाबदारी सॉल्ट विभागाची राहिल. अशा स्वरूपाचा देखील विचार करण्यांत यावा असे मी व्यक्त करतो.

रोहिदास पाटील :-

याच्यामध्ये सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो साहेबांनी केलेली सुचना ठिक आहे. त्यांनी त्यांच्या पद्धतीने दिलेले आहे. आमची शिलोत्र्यांच्यावतीने विनंती आहे, आम्ही गावचे भुमिपुत्र म्हणून आमची विनंती आहे की, हा लिगल अँडवाइस करून महापालिकेने शिलोत्र्यांचे कुठेही नुकसान होणार नाही. आमचा पुन्हा आग्रह आहे. सॉल्ट ही बंध पत्रामध्ये एक पार्टी न राहता एक किंवा अनेक शिलोत्री, शिलोत्री संघ, त्यांचे काही ठिकाणी शिलोत्री संघ आहे. काही ठिकाणी एक व्यक्ती आहे. काही मिठागरामध्ये एकच व्यक्ती त्यांच्यावर हक्क गाजवते. काही मिठागरामध्ये अनेक आहेत. अनेक म्हणजे त्याच्यामध्ये तीस-चाळीस कुटुंबे आहेत. काही ठिकाणी पाच-सहा कुटुंबे आहेत. अशा पद्धतीने तसे ओगम योग्य शब्द योग्य आला पाहिजे की, सॉल्ट डिपार्टमेंट एक किंवा अनेक आता जे वहिवाटदार मालक आहेत ते. असा तो शब्द टेक्निकली जो योग्य असेल तो शब्द घ्या.

प्रफुल्ल पाटील :-

सर्वप्रथम अशी महत्त्वाची बाब आहे. की, आतापर्यंत सॉल्ट डिपार्टमेंट जिथे जिथे ज्या ज्या न्यायालयामध्ये शिलोत्र्यांबद्दल केसेस चालू आहेत. त्या ठिकाणी सॉल्ट डिपार्टमेंट कुठेही त्यांचा मालकी हक्क सिद्ध करू शकलेली नाही आहे. आम्ही जर बंध पत्र सॉल्ट डिपार्टमेंटबरोबरच केले तर त्याचाच उपयोग ते आमची मालकी आहे म्हणून महानगरपालिकेने आमच्यावर बंध पत्र केले. अशाप्रकारचा पुरावा तयार होईल. आणि कुठल्याही प्रकारे असे बंध पत्र तयार करण्यांत येऊ नये. सर्वात पहिल्यांदा आम्हाला टायटलची चौकशी करायला हवी. टायटल कोणाचे आहे हे सिद्ध झाल्यानंतर कोणाशी महानगरपालिकेने बंध पत्र करावे हे ठरवावे. बंधपत्र करून जर टायटलचा प्रश्न निघाला नाही. तुम्हाला शेवटी सांगतो मागच्या वेळी जेव्हा स्टेडियमची सात हेक्टर जागा आम्ही ताब्यामध्ये घेतली. तेव्हा शिलोत्री संघाने विरोध केला. शिलोत्री संघाला सर्व तत्कालीन अधिकाऱ्यांनी पदाधिकाऱ्यांनी आश्वासने दिली की, आम्ही तुम्हाला नुकसानभरपाई देवू. तुम्हाला जागेची किंमत देऊ. नगरपालिकेने ठरावसुद्धा केलेले आहेत. ते ठराव होऊनसुद्धा आजपर्यंत कुठलीही कार्यवाही केलेली नाही. एक पैसासुद्धा शिलोत्री संघाला दिलेला नाही आणि मागच्या वेळीसुद्धा आपण आयुक्त असताना. त्यांनी आपल्याबरोबर एक सभा ठेवली होती. आपण दुर्दैवाने मंत्रालयात गेलात. उपायुक्त केळकर साहेबांनी ती सभा घेतली. त्यामध्येसुद्धा हा विषय आलेला आहे. तेव्हा देखील सांगितले आम्ही तुमचा मोबदला देण्याची पुढे कारवाई करू. परंतु, प्रत्येक वेळी असेच झालेले आहे. यापुढे तुम्हाला कागदावर कोणीही मालकी देऊ शकेल. उद्या सॉल्ट डिपार्टमेंट सांगेल आम्ही कागदावर मालक आहोत. पण प्रत्यक्ष जागेवर शिलोत्री बसले आहेत. त्यांना हटविणे काही सोपे आहे का? शेवटी तेही म्हणणार आमच्यावर तुम्ही नांगर सोडून तुम्ही जात असाल तर आमच्या जीवन मरणाचा प्रश्न आहे आणि त्यावर नेमके लोकप्रतिनिधी काय भूमिका घेतील? म्हणून अशा प्रकारचे बंधपत्र जोपर्यंत मालकी हक्क सिद्ध होत नाही तोपर्यंत कुठलेही बंध पत्र तयार करण्यात येऊ नये. यापेक्षा लॅन्ड अँक्वीझिशनखाली जी काही कारवाई असेल ती आपण प्रस्तुत करावी. आम्ही काय म्हणतो? शहराचा विकास झाला पाहिजे. स्टेडियम झाले पाहिजे. पण कायदेशीर बाब हीच चांगली ठरेल की, बंध पत्र लिहून देण्यापेक्षा आपण लॅन्ड अँक्वीझिशनखाली कारवाई प्रस्तुत करावी.

अशोक पाटील :-

मा. महापौर साहेबा, सन्मा. सदस्य अनंत पाटील यांनी विचारलेल्या प्रश्नाशी विषय क्र. ३५ हा कनेक्टेड असल्यामुळे आपण विषय क्र. ३५ वरच चर्चा करून निर्णय घ्यायचा का? संबंधित विषय यायला नको.

मा. आयुक्त :-

बंध पत्राचा थोडासा विषय याच्यामध्ये मिक्स झाला म्हणून दोन मिनिटे बोलतो. सन्मा. सदस्य पाटीलसाहेब यांचा जो प्रस्ताव आहे. बंध पत्र देण्याच्याऐवजी अँक्विझिशन करा. हा जो मुद्दा बंध पत्राचा होता. सॉल्ट डिपार्टमेंटचे अधिक्षक मिश्राम आपली काही रस्त्याची जी कामे चालू आहेत. या रस्त्याच्या कामामध्ये क्लिअरकट सॉल्ट डिपार्टमेंटच्या नावाचे जे काही सात-बारा आहेत. ज्यामध्ये मीठ विभागाची मालकी सिद्ध होते. सात-बारा त्यांचा आहे. अशा ज्या काही जमिनी आहेत. त्या जमिनीतून आपल्याला ज्यावेळेला विकास करायचा असतो. तर अशावेळेला आपल्याला त्यांना अँक्विझिशन करण्याअगोदर बंध पत्र द्यायचे. त्याची जेव्हा मार्केट वॅल्यु ठरेल किंवा ज्यावेळेला अँक्विझिशनचे प्रस्ताव पूर्ण होतील. त्या

प्रक्रियेला वेळ लागतो. आता आपण स्टेडियमच्या बाजूचा रस्ता केला. त्याच्या पुढचा रस्ता केला. तर जेव्हा कधी त्यांची मालकी फायनल होईल. तेव्हा त्यांना देय असेल तर देणार किंवा शिलोत्री संघाच्या लोकांना देय असेल तर देणार. आम्हाला आज नक्की माहिती नाही की अंतिम मालकी कोणाची आहे. कारण त्या बाबतीमध्ये कागदपत्रावरून निश्चितपणे काही क्लिअर होत नाही. तर जेव्हा मालकी हक्क संशयांकितरित्या सिद्ध होईल. तेव्हाच आपल्याला हे पेमेन्ट द्यायचे आहे. आज जर आपण त्यांना बंध पत्र दिले तर बंध पत्र मालकी हक्कची खात्री न करता किंवा त्याच्या बाबतीतील अंतिम निर्णय न पाहता आपण देणार आहोत अशातील गोष्ट नाही. बंध पत्र देण्याचा एवढाच हेतु आहे की, या प्रक्रियेला वेळ लागणार आहे आणि तेवढा वेळ आपल्याला या विकासाच्या कामासाठी नाही आहे. जी तातडीचे कामे आहेत. ती तातडीची कामे आपल्याला करण्याची आवश्यकता आहे. तेवढ्यापुरताच या बंध पत्राचा विषय आहे. गार्डनचे रिझर्वेशन आहे किंवा आणखी कुठल्या रिझर्वेशनसाठी ज्याची तातडी नाही आहे. त्याच्याबाबतीत बंध प्रश्न देण्याचा प्रश्नच नाही आहे. ज्या अत्यावश्यक गोष्टी आहेत. त्या करण्यासाठी फक्त बंध पत्राची आवश्यकता पडते.

अशोक पाटील :-

सन्मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलतो, आयुक्त साहेब, स्टेडियमचे जे आरक्षण आहे. त्याच्या विकासासाठी कोणाचा विरोध नाही, सभागृहाचा, नागरिकांचा आणि शिलोत्र्यांचादेखिल विरोध नाही. यावेळी या शहराचा विकास आराखडा बनविण्यात आला आणि हे आरक्षण शिलोत्र्यांच्या जमिनीवर जे लादले गेले. त्यावेळी शिलोत्र्यांनी जरी विरोध केला होता. त्यांनी कोर्टातून स्टेदेखिल आणला होता. परंतु, आपल्या प्रशासनाने आणि तत्कालीन पदाधिकाऱ्याने त्यांना तोंडी आश्वासने देऊन फक्त झुलवत ठेवले. अजुनपर्यंत त्यांच्या या प्रश्नाचा निकष लागलेला नाही. आज तुम्ही जो बंध पत्र देण्याचा प्रश्न उपस्थित केला. हा फक्त सॉल्ट डिपार्टमेंटशी संबंधित आहे. आता आपणच म्हणता मालकी हक्का संदर्भात पुरावे अजुनही सादर झालेले नाहीत. तरीदेखिल बंध पत्र लिहून देण्याचा या इथे विषय आणलेला आहे. ह्या ज्या टिपणीमध्ये तुम्ही जो विषय दिलेला आहे. त्याच्यामध्ये तुम्ही विश्लेषण दिलेले आहे की, मिठागरासंबंधी ज्या जमिनी आहेत. ते सर्वे नंबर आणि संबंधित सात-बारा उताऱ्याच्या ज्या नोंदी आहेत. त्या या ठिकाणी तुम्ही स्पष्ट केलेल्या आहेत. त्या अनुषंगाने ३३७ आणि ३३८ नंबरचा जो सर्व्हे नंबर आहे त्याच्यावर सॉल्ट डिपार्टमेंट भारत सरकार असे स्पष्ट लिहिलेले आहे. म्हणजे या उताऱ्यावर सॉल्ट डिपार्टमेंटची मालकी कागदोपत्री तरी सिद्ध होते. इतर ठिकाणी पेलणी आगार, बुबु आगार किंवा बंदरवाडी आगार असा उल्लेख आहे. अशा ठिकाणी टायटलची नक्की सिद्धता होत नाही की ते टायटल नक्की सॉल्ट डिपार्टमेंटचे आहे की, शिलोत्री संघाचे आहे. परंतु, शिलोत्री संघातर्फे जेव्हा कोर्टाने स्टे दिला. तेव्हा जे संबंधित जी कागदपत्रे आहेत. ती शिलोत्री संघाने आपल्या नगरपालिकेकडे सादर केली. पण नगरपालिकेने, तत्कालीन प्रशासनाने त्याच्यावर काहीही निर्णय घेतलेला नाही. आपल्याला कदाचित ज्ञात नसेल. पण आपल्या माहितीसाठी ती कागदपत्रे मी आपणाला सादर करतो.

मा. आयुक्त :-

शेवटी मालकी हक्काचा निर्णय रेव्हेंयु अॅथॉरिटी घेत असते. आपण घेत नसतो. आपल्याकडे उपलब्ध असणारी कागदपत्रे कृपा करून आपण द्या.

अशोक पाटील :-

आता मालकी हक्काचा निर्णय जरी कलेक्टर रेव्हेंयु अॅथॉरिटी घेत असली. तरी संबंधित कागदपत्रे आणि वस्तुस्थिती पडताळणे हे आपले काम आहे.

प्र. सचिव :-

प्रश्नोत्तराचा तास संपलेला आहे. आलेली लक्षवेधी सुचना महापौरांनी फेटाळलेली आहे.

मदन उदित नारायण सिंह :-

सचिव साहेब, शिक्षण जैसी लक्षवेधी सुचना अगर आप फेटाळते है। तो हम लोग इसका क्या मतलब समझे की जो ८४ नगरसेवक है। पुरी महानगरपालिका प्रशासन चल रहा है। मतलब जरुरी विषय की हमे जरुरत नही है क्या?

रोहिदास पाटील :-

मा. महापौरांना विनंती आहे, त्याची लक्षवेधी, शैक्षणिक बाबी आहे ती तुम्ही समजावून घ्या आणि ती सभागृहासमोर यायला पाहिजे.

मा. उपमहापौर :-

मा. महापौरांच्या आदेशाने बोलतो, सन्मा. सदस्य मदन उदितनारायण सिंह यांच्या लक्षवेधी सुचनेबाबत. ती का फेटाळली? त्याचा मी खुलासा करतो. लक्षवेधी सुचना अशी होती की, शाळा क्रमांक ७ हिन्दी माध्यम, भाईदर (पूर्व). सतत सात दिवस शाळा बंद होण्याबाबत. परंतु, आज या सभागृहात शिक्षणाधिकारी उपस्थित नाहीत. शिक्षणाधिकाऱ्यांकडून फॅक्स आलेला आहे. त्यांची तब्येत खराब असल्यामुळे ते येऊ शकणार नाही. आपल्या पत्रामध्ये आपण उल्लेख करता दि. २२/६/२००४ ते दिनांक २७/६/२००४ या सात दिवसात शाळा बंद होती. आपण दिलेल्या तारखा आहेत. दि. २२ ते २७ याचे सहा दिवस होतात. आणि ते सहा दिवस केल्यानंतर २७ जूनला रविवार होता. म्हणजे तो एक सुट्टीचा दिवस होता आणि उर्वरित पाच दिवसात हिन्दी माध्यमाच्या भाईदर (पूर्व) च्या शाळा चालू होत्या. सदर बाबतचे हजेरीपत्रक आणि विद्यार्थ्यांची हजेरी, शिक्षकांचा हजेरीपट हा आमच्याकडे उपलब्ध आहे. आपण सभा संपल्यानंतर तो पाहू शकता. म्हणुन आपली ही सुचना फेटाळलेली आहे.

मदन उदित नारायण सिंह :-

सुचना फेटाळली आहे हे बरोबर आहे. शिक्षणाधिकारी इथे उपलब्ध नाही आहे. तर ठिक आहे. जर असेच शिक्षणासारखे दुसऱ्याला फेटाळून लावले तर हास्यास्पद आणि गंभीर बाब आहे. सातच्याऐवजी पाच होत असेल तर ते पाच करून घ्यावे.

मा. महापौर :-

परंतु, त्याच्या हजेऱ्या आपल्याकडे उपलब्ध आहेत.

मदन उदित नारायण सिंह :-

जर उपलब्ध असतील तर चुकीची आहे. माझ्या मताप्रमाणे पाच दिवस शाळा बंद होती आणि मी देखिल पुरावा दाखल करू शकतो.

मा. उपमहापौर :-

ठिक आहे. आपण पुरावा द्या. पण आमच्याकडे हजेरीचा पट आहे आणि विद्यार्थी हजर होते. असा पुरावा आमच्याकडे आहे.

रोहिदास पाटील :-

महत्त्वाचा मुद्दा आहे. उपमहापौरसाहेब, तुम्ही खुलासा करा की, जो हजेरीपट तुमच्याकडे आलेला आहे. त्याच्यामध्ये विद्यार्थी आणि शिक्षकदेखिल आहेत का?

मा. उपमहापौर :-

दोन्ही आहेत.

रोहिदास पाटील :-

ठिक आहे. मी सभागृह आयुक्त साहेबांना आणि महापौरांना अशी विनंती करीन की, जर खोटी माहिती दिली असेल तर त्या संबंधित अधिकाऱ्यावर या सभागृहाची मागणी आहे की, अत्यंत कडक कारवाई होणे जरूरी आहे. आमची माहिती आहे की, कोणी शिक्षकाने ते किंवा विद्यार्थ्यांने ते असे पट भरून आणि शिक्षकांची हजेरी लागून येत असेल तर त्या साहेब, नवघरच्या शाळेमध्ये तुमच्यादेखिल कसे लक्षात आले नाही

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील साहेब, आपली सुचना मान्य आहे. त्यामुळे त्याच्यावर प्रथम चर्चा करावी.

रोहिदास पाटील :-

पण त्याच्या पलिकडचे देखिल आहे. तुमच्यादेखिल कसे लक्षात आले नाही. माहिती नाही. नगरसेवकांच्याही लक्षात यायला पाहिजे होते की, त्या नवघरच्या शाळेमध्ये असलेल्या अत्यंत उत्तम मैदान दीड महिने झाले. तलावासारखे आहे. नगरपालिकेच्या कोणत्याही अधिकाऱ्याला त्यातील पाणी काढावे. एवढेदेखिल सुचले नाही. दुर्दैव आहे.

मदन उदित नारायण सिंह :-

आयुक्त महादेय, मी आपल्या निदर्शनास आणुन देऊ इच्छितो की, ते सहाही शिक्षक सतत पाच दिवस ट्रेनिंगला किंवा कुठल्यातरी आउट ऑफ ड्युटीवर होते.

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १९ चे वाचन केले.)

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

महापौर मॅडम, मागच्या सभेमध्ये जे पीठासीन अध्यक्ष म्हणुन उपमहापौर बसले होते. काही प्रश्नाचे जेव्हा गांभीर्य होते. त्यावर तुम्हाला अधिकारी खुलासा देणार आहे असे नमुद केले होते. पण तसे खुलासे अजुनपर्यंत मिळाले नाही आहेत. फक्त सभागृहामध्ये बोलणे आणि त्याला अधिकाऱ्यांचा पाठपुरावा न करणे

म्हणुन आपण याची दखल घ्यावी. पान क्र. ५० मध्ये जेव्हा मी बालवाड्यांचा विषय उचलला होता. त्यावेळी मला सांगितले तुम्हाला लेखी उत्तर देणार. एक महिना झालेला आहे. तसा शिक्षणाधिकाऱ्यांचा कुठलाही खुलासा आलेला नाही. अशी बाब एक तर बोलु नये आणि बोलली तर त्याचा खुलासा मिळणे आवश्यक आहे. याची आपण दखल घ्यावी.

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने पान क्र. ५ वर मा. आयुक्तांनी अशा पद्धतीचे निवेदन केले होते की, अशा प्रकारचा गोषवारा पुढच्या महासभेमध्ये आम्ही सविस्तर सादर करु. म्हणजे टोलनाका ते उत्तन पर्यंतच्या रस्त्याबाबत पण तशा पद्धतीचा गोषवारा या महासभेमध्ये घेतलेला नाही आहे. मा. आयुक्तांची याबाबत चर्चा झाली. मी मान्य करतो. पण या सभेमध्ये तो घेतलेला नाही आहे.

शशिकांत भोईर :-

पान क्र. ९ माझे असे आहे की, साहेब माझी एक सुचना आहे की, त्यांनी ठराव मांडला होता असे लिहिलेले आहे. तिथे प्रश्न मांडला होता.

मिलन म्हात्रे :-

पान क्र. ८ मध्ये मा. आयुक्तांचे जे स्टेटमेंट आहे. त्याच्यामध्ये मी आपल्याला सबमिशन देऊ इच्छितो, काशीमिरा रोडचा जो पोर्शन आहे. तो आता लॅन्ड अप करण्याच्या स्थितीत आहे. तो वाइन्ड अप करुन घ्यावा.

अशोक पाटील :-

पान क्र. १३ माझी मागच्या महासभेमध्ये जी लक्षवेधी सुचना होती. त्या संदर्भात तत्कालीन पीठासीन अधिकारी आणि मा. आमदार मुजफ्फर हुसैन यांनी आयुक्त साहेबांना त्या सुचना दिलेल्या होत्या की तुमच्या लक्षवेधी सुचनेबद्दल कमिशनर साहेबांना सुचना देतो की, याच्यावर योग्य ती कारवाई आपल्याशी चर्चा करुन याच्यावर योग्य तो निर्णय लवकरांत लवकर घेण्यांत येईल. तर हा विषय ४५ संबंधित जो डी.पी. रोड, फ्लाय ओव्हर त्याच्यामध्ये विस्थापित झालेल्या झोपडपट्टीवासियां संदर्भात जो आहे. याच्याबद्दल काहीतरी ठोस कारवाई करण्या संदर्भात कमिशनरसाहेब आपण आश्वासन देणार होता. तर लवकर दिले आणि लवकर कारवाई केली तर त्यांची दुवा. आपल्या सर्वांना मिळेल.

शुभांगी नाईक :-

या ठिकाणी पान नं. २८ हे पूर्ण कोरे आहे. या ठिकाणी कोणी अनुमोदन दिले वगैरे काहीच नाही. उल्लेख केलेला नाही. ते पान मला देण्यांत यावे.

प्र. सचिव :-

हे चुकून झालेले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आपण पान क्र. ५१ ते ५५ उल्लेख केलेला आहे. त्यामध्ये रस्त्याच्या नामकरणाचा जो विषय इकडे आलेला आहे. पान नं. ५३ मध्ये त्याच्यामध्ये शेवटी प्रशासन म्हणते, प्रशासन सर्व नगरसेवकांना पत्र देऊन त्यांच्यामार्फत नामकरण प्रस्ताव मागवुन वरील सर्व प्रस्ताव मा. स्थायी समिती सभेच्या मंजूरीसह महासभेपुढे सादर करण्यांत यावे. असे त्यावेळेला ठरले होते. पण माझ्या माहितीनुसार भाईदर (प.) येथील स्वातंत्र्यसैनिक हरेश्वर दिनानाथ पाटील, राहणार राममंदिर रोड शंकर मंदिराच्यासमोर. तसेच गजानन अनंतराव रकवी. या दोन्ही स्वातंत्र्यसैनिकांनी १९४२ साली देशाच्या स्वातंत्र्याकरीता बरेचसे कष्ट घेतलेले आहे. स्वातंत्र्याच्या लढ्यात त्यांचा स्वतःचा सक्रिय सहभाग होता. असे ज्येष्ठ आणि आपल्या समाजातील भुषण या दोन्ही स्वातंत्र्यसैनिकांचे आम्ही लेखी प्रस्ताव पाठवले होते. कुठले रस्ते आणि कुठल्या रस्त्याला ते नामकरण करावे. आमच्या पत्राचा या प्रस्तावात प्रशासनाने कुठेही उल्लेख केलेला नाही. आणि प्रस्ताव पाठविलेल्या जवळजवळ सात ते आठ महिने झालेले आहेत. कुठलेही ह्याच्यात नाही आहे. एक रिमायन्डरसुद्धा मी दिलेले आहे. तर ही लिस्ट आपण जर वाचली तर अनेक ठिकाणी म्हणजे आपल्या भाईदरमध्ये जी नावे देतो. कुठल्या तरी धर्माचे, कुठल्या तरी देवळाचे चार-चार, पाच-पाच ठिकाणी नावे आहेत. म्हणजे ते नाव द्यावे किंवा नाही द्यावे या वादात मी जात नाही. परंतु, रस्त्याला नाव हे आपल्या शहरामध्ये, आपल्या महाराष्ट्रातील आपल्या देशातील जे काही मान्यवर आहेत. त्यांच्यासाठी आम्ही द्यावे. आम्ही आमच्या नातलगांचे नाव सांगत नाही. माझ्या कुठल्याही नातलगाचे नाव अजुनपर्यंत नाही आहे. माझा स्वतःचा सेल्फ इन्टररेस्ट त्याच्यामध्ये नव्हता. हे सांगण्याचा दृष्टिकोन आहे. नाव देण्यासारखी आमच्या कुटुंबात भरपुर लायक माणसे आहेत. पण आम्ही तसे केलेले नाही. पण या प्रस्तावाचा प्रशासन विचार करीत नाही. साधे एका ओळीचे पत्र नाही आहे. आपण याच्या खाली लिहिलेले आहे की, नगरसेवकांच्या पत्राचा विचार करुन ते पाठविले आहे आणि बनविले आहे. साहेब, पुढच्या

टिपणीमध्ये तशी नोंद आहे. तर या पत्रांचा विचार का केला गेला नाही? आणि पुरेसा वेळ आहे. सहा-सात महिने झाले माझ्याकडे ती पत्राची कॉपी आहे.

मा. उपमहापौर :-

मा. महापौरांच्या आदेशाने बोलतो, सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेसाहेब, आपण दोन प्रस्ताव पाठविले आहेत. असे आपण सांगितले. पण मा. महापौरांकडे सदर प्रस्ताव आलेले आहेत आणि इतरही काही प्रस्ताव आहेत. ते योग्य वेळी म्हणजे येणाऱ्या महासभेपुढे सदर विषय आणून सदर नामकरण केले जाईल.

मिलन म्हात्रे :-

इथे जे कोणी प्रस्ताव पाठविले आहेत. त्यांची काहीच नावे नाहीत. डायरेक्ट रोडची नावे आलेली आहेत. आपण काय ठरविले की, नगरसेवकांनी त्या त्या वॉर्डचे पत्र द्यावे किंवा ज्यांना कोणाला योग्य वाटेल त्यांनी द्यावे. एखादा डी.पी. रोड तो आम्ही कुठल्या तरी उच्च अशा व्यक्तीच्या नावाने देऊ शकतो. तुम्ही कराल. आज मी बोललो नसतो. पण भविष्यातील शांतता राहिली पाहिजे. सर्वधर्मसमभाव राहिला पाहिजे. या दृष्टिकोनातून आम्ही सर्वजण प्रयत्न करतो. मागे स्थायी समितीला आपण स्वतः होतात. डेप्युटी इंजिनिअर आमच्याबरोबर होते. पण हयाच्यात कुठे वाद झाले नाहीत. जे चांगल्यात चांगले घडेल. त्याचा आम्ही विचार केलेला आहे. याकरिता हयाच्यामध्ये कोणी कोणी संस्थेने पाठविले आहेत, नगरसेवकांनी पाठविले आहेत. त्याचे प्रपोजर कोण आहेत? कारण साहेब, याच्यामध्ये एक-एक नाव तीन-तीन, चार-चार रस्त्यांना लागले आहे. गावदेवी रोड. सगळीकडे गावदेवी रोड. एका गावात दोन गावदेवी रोड असेदेखील झालेले आहे. हे जरा बघा आणि एका ठिकाणी दोन नावाची प्रपोजल दिलेली आहेत. त्याच्यात नेमका काय निर्णय घेतलेला आहे. ते अजूनदेखील आलेले नाही. एका रस्त्याला दोन नावे म्हणजे ही भांडणाची कळ झाली. एका रस्त्याला एकच नाव असावे. पण दोन नावे प्रपोज केलेली आहेत. साहेब, तो काहीतरी एक फायनल करा. याच्यामुळे शहरात वाद वाढतील. जैन धर्माबाबत अख्खी एक सभा चालली. तीदेखील फक्त एका नावाकरिता. असावे नाव की नसावे आणि या लिस्टमध्ये पूर्णपणे काशीमिरा रोडचे जे नाव बदलले गेले हेडगेवारचे. त्याच्यामुळे छत्रपती शिवाजी नामकरणाची या सभमध्ये मंजूरी मिळाली. पण परत त्या रोडचे आपण हेडगेवार म्हणूनच नामकरण करतो. हा विनोद आहे. आपण वाचले का? संपूर्ण लिस्ट चेक करा. साहेब, त्याचे नामकरण झाले आहे.

मा. आयुक्त :-

बऱ्याचशा काळात तसा विचार आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मी अघे-मघे बोलत नाही. पहिल्यापासूनच सुरु करा. जर नामकरण झाले असेल तर हा परत वादाचा मुद्दा होतो. आपण संपूर्णपणे ती लिस्ट व्यवस्थित घ्या. ही तुम्ही लाईटली घेऊ नका. मी जवळजवळ तीन वर्षांपासून सभागृहामध्ये आहे. या प्रश्नावरच सभागृहामध्ये अनेक वाद निर्माण झालेले आहेत आणि ते आम्हाला नको आहेत आणि आमची जी पत्रे पाठविलेली आहेत. त्याचा आपण गांभीर्याने विचार करावा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

महापौर मॅडम, माझेही पत्र आहे. मी या विषयावर सुचना केलेली आहे. त्याचादेखील काहीही उल्लेख झालेला नाही आणि दुसरे म्हणजे आज आपल्या ज्या पाटया लागलेल्या आहेत. काही रस्त्यांची नावे दिलेली आहेत. पण पाटया लावून ठेवलेल्या आहेत. त्या ठिकाणची नावे खोडण्यात आलेली आहेत. महासभेमध्ये प्रस्ताव झाला नसला तरी तिथे नाव कोरण्यात आलेले आहे. हा वादाचा विषय आहे. जसा सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांनी जो उल्लेख केलेला आहे. पाटया को-या आहेत. कोणीतरी जाऊन लिहितो. असा दोन-तीन ठिकाणी उल्लेख झालेला आहे आणि माझ्याकडे लोकदेखील आले. हे नाव आहे का? मी म्हटले मला माहिती नाही. तुम्ही पत्र लिहा. म्हणून ही गांभीर्याची बाब आहे. याच्यावर लक्ष द्यावे आणि आम्ही जे पत्र दिलेले आहे. ते याच्यामध्ये आलेले नाही. त्या पत्राची दखल घ्या. जर डिपार्टमेंटकडून आलेले नसेल तर त्याची मी झेरॉक्स कॉपी देतो.

शुभांगी नाईक :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलते, या ठिकाणी रस्त्यांना नावे देण्यात आलेली आहेत. परंतु, आमच्या गोडदेवगावाच्या नावाचा अजूनपर्यंत कुठेही उल्लेख केलेला नाही. गोडदेव गाव हे अस्तित्वात असतानासुद्धा अदयापर्यंत गोडदेवचे नाव का आलेले नाही? पाटयावर का दिले नाही? याचा मला

खुलासा पाहिजे आणि त्याचप्रमाणे पान नं. ५१ वरील हेडगेवार मार्गावरील सुदामा इंडस्ट्रियल इस्टेटला दोन नावे दिली आहेत. त्या ठिकाणी स्वर्गीय श्रीकांत ठाकरे असे या हयाच्यावर लिहून ठेवा. कारण दोन-दोन नावे आलेली आहेत.

मा. उपमहापौर :-

सदस्यांना पुन्हा एकदा सांगू इच्छितो की, इतिवृत्ताचे वाचन चालले आहे. त्याच्यामधील सुधारणा असतील तर सांगा. आपल्या सुचनांचा गांभीर्याने विचार केला जाईल. जे बदल करायचे आहेत. ते आपण करणारच आहोत. जी प्रकरणे विचारात घेतली नाहीत. ती घ्यायची आहेत असे आधी सांगितले आणि आतादेखील सांगतो आहे की, फक्त आजच्या या इतिवृत्ताशी संबंधित असलेल्या विषयावर चर्चा करावी.

शुभांगी नाईक :-

साहेब, पण मी दिलेले होते. गोडदेव गावाचा उल्लेख केलेला होता. मी गोडदेव गावासंदर्भात पत्र दिलेले होते. त्याचा इथे उल्लेखच नाही. मग गोडदेवगावाचा कुठे पाटी लावली तो उल्लेख करा.

मा. उपमहापौर :-

उल्लेख होणार.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर मॅडम, मी या विषयालाच अनुसरून बोलतो आहे की, आपण ज्या लिस्ट तयार केलेल्या आहेत. त्याची नावे लावण्याकरिता शहरामध्ये आपण ज्या पाटया लावल्या. त्याला या महापालिकेने लाखो रुपये खर्च केले. आज त्या पाटया तुटल्या आहेत. अनेक पाटयांवर नावे नाही आहेत. अनेक पाटया कोसळल्या आहेत. अनेक पाटया पडल्या आहेत. पण जाऊन लावलेल्या नाहीत. याच्यावर कोणाचे लक्ष आहे की नाही. म्हणजे आपण एखादया रोडच्या नावाकरिता इथे भांडायचे ते फायनल होणार. नंतर ते नाव शहरात लागलेलेच गेले नाही. जो पाटीवाला आहे. त्याचे बिल दिले गेले आहे का? अनेक पाटया कोसळल्या आहेत. तुटल्या आहेत. याचा आपल्या कोणी अधिका-यांनी अंदाज घेतला आहे का? आम्हाला एक समाधान होईल की, आम्ही पंचवीस नावे दिली. पण नावे प्रत्यक्ष लागलेलीच नाहीत.

लिओ कोलासो :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेसाहेब, पान क्र. ५३ वर हा नामाधीनाचा जो विषय आहे. त्या ठिकाणी त्या ठरावाच्या उपोदघातात असे म्हटलेले आहे की, प्रशासनामार्फत सर्व नगरसेवकांना पत्र देउन, त्याच्यामार्फत नामकरण प्रस्ताव मागवून. वरील प्रस्तावासह आलेले सर्व प्रस्ताव मा. स्थायी समिती सभेच्या मंजूरीसह मा. महासभेपुढे सादर करण्यात यावे. हा सादरीकरणाचा भाग आहे. प्रोसीडिंग जसेच्या तसेच आलेले आहे. आता फक्त स्थायी समितीकडे एकत्र आले तर एकाच वेळी सभासद मते व्यक्त करू शकत नव्हते. काहींची नावे गाळली गेली होती. काहींचे प्रस्ताव पाठवले गेले नव्हते. म्हणून आपण त्यावेळी तसा ठराव केलेला आहे की, ज्यांची कोणाची पत्रे, ज्यांचे कोणाचे प्रस्ताव पाठवायचे असतील तर ते स्थायी समितीकडे पाठविण्यात यावेत आणि मग स्थायी समितीने आमसभेपुढे आणावा असा हा विषय आहे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

महापौर मॅडम, मी १९९३ साली नगरसेवक असताना ज्या रस्त्यांची नावे पास झाली होती. ती गाळली गेली. त्याच्यानंतर मी स्थायी समितीचा सदस्य असतानासुद्धा प्रस्ताव पास झाला होता. मी स्वतः माझ्या वडिलांचे नाव दिले होते. भावाचे नाव दिले होते. त्या रस्त्याला माझी करोडो रुपयाची जमीन गेलेली आहे आणि नाव येउनसुद्धा त्याच्यात बदल करून दुसऱ्यांची नावे तिथे पाठविलेली आहेत. साने गुरुजी वगैरे नावे पाठविलेली आहेत. आम्ही त्यांच्या नावाला मानतो. पण ज्या रस्त्याला आम्ही मागणी केलेली आहे. जिथे आमची जागा गेलेली आहे. त्या रस्त्याला आमचे नाव देणे जरूरीचे आहे. मी या सभेत सांगू इच्छितो, धमकी देत नाही. जर असे काही झाले नाही तर मी तो रस्ता उकरून टाकेन असे मी या सभेपुढे सांगतो. कारण असे वारंवार झालेले आहे. मी जे.सी.बी. लावून रस्ता उकरून टाकेन. शिंदे साहेबांनी मला सांगितले तुम्ही रस्ता करून घ्या. माझ्यामुळे मी अनेक शेतकऱ्यांना जागा दयायला लावली आणि शेवटी आपलेच नाव मागे पडले असे होता कामा नये. याच्यावर लक्ष केंद्रित करून हे नाव आले पाहिजे अशी मी अपेक्षा करतो.

रिटा शाह :-

महापौर मॅडम, मै एक महत्व की सुचना देना चाहती हूँ । मेरा कोई रोड को क्या नाम देना

इसका कोई विरोध नहीं है। नाम से कोई बड़ी बात नहीं है। लेकिन एक खेद व्यक्त करना चाहती हूँ। इसके अंदर कोई फेरबदल दिया है। भगवान को तो मैं भी मानती हूँ पर इस महानगरपालिका जब नगरपालिका थी, नगरपरिषद थी। तब हमारे देश में बैठनेवाला एक सभासद जो आज हमारे बीच में आज नहीं रहे हैं। उनके नाम के उपर हमने एक चौक का नाम सुचित किया था। शायद वह बदली करके भगवान का नाम दे रहे हैं। तो मुझे ऐसा लगता है की, कभी भगवान बड़े होते हैं। कभी इन्सान बड़े होते हैं। लेकिन अगर हमने वह नगरसेवक का नाम दिया है। तो मेहेरबानी करके उसको बदली मत करो। मा. कै. श्री. सतिश गायकवाडजी का नाम चौक को दिया था। शायद वह बदली किया गया है। तो वह उनके अस्मिता और इज्जत का और वो स्वर्गवासी हमारे बीच में नहीं है। तो मैं एक खेद व्यक्त करती हूँ और मेरी मागणी भी एक नगरसेवक के हिसाबसे है की उनका नाम बदली नहीं किया जाय।

रोहिदास पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो की, हा विषय चर्चेला आणलेला आहे. आयुक्तसाहेब, मला जेवढे आठवते तेवढे बघा. त्या दिवशी सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी असा विषय मांडला की, याच्यावर सर्व नगरसेवकांनी ज्यांना आवश्यक आहे. त्यांनी सुचना द्याव्यात आणि नंतर घ्यावा. याच्यात ठराव किंवा असा हा विषय झालाच नव्हता. हे प्रोसीडिंग असे कसे लिहिले आहे? आयुक्तसाहेबांनी सांगावे. ते मान्य करतात ना. मला जेवढे आठवते ते त्या दिवसाचे सभागृहातील कामकाजाप्रमाणे हा विषय चर्चेला आला नाही. ह्या विषयाला मान्यता दिली नाही. हा विषय पोस्टपॉन केल्यासारखा गेला आणि आता ठराव अनुमोदन असे कसे काय?

मा. आयुक्त :-

ठराव केलेलाच आहे ना.

रोहिदास पाटील :-

हा ठराव झाला नाही. त्या दिवशी जेव्हा विषय चर्चेला आणला त्याच्यावर ब-याच सुचना आहेत.

मा. आयुक्त :-

हे प्रोसीडिंग तसेच आहे. आपण वाचून बघा. सदर नामकरण व्यतिरिक्त म्हणजेच ६/१०/२००९ च्या ठराव क्र. २६३ च्या व्यतिरिक्त उर्वरित रस्त्यांना नावे देण्याबाबत महापालिकेकडे प्रस्ताव आलेले आहेत. सदर प्रस्ताव खालीलप्रमाणे आहेत असे म्हणून ही लिस्ट दिलेली आहे आणि त्याच्यात शेवटी असे म्हटलेले आहे की, प्रशासनामार्फत सर्व नगरसेवकांना पत्र देउन त्याच्यामार्फत नामकरण प्रस्ताव मागवून वरिल प्रस्तावासह आलेले प्रस्ताव स्थायी समिती सभेच्या मंजूरीसह मा. महासभेपुढे सादर करावे.

रोहिदास पाटील :-

म्हणजेच पुढे असे व्हायला पाहिजे होते की, हे नामकरण.

मा. आयुक्त :-

आपण आता फक्त इतिवृत्तांत फायनल करतो आहे.

रोहिदास पाटील :-

मी इतिवृत्तांत फायनल करते वेळी आपल्या सगळ्यांच्या भावना, सगळ्यांनी निवेदन केले आहे.

मा. आयुक्त :-

आपण आज कुठल्याही प्रस्तावाला मान्यता देत नाही आहे.

रोहिदास पाटील :-

इतिवृत्तांतामध्ये जो ठराव दिलेला आहे.

मा. आयुक्त :-

इतिवृत्तांत म्हणजे मागच्या महासभेमध्ये फक्त जसे घडले जशी चर्चा झाली. त्याचे हे फक्त वर्णन आहे. याच्या पलिकडे काही नाही. हे मान्यतेसाठी कुठे सादर केलेले आहे. आपला जो ठराव झालेला आहे. तो ठराव असा झालेला आहे की, स्थायी समितीच्या मान्यतेने आलेले सर्व प्रस्ताव या प्रस्तावांसह एकत्र पुढच्या महासभेमध्ये सादर करावेत.

रोहिदास पाटील :-

त्याच्यावर एक ओळ अँड व्हायला पाहिजे किंवा हा अनेकांच्या मागून ही चर्चा झाली. हा ठराव झाला नाही. साहेब, काही क्लिअर होत नाही. क्लिअर जर झाले असते तर एवढे सगळे गळले, वगळले, पुन्हा आले, उबल आले ही चर्चा झालीच नसती.

मा. आयुक्त :-

खरे म्हणजे व्हायचे कारणच नाही आहे.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, हे असे कसे? आमचे प्रस्ताव जर तुम्ही विचारात घेतले नसतील तर आम्ही गप्प बसायचे का?

मा. आयुक्त :-

येत्या महासभेपुढे तुमचे प्रस्ताव येतील.

मिलन म्हात्रे :-

या प्रोसीडिंगला आपण मान्यता दिली. म्हणजे मिनिटसला मान्यता झाली ना. मी म्हणतो एका रोडला तुम्ही दोन नावे दिली. म्हणजे त्यालादेखील आम्ही मान्यता दिल्यासारखे झाले.

मा. आयुक्त :-

तुम्ही प्रोसीडिंगला मान्यता देत आहात. ठरावाला मान्यता देत नाहीत.

मिलन म्हात्रे :-

मला एक सांगा. या प्रोसीडिंगला मान्यता दिली. म्हणजे याच्यातील सगळे मान्य झाले असे होते.

मा. आयुक्त :-

ते असे नाही आहे. तसा त्याचा अर्थच नाही आहे.

मिलन म्हात्रे :-

कमाल आहे. तुम्ही एकीकडे प्रोसीडिंगला मान्यता आहे असे म्हणता.

मा. आयुक्त :-

प्रोसीडिंगला मान्यता म्हणजे जे घडलेले आहे. त्याला मान्यता आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मी पण घडलेले आहे तेच सांगतो आहे. जे घडलेले आहे. ते इकडे बिघडलेले आहे. दोन-दोन नावे एका रस्त्याला आहेत. त्यालादेखील आम्ही मंजुरी द्यायची का? साहेब, असे नाही आहे. प्रशासनाच्यावतीने एक रोडला दोन नावे दिली गेली आहेत. म्हणूनच मी सांगतो.

आसिफ शेख :-

पान क्र. ५१, ५२ आणि पान क्र. ५३ यावर जी नावे देण्यात आलेली आहेत आणि त्यामध्ये ठराव झालेला आहे. ठराव क्र. ८ मध्ये मा. स्थायी समिती सभा दि. ६/१०/२००१ ठराव क्र. २६३ अन्वये ही जी एकूण साठ नावांची यादी आहे. ही यादी जरी स्थायी समितीने मंजुर केली असली तरी आपण ठराव करताना शेवटच्या दोन वाक्यात एकदम क्लिअर कट चित्र स्पष्ट केलेले आहे की, प्रशासनामार्फत सर्व नगरसेवकांना पत्र पाठवून त्यांच्यामार्फत नामकरणाचे प्रस्ताव मागवून वरील प्रस्तावासह आलेले सर्व प्रस्ताव मा. स्थायी समितीच्या सभेच्या मंजुरीसह मा. महासभेपुढे आणावेत. याचा असा अर्थ होतो, तो म्हणजे हे जे साठ प्रस्ताव स्थायी समितीने पूर्वी मंजुर केलेले आहेत. म्हणजे दि. ६/१०/२००१ ठराव क्र. २६३ अन्वये ते अजून फायनल झालेले नाहीत. अजूनही नगरसेवकांनी ज्या भावना व्यक्त केल्या की, आणखी नावे पाहिजेत. तर सगळे प्रस्ताव आल्यानंतर पुन्हा स्थायी समितीपुढे येईल आणि त्याच्यानंतर महासभेची अंतिम मंजुरी होईल. याचा असा अर्थ होतो. धन्यवाद.

रोहित सुवर्णा :-

पान नं. ५५ मध्ये मा. महापौरजी मै इस विषय मे बोलना चाहता हूँ। १९७८ मे सन्मा. सदस्य तुलसीदास म्हात्रेजी और सन्मा. माजी सदस्य यशवंत भोईरजी म्हणजेच त्या ठिकाणी माजी पाहिजे आणि तिसऱ्या लाईनमध्ये रहिवासीयोका नको तर रहिवासीयोको पाहिजे.

आसिफ शेख :-

पान क्र. ६७ वर माझी एक ओळ दुरुस्त करायची आहे. शेवटून दुसरी माझ्या नावावर ओळ की, आपण जेव्हा निविदा काढू. तर निविदा काढूच्या एवजी नव्याने जेव्हा भरती करू. तेव्हा निश्चितपणे आपल्या मिरा भाईंदर परिसरातील स्थानिक लोकांना प्राधान्य देण्यात येईल, असे ते करेकशन करून घ्या.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, विषयाला सुरुवात करण्यापूर्वी मी एक अभिनंदनाचा ठराव मांडत आहे.

दिनेश नलावडे :-

इतिवृत्तांत मंजुर झाले. मी ठराव मांडत आहे.

रिटा शाह :-

आज आपल्याबरोबर बसलेले आमचे छोटे भाउ सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांचा जन्मदिवस आहे. त्याबद्दलची आम्ही अगोदरच मिठाई खाऊन घेतली आणि आता अभिनंदनाचा ठराव मांडत

आहे.

अभिनंदन ठराव क्र. २१ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिकेचे सन्मा. नगरसेवक श्री. आसिफ शेख यांच्या ३१व्या वाढदिवसा निमित्त ही सर्वसाधारण सभा त्यांचे अभिनंदन करत आहे.

सुचक :- श्रीम. रिटा शहा.
ठराव सर्वानुमते मंजूर

अनुमोदन :- श्री. मोहन पाटील.

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

रोहित सुवर्णा :-

पान क्र. ७४ मध्ये ठराव ६७(अ) लिहिलेले आहे. तो ठराव नसून कलम आहे. कलम पाहिजे. ठराव लिहिलेले आहे. ते चुकीचे आहे.

प्र. सचिव :-

मी रजेचे अर्ज वाचून दाखवतो. रजेचे सहा अर्ज खालील सन्मा. सदस्यांचे आहेत. याकुब कुरेशी, सुरेखा गायकवाड, भानु भगवान, जोजफ जॉन, आत्माराम बाळाराम गावंड आणि परशुराम दामोदर पाटील. या सदस्यांची रजा मंजूर करण्यात येत आहे.

प्रकरण क्र. १९ :-

दि. ०५/०६/२००४ रोजीचे मा. महासभेचे इतिवृत्तांत कायम करणे.

ठराव क्र. २२ :-

आज रोजी सभागृहाचे पटलावर ठेवण्यांत आलेले दि. ०५/०६/२००४ च्या महासभेचे इतिवृत्त जे आता पानानुक्रमे वाचण्यात आले व ज्या सन्मानीय सदस्यांनी लेखनातील दुरुस्त्या सुचविल्या त्या मान्य करून वरील म्हणजे दि. ०५/०६/२००४ रोजीच्या महासभेचे इतिवृत्त कायम करण्यास ही सभा मंजुरी देत आहे.

सुचक :- श्री. दिनेश नलावडे.
ठराव सर्वानुमते मंजूर

अनुमोदन :- श्री. महेंद्रसिंग चौहाण.

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २० चे वाचन केले.)

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, आज प्रकरण क्र. २० भाईदर पूर्व व पश्चिम यांना जोडणारा रेल्वे खालील सबवे बांधणेबाबत विचार विनिमय करून निर्णय घेणे. यासाठी आज या ठिकाणी विषय आलेला आहे. आजचा दिवस मंगळवार आहे आणि मंगलमूर्तीचा हा दिवस असून आजचा हा जो प्रश्न मिरा भाईदरच्या दृष्टिने एक मंगलमय प्रश्न मिरा भाईदरच्या विकासाच्या दृष्टिने सभागृहात आणल्याबद्दल मा. महापौर, मा. आयुक्त व सन्मा. सभागृहाला मी अभिनंदन करतो व तमाम मिरा भाईदरच्या नागरिकांच्यावतीने आभार प्रकट करतो. या प्रश्ना संदर्भात मा. महापौरांशी, मा. आयुक्तांशी व रेल्वे प्रशासनाशी या प्रश्नाबाबत पत्रव्यवहार करून वेळोवेळी शिष्टमंडळे नेमून आजचा हा जो प्रश्न आहे. तो आज संमत होत आहे. आज शिवसेनेच्या माध्यमातून या प्रश्नाचा आमच्या मा. आमदार आणि मा. खासदारांच्या माध्यमातून आम्ही वेळोवेळी हा पाठपुरावा केलेला आहे आणि हा प्रश्न इथे उपस्थित झालेला आहे. मी परत एकदा या संदर्भात आभार प्रकट करतो की, ज्या पध्दतीने हा प्रश्न इथे आलेला आहे. मिरा भाईदरच्या खरोखरच जीवन मरणाचा जो प्रश्न आहे. मिरा भाईदरच्या पूर्व आणि पश्चिम विभागातून येणा-या-जाणा-या नागरिकांच्या अपघातासंदर्भात शेकडोनी वाढ आहे आणि आज हा प्रश्न झालेला आहे. तो कसा बांधायचा. कशा पध्दतीने असावा. या संदर्भात दहिसर पूर्व आणि पश्चिम असा जोडणारा जो भुयारी मार्ग आहे. त्यामध्ये भुयारी मार्ग असूनसुद्धा पादचाऱ्यांना नागरिकांना चालण्यासाठी एक वेगळा असा स्टँड ठेवलेला आहे आणि त्याच एका वेगळ्या फुटपाथवरून नागरिकांचे येणे-जाणे होणार आहे. या

पध्दतीने या भुयारी मार्गामध्ये तसे प्रयोजन असावे. यामध्ये टु व्हिलरपासून फोर व्हिलर्स म्हणजे लाईट व्हेइकल्स यांचेसुध्दा याच्यामध्ये येणे-जाणे असणार आहे. आपल्या या मिरा भाईदरच्या बजेटमध्ये त्या संदर्भात तरतुददेखील आहे आणि या तरतुदीच्या अनुषंगाने हा जो प्रश्न या ठिकाणी उपस्थित झालेला आहे आणि माझ्या मते सर्व सन्मा. लोकप्रतिनिधींनी, सन्मा. सदस्यांनी या प्रश्नाला, या मार्गाला, या मिरा भाईदरच्या कामामध्ये प्रथम प्रायोरिटी द्यावी अशी मा. महापौरांकडे, मा. आयुक्तांकडे व सन्मा. सभागृहाकडे अशी मी जाहिर विनंती करतो.

मोहन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलू इच्छितो, मिरा भाईदर परिसरामध्ये दळणवळणाच्या वाहतुकीच्या दृष्टिकोनातून मिरा भाईदरमधील भाईदर पूर्व आणि भाईदर पश्चिम रस्ते जोडणे अतिशय गरजेचे आणि आवश्यक आहे. या ठिकाणी आपण अठरा कोटी रुपयाचा उड्डाणपुल प्रस्तावित केला आणि आता तो नागरिकांच्या सेवेस आलेला आहे. तदनंतर भुयारी मार्ग व्हावा. कारण भाईदर स्टेशनपासून ते मिरा रोड स्टेशन याच्यामध्ये जे असलेले या अंतरामध्ये उड्डाणपुल असल्या कारणाने भाईदर पूर्व या ठिकाणी कोणत्याही दळणवळणासाठी रस्ता नसल्या कारणाने भुयारी मार्ग असावा अशा पध्दतीची भावना या मिरा भाईदर परिसरातील सर्व नागरिकांची होती. याकरिता राष्ट्रवादी काँग्रेस पार्टीने सहयांची मोहिम आखली होती. रेल्वे प्रशासनालादेखील भेटून आले होते. तत्कालीन रेल्वेमंत्री नितीशकुमारजी यांनादेखील पत्रव्यवहार केला होता आणि विद्यमान असलेले रेल्वेमंत्री लालुप्रसाद यादव यांनाही असा पत्रव्यवहार करण्यात आलेला आहे आणि मिरा भाईदरमध्ये सर्व नागरिकांची भावना की, हा सबवे व्हावा. याकरिता मी या ठिकाणी हा सबवे व्हावा अशी भावना सर्व मिरा भाईदर परिसरातील नागरिकांच्यावतीने या ठिकाणी मांडू इच्छितो व मिरा भाईदर महानगरपालिका हद्दीतील भाईदर पूर्व व पश्चिम यांना जोडणारा रेल्वेखालील सबवे, भुयारी मार्ग बांधण्याबाबत मा. सर्वसाधारण सभा दि. २५/६/२००९ ठराव क्र. ३६४ अन्वये ठराव पारित करण्यात आलेला होता.

(ठरावाचे वाचन केले.)

शानु गोहिल :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर मॅडम, या विषयावर मी या ठरावाला अनुमोदन होण्यापूर्वी सांगतो. आता सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी जे काही वक्तव्य केले. याच्यामध्ये २.५० मीटर म्हणजे याची किती उंची होईल. याचा जरा विचार करा. म्हणजे एका मीटरमध्ये सव्वा तीन फुट होते. म्हणजे साडे-सहा फुटाचे दोन मीटर झाले आणि वीस इंच. त्याचा अर्थ आपल्याकडे जवळजवळ ही फक्त सव्वा-सात फुट त्याची इंटिरियर हाइट मिळेल. आपण जो २.५० चा प्रस्ताव ठेवला आहे. हा आपल्याला काहीही उपयोगाचा नाही आणि जो पाच मीटरचा प्रस्ताव ठेवलेला आहे. आपण त्याची लेव्हल मेन्टेन करू शकत नाही. कारण तो जवळजवळ अठरा फुटाचा आपल्याला त्याचा आय.डी. मिळेल. म्हणजे आपण जो कमान्ड टाकू त्याची आतली जी ही आहे. ती आपल्याला जवळजवळ अठरा ते एकोणीस फुट मिळेल. पण ती हाइट आपण बाहेरच्या हयाला टॅली करू शकतो का? नाही करू शकत. कारण जो दहिसरचा सबवे आहे. ती रेल्वेलाईन उंच आहे. मालाडचा जो सबवे आहे. ती रेल्वेलाईन उंच आहे. म्हणजे लॅन्ड लेव्हलपेक्षा ती लाईन ऑलरेडी उंच आहे. परत मिलन सबवेचे आले तर बघा. आपण सांताक्रुझला बघता. दरवर्षी पेपरला त्या मिलन सबवेचे नाव पाणी साचते म्हणून आहेच. या सगळ्याचा आपण जर विचार केला तर या ठरावामध्ये अतिघाई न करता जो ४.५० कोटी आणि आणखी नउ कोटी तो दिलेला आहे त्याच्यामधील जर आठ ते नउ फुटाचा मार्ग करित असाल तर तो होउ शकतो. रेल्वेचे कामकाज आहे. तुम्हाला ठराव व्यवस्थित पाठवायला लागणार आहे. आपण जर २.५० मीटरचा जर पाठविला. तर मग परत आपल्याला वाढविता येणार नाही. सगळे प्रपोजल त्याचे भरणार आहे. त्याकरिता आठ फुट. म्हणजे आपल्याला किमानपक्षी टु व्हिलर. समजा, उदया यदाकदाचित आपल्याला पाण्याचा प्रॉब्लेम झाला तर मिलन सबवेच्या इकडे त्यांनी असा वर डेक बनविला आहे. त्या गाड्या अशा वरून जातात आणि खाली उतरतात. म्हणजे आपल्याला ती जर करण्याची वेळ आली तर त्याचाही साधकबाधक विचार करावा आणि त्यामध्ये २.५० मीटर आणि ५ मीटर याच्यामधली आपण काही साईज ठेवू शकतो का? मी रुंदीचे बोलत नाही. रुंदीमध्येसुध्दा दहा मीटर जे दिलेले आहे. म्हणजे दहा गुणिले तीन. तीस फुट पुरेसे आहे. टु वे ट्रॅफिक चालू शकते. चार-चार फुटाचे आपण फुटपाथदेखील ठेवू शकतो. आपण त्याच्यामध्ये आउटलेट काढू शकतो. परंतु, ही हाइट आहे. त्याचा सगळ्याचा याच्यामध्ये विचार झाला पाहिजे. माझी या ठरावामध्ये अशी सुचना आहे. २.५० व्यतिरिक्त आणि पाच मीटरच्या आतमध्ये म्हणजे जवळजवळ

३.५० पर्यंत आपण जाऊ शकतो का? बघा. कारण हा लॉग टाईम खर्च आहे. परत परत बनणार नाही आहे आणि मी तुम्हाला दोन उदाहरणादाखल कमाणी दिल्या आणि तिसरे मिलन सबवेचेदेखील उदाहरण दिले. त्याची जी रेल्वेलाईन आहे आणि मध्यंतरी असे दिले की, सेक्युरिटीच्या दृष्टिकोनातून त्याचवेळेला आम्ही सांगितले होते की, हा रोड होऊ शकत नाही. पण आपण त्यावेळेला असेच घाईमध्ये पंचेचाळीस लाख रुपये मंजूर केले. त्यावेळेला पण मी आपल्याला सुचना दिलेली होती. तर या सुचनाचा जरूर विचार करावा. कारण आपल्याला त्याच्यामध्ये पुढे भविष्यात फायदा होणार आहे आणि जे नित्याचे होणारे अपघात आहेत. त्याकरिता माझी प्रशासनाला विनंती आहे की, हे प्रपोजल आपण लवकरात लवकर त्याचा फॉलो-अप ठेवून त्याला लवकरात लवकर कशी मंजूरी मिळेल ते बघावे आणि पैशाची तरतुद, त्यावेळी आमचे काही सहकार्य असेल ते आम्ही द्यायला तयार आहोत.

मा. महापौर :-

पुढचा विषय घ्यावा.

प्रफुल्ल पाटील :-

एक सुचना आहे याच्यामध्ये की, रेल्वे खात्याकडून जो अनेक वेळा पत्रव्यवहार झालेला आहे. त्या पत्रव्यवहारामध्ये रेल्वे प्रवाशांचेदेखील त्यांनी अंतर्भूत केलेले आहे. तेव्हा हा सबवे करित असताना प्लॅटफॉर्मला लिंग करून त्या ठिकाणी रेल्वे प्रवाशांचीदेखील सोय व्हावी अशा प्रकारचाच प्रस्ताव आपल्याकडून पाठवावा लागेल, अशी मी सुचना मांडत आहे.

रोहिदास पाटील :-

याच्यामध्ये सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी जो घाईघाईत ठराव मांडण्याचा प्रयत्न केला. त्याच्यात घाई असण्याचे कारण नाही. पण त्याच्यात एक वस्तुस्थिती आहे. जसे सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांनी सांगितले किंवा त्यांनी जो विषय मांडला किंवा टेक्निकली आता जो हा प्रस्ताव आला असेल हा रेल्वे प्रशासनाकडून आलेला आहे की, आपण सादर केलेला आहे. तर रेल्वे प्रशासनाकडून. रेल्वे प्रशासनाने जास्तीत जास्त ही गाडी जाऊ शकेल असे आपल्या डिस्ट्रीब्युशन दिले आहे की नाही. डिस्ट्रीब्युशन दिले आहे ना की, हे जाऊ शकेल. त्याची दखल घ्यावी. तर मी हयाच्यात एवढीच दुरुस्ती करतो की, या ठरावाबद्दल हे सभागृह, तमाम साडे-सात लाख नागरिक याचे स्वागतच करतील. महापौरांना, आयुक्तांना धन्यवाद देतील. एक आहे की, हे जे कर्ज रुपाने आपण पैसे उभे करायचे ठरविलेले आहे. त्यात दुरुस्ती सुचवितो की, ही महापालिकेची अत्यंत अति महत्वाची बाब म्हणून कर्ज मिळेपर्यंत न थांबता.

मा. आयुक्त :-

मी आपल्याला सांगू इच्छितो, कर्ज उपलब्ध करून घेण्यासाठी हा ठराव दिलेला आहे. याचा अर्थ कर्ज मिळाले तरच तो सबवे होईल असे नाही. आपले कामकाज चालू राहिल. याला काही अडचण नाही.

रोहिदास पाटील :-

म्हणून आपण ठरावाला मंजूरी देतेवेळी त्याच्यात ठेवा. याची अति महत्वाची बाब लक्षात घेऊन.

मा. आयुक्त :-

आपल्याला टोकन अमाउन्ट भरता येईल. सर्व एकत्रित अमाउन्ट भरता येणार नाही. एकत्रित सर्व अमाउन्ट भरता येणार नाही कारण रेल्वेला भरायची आहे. आपण हा प्रोजेक्ट करणार नाही. हा रेल्वे प्रोजेक्ट करणार आहे.

रोहिदास पाटील :-

रेल्वेला पैसे भरण्यासाठीच मी म्हणतो. त्यासाठीच दुरुस्ती मी सांगितली. रेल्वे कर्ज मिळेपर्यंत थांबले तर फार उशीर होईल. म्हणून कर्ज मिळण्याचा प्रयत्न. एका बाजूने पाच कोटी रुपये किंवा वाढीव. त्यात दुरुस्ती लावावी. कारण याच्यावर पुन्हा पुन्हा रेल्वेचे एस्टिमेट वाढत राहते. पाच कोटीलाच असे नाही. पाच कोटी त्या प्रोजेक्टसाठी लागणारे वाढीव. यालादेखील ही सभा मंजूरी देते. म्हणजे एका बाजूने कर्ज मिळण्याचा प्रयत्न करणे आणि एका बाजूने महापालिकेने कर्ज करून हे काम लवकरात लवकर काम पूर्ण होईल असा प्रयत्न करणे.

मा. महापौर :-

ठराव एकमताने मंजूर आहे. पुढचा विषय घ्या.

प्रकरण क्र. २० :-

भाईदर पूर्व व पश्चिम यांना जोडणारा रेल्वे खालील सब वे बांधणे कामाबाबत विचार विनिमय करून निर्णय घेणे.

ठराव क्र. २३ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका हद्दीत भाईदर पूर्व व पश्चिम यांना जोडणारा रेल्वे खालील सब वे (भूयारी मार्ग) बांधणे बाबत मा. सर्वसाधारण सभा दि. २५/०६/२००९, ठराव क्र. ३६४ अन्वये ठराव पारीत करण्यांत आलेला होता. सदर सब वे जेसल पार्क व भाईदर पश्चिम उद्यानाजवळ प्रस्तावित केलेला असून त्यावेळेस रेल्वे प्रशासनाने रु. ८.०० ते ९.०० कोटी एवढा खर्च अपेक्षित असल्याबाबत कळविलेले होते. त्यानुसार सदर कामास व होणारा खर्च नगरपालिका व रेल्वे प्रशासन यांनी प्रत्येकी ५०९ करण्याबाबत ठराव पारीत केलेला होता. परंतु सदर ठरावानुसार रेल्वे प्रशासनाकडे प्रस्ताव पाठवून वारंवार पाठपुरावा व बैठका घेतल्या असता रेल्वे प्रशासनाने १००९ खर्च महानगरपालिका करावयास तयार असल्यास सदर रक्कम रेल्वे प्रशासनाकडे भरून रेल्वे मार्फत सब वे (भूयारी मार्ग) बांधण्याबाबत कार्यवाही करण्यात येईल असे सांगितले.

भाईदर पूर्व व पश्चिम यांना जोडणारा रेल्वे वरील उड्डाणपूल वाहतूकीस खुला झाल्याने रेल्वे प्रशासनाने रेल्वे फाटक त्वरीत बंद केलेला आहे. त्यामुळे भाईदर पूर्व व पश्चिम स्टेशन येथून जाण्यायेण्याकरीता वाहनाने सुमारे ३.०० कि. अंतर फिरावे लागते व मोठ्या प्रमाणावर गैरसोय होते. महानगरपालिकेने मा. महासभा ठराव क्र. २४ दि. १९/०६/०३ अन्वये ठराव पारीत करून रेल्वे ब्रीज खालून जेसल पार्क चौपाटी ते भाईदर पश्चिम धक्का रस्ता तयार करणे बाबत रेल्वे प्रशासनाकडे प्रस्ताव पाठवून पाठपुरावा केला असता रेल्वे प्रशासनाने चड्डडदददददददद च्या दृष्टीने सदर परवानगी दिलेली नाही. त्यामुळे सब वे बांधणे आवश्यक झालेले आहे. सदर सब वे बाबत रेल्वे प्रशासनाने खालील प्रमाणे अपेक्षित खर्च कळविलेला आहे.

लांबी-रुंदी-उंची-अपेक्षित खर्च १५.०० मीटर-१०.०० मीटर-२.५० मीटर-रु. ४.५० कोटी-१५.०० मीटर-१०.०० मीटर-५.०० मीटर-रु. ९.०० कोटी- वरील दोन्ही प्रस्ताव पाहता २.५० मीटर उंचीच सब वे बांधल्यास हलक्या वाहनांना जाणे येणे सोयीचे होईल. सदर कामी रु. ४.५० कोटी खर्च होणार असून सदर संपूर्ण खर्च महानगरपालिकेस रेल्वे प्रशासनाकडे पूर्ण भरावा लागणार आहे व संपूर्ण काम रेल्वे प्रशासनामार्फत करण्यांत येणार आहे. सन २००४-०५ या वर्षाच्या अर्थसंकल्पात भाईदर पूर्व व पश्चिम भूयारी मार्ग या लेखाशिर्षाखाली रु. ५.०० कोटी तरतूद ठेवण्यात आलेली असून सदर तरतूद कर्ज रुपाने उपलब्ध करावी लागणार आहे.

तरी वरील प्रमाणे सब वे बांधणे कामी अपेक्षित रु. ४.५० कोटी खर्चास व सदर रक्कम वित्तिय संस्थांकडून कर्ज रुपाने उपलब्ध करून घेऊन रेल्वे प्रशासनाकडे वेळोवेळी भरण्यास या ठरावाद्वारे मंजुरी देण्यांत येत आहे.

सुचक :- श्री. मोहन पाटील.

अनुमोदन :- श्रीम. शानु गोहिल.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २१ चे वाचन केले.)

मुक्ता रांजणकर :-

महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छिते, याच्यामध्ये जो तक्ता दिलेला आहे. याच्यामध्ये जो तोटा झालेला आहे. हा जो तक्ता २००२ पर्यंतचा दिलेला आहे. मला असे वाटते, इकडून २००० पासून बसेस रिकामी गेल्या होत्या ते २००२ पर्यंत अशा कधीच रिकामी गेलेल्या नाहीत. तर हा तोटा चुकीचा म्हणावा. दुसरी गोष्ट अशी, जर का त्यांनी सांगितले की, आम्हाला याच्यामध्ये तोटा झाला आहे. त्याची आम्हाला भरपाई करून द्या. भरपूर बसेस पूर्ण भरून जातात. त्याच्यामधील जो फायदा आहे. आज तोट्याची पूर्ती झालेलीच दिसते. पण तो जो फायदा आहे. त्याच्यामध्ये आम्हाला काही सहभाग देणार आहेत का?

धनराज अग्रवाल :-

महापौर मॅडम, इथे गोषवाच्यामध्ये थोडीशी चुक आहे. ४ करोड ८३ लाख ९० हजार इसका जोड कितना होगा देखिए। ४ करोड ८४ लाख ८० हजार आपने दिये ५ करोड ७३ लाख।

प्र. सचिव :-

ती चुक आहे. ४,८३,००,००० बरोबर आहे.

धनराज अग्रवाल :-

आपण हा जो वेस्टचा विषय आणलेला आहे. त्याच्यात मी आयुक्तांना विनंती करेन. याच्याबद्दल जरा माहिती दयावी की, आजपर्यंत कोणी-कोणी भरलेले आहेत आणि आपल्याला ते

भरायला लागते का? त्याच्यापासून हानी होते. त्याला गव्हर्नमेन्ट काही फॅसिलिटी देते का? ते आपण जरा निवेदन केले तर बरे होईल.

नरेंद्र मेहता :-

बेस्ट उपक्रमास मुंबई बाहेरील बस प्रवर्तनावर होणाऱ्या तोट्या संदर्भात केंद्रिय रस्ते वाहतुक संस्थेच्या (सी.आय.आर.टी) अहवालाप्रमाणे तोट्याची प्रतिपूर्ती करणेबाबत (ठरावाचे वाचन केले.)

रिटा शाह :-

मी या ठरावास अनुमोदन देत आहे.

रोहिदास पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने विषय येतात. पण विषय तर आयुक्तच आणतात. त्यामुळे दोन गोष्टी मी सभागृहाच्यासमोर आणतो की, का कोणास टाउक आयुक्त साहेबांनादेखील पैसे देण्याची घाई होती. काय होते. हे बेस्टने नगरविकास सचिवांना पत्र लिहिलेले आहे. त्याची कॉपी आपल्याकडे पाठविलेली आहे. ती कॉपी आपल्याकडे आल्यानंतर आयुक्त साहेबांनी लगेच आपल्या सभागृहासमोर ठेवली. सभागृहासमोर ठेवतेवेळी त्यामध्ये लिहिले आहे. मी संपूर्ण वाचत नाही. प्रकरण क्र. २१ मधील त्याप्रमाणे मिरा भाईंदर महापालिकेला सन १९८४-८५ पासून ते २००१-०२ पर्यंत रक्कम ४,८३,९०,००० इतकी रक्कम प्रतिपूर्तीपोटी देण्याची आहे. माझ्या हे लक्षात येत नाही की, मीच आहे. म्हणजे आता सांगायला कोणाला तरी वेगळेच वाटेल. मीच तिन्ही बसेसचे उदघाटन केले आणि त्या बसेसच्या उदघाटनाच्या तारखा आहेत. रेकॉर्डवर लिहून घ्या. बस क्र. ७०८ भाईंदर-बोरिवली ३१ मे १९९१, बस क्र. ७०७ भाईंदर-अंधेरी १ एप्रिल १९९२, बस क्र. ७०९ भाईंदर-घाटकोपर १ एप्रिल १९९३. माझ्या हस्ते उदघाटन झालेले आहे आणि आपण कसले पैसे मागतो? १९८४-८५, २००१ रु. ४,८३,९०,०००/- विषय सभागृहासमोर येतोय. मला त्याचे आश्चर्य वाटते. एकतर ही बस सेवा सुरु झाल्यानंतर हे निश्चित आहे की, भाईंदरच्या सर्व नागरिकांनी त्याचे स्वागत केले. आजही बससेवा चालली पाहिजे. ही सगळ्यांची भूमिका राहिल. प्रशासनाची, सभागृहाची राहिल आणि हा विषय येते वेळी ज्या बसच्या उदघाटनात आपण.

मा. आयुक्त :-

मी आपल्याला खुलासा करतो. आपल्याला जे स्टेटमेन्ट देण्यात आलेले आहे. त्या पत्राच्या पान क्र. २ वर त्याच्यामध्ये ती वर्षे कॉमन वापरलेली आहेत. १९८४-८५ ते १९९६-९७ या १९९६-९७ पर्यंत मग आपली सेवा कदाचित उशिरा सुरु झाली असेल. परंतु, स्टेटमेन्ट देताना नवी मुंबई, ठाणे आणि मिरा भाईंदर. त्यांनी त्याचे वर्षभर दिलेले नाही. आपण जे म्हणता १९९१ साली प्रथम बस सुरु झाली. त्यामुळे १९८४-८५ चा प्रश्न येत नाही. त्यांनी मागितलेलेच नाही. आपल्या बाबतीत कदाचित त्याच्या पुढचे असेल. परंतु, सी.आय.आर.टी. ही जी केन्द्रिय संस्था आहे. या केन्द्रिय संस्थेने स्वतः या ठिकाणी येउन हा तोटा कॅल्क्युलेशन केलेला आहे. त्याप्रमाणे कदाचित १९९१ पासून १९९७ पर्यंतच्या आपल्या बाबतीत असेल तर ते १ कोटी ३९ लक्ष दिलेले आहे. त्यानंतर पुढच्या वर्षासाठी १ कोटी ५ लक्ष, ५८ लक्ष, ७० लक्ष. हा तोटा कमी कमी होत गेलेला आहे आणि सन्मा. सदस्यांनी या ठिकाणी सांगितल्याप्रमाणे आजची परिस्थिती की, बी.ई.एस.टी. फायदयामध्ये आहे. मी या प्रस्तावामध्ये आपल्याला कुठेही म्हटलेले नाही की, या प्रस्तावाला मंजूरी द्यावी. आपण जर हा प्रस्ताव वाचला तर धोरणात्मक निर्णय घेण्यासाठी सभेपुढे ठेवावा, असा हा शब्द आहे. मंजूरी देण्यासाठी म्हणून मी कुठेही म्हटलेले नाही. ज्या विषयावर आपल्या सर्वांचे एकमत होईल, महापालिकेचे असे मत आहे असे आम्ही शासनाला कळविणार आहोत. नगरविकास सचिवांनी याबाबतीमध्ये वेळोवेळी बैठका घेतल्या. एका बैठकीत मीदेखील उपस्थित होतो. नवी मुंबई महापालिकेचे आयुक्त, ठाण्याचे आयुक्त आम्हाला सर्वांना असे आदेश देण्यात आले की, हा जो बी.ई.एस.टी. च्या तोट्याचा विषय आहे. तो खूप दिवस चाललेला आहे. हा विषय एकदा संपवून टाका आणि त्यांचा तोटा हा महापालिकेमार्फत आपण भरून काढा. त्यावेळी मी अशी भूमिका घेतली आणि बाकीच्या आयुक्तांनाही त्याला पाठिंबा दिला की, आमच्या महासभेची मान्यता आम्ही या विषयाला घेउन नंतरच याबाबतीमध्ये निर्णय घेऊ. तर आम्ही त्यानुसार हा विषय आपल्यासमोर आणलेला आहे आणि आता सभागृहाने तो फेटाळलेलाच आहे. फक्त सी.आय.आर.टी. ची जी सर्वोच्च रक्कम ९० हजार आपल्या वाट्याला आलेली आहे. ती फक्त आपल्याला द्यावी लागेल. एरवी या प्रस्तावाबाबत जे ठराव आपण केलेले असतील ते ठराव फक्त त्यांचा निदर्शनाला आणणार आहोत. धन्यवाद.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर मॅडम, हा जो बेस्टबद्दल विषय आलेला आहे. तोटा आपण किती कोणाला दयावा? परंतु, मी जेव्हा मागच्या हाउसला नगरसेवक होतो. त्यावेळी हा विषय आला होता. त्यावेळेला आमच्याकडे बेस्टचे अधिकारीदेखील या सभागृहामध्ये आले होते. आपल्या इकडच्या बसेस एक-दोन दिवस बंददेखील होत्या. त्यावेळेला असे सांगितले गेले की, मिरा भाईदरमधील रस्ते वगैरे खराब आहेत. त्यामुळे आमचे मेन्टेनन्स वाढते. एकतर बी.ई.एस.टी. तोटयात चालते. आता उलटी परिस्थिती आहे. पण जे मेन रोड आहेत तो एवढा कोटयावधी रुपयाचा खर्च करून आपण बांधलेला आहे. हे जे तुम्ही ९० हजाराचे काही पत्र दयाल. त्यामध्ये तुम्ही बेस्ट प्रशासनाला आपल्या आयुक्तांनी एक वेगळे पत्र देणे गरजेचे आहे. आपल्या शहरातील जे प्रमुख लांबीचे रोड आहेत. त्याच्यामध्ये रुंदी आणि त्या रस्त्याचे चांगले नवीनीकरण झाल्या कारणाने त्या गाडयांना जवळजवळ तीन-चार किलोमीटरपर्यंत कसलाही त्रास नाही. पूर्वी होता. रस्ता लांब होता. ट्रॅफिक जाम व्हायचे. त्यामुळे त्याच्यावर तो लोड यायचा. फाटक बंद झालेले आहे. त्यामुळे ती जी ट्रॅफिकची व्यवस्था आहे. ती व्यवस्था आता सुरळीत सुरु झालेली आहे. मुंबई शहरामध्ये जो लिमिटेड रुट असतो. त्या बसचे जास्त भाडे असते आणि कॉमन रुट असतो. आपल्या शहरामध्ये बी.ई.एस.टी.ने एकही थांबा असा ठेवलेला नाही की, तो कॉमन रुटचा आहे. सगळीकडे मर्यादित आहेत. प्रत्येक माणसाला आठ ते बारा रुपये तिकिट काढायला लागते. या सगळ्याचा जर आपण बी.ई.एस.टी.शी उहापोह केला आणि लिमिटेड सेवा म्हणजे ही एक प्रकारची सक्ती झाली. लिमिटेड बस आहे. म्हणूनच बसने जायचे. पण आपली जी लोकल सर्व्हिस आहे. ती दिलेलीच नाही. ऑर्डिनरी सर्व्हिस आपण ज्याला म्हणतो ती दिलेली नाही आणि आपल्या इकडच्या नागरिकांना ती सेवा आहे. मान्य आहे. पण त्या सेवेमध्ये आपल्याला बारा-पंधरा रुपयापर्यंत तिकिट काढून जावे लागते. त्यांच्या गाडया फार भरून जातात. बी.ई.एस.टी. आजच्या तारखेला लॉसमध्ये नाही. साहेब, या सर्व पार्श्वभूमीचे आपण सेपरेट कव्हरिंग लेटर देउन या प्रस्तावावर बेस्ट प्रशासनाच्या ते दृष्टिपथास हे आणावे आणि माझ्यासहित आमच्या सर्व नगरसेवकांच्या ज्या भावना आहेत. त्या आपल्या पत्राद्वारे बेस्ट प्रशासनाला कळवाव्यात, अशी माझी या प्रस्तावाला सुचना आहे.

रोहिदास पाटील :-

त्यात एक दुरुस्ती ठेवा की, आता उडडाणपुल झालेले आहे. तर भाईदर पश्चिमेतही बस सुरु करावी अशी त्यामध्ये दुरुस्ती ठेवा.

मा. महापौर :-

सदस्यांनी वाचलेला ठराव कायम करण्यात यावे. सचिवसाहेबांनी पुढचा विषय घ्यावा.

मिलन म्हात्रे :-

वाचला पाहिजे म्हणजे हे सर्व आलेले नाही.

प्र. सचिव :-

दुरुस्त्यांसह.

मा. महापौर :-

दुरुस्त्यांसह कायम करण्यात यावा.

प्रकरण क्र. २१ :-

बेस्ट उपक्रमास मुंबई बाहेरील बस प्रवर्तनावर होणाऱ्या तोट्या संदर्भात केंद्रीय रस्ते वाहतुक संस्थेच्या (सी.आय.आर.टी.) अहवालाप्रमाणे तोट्याची प्रतीपूर्ती करणेबाबत.

ठराव क्र. २४ :-

आपल्या मिरा भाईदर शहरात चालू असलेल्या बेस्ट उपक्रमाच्या बस सेवेपोटी संबंधीत उपक्रमात जो तोटा आला आहे त्यावर ह्या सभेचे असे मत आहे की, सदरचा तोटा जुना असून आता आपल्या शहरातील बस सेवेमुळे वरील उपक्रमास मोठा फायदा होत आहे. म्हणून तोट्याची प्रतिपूर्ती करणे ह्या महापालिकेवर बंधकारक नाही. म्हणून बेस्ट उपक्रमांच्या मुख्य लेखा अधिकारी व वित्तीय सल्लागार श्री. वि. के. फडके यांच्या दि. ९/७/२००४ च्या जा.क्र. मु.ले.अ.व.वि.स./३७२४९/०२ च्या पत्रावर विचार करण्यात येऊ नये. व प्रकरण दफतर बंद करावे. असे ही सभा सुचवित आहे. मात्र सर्व्हेसाठी द्यावयाचा खर्च रु. ९०,०००/- देण्यास ही सभा मंजुरी देत आहे.

सुचक :- श्री. नरेंद्र मेहता.

अनुमोदन :- श्रीम. रिटा शहा.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २२ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सदस्य श्री. केशव घरत यांनी ठरावाचे वाचन केले.)

दिनेश नलावडे :-

सदर ठरावास मी अनुमोदन देत आहे.

मुक्ता रांजणकर :-

हयाच्यामध्ये जी अपंग उमेदवारांची नावे दिली गेली आहेत. त्या उमेदवारांना त्याच्यामध्ये किती टक्के अपंगत्व आहे. त्याचीदेखील माहिती या सभासदांना देण्यात यावी की, त्यांना कशाप्रकारचे अपंगत्व आहे.

प्रेमनाथ पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, या विषय क्र. २२ मध्ये दोन विषय एकत्र घेण्यात आलेले आहेत. ह्याच्यात अपंगाचा आणि दुसरा विषय कनिष्ठ अभियंता दिपक खांबित यांचा विषय घेण्यात आलेला आहे तर दिपक खांबीत अपंग आहेत का? हे दोन विषय वेगवेगळे करून दयायला पाहिजेत.

अनंत पाटील :-

महापौर महोदय, २२ जानेवारी २००४ म्हणजे त्याच्यामध्ये अपंग हा शब्द आहे. या संज्ञेत कोणते उमेदवार बसतात? त्याचा खुलासा करावा.

मा. आयुक्त :-

अपंगामध्ये ज्याला बोलता येत नाही, ज्याला दिसत नाही आणि शारिरिक अपंगत्व म्हणजे पायाने लुळा आहे असे वेगवेगळे प्रकार आहेत. साधारणतः अपंगांची जी जिल्हा रोजगार विनिमय केन्द्रामध्ये नावे नोंदली जातात. आपण जो प्रश्न विचारलेला आहे. तो त्यांच्याशी संबंधित आहे. अपंगत्व साधारणतः ४० टक्क्याच्या पुढे असेल तर त्याचे अपंग या कॅटेगिरीमध्ये सेवायोजन कार्यालय नाव नोंदवते. त्यामुळे तो किती अपंग असावा? त्याचे अपंगत्व किती टक्के आहे? हे आपण ठरवत नाही. त्याची नोंदणी करित असताना सेवायोजन कार्यालय ठरविते आणि त्या कोट्यात ज्यावेळेला आपण मागणी करतो तेव्हा आपल्याला ते त्या नावाची शिफारस करतात.

मुक्ता रांजणकर :-

साहेब, तुम्ही म्हणता ते मला मान्य आहे. आपल्याला कमीत कमी माहिती तरी पाहिजे. आपण जेव्हा त्यांना सेवेमध्ये घेत आहात. तर त्यांना किती अपंगत्व आहे. त्याची माहिती पाहिजे. नाहीतर आपण पगार देणार आणि काम काही होणार नाही.

मा. आयुक्त :-

आपण बघितलेले आहे आणि त्यांच्यासाठी कुठली क्षेत्र उपलब्ध आहेत. शिपाई, टेलिफोन ऑपरेटरसारखी जी पोस्ट आहे. जे पायाने लुळे आहेत. परंतु, ते बोलू शकतात. अशाच पोस्ट आम्ही त्यांच्यासाठी आयडेंटिफाय केलेल्या आहेत. ज्या ठिकाणी ते काम करू शकतील.

मुक्ता रांजणकर :-

पण आपण जे उमेदवार याच्यामध्ये दिलेले आहेत. त्यांना किती अपंगत्व आहे? त्यांचे कान गेलेला आहे की डोळा गेलेला आहे. ते आम्हाला सांगा.

मा. आयुक्त :-

आम्ही आपल्याला डिटेल्स देतो. आमच्याकडे सर्व डिटेल्स उपलब्ध आहेत.

अनंत पाटील :-

आयुक्त महोदय, सेवायोजन कार्यालयाकडून ज्या लिस्ट या अपंगाच्या भरतीसंदर्भात आलेल्या आहेत. त्याच्यात अंध किती आहेत? अपंग किती आहेत? याचा खुलासा कराल का?

मा. आयुक्त :-

मी आपल्याला त्याचेच उत्तर दिले.

अनंत पाटील :-

तुम्ही फक्त मोगम स्वरूपाचे उत्तर दिले. याच्यामध्ये अंध, अपंग, मूक-बधिर किती होते? यांचे डिटेल्स द्यावे.

मा. आयुक्त :-

मी आपल्याला सर्व डिटेल्स देतो.

अनंत पाटील :-

तोंडी सांगा ना की, त्यामध्ये अंध किती होते?

मा. आयुक्त :-

मी आपल्याला डिटेल्स देतो.

चंद्रकांत मोदी :-

महापौर मॅडम, अपंगो का जो खुलासा किया है। लेकिन अपंग को एकही बुथ मिलना चाहिए और जो मिरा भाईंदर के अपंग है।

रिटा शाह :-

महापौर मॅडम, आपल्या परवानगीने एक खुलासा मागत आहे की, कनिष्ठ अभियंता म्हणून दिपक खांबीत यांना मागासवर्गीय रिझर्व्हेशनमध्ये आपण त्यांची निवड केलेली आहे. पण कुठल्या पध्दतीने आणि आपल्याकडे मागासवर्गीय मॅम्बर म्हणून ते फक्त एकच आहेत का? आपण जी त्यांची निवड केली आहे ती कुठल्या पध्दतीने केली? त्याचा जरा खुलासा करावा.

मा. आयुक्त :-

वेगवेगळ्या पदाचा मागासवर्गीयांचा अनुशेष हा कोकण विभागाचे आयुक्त कार्यालय सर्टिफाय करित असते. मग तो तांत्रिक पदावर वेगळा आहे. अतांत्रिक पदावर वेगळा आहे. इतर पदावर वेगळा आहे. प्रत्येक कॅटेगिरीवाइस वेगळा आहे. शिपाई कॅटेगिरी असेल, सफाई कामगार कॅटेगिरी असेल, वर्ग १ची, वर्ग २ची कॅटेगिरी असेल. तर आ प्रत्येक पदाचा आणि प्रत्येक वर्गाचा अनुशेष हा कोकण भवनला जे मागासवर्गीय कक्ष आहे. ते ठरवित असते आणि त्यांनी ते तपासून सर्टिफाय करून आपल्या आस्थापनेवर किती पदे उपलब्ध आहेत? त्या उपलब्ध टक्केवारीनुसार या विशिष्ट पदावर मागासवर्गीयांची किती पदे? हे त्यांनी सर्टिफाय केलेले आहे. आपल्याकडे त्यांच्या सहीचे रेकॉर्ड उपलब्ध आहे आणि त्यानुसार जे पद उपलब्ध होते. त्याच्यामध्ये सेवा ज्येष्ठतेनुसार आणि त्याच्या मेरिटनुसार जे कोणी उपलब्ध होते. आपण त्याची शिफारस या ठिकाणी करतो.

रिटा शाह :-

माझा विचारायचा एवढाच प्रश्न आहे की, आपण जे बोलले त्या अनुसार फक्त दिपक खांबीत त्याच्यामध्ये बसतात की बाकीचे लोकदेखील त्यामध्ये बसतात.

मा. आयुक्त :-

हेच नक्की बसतात. सेवा ज्येष्ठतेमध्ये ते सेवा ज्येष्ठ आहेत आणि मेरिटवाइसदेखील ते त्यामध्ये बसतात.

रिटा शाह :-

सेवा ज्येष्ठता आणि मेरिटप्रमाणे आपण त्यांची शिफारस केली.

मा. आयुक्त :-

होय. नक्कीच.

अनंत पाटील :-

सेवा योजनाकडून जी लिस्ट आलेली आहे. त्याच्यात अंध किती होते? खुलासा करावा.

अशोक पाटील :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो, अपंगाच्या अनुशेष भरती आणि उपअभियंता यांची पदोन्नती अशी आस्थापनेतर्फे या दोन विषयाची सांगड या ठिकाणी घालण्यात आलेली आहे. तर या संदर्भात काही खुलासा आयुक्तसाहेब मला हवा आहे की, यापूर्वी नगरपालिका अस्तित्वात असताना अपंगाच्या अनुशेषांतर्गत मंजूर पदांपैकी तीन टक्केपैकी किती पदे आरक्षित होती. पैकी किती अनुशेष भरण्यात आलेला होता. आयुक्तसाहेब, कृपया मला याचा खुलासा हवा आहे.

मा. आयुक्त :-

लिपिक वर्गामध्ये तीन आणि शिपाई वर्गामध्ये चार भरलेली आहेत.

अशोक पाटील :-

हा अनुशेष भरण्यात आलेला आहे.

मा. आयुक्त :-

होय.

अशोक पाटील :-

महापालिका स्थापनेनंतर २२ जानेवारी २००४ रोजी एकूण १०९ मंजूर पदांपैकी तीन टक्क्याप्रमाणे तीन पदे आरक्षित झाली आणि त्या आरक्षित पदासाठी जिल्हा स्वयंरोजगार, ठाणे यांच्याकडून याद्या मागविण्यात आल्या आणि त्याच दिवशी २२ जानेवारी २००४ रोजी जिल्हा निवड समितीद्वारे मुलाखती घेण्यात आल्या. एकाच दिवशी याद्या मागविल्या आणि एकाच दिवशी मुलाखती घेण्यांत आल्या.

मा. आयुक्त :-

याद्या याच्या एकत्र आलेल्या आहेत.

अशोक पाटील :-

२२ जानेवारी २००४ रोजी याद्या मागविल्या आणि त्याच दिवशी मुलाखती घेण्यांत आल्या असे झाले का?

अनंत पाटील :-

सभागृहाची दिशाभूल करण्यांत येते.

मा. आयुक्त :-

आपण जो अपंगांचा उल्लेख केला त्याचे प्रत्यक्ष अपंगांचे सर्टिफिकेट आपल्याकडे आहे. आपल्याला पहायचे असेल तर आपण ते पाहू शकता. २५ नोव्हेंबरला मागणी केलेली आहे. २५ नोव्हेंबरला याद्या आल्या आणि २२ जानेवारीला मुलाखती घेण्यांत आल्या. त्याची फक्त नावेच दिलेली आहेत. कुठल्या पदासाठी मंजुरी झालेली आहे ती नावेच फक्त आहेत.

मा. आयुक्त :-

मंजूर वर्गामध्ये दिलेले आहे. आपण त्याचा विचार करून प्रत्यक्ष मंजुरी देता येईल.

अशोक पाटील :-

जी नावे दिलेली आहेत. तर त्या उमेदवारांन किती टक्के अपंगत्व आहे? त्याची जरा सभागृहाला माहिती द्यावी.

मा. आयुक्त :-

इथे श्री. बोर्जिस ऑल्वीन जोजफ यांचा उल्लेख केलेला आहे. त्यांना ४५ टक्के अपंगत्व आहे. त्याचे सर्टिफिकेटदेखील आपल्याकडे उपलब्ध आहे. दुसरे श्री. रॉड्रीक्स सुनिल ए. यांचे नांव आहे. त्यांना ४० टक्के ब्लॉइन्डनेस आहे आणि तिसरे श्री. पाटील संदेश रघुनाथ यांचे नांव आहे. त्यांना ७५ टक्के अपंगत्व आहे.

अशोक पाटील :-

त्यांचे अंदाजे वय किती आहे?

मा. आयुक्त :-

वयोमर्यादेमध्ये ते नक्की बसतात याची आम्हांला खात्री आहे.

अशोक पाटील :-

त्यांच्या नियुक्तीबद्दलची आम्हांला थोडीफार माहिती द्या.

मा. आयुक्त :-

त्यांची नियुक्ती केलेली नारही.

अनंत पाटील :-

माझ्या माहितीप्रमाणे त्यावेळी १३ उमेदवार होते आणि त्याच्यामध्ये फक्त एकच उमेदवार अंध होता. एकच अर्जाचा विचार न करता इतर लोकांचा विचार केलेला आहे.

मा. आयुक्त :-

सिलेक्शन झालेले आहे. श्री. रॉड्रीक्स सुनिल यांना फक्त ४० टक्के अंधत्व आहे. सिलेक्शन कमिटीने रिपोर्ट सादर केलेले आहेत. संपूर्ण माहिती आमच्याकडे आहे.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलतो, आस्थापनेत ज्या ज्यावेळेला माहिती मागितली त्यावेळी नेहमी प्रत्येक वेळेला दिशाभूल केलेली आहे. माहिती आज इथे सभागृहामध्ये आहे आणि आम्ही वेळोवेळी माहिती आस्थापनेकडे मागतो. पण ती पुरविली जात नाही. असा माझा आरोप आहे. आज अपंगांचा विषय हा मध्येच घुसखोरी केलेला विषय आहे. की, खांबित यांना पदोन्नती द्यावी. म्हणून कारण खांबित यांची नियुक्तीच मिरा भाईंदरमध्ये घुसखोरी झालेली आहे. नियुक्ती त्याच पद्धतीने झालेली आहे म्हणून ज्या पद्धतीने खांबित यांचा विचार झालेला आहे तर माझी मा. महापौरांना, मा. आयुक्तांना विनंती आहे, ग्रामपंचायतीपासून ते नगरपालिकेपर्यंत असणाऱ्या मिरा भाईंदरमधील कर्मचाऱ्यांचासुद्धा विचार व्हावा अशी

माझी सभागृहाकडे विनंती आहे. आज आम्हाला प्रत्येक वेळेला या सभागृहाकडे भुमिपुत्रांना आणि स्थानिकांना डावललेले गेलेले आहे.

मा. आयुक्त :-

तुम्हीदेखील भुमिपुत्र आहात.

रतन पाटील :-

आमचीच मागणी आहे की, स्थानिकांना भरती द्या. तेव्हा आपण मागणी कुठे केली ? आज जो एवढा १०९ अनुशेष भरला त्यामध्ये किती स्थानिक आहेत? हे मा. आयुक्तांनी सांगावे. पण तसे नाही झाले. आमची मागणीच आहे. महापौर साहेब, ज्या पद्धतीने आपण त्यांचा या पदासाठी विचार केला. त्या पद्धतीने ग्रामपंचायत काळापासून नगरपालिकेपर्यंत जे कर्मचारी आहेत. त्यांच्या पदाचादेखील विचार करावा अशी महापालिकेकडे माझी विनंती आहे.

मा. महापौर :-

ठराव सन्मा. सदस्य केशव घरत यांनी मंजूर केलेला आहे आणि सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे यांनी अनुमोदन केलेले आहे. ठराव मंजूर करण्यांत येत आहे.

प्रकरण क्र. २२ :-

दि. २२/१/२००४ रोजी झालेल्या अपंग पदाच्या मुलाखती द्वारे निवड करण्यांत आलेल्या उमेदवारांचे निवडीस तसेच उपअभियंता पदावर दिलेल्या पदोन्नतीस मान्यता देणे.

ठराव क्र. २५ :-

(अ) मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे आस्थापनेवर अपंगाच्या अनुशेषांतर्गत मंजूर पदाच्या एकूण १०९ मंजूर पदांपैकी ३५ प्रमाणे अपंगाचे आरक्षण असल्याने महापालिकेने दि. २२.१.२००४ रोजी नित पद्धती अवलंबून अनुक्रमे (१) श्री. पाटील संदेश रघुनाथ (२) श्री. बोरजीस ऑल्वीन जोजफ (३) श्री. रॉड्रीक्स सुनिल ए. ह्या तीन अपंग व्यक्तींची मनपा आस्थापनेवर निवड केली आहे. सदर निवड ही उचित त्या प्रशासकीय चाकोरीतून करण्यात आली असल्याचे ह्या सभागृहाचे मत आहे. म्हणून वरील तीन्ही उमेदवारांच्या निवड / नेमणुकीस ही सभा नोंद घेत असून झालेल्या निवड / नेमणुकीस मान्यता देत आहे.

(ब) तसेच ह्या महापालिकेत कार्यरत असलेले एक अभियंते श्री. दिपक भास्कर खांबीत (कनिष्ठ अभियंता) ह्यांची महापालिकेच्या आस्थापनेवर अनुशेषांतर्गत रिक्त असलेल्या उपअभियंता पदावर दि. १४ जानेवारी २००४ पासून झालेल्या पदोन्नतीची ही सभा नोंद घेत असून श्री. दिपक भास्कर खांबीत यांची झालेली पदोन्नती ही नित पद्धतीने व प्रशासकीय चाकोरीतून यथोचितरित्या झाली आहे असे ह्या सभेचे मत असल्याने झालेल्या पदोन्नतीस ही सभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. केशव घरत.

अनुमोदन :- श्री. दिनेश नलावडे.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २३ चे वाचन केले.)

प्रेमनाथ पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, डॉ. बावस्करांना दोनदा हार्ट अटॅक आलेला आहे. ८ किंवा ९ तारखेला त्यांची बायपास सर्जरी आहे.

मा. महापौर :-

सर्जरी झाली.

प्रेमनाथ पाटील :-

सर्जरी झाली. मग ठिक आहे.

मुक्ता रांजणकर :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलू इच्छिते, या विषयावर डॉ. बावस्कर यांना सन्मा. सदस्य प्रेमनाथ पाटील यांनी सांगितल्याप्रमाणे त्यांना हार्ट अटॅक आलेला आहे आणि आपण आता मुदतवाढ देण्याचा जो प्रश्न इकडे समोर आणलेला आहे. ही जी जबाबदारी ते आजपर्यंत निभावत आलेले आहेत. ती जबाबदारी म्हणजे याच्यापुढे ते किती चांगल्याप्रकारे सांभाळू शकतील. त्याचा विचार करुनच याच्यानंतर त्यांना आधी

इकडे येऊ द्या आणि त्याच्यानंतर हा विषय घेण्यांत यावा. कारण आज त्यांना ही जबाबदारी घेण्याची त्यांच्यामध्ये ताकद आहे किंवा नाही. त्याचा प्रथम विचार करावा. त्याच्यानंतर हा विषय पुढे विचारात घेण्यात यावा.

(सन्मा. सदस्य श्री. महेंद्रसिंग चौहाण ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले)

शानु गोहिल :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

या ठरावाला आमचा विरोध आहे. तो नोंदवून घ्यावा. कारण यामधील ज्या प्रतिनियुक्त्या आहे. मा. नगरविकास सचिव ना.बा. पाटील यांनी ७/६/२००४ रोजी म्हणजे आता गेल्या महिन्याप्रमाणे या अशा नियुक्त्या करताना शासनाची मंजूरी घ्यावी. असा स्पष्ट आदेश दिलेला आहे. त्याच्या विरोधामध्ये हा ठराव पास झालेला आहे. नंबर १ आतापर्यंत माझा कोणत्याही व्यक्तीला विरोध नाही आहे. परंतु, जे प्रशासनाकडून आणि सत्ताधान्यांकडून जे कामकाज चालले आहे. ते पुर्णपणे चुकीचे आहे. डॉ. बावस्कर यांना आतापर्यंत जवळ जवळ आपण सहासात लाखापर्यंत त्यांच्या मानधनापोटी म्हणा किंवा पगारापोटी म्हणा. खर्च झालेला आहे. याचा या टिपणीमध्ये हिशोब कुठेही दिलेला नाही आहे. टिपणीमध्ये प्रशासनातर्फे सर्वात प्रथम दैनंदिन साफसफाई आणि घन कचरा व्यवस्थापन बायो मेडिकल वेस्ट ह्या विषयाचा पहिल्या दुसऱ्या लाईनमध्ये उल्लेख केलेला आहे. तर ही टिपणी पुढे म्हटलेली आहे. त्यानुसार वस्तुस्थिती नसून घन कचरा व्यवस्थापनाबाबत अजून आपण कुठे आहोत हे सांगायला कोणीच तयार नाही आहेत. अनेक पत्रव्यवहार झाले. लेखी उत्तर अजूनपर्यंत नाही. म्हणजे ज्या अधिकाऱ्याची आपण स्पेशल त्या प्रोजेक्टकरीता नियुक्ती केलेली आहे आणि त्या बजेटची अजून कुठेही हालचाल झालेली नाही आणि परवानग्यासुद्धा आलेल्या नाही आहेत. हे मी ठामपणे म्हणतो कारण माझे प्रत्येक वेळेला आपल्याकडे लेखी पत्र आहे. ना त्या अधिकाऱ्यांना असे वाटले की, ह्याच्यावर आपण पत्राचे उत्तर द्यावे. ना प्रशासन आणि आयुक्त आपल्यालासुद्धा वाटले नाही. आमच्याकडे अजूनपर्यंत घन कचरा व्यवस्थापनाबाबत कुठलीही माहिती प्रशासनाने दिलेली नाही. आपण याच आपल्याला प्रोसिडींगच्या पान क्र. ७४ वर जाऊ या. आपल्याला ठराव ठेवण्याची एवढी घाई आहे. यांच्यामध्ये कल्याण केळकर आयुक्त साो. यांनी काय म्हटले आहे ते बघा, मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ कलम ४५ नुसार मुख्य वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी.

मोहन पाटील :-

महापौर मॅडम, आपण विरोध दर्शविला आहे. आम्ही ठराव मांडलेला आहे. आपण विरोध दर्शविलेला आहे. आपण पुढचा विषय घ्या.

मिलन म्हात्रे :-

आम्ही शांतपणे ऐकून घेतले. आता आम्हाला बोलू द्या. संपुर्ण चर्चा झाल्याशिवाय तुम्ही ठराव कसे ठेवता? लगेच सुचक, अनुमोदन ठेवून मोकळे होता आणि मग बोलता ठराव झाला. मला या सभागृहामध्ये संपुर्णपणे बोलण्याचा अधिकार आहे आणि मी परवानगी घेऊन बोलतो. मला बोलू द्या. माझे बोलणे पूर्ण होईपर्यंत कोणी थांबवायचे नाही.

मोहन पाटील :-

आम्ही आपले बोलणे थांबवत नाही. आम्ही महापौर मॅडमना बोलतो. सुचक आणि अनुमोदन झालेले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

ही सगळी परिस्थिती तुम्ही बघा. ही सभा तुम्ही कशाला घेता? सभाच घेऊ नका. पुढच्या वेळेपासून सभा घ्यायची नाही. संपुर्ण चर्चा झाल्याशिवाय ठराव, अनुमोदन नाही झाले पाहिजे. मी विषयाला धरून बोलतो महापौर मॅडम, आम्ही त्या विषयावर गांभीर्याने बोलतो, त्याच्यामध्ये कोणीतरी मुद्दामुन उठते आणि त्याच्यामध्ये व्यत्यय आणतात. हे लक्षात ठेवा आम्ही हे सभागृहाच्या हिताकरीता बोलतो. त्याच्यामध्ये आपणसुद्धा स्वतः आहात मी मेहेरबानी करून सांगतो. आम्हाला इतिहास परत रिपीट करायला लावू नका. तुम्ही एवढी ठराव आणि प्रस्तावासाठी घाई करू नका. पटकन पारीत करता आणि नंतर बोलता ठराव प्रस्ताव झालेले आहेत. अनुमोदन झालेले आहे. मग तुम्ही चर्चा कशासाठी? तुम्ही हाऊस घेऊ नका. साहेब, आपण पान क्र. ७४ वर जाऊ या. याच्यामध्ये मुंबई प्रांतिक महापालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ४५ नुसार आयुक्त कल्याण केळकर यांचे स्टेटमेन्ट आहे. मुख्य वैद्यकिय व आरोग्य अधिकारी हे पद मंजूरीसाठी आपण प्रस्ताव पाठविलेला होता. राज्य शासनाने त्यामध्ये मुख्य

वैद्यकिय अधिकारी या पदाचे पद स्थापन न करता आरोग्य अधिकारी असा त्यामध्ये उल्लेख केलेला आहे. त्यामुळे तो प्रस्ताव दुरुस्तीसाठी आपण शासनाकडे फेर पाठविलेला आहे आणि त्याची दुरुस्ती झाल्यानंतर लगेचच पद भरावयाची कारवाई करण्यांत येईल. आता खाली दुसरीकडे बघा. कल्याण केळकर आरोग्य अधिकारी म्हणुन त्यांचे मुख्य वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी असे ४५ सेक्शनखाली पद आपल्या नियमामध्ये आहे. त्यामध्ये तसा दुरुस्ती करण्याचा प्रस्ताव आपण शासनाकडे पाठविलेला आहे व ती दुरुस्ती शासनाकडून मान्य झाल्यानंतर लगेचच ती पदे भरण्याची कारवाई केली जाईल. त्याच्यानंतर खाली सन्मा. सदस्य शशिकांत भोईरसाहेब यांना त्यांनी उत्तर दिलेले आहे का. ३१ जुलै अगोदर पर्यावरण स्थितीदर्शक अहवाल सभागृहासमोर सादर केला जाईल आणि ३१ जुलैपर्यंत सादर करावयाचा आहे. मी स्थायीमध्ये त्याचा पहिला सुचक होतो. डॉ. बावस्कर ज्यावेळेला आले त्यावेळेला सर्व सदस्य त्यांच्या विरोधात होते. त्यावेळेला मी त्या ठरावाचा स्थायी समितीला सुचक होतो. पण आम्ही नंतर एक एक बघायला लागतो. ज्या पदाकरीता आम्हाला महत्त्व वाटले. साहेब, त्याकरीता ते काम झालेलेच नाही आहे. हा पर्यावरण अहवाल. त्यांची ती झुटी आहे. त्यांनी सादर करावयाचा आहे. स्थायी समितीला हा विषय आला तेव्हा त्याच्यावर साधकबाधक चर्चा झाली आणि त्याच्यावर कुठलीही कारवाई नाही आहे. आज आपण सरळ सरळ मंजूरी देऊन पूर्ण होतो आहे. मागच्या वेळेला आपण पाच-पाच महिन्याची मंजूरी दिली. त्यानंतर ठरावामध्ये दोन ओळी अॅड केल्या. त्याच्यानंतर आता तुम्ही वर्षाची मंजूरी मागता. आणि आपण दरवेळेला म्हणतो, आम्ही शासनाकडे पत्र पाठविले. त्या पत्राची कॉपी आमची मंजूरी घेण्याअगोदर इकडे द्या. तारीख आणि त्या पत्राची कॉपी पाहिजे. कारण मी आपल्याला लेखी पत्र दिलेले आहे. ह्याच्यामध्ये तुम्ही मला दोन ओळींचे देखील उत्तर दिलेले नाही आहे. आपण शासनाला जे पत्र दिले आहे. या ठरावाच्या गोषवाऱ्याबरोबर त्या कॉप्या पाहिजेत. इतर कॉप्या तुम्ही दिल्या बी.ई.एस.टी.ची तुम्ही दिली.

मा. आयुक्त :-

जे पत्र शासनाला पाठविलेले आहे. त्याच्या प्रती आम्ही तुम्हाला देण्याची व्यवस्था करतो. त्याच्यामध्ये मुख्य वैद्यकिय अधिकार्याचे जे सांवाधिक कलम ४५ खालचे पद आहे ते भरावे अशी देखील विनंती केलेली आहे. आणि आरोग्य अधिकारी हे जे पद निर्मितीचा वेळेला नामविधान पदाचे झालेले आहे. ते चुकून झालेले आहे. कारण महापालिकेला मुख्य वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी असे पद असते. तर त्याच्यामध्ये तशी दुरुस्ती करावी आणि प्रतिनियुक्तीवर शासनाकडे कोणी चांगले अधिकारी असतील तर ते देखील पाठवावे. अशाप्रकारचे पत्र पाठविले गेलेले आहे. त्याची प्रत आम्ही आपल्याला देतो. दुसरी गोष्ट आपण या ठिकाणी अनेक गोष्टींचा उल्लेख केला. ज्याच्यामध्ये घन कचरा प्रकल्पा विषयी मी अनेक वेळा माहिती मागतो. परंतु, मला मिळत नाही. मला वाटते आपण तरी कमीत कमी हा आरोप करणे चुकीचे आहे. मायक्रो प्लानिंग यावेळेला झाले. त्या मायक्रो प्लॅनिंगमध्ये दिवसभराची कॉन्फरन्स झाली. डॉ. बावस्करांनीच ती कॉन्फरन्स अॅरेन्ज केली होती. त्याच्यानंतर आपल्याशी चर्चा करायची होती आणि तो जो प्लॅन आहे. तो प्लॅन फायनल करायचा होता. ऑल इंडिया इन्स्टिट्यूट ऑफ लोकल सेल्फ गव्हर्नमेन्टने अशाप्रकारचे आदेश दिले होते. तिथे जो ए.डब्ल्यू.एम. सेल आहे. सॉलीड वेस्ट मॅनेजमेन्टचा आहे. डॉ. जैन त्याचे प्रमुख आहेत. त्यांनी दिलेल्या मार्गदर्शनानुसार आपण प्रत्येक वॉर्डाचे प्लॅनिंग करायचे ठरविलेले आहे. दुर्दैवाने मध्ये त्यांची तब्येत बिघडली आणि आज ते खुलासा करायला या ठिकाणी उपलब्ध नाही आहेत. सॉलीड वेस्ट मॅनेजमेन्टच्या संदर्भामध्ये आतापर्यंत का कार्यवाही झाली नाही. हा प्रश्न प्रशासनाचा कितपत आहे. आपला कितपत आहे. त्याची मी चर्चा करणार नाही. परंतु, परवाच्या बैठकीमध्ये एक अशा निर्णयाप्रत आपण आलेलो आहे. पुढच्या विषयामध्ये त्याचा उल्लेख आहे की, डिसेन्ट्रलाईज, बायोगॅस छोटे छोटे प्रकल्प, घन कचऱ्यापासून आणि ओल्या कचऱ्यापासून गॅसची निर्मिती करण्याचे प्रकल्प आपल्याला तयार करायचे आहेत आणि जो रिसायकलेबल गारबेज आहे. हा रिसायकलेबल गारबेज ज्याला कचरा गोळा करणारे त्यांना द्यायचा आहे आणि मग त्याचे पुर्ननिर्माण होणार आहे आणि जो निव्वळ दोन तीन स्ट्रीट मधुन कचरा शिल्लक राहिल. त्याचीच फक्त आपल्याला विल्हेवाट लावायची आहे. अशाप्रकारे दिवसभराच्या कॉन्फरन्समध्ये आपण डिस्कस केले. तुम्ही स्वतः अतिशय हिरिरिने, उत्साहाने त्याच्यामध्ये भाग घेतला आणि एवढे असुनसुद्धा तुम्ही म्हणता की, घन कचरा प्रकल्पाच्या प्रगतीबद्दल मला काहीच कळविले जात नाही. काहीच चर्चा होत नाही. त्यामुळे आपण हा प्रश्न स्वतःला विचारावा की, या वेळेला किती वेळा प्रशासनाची आपल्याशी चर्चा झालेली आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मी माझ्या पत्राचा अहवाल देतो.

मा. आयुक्त :-

तुम्हाला प्रशासन काहीच माहिती देत नाही. असा आपला जो आरोप आहे. याचे मी खंडन करण्याचा प्रयत्न करतो. प्रशासनाने वेळोवेळी हा प्रश्न अतिशय गंभीररितीने घेतलेला आहे. आणि काम चालू आहे. आपण दुसरे सांगितले की, त्या प्रकल्पाची कुठपर्यंत प्रगती आलेली आहे. आपल्याला माहिती आहे. आपल्याकडे पोल्युशन कंट्रोल बोर्ड आहे आणि त्या पोल्युशन कंट्रोल बोर्डाचा अहवाल आहे. हा अहवाल अगोदर तिथल्या वॉटर बॉडीज पोलिट होतील की काय? अशा प्रकारचे त्यांचे मत होते. आपण त्याच्यानंतर जी.एस.डी. लिहिले म्हणजेच ग्राउन्ड वॉटर सर्वे डिपार्टमेंट गव्हर्नमेंट ऑफ महाराष्ट्र त्यांचे तज्ञ आपण बोलावले. त्यांच्याकडून त्या परिसराची पाहणी केली आणि त्यांनी आपल्याला काय सुचना केल्या? त्या सुचनेनुसार आपण जर कार्यवाही केली. तर लॅन्ड फिल साईड म्हणून या डोंगरी, उत्तन भागामध्ये आपल्याला जी जमिन मिळालेली आहे. तिचा आपल्याला वापर करता येईल. म्हणजे जो ओला कचरा नाही, जो रिसायकलेबल गारबेज नाही. जो निव्वळ डेब्रिज ज्याला आपण म्हणू. ज्याच्यामध्ये कुठल्याही प्रकारचा वास असणार नाही किंवा कुठल्याही प्रकारचे त्याच्यापासून काही ड्रिंपोझ होणार नाही. तर हा कचरा आपण त्या ठिकाणी साठवायचा आणि तो साठवत असताना त्याचे जे रेस्ट्रिक्शन आहेत. ते कुठल्या पद्धतीचे असावेत. याबद्दल प्रदुषण नियंत्रण मंडळाने जिल्हाधिकार्यांच्याकडे शिफारस केलेली आहे आणि जिल्हा लेव्हलची जी कमिटी आहे. त्या कमिटीमध्ये त्याला अॅप्रुव्हल मिळाल्यानंतर त्या क्षेत्राचा आपण विकास करायचा आहे. ही माहिती आम्ही आपल्याला अनेकवेळा दिलेली आहे. अजुनही आमच्याकडे उपलब्ध आहे. या सभागृहातदेखील देतो आणि या सगळ्याचा पाठपुरावा हा डॉ. बावस्कर यांनी केलेला आहे. आर.सी.एफ. फेस-२ प्रोजेक्टबद्दल मागच्या महासभेमध्ये मंजुरी दिली. पाच कोटी रुपयाचा हा केन्द्र सरकारचा प्रकल्प आहे. डॉ. बावस्कर यांनी हा तयार केला आणि केन्द्राला डायरेक्टर हेल्थच्या तर्फे पाठविलेला आहे. त्याची स्क्रुट्युनी चालू आहे. त्याच्यामध्ये ज्या काही त्रुटी आहेत. त्या त्रुटीबद्दल देखील तिथे चर्चा होते. वेळोवेळी त्याची पुर्तता केली जाते. तो प्रकल्प जर मंजूर झाला तर आपल्याला १३ केन्द्रे या शहरासाठी उपलब्ध होणार आहेत. ही जी सगळी प्रक्रिया आहे. मी सभागृहाला सांगू इच्छितो की, ही सर्व प्रक्रिया डॉ. बावस्कर यांनी केलेली आहे. आपण त्यांना मान्यता द्यावी न द्यावी हा आपला विषय आहे. आपण विरोध करावा, न करावा हा देखील आपला विषय आहे. परंतु, त्यांनी काहीच केले नाही. अशा प्रकारचे वक्तव्य करणे थोडेसे आपल्याला चुकीचे वाटते. एवढेच फक्त मी आपल्याला सांगू इच्छितो. त्यांनी जी जी कामे केलेली आहेत. ती आपल्यासमोर आहेत. सफाईच्या बाबतीमध्ये जे वॉर्डप्रमाणे झोन केलेले आहेत. त्या झोनचे आपल्याला जे रिझल्ट मिळत आहेत. त्या झोनचे आपल्याला जे रिझल्ट मिळत आहेत. गेल्या वर्षभरामध्ये तक्रारीचे प्रमाण अतिशय कमी झालेले आहे आणि आता देखील आपल्यासमोर जो पुढचा विषय आणलेला आहे. तो देखील त्याच नियोजनाचा एक भाग आहे. तर त्या ज्या सगळ्या गोष्टी आहेत. या डॉ. बावस्करांच्या नियंत्रणाखाली झालेल्या आहेत आणि इथे सन्मा. सदस्यांनी त्यांच्या तब्येतीबद्दल जी चिंता व्यक्त केली. मी सभागृहाला सांगू इच्छितो की, त्यांची बायपास सर्जरी झालेली आहे आणि बायपास सर्जरीनंतर त्यांना स्वतःलाच काम करता येईल किंवा नाही याचे जजमेंट घ्यायचे आहे. मुदतवाढ दिल्यानंतर जर त्यांना स्वतःला झोपत नसेल तर ते स्वतःच येणार नाही आहेत. जर त्यांना शक्य असेल तरच ते जॉईन होणार आहेत. परंतु, त्यांची जॉईन होण्याची वेळ असेल त्यावेळेला आपली महासभा असणार नाही. म्हणून मुदतवाढ दिली तर त्याच्यात कुठल्याही प्रकारचे काही नुकसान होईल. अशी परिस्थिती नाही आहे. दरम्यानच्या काळामध्ये जर एम.ओ.एच. ची पोस्ट गव्हर्नमेंटने भरली तर कदाचित डॉ. बावस्करांच्या सेवेची आवश्यकतादेखील या महापालिकेला पडणार नाही. त्यामुळे या प्रस्तावावर या महासभेने विचार करावा अशी मी विनती करतो.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, जी सदर नियुक्ती आहे. आपण आम्हाला इकडे जो खुलासा केला. सदर नियुक्ती ५४ नुसार झालेली आहे का? आणि आपण शासनाकडून त्यांची नियुक्ती करताना परमिशन घेतली होती का? हा प्रश्न आहे.

मा. आयुक्त :-

एखाद्या विशिष्ट प्रकल्पासाठी आपण अशाप्रकारच्या एक्सपर्टच्या ज्या सेवा असतात. त्या आपण घेऊ शकतो. तशाप्रकारची तरतुद आहे.

मिलन म्हात्रे :-

कुठल्या कायद्याने किंवा कुठल्या नियमाने? कारण.

मा. आयुक्त :-

शासन निर्णय आहे. मी आपल्याला दाखवतो.

मिलन म्हात्रे :-

एकीकडे सचिव आदेश देतात की, आमच्या आदेशाशिवाय कुठल्याही प्रतिनियुक्त्या किंवा ही पदे तुम्ही भरायची नाहीत. आमच्याकडे त्यांच्या आदेशाची कॉपी आहे.

मा. आयुक्त :-

आपण ज्या पदांचा संदर्भ देता. ती बेकायदेशीर भरती करू नये, अशा प्रकारची आहे.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, त्याच्यामध्ये प्रतिनियुक्तीदेखील आहे.

मा. आयुक्त :-

ही प्रतिनियुक्तीदेखील नाही. ही भरतीदेखील नाही. एका विशिष्ट प्रकल्पासाठी आपण एखाद्या एक्सपर्टला या ठिकाणी घेतो. एवढाच त्याचा अर्थ आहे आणि त्याचा शासन निर्णय उपलब्ध आहे.

मिलन म्हात्रे :-

शासनाचे आदेशदेखील आहेत.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो की, डॉ. बावस्करांच्या संदर्भामध्ये त्यांना मुदतवाढ देण्याच्याबद्दल हा विषय चर्चिला जात असताना डॉ. बावस्करांची प्रकृती आणि त्यानंतर नेमणुकीची प्रक्रिया ह्या काही विविधांगी चर्चा झाल्या. सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांनी सांगितले की, प्रतिनियुक्ती तर डॉक्टरांनी या सभागृहाने काही प्रतिनियुक्ती केलेली नाही. प्रतिनियुक्ती ही शासन करित असते. आपण विशिष्ट सेवा घेण्यासाठी ठरावाने अशा नेमणुका करू शकतो. त्यामुळे विवक्षित काळासाठी डॉक्टरांची केलेली नियुक्ती होती. ही या सभागृहाने केलेली होती. वेळोवेळी त्यांना मुदतवाढदेखील या सभागृहाने दिलेली आहे. आजच्या विवक्षित परिस्थितीमध्ये मा. महापौरांच्या माध्यमातून आयुक्त साहेब मी आपल्या निदर्शनास आणून देईन की, हे जे सभागृहामध्ये चाललेले आहे. तर सुप्त अशी सभागृहाला भिती आहे. सभागृह एका बाबतीमध्ये थोडेसे चिंतातुर आहे की, या शहरासाठी आणि स्टाफ पॅटर्नप्रमाणे या शहराला मुख्य वैद्यकिय अधिकारी असणे आवश्यक आहे आणि जेव्हा या शहराचा स्टाफ पॅटर्न सन्मा. आउटगोईंग आयुक्त शिवमुर्ती नाईक साहेबांच्या काळात करण्यांत आला. त्यावेळी मुख्य वैद्यकिय अधिकार्याच्याऐवजी मुख्य आरोग्य अधिकारी असे काहीतरी करण्यांत आले आणि ती जी चुक झालेली आहे. ती दुरुस्त करणे आवश्यक आहे. सुदैवाने महापालिकेने तसा प्रस्ताव शासनाकडे पाठविलेला आहे. शासनाकडील त्या पेन्डींग प्रस्तावाचा तुम्ही, आम्ही, सर्वांनी पुल लावून तो प्रस्ताव मंजूर करून घेतल्याशिवाय आपल्याला आजच्या वेळेला देखील शासनाकडून प्रतिनियुक्तीवर मनुष्य मिळणार नाही. म्हणून जी जवळची मुदत असेल. जर शासकीय मंजूरी लवकर मिळाली तर जेवढ्या लवकर तो अधिकारी आसनारुढ होईल. तेवढ्या काळासाठीच डॉ. बावस्कर या ठिकाणी रहावेत आणि जर हा पिरियड पूर्ण होत असेल, एक वर्षापर्यंत जात असेल तर तोपर्यंत डॉ. बावस्करांच्या नेमणुकीला मंजूरी द्यावी. याचे मी पुन्हा समर्थन करित आहे.

धनराज अग्रवाल :-

महापौर की परवानगीसे बोलता हुँ। अभी सन्मा. सदस्या मुक्ता रांजणकर मॅडमने जैसे बताया। डॉ. बावस्कर की तबियत ठिक नहीं है और आयुक्त साहेबने बताया की वैद्यकिय अधिकारी का महापालिकाने गव्हर्नमेंटको लेटर दिया है। मेरा आपसे ऐसा अनुरोध है की, जब लेटर दिया है। तो अधिकारी कभी भी आ सकते है। और बावस्कर साहब अभी तक उनकी तबियत की हिसाबसे हाजीर नहीं हुए है। भगवान उनको जल्दी अच्छा करे। हम ऐसी कामना भी करेंगे। लेकिन मैं वो प्रस्ताव मे थोडासा सुधार करना चाहता हुँ। आप एक साल के बजह जैसे आपने दो बार पाच महिने दिये है। तो उसको पाच महिने करके उनकी तबियत फिर मानती है। नहीं मानती है। वो काम कर सकेंगे या नहीं कर सकेंगे। या अपने को वैद्यकिय अधिकारी मिल जायेगा। ये सब चीज को ध्यानमे रखते हुए। मैं ऐसा अनुरोध करूंगा की उनकी मुदतवाढ पाच महिने दी जाए। धन्यवाद.

मा. महापौर :-

ठराव झालेला आहे आणि अनुमोदन पण दिलेले आहे. हा विषय मंजूर आहे.

प्रकरण क्र. २३ :-

डॉ. बि. एस. बावस्कर, विशेष कार्य. अधिकारी (आरोग्य) यांना मुदत वाढ देणेबाबत.

ठराव क्र. २६ :-

महानगरपालिका हद्दीतील दैनंदिन साफसफाई, घनकचरा व्यवस्थापन, बायोमेडीकल वेस्टची व्यवस्था करणे, दुर्घट रोग व साथीचे आजारास प्रतिबंध करणे, त्यांचा फैलाव / प्रसार होवू नये यासाठी कार्यवाही करणे, बाजार व कत्तलखाने यांचे परिक्षण व नियमन करणे, जनावरांची कत्तल करण्यात येते

किंवा मास विक्री करण्यांत येते अशा जागाची पहाणी करून कार्यवाही करणे, मास विक्री दुकानाना परवानगी देणे आरोग्यास अपायकारक वस्तुची पहाणी करून त्यावर कार्यवाही करणे. तसेच महानगरपालिकेच्या हद्दीतील रुग्णालये, दवाखाने, प्रसुतीगृहे इत्यादीची नोंद घेणे त्यांचे कडून साथीचे रोग, कुटूंब कल्याण कार्यक्रम राबविणे सदरचे कार्यक्रम राबविणेसाठी महाराष्ट्र आरोग्य विभागाशी समन्वय साधणे व महानगरपालिकेचे विविध प्रभागात सुरु केलेली आठ आरोग्य केंद्र यांचे वर देखरेख करणे आदी महत्वाचे कामासाठी मा. स्थायी समिती सभा दि. १०/१/२००३, ठराव क्र. ८९ अन्वये डॉ. बि. एस. बावस्कर यांचे विशेष कार्यकारी अधिकारी म्हणून नेमणूक करण्यात आली होती. त्यानंतर त्यांना मा. महासभा दि. १९/६/२००३, ठराव क्र. १९ अन्वये पाच महिन्यासाठी पुनर्नियुक्ती दिली. त्यानंतर कामाची आवश्यकता पहाता दि. ५/६/२००४ रोजीचे मा. महासभेने पाच महिन्यासाठी मुदतवाढ दिलेली होती. सदर मुदत दि. १९/५/२००४ रोजी संपलेली आहे. डॉ. बि. एस. बावस्कर यांनी यापूर्वी महानगरपालिकेने सोपविलेली कामे वेळेत व चांगल्या रितीने हाताळलेली आहेत.

महानगरपालिकेने प्रभाग निहाय सुरु केलेली आठ आरोग्य केंद्रे येथे नागरीकांना आरोग्य व वैद्यकिय सुविधा उत्कृष्टपणे भविष्यात उपलब्ध होण्यासाठी तसेच केंद्रशासनाचे आदेशानुसार महापालिका हद्दीत घनकचरा व्यवस्थापन प्रक्रिया प्रकल्प कार्यान्वीत करणे, डासांचा प्रादुर्भाव मोठ्या प्रमाणावर आहे, त्यावर नियंत्रण आणण्याची कार्यवाही सुरु करणे नागरीकांच्या आरोग्याचे व पर्यावरणाचे दृष्टीने आवश्यक असून कामाचे नियोजन, संघटन व व्यवस्थापन करणेचे दृष्टीने व मागील जवळ जवळ सोळा महिन्यांत डॉ. बि. एस. बासस्कर (विशेष कार्य अधिकारी) यांनी उल्लेखनिय कामगिरी केलेली असल्याने व त्यांच्या अनुभवाचा फायदा महानगरपालिकेस पर्यायाने जनतेस व्हावा म्हणून त्यांची दि. १९/५/२००४ रोजी मुदत संपलेल्या तारखेपासुन पुढे एक वर्षाच्या कालावधीपर्यंत मानधनावर मुदत वाढ देण्यास ही सभा मंजूर देत असून येणाऱ्या आर्थिक व प्रशासकीय खर्चास मंजूर देत आहे.

सुचक :- श्री. महेंद्रसिंग चौहाण.
ठराव बहुमताने मंजूर

अनुमोदन :- श्रीम. शानु गोहिल.

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २४ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सदस्य श्री. प्रेमनाथ पाटील ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले.)

ज्युडी डिसुझा :-

माझे या ठरावाला अनुमोदन आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

ठराव संमत करण्याअगोदर मा. आयुक्त साहेबांना एक पत्र देतो. आपल्याकडे निवृत्त न्यायाधीश साळवे यांची आपण नियुक्ती केलेली आहे. आता त्यांना मुदतवाढ करण्यासाठी आपण या ठिकाणी ठराव आणलेला आहे. विधी सल्लागार आता इथे सभागृहामध्ये उपस्थित असतीलच. कारण विधी विभाग हा असा विभाग आहे. ज्याचा साधारणपणे नगरसेवकांशी काही थेट संबंध येत नाही. त्याच्यामुळे त्यांनी मागच्या काळात जे काही काम केले. त्यात किती केसेसमध्ये त्यांनी नगरपालिकेला स्टे मिळवून दिला आणि समोरच्या पक्षकाराचा किती केसेसमध्ये स्टे व्हेकेट केला. एकंदरीत किती दावे नगरपालिकेच्या विरोधात वेगवेगळ्या न्यायालयामध्ये आहेत. याची जरी माहिती दिली तर बरे होईल. कारण याच्यामध्ये सगळी व्हेग माहिती आलेली आहे. मी जे पत्र आपल्याला या ठिकाणी पाठविलेले आहे. ते पत्र आपण वाचावे. यामध्ये एका वकिलाने त्यांच्या क्लार्इन्टच्यामार्फत काही सर्टिफाईड कॉपीज मिळण्यासाठी अर्ज केलेला आहे. त्या अर्जाला उत्तर देताना त्यांनी जे पत्रामध्ये नमुद केलेले आहे. ते त्यांनी समजावुन सांगितले पाहिजे की, जो अर्ज काही सर्टिफाईड कॉपीज मिळण्यासाठी केला होता आणि त्या सर्टिफाईड कॉपीज देता येणार नाहीत. त्याला काही तरतुदी आहेत. त्या तरतुदीसाठी जर त्यांनी कायदा मांडलेला आहे. त्या कायद्याबाबत त्यांनीच माहिती द्यावी की, अशा प्रकारच्या कायद्याच्या तरतुदी आहेत का? आणि असतील तर त्या पालन करण्याची आमची जबाबदारी आहे का? सर्टिफाईड कॉपीज मागण्यासाठी अर्जदाराने अॅप्रॉक्सिमेट फी भरण्याची अशी तरतुद कुठे आहे? याची माहिती त्यांनी द्यावी. कारण ही फार शुल्लक बाब आहे. जेव्हा एखादा अर्जदार हा एखाद्या दाव्याच्या संदर्भात एखादी सर्टिफाईड कॉपी मागतो. तेव्हा त्याला ती देण्यासाठी कायद्याचा उल्लेख करून, कायद्यातील बाबींचा उल्लेख करून ती

देता येणार नाही. अशा प्रकारचे कामकाज जर विधी विभागापुढे चालले तर निश्चितपणे नगरपालिकेच्या विरोधात किंवा नगरपालिकेचे जेवढे काही दावे असतील त्या दाव्याबाबत चांगले काम चाललेले नाही. असे म्हणण्याचा मला अधिकार आहे. म्हणुन या ठिकाणी त्यांनी स्पष्टपणे माहिती द्यावी की, या तरतुदी आम्हाला लागू आहेत की नाहीत?

एस्. एस्. साळवे :-

मा. आयुक्त साहेबांच्या परवानगीने मी या ठिकाणी विचारलेल्या प्रश्नाचे उत्तर देतो. आणि महापौरांची आणि इतर सभासदांची परवानगी आहे असे गृहित धरुन मी त्या प्रश्नाचे उत्तर देत आहे. विचारलेला असा प्रश्न आहे की, जर अर्जदाराने एखाद्या कागदपत्राची नक्कल मागितली तर त्याकरीता अॅफिडेव्हिट आवश्यक आहे किंवा नाही. यासंबंधी मी असे सांगेन की, या कॉर्पोरेशनने नकला पक्षकाराला देण्यासंबंधी कोणतेही वेगळे नियम केलेले नाहीत आणि कायदा हाय कोर्ट सिव्हिल मॅन्युअल असे म्हणते की जर ज्या ठिकाणी नकला देण्याकरीता सेपरेट रूल कॉर्पोरेशनने किंवा त्या संस्थेने केलेले नसतील तर त्या ठिकाणी बॉम्बे हायकोर्टचे सिव्हिल मॅन्युअलचे रूल लागू होतील आणि बॉम्बे हायकोर्ट सिव्हिल मॅन्युअलप्रमाणे जर एखादा पक्षकार. एखाद्या प्रोसीडिंगच्या नकला हव्या असतील तर त्याला अॅफिडेव्हिट देणे हे जरूरीचे आहे. अॅफिडेव्हिटशिवाय त्याला ती नकल देता येत नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. निवृत्त न्यायाधीश आपण ठाणे एका कोर्टामध्ये न्यायाधिश म्हणुन काम करीत होतात. ही गोष्ट वेगळी आहे की, त्या कोर्टाला लोक अनाडी कोर्ट बोलायचे. मी स्पष्ट बोलतो. आपण सिव्हिल मॅन्युअलच्या तरतुदी कॉर्पोरेशनला लागू होतात का? सिव्हिल मॅन्युअलच्या तरतुदी कॉर्पोरेशनला लागू होत नाहीत. मिरा भाईंदर महानगरपालिका ही एकच कॉर्पोरेशन या राज्यामध्ये नाही आहे. आपल्याला नगरपालिकेचीसुद्धा सर्टिफाईड कॉपी देण्यासंबंधी काय रूल्स आहेत. हे देखील माहिती नाही. नगरपालिकेचे असे कुठलेही सेपरेट रूल्स सर्टिफाईड कॉपी देण्यासंबंधी नसतात. शासनाच्या अध्यादेशामध्ये स्पष्टपणे लिहिलेले असते की, कोणालाही प्रति द्यायच्या असल्यास प्रति कॉपी किती पैसे घ्यावेत? त्याप्रमाणे नगरपालिकेचे कामकाज चालू होते. सिव्हिल मॅन्युअलच्या तरतुदी कॉर्पोरेशनला लागू होत नाहीत. हे आपण चुकीचे सांगता. या उलट कल्याण डॉंबिवली महानगरपालिकेच्या विरोधात एक जनहित याचिका दाखल झाली असता न्यायालयाने अशा सर्टिफाईट कॉपी देण्यांस त्या महानगरपालिकेला आदेश दिले. तसेच मी मागितलेली माहिती सभागृहाला दिली नाही.

मा. आयुक्त :-

मला वाटते एकमेकांचे ज्ञान तपासण्याची ही महासभेत वेळ नाही आहे. त्याची आवश्यकता देखील नाही आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

त्यांनी सांगितलेले बरोबर आहे का?

महेन्द्रसिंग चौहान :-

अनाडी कोर्ट का उल्लेख जो किया है। वो शोभा नहीं देता। नगरसेवकाकों तो बिलकुलही शोभा नहीं देता की, इस तरह की बात करनी चाहिए। मॅडम, ये सबजेक्ट खतम हो गया है। इसपे आप कृपया समय दिजिए की तीन मिनिटसे जादा कोई बोलना नहीं चाहिए।

प्रफुल्ल पाटील :-

त्याच्या माहितीबद्दल मी काही विचारत नाही. मी सभागृहाच्या एकच निदर्शनास आणु इच्छितो की, सिव्हिल मॅन्युअलच्या तरतुदी आम्हाला लागू होत नाहीत. त्या फक्त कोर्टालाच लागू होतात. इंडियन एव्हिडन्स अॅक्ट कलम ७६ प्रमाणे पब्लिक डॉक्युमेन्ट असल्यामुळे आम्हाला त्याच्या प्रती देणे गरजेचे आहे. कुठल्याही प्रती द्यायला तुम्ही त्याला नाकारू शकत नाही.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेब, माझी आपल्याला एकच विनंती आहे की, जर त्यांना प्रती जर दिल्या नसतील तर ही अफेक्टेड पार्टी याच्यामध्ये त्यांच्या विरोधात न्याय मागु शकते. त्यांनी तसे करावे. आपण या सभागृहाचा वेळ कशाला घालवता.

प्रफुल्ल पाटील :-

ज्या नागरिकांनी कॉर्पोरेशनमध्ये न्याय मागायचा. त्यांना तुम्ही सांगाल तुम्ही कोर्टामध्ये जा. साहेब, हे बरोबर आहे का?

मा. आयुक्त :-

कोर्टात जाऊन ते लिगली देता येत नाही. असे तुम्हाला लेखी दिलेले आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

जेव्हा कार्पोरेशनला देण्याचे अधिकार आहेत आणि समोरच्या माणसाला जेव्हा मागण्याचे अधिकार आहेत. तेव्हा तुम्ही प्रत्येक गोष्टीला सांगाल तुम्ही कोर्टात जा. याला काय अर्थ आहे? मग ही नगरपालिका कशाला चालवायची?

मा. आयुक्त :-

त्यांनी जो खुलासा केलेला आहे. तो खुलासा मिनिट्समध्ये रेकॉर्ड झालेला आहे. ज्याच्यामध्ये ती पार्टी नाही आहे आणि त्याच्या कॉपी पाहिजे असतील तर त्यांनी परस्पर कोर्टाला विनंती करावी असे त्यांनी या ठिकाणी वक्तव्य केलेले आहे. हे मान्य किंवा अमान्य करण्याचा प्रश्नच नाही. या पार्टीने कुठे जायचे तिथे जावे.

प्रफुल्ल पाटील :-

जेव्हा महानगरपालिकेकडे हे कागदपत्र आहे. तेव्हा महानगरपालिकेला देण्याचा अधिकार आहे आणि सर्टिफाईड कॉपीचे तुम्ही अॅडव्हान्स पैसे मागा.

मा. आयुक्त :-

आपण मला त्या प्रोव्हिजन्स दाखवा. मी ते ताबडतोब देतो.

एस्. एस्. साळ्वे :-

या ठिकाणी आपण जो प्रश्न विचारलेला आहे, त्या क्वेरिज संबंधी मी आपल्याला थोडेसे सांगतो. भारतीय पुराव्याचा जो कायदा आहे. या पुराव्याच्या कायद्यामध्ये कोणते डॉक्युमेन्ट कोणत्या प्रोसीडींगमधुन कोणत्या पक्षकाराकडे कसा आला? त्याचे त्याला कोर्टामध्ये स्पष्टीकरण द्यावे लागते. व्हेदर डॉक्युमेन्ट इज कर्मिंग फ्रॉम लिगल कस्टडी ऑर नॉट याच्यावर फार महत्त्वाचा पार्ट आहे. म्हणुन ते अॅफिडेव्हिट फार जरूरीचे आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

म्हणुन आपण विसरुन गेलात. यु आर नॉट ऑक्युपाईंग ज्युडीकेटरी पावर्स. यु आर सिटींग अॅज अॅन ऑफिसर ऑफ कार्पोरेशन. यु आर नॉट अॅक्टिंग अॅज ए जज. म्हणुन तुम्ही जजच्या पावर्स एक्सरसाईज करू नका. तुम्ही ज्युडिगेटरी पावरमध्ये नाही आहात. तुम्हाला सिव्हिल मॅन्युअल कोर्टाचे कायदे सांगता. कोर्टाचे कायदे आम्हाला लागू कुठे आहेत? म्हणुन चुकीचे अधिकारी नेमण्याचे परिणाम पुढे भोगा. एका केसमध्ये महाशय, तुम्हीच आयुक्त साहेबांना माझ्यासमोर सांगितले की, दीस इज दी सेकन्ड कन्टेम्ट अॅप्लिकेशन इन सेम कोर्ट. कुठल्या कोर्टात असे होते. सांगा ना. तुम्हीच आमच्यासमोर सांगितले, दीस इज सेकन्ड कोर्ट कन्टेम्ट अॅप्लिकेशन कोर्ट. कन्टेम्ट अॅप्लिकेशन कधी सेकन्ड होते? कारण कोर्ट कन्टेम्ट एकदाच होते. तुम्ही न्यायाधीश होता. तुम्हाला जर एवढ्या छोट्या बाबी माहिती नसतील. सभागृहात याचा उल्लेख एवढ्यासाठीच करतो की, हे मिनिट्समध्ये रेकॉर्ड होते.

मा. आयुक्त :-

आपण कोणत्या गोष्टीचा उल्लेख करता जरा स्पष्ट केले तर बरे होईल.

प्रफुल्ल पाटील :-

जेव्हा गुप्ता आर्किटेक्टच्या केस संदर्भात त्यांना आपण बोलावले. नगरपालिकेविरुद्ध त्यांनी ती केस केलेली होती. ती अनाधिकृत बांधकामासंदर्भात होती. हायकोर्टात केस चालू आहे. त्या आर.एम.पी. पार्क संदर्भात गव्हर्नमेंटला पार्टी केलेले आहे. त्यावेळी जेव्हा तुम्ही त्यांना विचारले तेव्हा ते काय म्हणाले की, त्यांनी सेकन्ड कोर्ट कन्टेम्ट केलेले आहे. आम्ही त्याबाबत कोर्टाला माहिती दिली नाही. आपण नगररचनाच्या लोकांना बोलावले. नगररचनेची लोकदेखील आज या ठिकाणी आहेत. त्यावेळी नगररचनेची लोक बोलली की, ते कोर्ट कन्टेम्ट अॅप्लिकेशन डिसाईड झालेले आहे.

मा. आयुक्त :-

ती माहिती अद्ययावत त्यांच्याकडे उपलब्ध नव्हती.

प्रफुल्ल पाटील :-

पुन्हा ते म्हणाले की, सेकन्ड कोर्ट कन्टेम्ट अॅप्लिकेशन आहे. जेव्हा त्यांच्याकडे माहिती नव्हती. तेव्हा त्यांनी तसे सांगायला पाहिजे होते की, माझ्याकडे माहिती नाही. हाऊ स्पेसिफिकली ही सेज दॅट दिस इज दी सेकन्ड कोर्ट कन्टेम्ट अॅप्लिकेशन. तर साहेब, त्यांचे नॉलेज काय असावे? हे तुम्हीच तपासुन बघा.

मिलन म्हात्रे :-

मेलेल्या मुडद्याला फाशी सारखी लागत नाही, एकदाच लागते.

मा. आयुक्त :-

मला वाटते काहीतरी चुकीचे इन्टरप्रिटेशन झालेले आहे. दोनदा कन्टेम्प्ट होत नाही हे कळण्याइतके ते अज्ञानी नाही आहेत. आपण त्यांच्या संदर्भातील काहीतरी चुकीचे इन्टरप्रिटेशन करता.

प्रफुल्ल पाटील :-

ते बोलले. नगररचनाचे अधिकारी या ठिकाणी आहेत. त्यांना विचारा. ते सरळ बोलले. धीस इज सेकन्ड कोर्ट कन्टेम्प्ट ॲप्लिकेशन. आम्हीही बोललो सेकन्ड कोर्ट कन्टेम्प्ट ॲप्लिकेशन कसे असू शकते. यासाठी ठराव मंजूर झालेला आहे. याला आमचा विरोध आहे. कायदेशीर बाबीत जर कुठल्याही अडचणी निर्माण झाल्या तर याला ठराव करणारी लोक जबाबदार असतील.

मा. महापौर :-

ठराव पास झालेला आहे. पुढचा विषय घ्यावा.

मिलन म्हात्रे :-

आमचादेखील या ठरावाला विरोध नोंदवुन घ्यायचा आहे. तीन नगरसेवकांचा या ठरावाला विरोध नोंदवुन घ्यायचा आहे.

मा. महापौर :-

विरोध नोंदवुन घेण्यात येईल.

प्रकरण क्र. २४ :-

विधी सल्लागार यांना मुदत वाढ देणेबाबत.

ठराव क्र. २७ :-

आपल्या महानगरपालिकेच्या कामकाजाचे स्वरूप मोठे असून अनेक प्रकरणी महापालिकेस अभिवक्ते नेमून सल्लामसलत करावी लागते. मात्र असे अभिवक्ते वेळीच उपलब्ध होत नसतात. म्हणून निरनिराळ्या न्यायालयातील प्रलंबित व चालू प्रकरणांत पुरक माहिती / पुरावे सादर करता यावे कागदपत्रे निटनेटकी लावता यावीत व तद्अनुषंगे महापालिकेच्या दि. २६ फेब्रुवारी २००४ रोजी ठराव क्र. २१६ पारीत करुन श्री. एस्. एस्. साळवे निवृत्त न्यायाधिश यांची मनपा सेवेत विधी सल्लागार म्हणून ५ महिन्याच्या काळासाठी नेमणूक केली आहे. सदरची मुदत दि. ३१ ऑगस्ट २००४ रोजी संपत असल्याने / संपल्याने कामकाजाच्या सोईच्या दृष्टीने त्यांना पुन्हा विधी सल्लागार यांनी महापालिकेच्या न्यायालयीन कामकाजात परिपूर्णरित्या लक्ष घातले असून त्यांच्या कामाचा उरक चांगला आहे असे व्यक्त झाले असल्याने आपल्या महापालिकेची गरज लक्षात घेता व मान. आयुक्त साहेब यांनी त्यांच्या गोषवाच्यामध्ये व्यक्त केल्या प्रमाणे विधी सल्लागार म्हणून मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ च्या कलम ५३(१) नुसार श्री. एस्. एस्. साळवे यांना ह्या ठरावाचे दिवसापासून १ वर्षाचे काळासाठी नव्याने नेमणुक देण्यांत यावी. त्यास ही सभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. प्रेमनाथ पाटील.

अनुमोदन :- श्रीम. ज्युडी डिसोज़ा.

ठरावाच्या बाजूने असलेल्या सन्मा. सदस्यांची नावे :-

श्रीम. मेंडोसा मायरा गिल्बर्ट
श्री. वैती चंद्रकांत सिताराम
श्री. मॉरस जोजफ रॉड्रीक्स
श्री. लिओ कोलासो इजिदोर
श्रीम. गोविंद हेलन जॉर्जी
श्री. बोर्जीस हॅरल जॉर्ज
श्री. पाटील चिंतामण कमलाकर
श्री. पाटील अनंत रामचंद्र
श्रीम. ज्युडी थॉमस डिसोज़ा
श्री. शेख आसिफ गुलाब
श्री. ठाकुर नितिन गोपीनाथ
श्री. अग्रवाल धनराज नंदलाल
श्री. अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधरजी
श्रीम. करंबेळे प्रियांका प्रकाश
श्रीम. गोहिल शानू
श्री. मदन उदितनारायण सिंग

श्री. रोहिदास शंकर पाटील
 श्रीम. पाटील प्रभात प्रकाश
 श्री. भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय
 श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण
 श्री. नलावडे दिनेश द.
 श्री. हंसु कमलकुमार पांडे
 श्रीम. पाटील सुनिता कैलास
 श्रीम. सावळे निर्मला बाबुराव
 श्री. घरत केशव रामभाऊ
 श्रीम. ज्योत्स्ना जालिंदर हसनाळे
 उर्फ
 शिंदे पुजा प्रताप
 श्रीम. वाडे जिवी हिरा
 श्रीम. पाटील अनिता जयवंत
 श्री. म्हात्रे परशुराम पद्माकर
 श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण
 श्रीम. भोईर जयाबाई यशवंत
 श्री. पटेल आसिफ गुलाम
 श्री. सुर्यकांत अनंतराव भोईर
 श्री. मोदी चंद्रकांत भिकालाल
 श्री. खान शफीक अहमद
 श्रीम. सपार उमा विश्वनाथ
 श्री. मेंडोसा स्टीवन जॉन
 श्री. पाटील रोहीदास आत्माराम
 श्रीम. आल्मेडा जेन्वी युस्टस
 श्री. जेम्स इजिदोर कोलासो
 श्रीम. जैन गिता भरत
 श्री. शहा शशिकांत रतिलाल
 श्रीम. शहा रिटा सुभाष
 श्री. चौहाण महेंद्रसिंग
 श्री. पाटील ध्रुवकिशोर मन्साराम
 श्रीम. नरावत भवरीकुंवर चैनसिंह
 श्री. पाटील रतन कृष्णा
 श्री. पाटील शरद केशव
 श्री. पाटील मोहन मधुकर
 श्रीम. मुक्ता प्रविण रांजणकर
 श्री. पाटील प्रेमनाथ गजानन
 श्रीम. नाईक शुभांगी सिताराम
 श्री. मेहता नरेंद्र
 श्री. म्हात्रे तुळशिदास दत्त
 श्रीम. जानी कैलासबेन दिनेशचंद्र
 श्रीम. रक्षा एस. शाह
 श्री. पाटील मिलन गोविंदराव
 श्री. जैन रमेश धरमचंद्र

ठरावाच्या विरोधात असलेल्या सन्मा. सदस्यांची नावे :-

श्री. पाटील प्रफुल्ल काशीनाथ
 श्री. पाटील अशोक बळवंत
 श्रीम. पाटील लीला गुरुनाथ

श्रीम. म्हात्रे संगीता विजय
श्री. भोईर शशिकांत जगन्नाथ
श्रीम. गोयंका सुधा लक्ष्मीकांत
श्री. म्हात्रे मिलन वसंत
श्रीम. म्हात्रे नयना गजानन

ठरावाच्या विरोधात	-	०८
तटस्थ	-	००
ठरावाच्या बाजूने	-	५८
एकूण	-	६६

ठराव बहुमताने मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २५ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सदस्या श्रीम. जेन्वी अल्मेडा ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले.)

चंद्रकांत मोदी :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

रोहित सुवर्णा :-

मॅडम, चर्चा तरी अगोदर झाली पाहिजे. ठराव कसे ठेवता? मॅडम कृपा करुन आम्हाला याच्यावर चर्चा करु द्या.

मा. महापौर :-

चर्चा नंतर करा. मी तुम्हाला चर्चा करायला मी वेळ देते.

मिलन म्हात्रे :-

ठराव झाले. अनुमोदन झाले. हे काय चालले आहे? ही सभा रद्द करुन टाका. याच्यात चर्चा झाली पाहिजे. ठराव नंतर ठेवा. सभाशास्त्रानुसार हा नियम नाही आहे. चर्चा नंतर ठराव आणि त्यानंतर सुचक, अनुमोदन असे असते.

रोहिदास पाटील :-

एकतर महापौरांनी कामकाजाची अशी पद्धतच जाहिर करावी किंवा पुन्हा असा वेळ जाणार नाही की, सत्ताधारी पक्ष कोणताही जो विषय असेल किंवा प्रकरण जर सुरु झाले की, ठराव मांडेल आणि नंतर जेवढे बोलायचे तेवढे बोला. असाच नियम झाला तर वादविवाद होणार आहे. तुम्ही सगळे सहज घेता त्याची आम्हाला अडचण होते. हा जो ठराव मांडलेला आहे. ठराव मांडुन झालेला आहे. अनुमोदन देऊन झालेले आहे. यातील सांगा की हा पुल याचे लोकेशन कुठे आहे? आपल्या टी.पी. प्लॅनमध्ये त्याचे लोकेशन दाखविलेले आहे का? त्याचे रस्ते दाखविलेले आहेत का? तो कोणाला उपयोगी पडणार आहे? याच्याबद्दल काही आपल्या टिपणीत आहे का? की हा आता काल परवा सुरु झालेला पुल झाल्यानंतर एवढ्या लोकांची सोय झालेली आहे आणि आता त्या संभवीत मिठागरात वस्ती वाढणार आहे. मिरा रोड येथील पुल. मिरा रोड भाईंदरमध्ये आहे की, मिरा रोड दहिसरमध्ये आहे. याचादेखील तिथे कुठे उल्लेख नाही आहे. ही जी टिपणी आहे त्या टिपणीतील एकतर सहाय्यक संचालकांनी सांगावे की, हा असा पुल कुठे आहे?

रोहित सुवर्णा :-

सुचक आणि अनुमोदन देणाऱ्यांनी सांगावे की, हा ब्रीज कुठे आहे? रेल्वे स्टेशनच्या वर आहे की काय? आम्हाला याच्यात काहीही समजत नाही? तुम्ही कुठल्या डी.पी. रोडला जाणार आहात.

रतन पाटील :-

जाफरी खाडीच्या वर.

रोहित सुवर्णा :-

मिरा रोडच्या रेल्वे स्टेशनच्या कार्यालयात दोन डी.पी. रोड आहेत. एक पुर्वेला आहे आणि एक

पश्चिमेला आहे. पण तो डी.पी. रोड दहिसरपर्यंत जाऊ शकत नाही. हा एक तांत्रिक प्रॉब्लेम आहे. दोन किलोमीटरवर सी.आर.झोनचे प्रॉब्लेम येतात. त्याच्यामुळे तो डी.पी. रोड दहिसरला टच घेऊ शकत नाही. हे तुम्हीच आम्हाला सांगितलेले आहे आणि आज तुम्हीच तो उड्डाणपुलाचा प्रश्न ठेवलेला आहे.

शरदचंद्र वैरागडे :-

आता हे जे कन्सल्टंट नेमण्यासाठी जे प्रपोजल ठेवलेले आहे. हे मुख्य करून सर्वे करण्यासाठीच आपण ते नेमतो आहे की, त्याच्यामध्ये त्यांचा पूर्ण सर्वे केल्यानंतर हा एग्झिस्टिंग जो डी.पी. रोड आपल्या मिरा रोडच्या इस्टला पार्किंगपासून पुढे आहे. तो फिजीबल आहे की नाही. त्याच्यात पाहणी करून ते पुढे आपल्याला रिपोर्ट देतील.

रोहिदास पाटील :-

साहेब, बघा. एक तर आपण या शहराचा विकास आराखडा तयार केला. तो ७९ चा विकास आराखडा आहे. दुसऱ्या आराखड्यामध्ये उड्डाणपुल दाखविला आहे. हा रेल्वे उड्डाणपुल आहे. खाडीवरचा नाही आहे. रेल्वे उड्डाणपुल असेल तर त्याच्या ज्या आवश्यक त्या तरतुदी किंवा त्याच्या सगळ्या प्रोव्हिजन केलेल्या आहेत की, आपल्या मनात किंवा बांधकाम खात्याच्या मनात किंवा सहाय्यक रचनाकारांच्या मनात आले आहे की, या उड्डाणपुलाची मंजूरी घ्यायची आहे. हे सगळे क्लिअर व्हायला पाहिजे की, मिरा रोड भाईदरमध्ये खांबा नंबर अमुक अमुक ठिकाणी संबंधित सर्वे नंबरमध्ये हा उड्डाणपुल व्हायचा आहे. याचे कुठेही काही नाही आहे आणि या पुलाची आम्हाला जेवढी माहिती आहे की, त्या पुलाची काय आवश्यकता आहे. तेही काही समजत नाही. इकडे खाडी आहे. तिकडे खाडी आहे.

मा. आयुक्त :-

मी या प्रश्नाचे उत्तर देऊ इच्छितो, बी. पी. सिंग म्हणून सिनिअर डिव्हिजनल इंजिनिअर बॉम्बे सेंट्रल यांनी एक पत्र पाठविलेले आहे. त्याच्यामध्ये या आर.ओ.बी. अॅक्ट मिरा रोड स्टेशन, याच्याबाबतचा असा उल्लेख आहे. प्रामाफिसी अॅक्ट आर.ओ.बी. वील बी फिजीबल. हाऊएव्हर फायनल रिमार्क्स कॅन बी गीव्हन ओनली व्हेन अॅप्रोच अलाइनमेन्ट इज डिसाइडेड. म्हणजे त्याची अलाइनमेन्ट अजूनपर्यंत डिसाइड झालेली नाही. त्यामुळे हा ब्रीज कुठुन निघेल. तो कूठे उतरेल? याबद्दलचे डिटेल्स आज आपल्याला सांगता येणार नाहीत आणि त्यांनी त्याच्यापुढे असे म्हटले आहे की, टु एक्स्पिराईट दी अबाऊट टु प्रपोजल्स टु म्हणजे त्याच्यामध्ये आता आपण जो सबवेचा प्रपोजल मंजूर केला तो आणि हा दुसरा. इट इज सजेस्टेड दॅट इट वील बी अॅप्रोप्रिएट टु हॅव ए कन्सल्टंट हु वील डू ऑल फ्री सर्व्हेज अॅन्ड मेक आउट प्लॅन अॅन्ड ड्रॉइंग्ज फॉर बोथ दी अॅप्रोचेस. ईस्ट आणि वेस्टचे जे अॅप्रोचेस आहेत. त्याचे प्लॅन आणि ड्रॉइंग तयार करणे, त्याच्यानंतर टाऊन प्लॅनिंग डिपार्टमेंट पिक्चरमध्ये येईल की, तो ब्रीज सी.आर.झेड. मध्ये उतरतो का? नो डेव्हलपमेन्ट झोनमध्ये उतरतो का? त्याचा उपयोग कितपत होणार आहे? त्याचा सर्व्हे या ज्या सगळ्या गोष्टी आहेत. या कन्सल्टंट नेमण्याच्या प्रक्रियेच्या नंतरच्या आहेत. त्यामुळे आताची जी प्रक्रिया आहे. ती कन्सल्टंट नेमण्याची आहे आपण पुलाला मंजूरी देत नाही आहे. जर उद्या कन्सल्टंटने असा अभिप्राय दिला किंवा आमच्यासुद्धा रेकॉर्डप्रमाणे आम्हाला काही अडचणी हा ब्रीज तयार करण्यामध्ये वाटल्या. तर कदाचित कन्सल्टंटच्या लेव्हललाच हा प्रस्ताव बारगळण्याची शक्यतादेखील आहे. आज आपल्याला त्याच्याबद्दल नक्की काही सांगता येत नाही. याबद्दलचे सर्वे आहेत. ते सगळे कन्सल्टंट तयार करणार आहे.

रोहिदास पाटील :-

आपण याच्यासाठी जेव्हा अंमल रिक्वेस्ट करतो. ही वस्तुस्थिती आहे की, जाफरी खाडीची आउटलेट कॅपॅसिटी ही अत्यंत कमी आहे. ज्याच्यामुळे आजच्या घटकेलादेखील उपमहापौरांचे एम.एल.सी. चे फक्त त्या मिरा रोडमध्ये होर्डिंग्ज लागलेले आहेत.

लिओ कोलासो :-

एम.एल.सी. सभागृहात नाहीत. त्यामुळे त्यांचा उल्लेख टाळावा.

रोहिदास पाटील :-

उपमहापौर आहेत ना. तुम्ही असे का बोलला? पण मी त्यांची टिका करीत नाही. अजून पत्रास होर्डिंग्ज लावले तर महापालिकेला उत्पन्न मिळेल. काय चार्ज लावणार मला माहिती नाही. तो प्रशासनाचा विषय आहे की, ते पैसे वसूल किती आमच्यापैकी कोणतरी विचारेल. ते नंतर बघु या. आता जो असा विषय आहे तो तत्काळ करण्यासारखा विषय आहे. दहा वर्षे झाली. दरवर्षी शांतीनगर बुडते आहे. बुडण्याचे एवढेच कारण की, सगळी कॅचमन्ड एरिया संपलेली आहे. मिन्याच्या डोंगरामधुन, काशीच्या

डोंगरामधुन येणारे पाणी साठविण्यासाठी जागा नाही आणि जाफरी खाडीतुन जी जाण्याची एकच वाट आहे, ती वाट दिवसेंदिवस कमी होत चाललेली आहे. त्या ठिकाणी आपण रेल्वेलाही लिहितो व महापालिकेलाही आपण लिहितो की, त्या ठिकाणी दुसरा व्हावा सेफ ड्रेन व्हावा. जेणेकरुन पाणी बाहेर निघेल. ते तसे न होता जर हा विषय तुम्ही आणला तर खरोखरच आपले आयुक्त म्हणुन मत पडले की, आपल्याला त्या पुलाची गरज आहे का? तुमच्या शब्दाला मोठी किंमत आहे. आम्ही किती जरी बोललो तरी आमच्या शब्दाला काही किंमत नाही.

मा. आयुक्त :-

मी आपल्याला याचाच खुलासा करीत होतो.

मोहन पाटील :-

आपण जो ठराव मांडलेला आहे. मी सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांना सांगु इच्छितो की, आपण जो ठराव मांडलेला आहे की, आपल्याकडे तांत्रिक सल्लागार आहेत. तर तांत्रिक सल्लागार न नेमता आपल्याला त्याची फिजीबिलीटी चेक करायला पाहिजे की, तो होऊ शकतो की नाही. अशा पद्धतीचे अधिकार तुम्हाला देऊ असे आम्ही ठरावामध्ये नमुद केले. होत असेल तर आपण करू शकता की नाही असे आपण ठरावामध्ये नमुद करुन दिले.

रोहिदास पाटील :-

सन्मा. सदस्य मोहन पाटील साहेब, तुम्ही दोघे काही ठरवुन अधिकार द्याल. त्याला आमची तक्रारही नाही. तुम्हाला जेवढे पटते, जेवढे समजते तेवढे आम्ही शांत सांगण्याचा प्रयत्न करतो की, जे शहराला आवश्यक आहे. त्याच्यासाठी आपण जर पैसे खर्च केले नाहीतर साहेब, कुणीच तुम्हांला अडविले नाही. तुम्ही भुमापन अधिकारी आणला. आम्ही नाही सांगितले. तुम्ही आरोग्य अधिकारी आणला. आम्ही नाही सांगितले. तुम्ही सहाय्यक संचालकाचे पद करुन त्यांना आणले. नाही सांगितले आता न्यायाविधी आणले. आता वाद चालला. विधी सल्लागार म्हणून मुदतवाढ देतो. जेव्हा मुदतवाढ देतो. तेव्हा ते सभागृहात उपस्थित राहू शकतात का? असे मी तुम्हाला विचारणार होतो. विषय सोडुन दिला.

मा. आयुक्त :-

आपल्या याच प्रश्नाचे मी एक मिनिटात पुढे उत्तर देतो की, हा फक्त आर.ओ.बी. मिरा रोड स्टेशन एवढ्यापुरताच असणार नाही आहे. तर आपण आपला जो सबवे मंजुर केला. त्या सबवेचेदेखील कुठे अलाइनमेंट असावे? त्याचे काय स्वरुप असावे.

रोहिदास पाटील :-

साहेब, जेसल पार्कच्या सर्वेचे अलाइनमेंट फिक्स झालेले आहे.

मा. आयुक्त :-

त्याच्या संदर्भामध्ये जे सर्वे करायचे आहेत. ते सर्वेदेखील हा कन्स्ट्रक्शन करेल.

रोहिदास पाटील :-

जेसल पार्कचा सर्वे दहा वर्षांपासुन चाललेला आहे.

मा. आयुक्त :-

एक मिनिट त्यांनी पुढे म्हटलेले आहे. दीस वील सबस्टॅनशिअली रिड्युस दी टाईम इन प्रोसेसिंग बोथ दी प्रपोजल्स कन्स्ट्रक्शनची नेमणुक करण्याची जी विनंती आपल्याकडे आलेली आहे. त्याच्यामध्ये त्यांनी असे म्हटलेले आहे की, या दोन्हीही ब्रीजच्या बाबतीमध्ये जो तांत्रिक सल्ला लागेल तो रेल्वे आणि महापालिकेच्यावतीने हा सल्लागार असेल.

रोहिदास पाटील :-

त्यांनी असेदेखील लिहिले आहे का? की हा सल्लागार नेमल्यानंतर आता चालु असलेल्या सबवेचे काम बंद आहे. ते नंतर सुरु होईल. आपण पैसे दिले काम बंद आहे.

मा. आयुक्त :-

कुठल्या सबवेचे?

रोहिदास पाटील :-

हे तिथे फाटकबंद झाले. तिथे सबवे होते. ते अर्धवटच आहे.

मा. आयुक्त :-

तो शंभर टक्के त्यांच्या खर्चातुन त्यांनी सुरु केलेला प्रकल्प आहे.

रोहिदास पाटील :-

साहेब, शंभर टक्के नाही. माहिती काढा.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील आपण त्यांचे पैसे दिलेले नाही.

रोहिदास पाटील :-

शंभर टक्के त्यांचा असेल तर आणखी चांगले आहे. नसेल तर पुन्हा सांगेन.

मोहन पाटील :-

फ्लाय ओव्हरच्या पेमेन्टमध्ये डिस्ट्रिब्युट करून आपण सेपरेट केलेले आहे.

मा. आयुक्त :-

उलट जैसल पार्कच्या ह्याला शंभर टक्के आपण द्यायचे आहे.

मा. उपमहापौर :-

मा. महापौर मॅडम, सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी आताच आमचा उत्साह वाढविण्याचा प्रयत्न केला. सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील धन्यवाद. हॉर्डिंग लागलेले आहेत. मी आपला ऋणी आहे.

रोहिदास पाटील :-

हॉर्डिंग लागलेले आहे. पण मिरा रोड बुडलेले आहे असे मी बोललो.

मा. उपमहापौर :-

आता जो ठराव झाला. मिरा रोडबद्दल काळजी घ्यायला आम्ही सक्षम आहोत असे आमचे मत आहे. सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील आपण मिरा रोड येथे रेल्वे उड्डाणपुल बांधणे कामी तांत्रिक सल्लागाराची नेमणुक करणेबाबत विचारविनिमय करणे हा विषय सभागृहापुढे आला. सभागृहापुढे विचारविनिमय करताना त्यासाठी काय ठराव मांडला गेला? आपण काय बोलत आहोत? याची आपल्याला सांगड घालता आली नाही. कदाचित आपण या ठरावावर बोलण्यासाठी मन तयार करीत होतात. काय बोलावे? तयारी करीत असाल. म्हणुन नेमका काय ठराव मांडला गेला. याची आपल्याला माहिती पडली नाही.

रोहिदास पाटील :-

एका बाजूने ते बोलत होते. वाचत होते. तर माहित तरी कसे पडेल.

मा. उपमहापौर :-

मी आपल्याला तो ठराव सांगतो की, या सभागृहामध्ये या ठरावाचे वाचन झाले. हा ठराव का आला? तर मिरा भाईंदर शहराची वाढती लोकसंख्या लक्षात घेता. मिरा रोड परिसरामध्ये ज्या पद्धतीने शहर वाढत आहे. याची आम्हाला चांगली कल्पना आहे. आणि त्या ठिकाणी नवनियुक्त आमदार एम.एल.सी. मुजफ्फर हुसेनसाहेब या सभागृहाचे माजी उपमहापौर त्यांनी अशी मागणी केली आणि आपल्याला त्या आशयाचे पत्र आयुक्तसाहेबांनी आपल्याला वाचुन दाखविले की, आपल्याला दोन गोष्टीची अलाइनमेंट चेक करायची आहे. त्यासाठी तांत्रिक सल्लागाराची आवश्यकता होती. तो एक मिरा रोडचा सृष्टीच्या ब्रीज जवळ जाणारा फ्लाय ओव्हर ब्रीज त्या परिसरात कुठे असावा? हे निश्चित नाही. त्याची आपल्याला अलाइनमेंट बघायची आहे आणि जो सबवे जातो त्याची आता हा ठराव कसा मांडला गेला आहे मी परत सभागृहाला वाचुन दाखवतो. तो असा ठराव होता. मिरा रोड येथे रेल्वे उड्डाणपुल बांधण्याबाबत आजच्या सभागृहात जी चर्चा झाली. त्यावरून असे व्यक्त होत आहे की, मिरा रोड स्टेशन पश्चिम भागातील प्रस्तावित सी.आर.झेड.झोन तसेच आजच्या घडीस तेथे कोणतेही विकास न झाल्यामुळे प्रस्तावित रेल्वेवरील उड्डाणपुलाबाबत घाई करता येणार नाही. असे स्पेसिफिक लिहिलेले आहे. सी.आर.झेड. मेन्शन केलेले आहे. म्हणजे विकास झाला नाही हे मेन्शन केलेले आहे. म्हणजे विकास झाला नाही हे मेन्शन केलेले आहे. कोणतीही घाई करता येणार नाही हेही मेन्शन केलेले आहे. तथापि, भविष्य काळातील निकड पाहता दोन चार वर्षांनंतर अशा पुलाबाबत विचार करणे व्यवहार्य होईल. म्हणुन तुर्त याकामी कोणतीही बाहेरील तांत्रिक सल्लागार न नेमता महापालिका पातळीवर कार्यरत असलेल्या शहर अभियंत्यांनीच गोषवाच्यात सांगितलेल्या उड्डाणपुल बांधणेकामी सर्वे करणे, अंदाजपत्रक, आराखडे, आर.सी.सी. डिझाईन करणे या प्राथमिक गोष्टी महापालिका पातळीवर करून घ्याव्यात तथापी हे सभागृह असेही पारीत करीत आहे की, जर उड्डाणपुलासारख्या अतिमहत्त्वाच्या कामात वरील व्यक्त केल्यापेक्षा अधिक तातडीची गरज आहे तर याकामी रेल्वेने व्यक्त केल्याप्रमाणे तांत्रिक सल्लागार नेमण्याचे अधिकार मा. आयुक्त साहेब यांना देण्यांत यावेत. यास ही सभा मंजुरी देत आहे. अशा दोन गोष्टी आपण स्पष्ट केल्या आहेत. त्याच्यामुळे आपण तो आजच बांधायला सुरुवात केली किंवा काय किंवा त्याची अलायमेंट कुठे आहे कुठे नाही यासगळ्या गोष्टी तपासायच्या आहेत. अशा प्रकारचा तो ठराव झाला होता. आणि त्या ठरावाला अनुमोदन होऊन ठराव पास झाला आहे. धन्यवाद.

शफीक खान :-

महापौर के आदेशसे बोलना चाहता हूँ। पहिली बार सभागृह मे बोल रहा हूँ। कुछ गलती होगी तो

माफी चाहूंगा। मिरा रोड का विषय है। मिरा रोड की जो आबादी दिन-ब-दिन बढ़ रही है। उसके लिए उड्डाणपुल बाँधना बहुत जरूरी है। और अभी जैसे आयुक्तसाहेबने बताया की हमको कन्सल्टन्ट करना है और सल्लागार को अपॉइन्टमेन्ट देना है। तो वह जो मिरा रोड की चिन्ता है। वो हम लोगोंको है। दुसरे नगरसेवकोंको उसकी चिन्ता करने की कोई जरूरत नहीं। जैसे अभी मा. उपमहापौर चंद्रकांत वैती साहबने बताया की, हम लोग सक्षम है। हम लोग मिरा रोडका जो इलाका है। उसे देख रहे है। जो मिरा रोड की आबादी बढ़ रही है। हमारे मा. आमदार श्री. मुजफ्फर साहबने कोशिश की मिरा रोड मे एक उड्डाणपुल बने जैसे वहाँ के लोगों को वेस्ट मे आने की तकलीफ होती है। उड्डाणपुल आजही नहीं बनाना है। या कल नहीं बन जाएगा। उसका सल्ला मशौला करना है। उसका विचार करना है। उसके बाद मे हम कन्सल्टन्ट को नेमणुक करेंगे। उसके बाद वो क्या सलाह देते है। उनके सलाह के बादही वहाँपर उड्डाणपुल बनाना जरूरी है। ऐसी मै महासभासे विनंती करता हूँ।

रिटा शाह :-

महापौर मॅडम, मला फक्त एवढीच माहिती द्या. याच्यामध्ये आपण सल्लागार नेमायचा आणि उड्डाणपुल बनवायचा आहे आणि तो ठरावदेखील पास झालेला आहे. पण तो जो आपण सल्लागार नेमणार आहे. त्याला आपण मानधन देणार आहे की कशाप्रकारचे पेमेन्ट देणार आहे की, आपण त्यांना कशा हिशोबाने त्यांना ठेवणार आहे.

मा. आयुक्त :-

खरे म्हणजे या सगळ्या ज्या प्रक्रिया आहेत. त्या निविदामध्ये समाविष्ट असतील आणि प्रत्येक स्टेजवाईस त्याचे पेमेन्ट असणार आहे. सर्वेची स्टेज, प्लॅन एस्टिमेट तयार करण्याची स्टेज, अंमलबजावणी करण्याची स्टेज अशा या तीन-चार स्टेजेसमध्ये या ब्रीजचे संपुर्ण कामकाज विभागले गेलेले आहे. आपल्याला असे लक्षात आले की, सर्वेच्या स्टेजलाच तो फिजीबल होत नाही तर तेवढ्याच स्टेजपुरतेच त्याला पेमेन्ट मिळेल. त्याच्या पुढचे मिळणार नाही आणि आपण याच्यासाठी निविदा मागविणार आहोत. जे या क्षेत्रातील मान्यवर आहेत. ज्यांचा या क्षेत्रातील अनुभव आहे. अशाच सल्लागारांकडून आपण ऑफर्स मागविणार आहोत आणि त्याच्यामधून निवड करणार आहोत.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, या विषयामध्ये निविदा काढण्यास ही सभा मंजुरी देत आहे. असे कुठेही मेन्शन केलेले नाही. या अगोदरचा जे डॉ. बावस्करांचा विषय होता. तो. घेतेवेळी त्यांना किती पगार असणार आहे? त्यांना वाहन देणार की नाही. या सगळ्याचा उल्लेख होता. आम्ही असे म्हणत नाही की, तुम्ही निविदा काढा. पण त्याचा कुठेही उल्लेख नाही आहे.

मा. आयुक्त :-

ती प्रक्रियाच आहे. त्यामुळे आपण जेव्हा कामाला मंजुरी देतो.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, या अगोदर निविदा काढल्या गेल्या नाहीत. मी स्थायी समितीला सदस्य असताना विधी सल्लागार नेमताना मी म्हणालो होतो. मान्यताप्राप्त वर्तमानपत्रामध्ये ह्या पदाकरीता तुम्ही नोटीस काढा, जाहिरात द्या. हा नियम आहे, कायदा आहे. पण कोणीही पाळला नाही. सर्व धुडकावत तुम्ही नियुक्ती करून टाकली. याच्यापेक्षा आपल्याकडे हायकोर्टाचे रिटायर जज आले असते. डिस्ट्रीक्ट जज कशाला पाहिजे? पण आमचे कोणीही ऐकले नाही.

मा. आयुक्त :-

आपण दोन विषय एकत्र करू नका. या प्रश्नाचे उत्तर मी आपल्याला देतो.

मिलन म्हात्रे :-

करायला पाहिजे. प्रशासनाची जी पद्धत आहे. तुम्ही निविदा म्हणता ना. नंतर तुम्ही सांगाल मला अधिकार दिला मी नियुक्ती करून टाकली.

मा. आयुक्त :-

हा वेगळा खर्चाचा विषय आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मी या विषयावरच बोलतो आहे. या ठरावामध्ये तुम्ही जाहिर निविदा असे टाका विषय संपला.

मा. आयुक्त :-

ठिक आहे. तसे अॅड करून घेतो.

मिलन म्हात्रे :-

जाहिर निविदा हा यामध्ये विषय आला पाहिजे. तशी लाईन टाकून घ्या.

मा. महापौर :-

हा विषय संपला. पुढचा विषय घ्या.

रोहित सुवर्णा :-

महापौर मॅडम, मिरा रोडला रेल्वेचा ब्रीज पाहिजे ही आमचीदेखील मागणी होती. पण ते कुठल्या पद्धतीने कुठे लाईनी मारणार हा महत्वाचा विषय होता. एका बाजुला शांतीनगरला शंभर फीट डी.पी. रोड आहे. त्या ठिकाणी आपण कार पार्किंगचा विषय सभागृहापुढे ठेवलेला आहे आणि दुसऱ्या बाजुला शंभर फीट रोड जो सृष्टीला जातो. त्या ठिकाणी कुठे अलाईनमेन्ट येईल आणि मिरा रोड पूर्वेला सॉल्टची जमीन आहे, शेतकऱ्यांची जमीन, शिलोत्र्यांच्या जमिनी आहेत. तो रोड मुर्धा गावाकडे जातो. तो राईच्या गावापर्यंत जातो आणि त्या ठिकाणी इलेक्ट्रॉनिक पार्कसारखा आपण जो विषय डी.पी. ठेवला तर त्याचा या ठिकाणी विरोध झाला. त्यामुळे रेल्वेचा फ्लाय ओव्हरचा ब्रीज हा कुठे लॅन्डिंग होणार. हा महत्वाचा विषय होता. एका बाजुला राधास्वामी सत्संगवाल्यांनी त्या ठिकाणी फार मोठ्या जागा अॅक्वायर केलेल्या आहेत. त्याच्यासाठीच कन्सल्टंट पाहिजे. पण आम्ही मिरा रोडसाठी विरोध केला नव्हता. ज्यावेळी आम्ही नगररचनाकार यांच्याशी चर्चा केली होती. त्यावेळी सिटी इंजिनियर चव्हाण साहेब होते. तेव्हा ते बोलले होते की, दोन किलोमीटरचे अंतर सी.आर.झेड. मध्ये येते. त्यामुळे हा रोड दहिसरला टच करता येणार नाही. रेल्वेच्या ब्रीजसाठी वकीलसाहेब, खानसाहेब आम्ही कधीच विरोध केला नाही. आम्हाला माहिती आहे की, मिरा रोडला वस्ती वाढत आहे. रेल्वेच्या ब्रीजची गरज आहे.

शफीक खान :-

कन्सल्टंटची नेमणूक होऊ द्या. मग कन्सल्टंट काय बोलतो. ते आपण बघू या. आता आपण लगेच काम काही चालू करणार नाही.

मा. आयुक्त :-

मी याच विषयाचा खुलासा करित आहे. कन्सल्टंट नेमल्यानंतर या सगळ्या गोष्टी पुढे येणार आहेत की, ते अलाईनमेन्ट कुठे असणार आहे? पुढच्या काय अडचणी येणार आहेत? त्यामुळे आजच त्या विषयाची चर्चा करण्याची आवश्यकता आहे असे मला वाटत नाही, मुलाला कुठल्या शाळेत घालायचे? त्याची चर्चा लग्नाच्या वेळेस करण्याची गरज नाही आहे.

मोहन पाटील :-

महापौर मॅडम, मी जरा या ठिकाणी सुचना करू इच्छितो की, सभागृहामध्ये सभा सुरु झाल्यापुर्वी आपले एक काम राहून गेले आपल्या ह्या ठिकाणी सभापती हे नविन नियुक्त झालेले आहेत त्यांचा सत्कार व्हावा अशी आमची इच्छा आहे. ते सुरुवातीलाच करायला पाहिजे होते ते राहून गेले. तरी कृपया ते जर आता केले तर बरे होईल, असे मला वाटते.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो, सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी व्यक्त केल्याप्रमाणे या सभागृहाची अशी सद्भावना आहे की, या महापालिका स्थापनेनंतर पहिल्यांदाच महिला व बालकल्याण समिती स्थापन करण्यांत आली आणि त्या समितीच्या सभापती पदी सन्मा. सदस्या जेन्वी आल्मेडा प्रभाग क्र. १८ या निवडून आल्याबद्दल हे सभागृह त्यांचे महापौरांच्या हस्ते हार्दिक अभिनंदन करित आहे. त्याचप्रमाणे सन्मा. सदस्या सौ. उमा सपार मिरा रोडचे प्रतिनिधित्व करित आहेत. आणि या सभागृहात त्या महिला व बालकल्याण समितीच्या उपसभापती म्हणून निवडून आलेल्या आहेत. त्यांचेदेखील हे सभागृह हार्दिक अभिनंदन करित आहे.

प्रकरण क्र. २५ :-

मिरा रोड येथे रेल्वे उड्डाणपूल बांधणेकामी तांत्रिक सल्लागाराची नेमणूक करणेबाबत विचार विनिमय करणे.

ठराव क्र. २८ :-

मिरा रोड येथे रेल्वे उड्डाणपूल बांधण्याबाबत आजच्या सभागृहात जी चर्चा झाली त्यावरून असे व्यक्त होत आहे की, मिरारोड स्टेशन पश्चिम भागातील प्रस्तावित सी.आर.झेड. झोन तसेच आजच्या घडीस तेथे कोणताही विकास न झाल्यामुळे प्रस्तावित रेल्वेवरील उड्डाणपुलाबाबत घाई करता येणार नाही. तथापी भविष्यकाळीन निकड पाहता २/४ वर्षांनंतरच अशा पुलाबाबत विचार करणे व्यवहार होईल म्हणून तुर्त याकामी कोणताही बाहेरील तांत्रिक सल्लागार न नेमता महापालिका पातळीवर कार्यरत असलेल्या शहर अभियंत्यांनीच गोषवाऱ्या सांगितलेल्या उड्डाणपूल बांधणेकामी सर्व्हे करणे, अंदाजपत्रके, आराखडे, आर.सी.सी. डिझाईन करणे ह्या प्राथमिक गोष्टी महापालिका पातळीवर करून घ्याव्यात (तथापी हे सभागृह असेही पारीत करित आहे की, जर उड्डाणपुला सारख्या अति महत्वाच्या कामात वरील व्यक्त

केल्या पेक्षा अधिक तातडीची गरज आहे तर ह्याकामी रेल्वेने व्यक्त केल्याप्रमाणे तांत्रिक सल्लागार नेमण्याचे अधिकार मान. आयुक्त साहेब यांना देण्यात यावेत) त्यास ही सभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्रीम. जेन्वी यु. आल्मेडा.
ठराव सर्वानुमते मंजूर

अनुमोदन :- श्री. चंद्रकांत मोदी.

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २६ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सदस्य श्री. हॅरल बोर्जीस ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले.)

नरेंद्र मेहता :-

सदर ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

रतन पाटील :-

या विषयाची टिपणी देण्यांत आलेली नाही.

मिलन म्हात्रे :-

याच्यावर आपण जे नेमत आहात. त्याच्यामध्ये जे गव्हर्नमेंटचे नॉर्मस् आहेत. त्याचा वापर केलेला नाही. त्याच्याकरिता हा प्रस्ताव आणलेला आहे. एम्प्लॉयमेंट थ्रु ते कॅन्डीडेट घ्यायचे आहेत. सदर ठरावाची टिपणी देण्यांत आलेली नाही. म्हणून ह्या विषयामध्ये आमचा विरोध नोंदवून घेण्यांत यावा. प्रस्तावाच्या विरोधात असलेल्यांची नावे नोंदवा.

रोहीदास पाटील :-

टिपणी नसल्यामुळे सदर विषयाला आमचा विरोध नोंदवून घेण्यांत यावा.

प्रकरण क्र. २६ :-

महानगरपालिका आस्थापनेवरील कनिष्ठ अभियंता या रिक्त असलेल्या जागेवर ठेका पध्दतीने काम करणाऱ्यांना सामावून घेणेबाबत विचार विनिमय करणे.

ठराव क्र. २९ :-

आपल्या महापालिकेचा जो कर्मचारी आकृतीबंध मंजूर आहे त्यात कनिष्ठ अभियंत्याच्या एकूण १२ जागा रिक्त असल्याने कामाची अडचण होऊ नये म्हणून यापुर्वी ठेका पध्दतीने अशा जागा भरून १२ अभियंते ह्या महापालिकेत कामावर घेण्यांत आले होते. वरील सर्व कनिष्ठ अभियंत्यांनी त्यांना लागणारी शैक्षणिक पात्रता व अर्हता त्यांनी धारण केली आहे. तसेच वरील सर्व १२ कनिष्ठ अभियंत्यांनी यापुर्वी आपापल्या भागात चांगले काम केले आहे. तसेच कोणत्याही कनिष्ठ अभियंत्याबद्दल तक्रार नसल्याचे समजते. कनिष्ठ अभियंतांना महापालिकेच्या कामकाजाचा त्यांना चांगला अनुभव लाभला आहे म्हणून ठेक्यावर असलेल्या कनिष्ठ अभियंत्यांना ह्या महापालिकेत कायम स्वरुपी कामावर ठेवण्यासाठी एक विशेष बाब म्हणून शासनाने मंजूरी द्यावी म्हणून ही सभा शासनास शिफारस करित आहे.

सभेत ठरावाचे वाचन करण्यांत आले. सदर ठरावावर खालील सदस्यांनी विरोध दर्शविला.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदक :- श्री. नरेंद्र मेहता.

ठरावाच्या विरोधात असलेले सदस्य.

श्री. म्हात्रे मिलन वसंत	गटनेता
श्रीम. म्हात्रे नयना गजानन	सदस्या
श्री. रोहिदास शंकर पाटील	सदस्य
श्री. प्रफुल्ल का. पाटील	सदस्य
श्री. शशिकांत भोईर	सदस्य
श्री. अशोक ब. पाटील	सदस्य
श्रीम. लिला गुरुनाथ पाटील	सदस्या
श्रीम. सुधा लक्ष्मीकांत गोयंका	सदस्या
श्रीम. संगिता विजय म्हात्रे	सदस्या
श्री. रतन कृष्णा पाटील	सदस्य

श्री. अनंत रामचंद्र पाटील	सदस्य
श्रीम. शुभांगी सिताराम नाईक	सदस्या
श्रीम. करंबेळे प्रियांका प्रकाश	सदस्या
श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण	सदस्य
श्री. पाटील शरद केशव	सदस्य
श्री. भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय	सदस्य
श्री. सिंग मदन उदितनारायण	सदस्य
श्री. जेम्स कोलासो	सदस्य
श्रीम. कैलासबेन जानी	सदस्या
श्रीम. रक्षा एस. शाह	सदस्या

ठरावाच्या बाजूने असलेले सदस्य

श्रीम. मॅन्डोसा मायरा गिल्बर्ट	महापौर
१) श्री. चंद्रकांत सिताराम वैती	उपमहापौर
२) श्री. रॉड्रीक्स मॉरस जोजफ	सभापती
३) श्री. कोलासो लिओ इजिदोर	सभागृह नेता
४) श्रीम. गोविंद हेलन जॉर्जी	सदस्या
५) श्री. बोर्जीस हॅरल जॉर्ज	गटनेता
६) श्री. पाटील चिंतामण कमलाकर	सदस्य
७) श्री. शेख आसिफ गुलाब	सदस्य
८) श्री. घरत केशव रामभाऊ	सदस्य
९) श्रीम. वाडे जिवी हिरा	सदस्या
१०) श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण	सदस्य
११) श्री. भोईर सुर्यकांत अनंतराव	सदस्य
१२) श्री. पाटील रोहीदास आत्माराम	सदस्य
१३) श्रीम. आल्मेडा जेन्वी युस्टस	सदस्या
१४) श्री. चौहाण महेंद्रसिंग	सदस्य
१५) श्री. मोहन मधुकर पाटील	सदस्य
१६) श्री. पाटील मिलन गोंविंदराव	सदस्य
१७) श्रीम. जयाबाई भोईर	सदस्या
१८) श्रीम. ज्योत्स्ना हसनाळे ऊर्फ	सदस्या
श्रीम. पुजा प्रताप शिंदे	
१९) श्री. दिनेश दगडू नलावडे	सदस्य
२०) श्री. हंसु कमलकुमार पांडे	सदस्य
२१) श्री. शाफिक अहमद खान	सदस्य
२२) श्री. प्रेमनाथ गजानन पाटील	सदस्य
२३) श्री. शाह शशिकांत रतिलाल	सदस्य
२४) श्री. नरेंद्र मेहता	सदस्य
२५) श्री. तुळशीदास दत्तु म्हात्रे	सदस्य
२६) श्रीम. रिटा शाह	सदस्या
२७) श्रीम. शानु गोहिल	सदस्या
२८) श्रीम. प्रभात प्रकाश पाटील	सदस्या
२९) श्रीम. सुनिता कैलाश पाटील	सदस्या
३०) श्रीम. उमा विश्वनाथ सपार	सदस्या
३१) श्रीम. जैन गिता भरत	सदस्या
३२) श्रीम. रांजणकर मुक्ता प्रविण	सदस्या

ठरावाच्या विरोधात	-	२०
तटस्थ	-	००
ठरावाच्या बाजूने	-	३३
एकूण	-	५३

ठराव बहुमताने मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २७ चे वाचन केले.)

जेम्स कोलासो :-

मा. महापौरांच्या संमतीने बोलतोय, गेल्या वर्षी साफसफाई करण्यासाठी टेंडर दिले होते आणि त्यावर जवळ जवळ आपण ५,०८,००० एवढा खर्च केला. यंदा सुद्धा ठेका पद्धतीने साफसफाईचा प्रस्ताव आला आहे व जवळ जवळ सात कोटी रुपये रुपये एवढा खर्च होणार आहे. या ठेका पद्धतीने काम घेतांना प्रशासनाची काही कायदेशीर जबाबदारी आहे आणि किमान वेतन शासनाचा जो नियम आहे. तो ठेकेदारांना देखील लागू आहे असा यात उल्लेख केला आहे. त्या संदर्भात मी अनेक वेळा बोललो आहे, प्रशासनाला आणि स्थायी समिती सभापती. हा ठेका जेव्हा देण्यांत आला त्यावेळी सर्व ठेकेदारांना कर्मचाऱ्याला नव्वद रुपये चाळीस पैसे द्यायचे मान्य केले होते. पण त्यांना प्रत्यक्ष ६० ते ७० रुपये वेतन दिले गेले. माझ्याकडे अशी अनेक पत्रं आहेत आणि मी विभाग प्रमुखांना पत्र दिले आहे. तरी त्यांना ६० ते ७० रुपयांच्या वर वेतन देण्यांत आलेले नाही. शासनाच्या किमान वेतनाचा उल्लेख होत असतांना प्रशासनाने देखील ठेकेदाराची बाजू घेतली आहे असा माझा आरोप आहे. काही महिन्यांपूर्वी या कर्मचाऱ्यांना किमान वेतन देत नाही म्हणून त्यांनी आंदोलन केले. त्यावेळी मा. उपायुक्त केबिनमध्ये एकत्रित येऊन कामगारांचे प्रतिनिधी आणि आपले उपायुक्त कल्याण केळकर ह्यांची समक्ष सभा झाली आणि त्यांचे पाच रुपये वाढविण्याचे मान्य केले. उपायुक्तांच्या समक्ष ६० रुपयाचे ६५ रुपये करण्यांत आले. म्हणजे हे प्रशासनाच्या लक्षात आले आहे. त्यांनी किमान वेतन कायद्याचा भंग केला आहे. ह्या ठेकेदाराने या महापालिकेला लुटलेले असून चुना लावलेला आहे. त्याचे मी कॅल्क्युलेट केलेले आहे. ते मी आपणांस सांगतो. प्रभाग क्र. १८, १९ गट क्र. ०२ येथे त्या कर्मचाऱ्यांना ९० रु. ४० पैसे किमान वेतन देण्याचे मान्य केले होते. ह्या ठेकेदाराने ६९ कामगारांना ६० रुपयांप्रमाणे १५ लाख १६ हजार १०० रुपये. त्याप्रमाणे साफसफाई होत नव्हती त्या ठेकेदाराला दोन टेम्पो मिळण्याची सोय होती. एक टेम्पो वापरला आणि दुसऱ्या टेम्पोला सहाशे रुपये भाड्याप्रमाणे त्याने २ लाख ५५ हजार ५०० रुपये महापालिकेला अदा केले आहे. महापालिकेच्या हिशोबाने पर्यायी जवळ जवळ ७० हजाराचे प्रोव्हिजन होते आणि एक लाख रुपये जरी पकडले तरी एकूण ठेकेदारांची १८ लाख ६० हजार रुपयांचे पेमेंट अदा केले आहे. हा फरक जवळ जवळ तीस लाखाचा होतो. दहा ते बारा लाख रुपये कमवले हे संपूर्ण बाराच्या बारा खात्यामध्ये व्यवहार झाला आहे आणि प्रशासनाने संपूर्णपणे दुर्लक्ष केले. आतासुद्धा नविन ठेका देतांना किमान वेतन दर दिले आहे त्याचे रोजगार नियमाचे पालन करणे गरजेचे आहे. तर तो ठेका देण्याचे आपल्या अटीशर्तीमध्ये मान्य झाले आहे. एखाद्या अटीशर्तीचे उल्लंघन झाले तर पुर्त निविदा ठेका ट्रान्सफर करावा. पण आजपर्यंत एकसुद्धा ठेकेदारावर कार्यवाही झाली नाही. कायदेशीर बंधन जे आहे ते किमान वेतन १२५ रु. ३३ पैसे कामगारांना मिळाले पाहिजे. ह्याच्यावर प्रशासनाने लक्ष दिले पाहिजे आणि अटेन्डन्स रजिस्टर चेक झाले पाहिजे. त्यातील ह्या कामगारांना वेतन देतांना जी सही घेतली जाते तिथे रक्कम पेन्सिलने लिहिलेली असते आणि या गोष्टी मी माझ्या पत्राद्वारे, प्रशासनाच्या निर्देशनास आणल्या होत्या. याच्यातसुद्धा प्रशासनाने लक्ष घातले नाही. यंदाचा ठेका देत असताना काही वॉर्डमध्ये मला वाटते काही नगरसेवकांचे चेहरे बघून कामगार कमी केले असतील किंवा वाढवले असतील असा माझा संशय आहे. कारण आमचा इतका मोठा प्रभाग असताना ६९ कामगारांपैकी फक्त २५ कामगारांची तरतुद केलेली आहे ती अयोग्य आहे. बऱ्याच वॉर्डमध्ये काही फेरबदल झालेले आहेत आणि कामगारांच्या संख्येचा विचार करताना तिकडचे सॅनेटरी इन्स्पेक्टर, तिकडचे प्रत्यक्ष सुपरवाइजरचा विचार झालेला

नाही. तरी हा ठेका देताना कामगारांची नीट आखणी व्हावी आणि योग्य ती माणसे या ठेक्यामध्ये समाविष्ट करावी.

मिलन म्हात्रे :-

याच्यामध्ये पूर्ण चर्चा झाली पाहिजे.

रिटा शाह :-

आम्हाला बोलायला द्या. तुम्ही वाचायचे सुरु केले. आपण या ठिकाणी काय भविष्य द्यायला बसलो आहे का? तुम्ही वाचन केले आणि ते झाले. तुम्ही तसे वाचु नका.

आसिफ शेख :-

मी अजुन ठराव मांडत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

सगळ्या नगरसेवकांच्या वॉर्डमधील प्रश्न येतो. सगळ्यांना बोलायला अवधी मिळायला पाहिजे.

रिटा शाह :-

मी असा ठराव मांडायला देणार नाही. नाहीतर आम्ही वॉकआउट करतो.

मिलन म्हात्रे :-

आमचा याला विरोध आहे. चर्चा व्यवस्थित झाली पाहिजे.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर मॅडम, मी माझ्या वक्तव्याशी बांधिल आहे. मी बोललो चर्चा झाल्याशिवाय ठराव मांडत नाही. मग मी ठराव मांडला नाही. या ठिकाणी आपल्या सर्वांना कल्पना आहेच की, मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे जे एकुण क्षेत्र आहे ते ७९ चौ.मी. आहे आणि आपल्या मिरा भाईंदरची लोकसंख्या ही अधिकृतरित्या २००१ च्या जनगणनेनुसार ५,२०,३०१ इतकी आहे. परंतु, आपण जर सध्या अनाधिकृतरित्या विचार केला तर ती लोकसंख्या ५,२०,३०१ पेक्षा जास्त झालेली आहे. जवळपास साडेसहा सात लाखाच्या घरात गेलेली असावी. आणि आपल्या शहरात एकुण ३३२.०५ किलोमीटर लांबीचे रस्ते आणि पक्की गटारे २२७ आहेत आणि प्रति हजार लोकसंख्येसाठी किमान पाच कामगारांची आवश्यकता असते आणि आपण हे काम साफसफाईचे काम जर महापालिकेच्या माध्यमातुन केले, रस्ते साफसफाई करणे आणि गटार साफसफाई करणे, तर आपल्याला एकुण १,११६ कर्मचारी लागतात. पंतु तेच काम ठेकेदारामार्फत आपण करायला गेलो तर १,१५१ कर्मचारी त्यांच्याकडुन लागतात. म्हणजेच महापालिकेचे कर्मचारी रस्ते किंवा गटाराची साफसफाई करतात तेव्हा आपल्या कर्मचाऱ्यांची संख्या १,११६ असते आणि ठेकेदारामार्फत तिच कर्मचारी संख्या १,१५१ आहे. म्हणजे एवढी तफावत कर्मचाऱ्यांच्या संख्येप्रमाणे आहे. सन्मा. सदस्य जेम्स कोलासो यांनी या ठिकाणी जी भावना व्यक्त केली की, कर्मचाऱ्यांना किमान वेतन दिले जात नाही. तर या संदर्भात संबंधित संघटनेचे जे पदाधिकारी आहेत. त्यांनी सन्मा. आयुक्त साहेब, सन्मा. महापौर साहेबा, सन्मा. सभागृह नेते यांच्याशी चर्चा केली होती आणि तेव्हा त्यांना सक्त सुचना दिल्या होत्या. सन्मा. सभागृहनेते लिओ कोलासोसाहेब यांनी आयुक्तसाहेबांकडे या संदर्भातदेखील निवेदन केले होते की, त्यांना किमान वेतन दिले पाहिजे. अॅस पर मिनिमम वेज अॅक्टप्रमाणे जे संबंधित कर्मचारी काम करतात. त्यांना ठेकेदाराने रु. १२५/- द्यायलाच पाहिजे. आम्ही त्या मताशी सहमत आहोत. असे कुठेच प्रशासनामार्फत कुठलाच मतभेद केला जाणार नाही याची दखल घेतली जाईल आणि ज्या आवश्यक सुचना ठेकेदारांना द्यायच्या आहे. त्यादेखील दिल्या जातील. या ठिकाणी हा जो प्रस्ताव आलेला आहे. त्या ठिकाणी सांगितले की, आपण चेहरे बघुन कामे करतो. तर तसे नसते. वक्तव्यामध्ये असे जाणवते की, कही पे निगाहे कही पे निशाना जिने दो जालीम बुरा है जमाना। या ठिकाणी चेहरे बघुन काम होत नाही. सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांच्या कर्मचाऱ्यांची संख्या आमच्या प्रभागातील कर्मचाऱ्यांपेक्षा जास्त आहे.

अशोक पाटील :-

सन्मा. सदस्य आसिफ शेख तुम्ही प्रशासनाच्या वतीने निवेदन करता की काय?

आसिफ शेख :-

सन्मा. सदस्य मिलन पाटील यांच्या प्रभागातील साफसफाई करणाऱ्या कर्मचाऱ्यांची संख्या ही सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांच्या कर्मचाऱ्यांच्या संख्येपेक्षा कमी आहे. म्हणजे चेहरे बघायचे काही नाही. जिथे जिथे कर्मचाऱ्यांची आवश्यकता लागेल. तिथे आवश्यक ते कर्मचारी पुरविण्याची दक्षता पण घेतली जाईल. त्यामुळे मी सांगितले की, आपण जेव्हा महापालिकेतर्फे साफसफाई करतो तेव्हा १,११६ कामगार आणि जेव्हा ठेकेदार करतो तेव्हा १,१५१ कर्मचारी लागत असतात. कर्मचाऱ्यांची संख्या

वाढली पाहिजे. जेणेकरून व्यवस्थित साफसफाई होईल. मला या ठिकाणी एवढेच सांगायचे आहे की, आता नजीकच्या काळात लवकरच आपल्या विधानसभेच्या निवडणुका लागणार आहेत. तसा या ठिकाणी हा प्रस्ताव आलेला आहे. तर या प्रस्तावावर सर्वांच्या चर्चे अंती आपण योग्य तो निर्णय घेतला पाहिजे आणि शहराच्या विकासाच्या दृष्टिकोनातून आपण जे शहराचे स्वप्न बघितलेले आहे. स्वच्छ सुंदर मिरा भाईंदर, हरित डोंगर ही जी सर्व कल्पना आहे. ती प्रत्यक्षात साकार व्हायला पाहिजे. तर चर्चा अंती आपण यावर ठराव मांडु या. धन्यवाद.

शुभांगी नाईक :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलते, या ठिकाणी प्रभाग क्र. २५ मध्ये जे कामगार दिलेले आहेत. ते कम्प्लिट अपुरे पडण्या इतपत आहेत. ते वाढवून मिळावे अशी आम्हाला अपेक्षा आहे. कारण माझा प्रभाग फाटकापासून बेव्हर्ली पार्क हटकेश पर्यंत आहे. तर आम्हाला प्रभाग क्र. २५ साठी कामगार वाढवून मिळावे.

नरेंद्र मेहता :-

महापौर मॅडम, आमचा प्रभाग ग्रीन कोर्ट क्लब पासून सुरु होतो. साधारण बी. पी. रोडपर्यंत जातो. प्रभाग क्र. ९ आणि प्रभाग क्र. २५ पर्यंतची लोकसंख्या काढली तर साधारणतः ५० हजारापेक्षा जास्त आहे आणि जेवढी जास्तीत जास्त सत्तर टक्के मिरा भाईंदरची इंडस्ट्री इथेच आहे. आणि अँट प्रेझेन्ट जे डम्पींग आहे. ते सगळे ओपन प्लॉटमध्ये चार ठिकाणी केले जाते. ते कांबळे साहेबांनादेखील माहिती आहे. गोषवाऱ्यामध्ये म्हटलेले आहे की, काही कामी ६७ कर्मचारी देणार आहे. पुर्वी आमच्याकडे ८० होते. तेही आज आम्हाला कमी पडतात. डॉ. बावस्कर साहेब बोलले आम्ही देऊ, वाढवु. आम्हाला माहिती आहे वॉर्ड मोठा आहे आणि आता हे कमी म्हणजेच ६८ करण्यांत आले. तर इट इज इम्पॉसिबल की, हे ६८ कर्मचाऱ्यामध्ये काम होणार नाही. कारण ५० हजारापेक्षा जास्त लोकसंख्या आहे. साहेब, त्या वॉर्डतुन जवळजवळ ४० टन कचरा निघतो. तर रिक्वेस्ट एवढीच आहे की, कर्मचारी वाढवून घ्यावे आणि ट्रकसुद्धा वाढवून घ्यावे.

सुर्यकांत भोईर :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, प्रभाग क्र. १२ आणि प्रभाग क्र. १३ मध्ये अपुरे कामगार असल्यामुळे व्यवस्थित साफसफाई होत नाही. आणि वाढीव कामगारांची मागणी करतो. दोन्ही प्रभागामध्ये कमीम कमी शंभर कामगार वाढवून घ्यावे. मॅडम, तसेच गावठाणमध्ये जो पाण्याचा निचरा होतो. तो दिल्ली दरबार हॉटेलच्या पाठीमागे जो नाला आहे. त्या नाल्याची साफसफाई झालेली नाही आहे. काल जो पाऊस पडलेला आहे त्याच्यामध्ये मिराधाम, कृष्णा स्थळ, मुंशी कम्पाऊंड इथे पाणी तुंबलेले होते. दिल्ली दरबारचा जो नाला आहे तो आपण बांधून घ्यावा अशी मी सभागृहाला विनंती करतो. तसेच, मा. आयुक्त साहेब मी या प्रश्नाला अनुसरून बोलतो, जे सनराइज हॉटेल बांधायला तुम्ही दिलेले आहे त्याला आपण फक्त १५ बाय २० ची परवानगी दिलेली आहे. तो त्या ठिकाणी २० बाय ४० चे बांधकाम करतो. ते वाढीव बांधकाम आहे. ते तोडणार आहात का नाही.

दिनेश नलावडे :-

महापौर मॅडम, जो प्रकरण क्र. २७ चा विषय आलेला आहे. महापौर मॅडम, मी आपल्याला या ठिकाणी काही सुचना करतो, आज आपण १४ विभागामध्ये साफसफाईच्या कामगारांबाबत विभागणी केलेली आहे. आपण प्रत्येक वर्षी हा विषय ठेका पद्धतीने घेतो आणि मंजुरी देतो. प्रशासनाने आमच्याकडे विषय टाकलेला आहे. आरोग्य खात्याने त्याची चौकशी केली असेल, प्रभाग किती मोठा आहे? किती मोठे नाले आहेत? किती मोठा रस्ते आहेत? त्या हिशोबाने या ठिकाणी कामगार दिलेले आहेत. मॅडम, असे आहे की, गेल्या वर्षी आम्ही ज्यावेळी ठेका दिला त्यावेळेस आम्ही कुठल्याही माणसांची कपात केली नव्हती किंवा आजही आम्ही कपात करीत नाही आहे. आम्हाला प्रशासन जे सांगते त्या पद्धतीने आम्ही माणसांना मंजुरी देतो आणि ह्या स्थायी समितीकडून आम्ही त्याला प्रस्तावना देखील केली. परंतु, आज ठेका देताना आपण प्रस्तावनादेखील केली. परंतु, आज ठेका देताना आपण ज्या पद्धतीने अॅग्रीमेंट बनवितो. त्या पद्धतीने कामाची सुरुवात होत नसते. कारण मॅडम आम्ही गेल्या वर्षी ठेका घेतलेला आहे. तेव्हा जे कॉन्ट्रॅक्टवाले होते. त्यांनी आम्हाला सांगितले की, आम्हाला एक गाडी पुरत नाही. आम्हाला दोन गाड्यांची आवश्यकता आहे. परंतु, त्यावेळेला आरोग्य खात्याने आम्हाला तशी अगोदरच सुचना करायला पाहिजे की, आम्ही एक गाडीची मागणी केली नाही. तुम्ही दोन नाहीतर तीन घ्या. परंतु, ह्या शहरामध्ये अतिशय चांगल्या पद्धतीने साफसफाईचे काम झाले पाहिजे. ही आमची आणि ह्या शहरातील सर्व नागरिकांची अपेक्षा आहे. आम्ही ह्या ठिकाणी कुठलीही

कमतरता करीत नाही. आजदेखील ह्याच्यामध्ये काही त्रुट्या असतील तर आम्ही अजूनदेखील सांगू शकतो की, तुम्ही अजून याच्यामध्ये कामगारांची भरती करू शकता. परंतु, कोठलाही ठेका घेतल्यावर आम्हाला त्या ठेकेदाराने सांगतले नाही पाहिजे की आम्हाला इकडे माणसे कमी पडतात. आम्हाला दोन टेम्पो पुरे होत नाहीत. कारण आम्ही गेल्या वर्षामध्ये एक वर्षभर अध्यक्ष, नागरिकांच्या शिष्या खाललेल्या आहेत. त्या ठिकाणी लॉरी वेळेवर जात नाही. ज्या ठिकाणी एक दिवस बारा वाजता लॉरी जाते. तर दुसऱ्या दिवशी त्या ठिकाणी तीन वाजता लॉरी जाते. रस्त्यामध्ये दोन्ही बाजूला कचऱ्याचे ढीग पडलेले असतात. गाई, कुत्री, मांजरांनी, उंदिरांनी ते डबे उलटेपालटे केलेले असतात आणि जे कामगार गाडीवर असतात. ते काही वेळेला आडीबाजी करतात की, कचरा पडलेला आहे तो आम्ही उचलपार नाही. तर ह्या सर्व बाबींमध्ये लक्ष देऊन अतिशय योग्य पद्धतीने या वर्षी कमीत कमी जे ठेका घेतील त्यांच्याकडून आपल्या या शहराची एक सुरक्षा म्हणून आणि आरोग्य खात्याला मोठी जबाबदारी म्हणून कॉन्ट्रॅक्ट देताना या सर्व कामामध्ये लक्ष देऊनच ठेका द्यावा आणि त्यांच्याकडून या पद्धतीने यावर्षी कमीत कमी अशा प्रकारचे काही होणार नाही. याची आपण सर्वांनी दक्षता घेऊन या विषयाला मंजूरीसाठी आमची नाहरकत आहे.

मिलन पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, आमचा एवढा मोठा प्रभाग आहे. भाग क्र. २६,१६ आणि १७ हा जर तुम्ही प्रभाग बघितला तर अर्धा भाईदर वेस्टचे होते. तर या प्रभागात फक्त ९५ कामगारांची नियुक्ती केलेली आहे. हा एवढा मोठा परिसर ९५ कामगारांनी होऊ शकेल का? आणि जर तुम्ही खाली बघितले तर प्रभाग क्र. २० आणि ३ लहान लहान प्रभाग असताना सुद्धा तिकडे ११५-११८ कामगार दिलेले आहेत. आमच्या प्रभागात कमीत कमी १३० तरी कामगार मिळाले पाहिजेत. ही माझी सुचना आहे आणि त्याप्रमाणे माझा मोठा प्रभाग असल्या कारणाने आमच्या प्रभागात १३० कामगाराची नियुक्ती करावी.

रक्षा शाह :-

सन्मा. सदस्य मिलन पाटील यांच्या सुचनेला माझे अनुमोदन आहे.

शफीक खान :-

महापौर मॅडमच्या अनुमतीने बोलतो, आमच्या प्रभाग क्र. १५ ची लोकवस्ती दिवसेंदिवस वाढत चालली आहे आणि मोठे मोठे संकुल उभारण्यात येत आहेत. मोठे मोठे संकुल झालेले आहेत. त्याच्यामुळे याच्यामध्ये जी कामगारांची संख्या दाखविलेली आहे. ती अत्यंत कमी म्हणजेच ११३ कामगारांची संख्या दाखविण्यांत आलेली आहे. तर माझी सभागृहाला विनंती आहे की, ती १५० पर्यंत गेली पाहिजे. आणि तीन डम्पर आहेत. तर चार डम्पर आमच्या प्रभाग नं. १५ ला दिले पाहिजेत. तर आमची जी साफसफाई आहे. ती व्यवस्थितपणे होईल अशी माझी विनंती आहे.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर मॅडम, या विषयामध्ये एकूण ६,९६,२१,४४७/- रुपये आपण खर्च करीत आहे. विषयामध्ये असेदखील उल्लेखित केलेले आहे की, आता महापालिका नव्याने रात्री साफसफाई करणार आहे. परंतु गेल्या वर्षामध्ये आपण टेन्डर दिले. हा जो संपुर्ण गटवाइज ठेका दिला. या ठेक्यामध्ये कामगारांना पावसाळ्यामध्ये एखादा रेनकोट किंवा गमबुट हे त्या ठेकेदाराने प्रोवाइड केले पाहिजेत. असे आपल्या अॅग्रीमेंटमध्ये नव्हते. आज अशी परिस्थिती आहे की, ते कर्मचारी तो सुद्धा एक जीव आहे. आज भर पावसामध्ये ६०-७० रुपये त्यांनादेखील परवडत नाही. ट्राउजर अडीशे-तीनशे रुपयाचा एक ट्राउझर विकत घेणे त्यांनादेखील परवडत नाही. तर त्या ठेकेदाराने ते अद्यापपर्यंत दिलेले नाही. ते द्यावे. माझ्या इकडचा जो ठेकेदार आहे त्याला मी काल सुचना दिलेल्या आहेत. आपल्याकडे आता सतत सहा-सात दिवस धुवाधार पाऊस पडत आहे आणि पावसाचे पाणी साचले की, त्या कर्मचाऱ्याला ते अधिकारी, सॅनेटरी इन्स्पेक्टर जे कोण असतील त्यांचा मुकादम त्या लोकांना त्या स्पॉटवर जाऊन साचलेले पाणी, तुंबलेले पाणी काढावे लागते. त्याकरीता कुठचीही प्रोव्हिजन कुठल्याही ठेकेदाराने आतापर्यंत केलेली नाही. यापुढे आपण त्यांना रात्री सफाईचे काम जे देणार आहोत. अंधारामध्ये भर रस्त्यामध्ये ते कामगार जे काम करणार आहेत. आता बी.एम.सी. ला एक नवीन शेंदरी कलरचे जॅकेट घातलेले कर्मचारी मुंबई एरियामध्ये ब्रीज वगैरे साफ करताना आम्ही बघतो. जर तशा पद्धतीने आपल्याला जर काही करता आले की त्याला पुढे आणि मागे रेडियमचा फुलीसारखा मार्क असतो. ते जॅकेट त्यांनी आपल्या अंगावर घातलेले असते. जेणेकरून वाहनांना कळते की, हा सफाई कामगार आहे आणि त्यामुळे अपघाताचे प्रमाण कमी होण्यास आपल्याला मदत होईल आणि असा एक अपघात गेल्या वर्षी आपल्या महापालिकेच्या कारकीर्दीमध्ये झालेला आहे. मघाशी जो त्यांनी रोजंदारीचा उल्लेख केला. जो

नियमानुसार पगार आहे तो दिला पाहिजे. पण मी त्याच्यापुढे जाऊन असेदेखील म्हणतो. आयुक्त साहेब ती माझ्या वॉर्डमधील प्रत्यक्ष बारा ते पंधरा रजिस्टर आपल्याला दाखविली. त्याच्यामध्ये जे कर्मचारी गैरहजर आहेत. त्यांचा पगारसुद्धा आपल्या विभागातर्फे काढला जातो आणि माझ्याकडे गैरहजर असलेले कर्मचारी त्याच्यावर मी स्वतः नगरसेवक म्हणुन न चुकता सही दररोज करतो. आमचा सॅनेटरी इन्स्पेक्टर आहे. त्याची सुद्धा सही होते. त्यानंतर जो ठेकेदार आहे. त्याचीसुद्धा होते. मुकादमचीसुद्धा होते. अशाच आम्ही नोंदी औषधे घेतल्याच्यासुद्धा करतो. जेणेकरून आमच्या विभागामध्ये प्रतिदीनी, प्रति महिन्याला, प्रतिवर्षी किती औषधे मारले? किंवा किती मनुष्यबळ वापरले गेले. याचा अंदाज आम्हालासुद्धा येतो आणि आपल्याला यापुढे किती मनुष्यबळ वाढायला लागेल या सगळ्याचा अंदाज असलेली संपुर्णपणे बुक आम्ही आपल्याला दाखविली आपण ते मान्य केले. आपण स्वतः खुश झालात की, फार चांगली योजना आहे. परंतु, मिरा भाईंदर मध्ये कुठेही ही योजना अजुनपर्यंत राबविली गेलेली नाही. आपण जो दुसरा पर्याय सांगितला की, नगरसेवक सही देणार नाहीत. साहेब तो भाग निराळा आहे. पण आपला जो सॅनिटरी इन्स्पेक्टर आहे. जो आपल्या नगरपालिका आस्थापनेवर आहे. त्याला आपण बंदी घालू शकता की, इथे गैरहजर कर्मचारी किती? आज माझ्या वॉर्डमध्ये एकुण ८०-८२ लोक आहेत. त्यापैकी बारा गैरहजर आहेत. पारुस भरपुर पडतो. शहरामध्ये काही रस्ते तुंबलेले आहेत. घाण तुंबते. काही पाण्याचे प्रवाह बंद होतात. अशा वेळेला जास्त मनुष्यबळ लागते आणि त्याकरीता मी मागे एक सुचना केलेली होती. की, आपत्कालीन जसे आपण आता एक पथक नेमले. आपत्कालीन पथक नेमल्यानंतर तिथे आपण सगळे अधिकारी वर्ग केले. ते कार्यरत झाले. परंतु, कुठल्याही ठेकेदाराकडे स्टँड बाय पाच मजुर पाच-दहा जशी संख्या असेल तसे कुठेही ठेवण्यांत आलेले नाही. स्टँड बायचा अर्थ पाच समजा गैरहजर राहिली. त्याच्याऐवजी ती जी आहेत ती पाठवुन तुमच्या कामामध्ये कमतरता येणार नाही. गेल्या दीड ते दोन वर्षांपासुन आम्ही या सुचना करतो आहे. या सुचना फार चांगल्या आहेत. पण ज्याचा प्रशासनातर्फे विचार केला जात नाही. औषध मारण्याकरीता जे पंप आहेत. त्यांच्याकडे चामड्याचे पट्टे नाही आहेत. जे नायलॉनचे पट्टे दिलेले आहेत ते बारीक होऊन त्यांच्या पाठीमध्ये भरतात. एकेका पंपाला वीस-वीस किलोचे वजन असते आणि मग तो कर्मचारी पंप उचलेनासा झाला की, खाली ठेवतो आणि मग परिणामी आळस होऊन दुसरीकडे औषध मारले जात नाही. आपल्या कुठल्याही औषधाच्या पंपाला आपण ज्याला फ्लॅट पट्टा आपण ज्याला म्हणतो तो नाही आहे. हे मी पट्ट्याबद्दलसुद्धा सांगितले फार महत्त्वाचे आहे. कारण त्या कर्मचाऱ्यांच्या जवळजवळ आठ तास पाठीवर तो पंप असतो. मागे जेव्हा बायोमेडिकलचे एक पाटील म्हणुन ऑफीसर आले होते. फायर ब्रिगेडच्या इथे जरी कर्मचाऱ्यांना प्रशिक्षण दिले. त्या प्रशिक्षणाला मी स्वतः गेलो हातो. त्यांनी पंप ऑब्जेक्शन बदलसुद्धा आपल्या कर्मचाऱ्यांना सर्व समजावुन सांगितले. त्याच्यामध्ये त्यांनी उल्लेख केला होता की, हा पट्टा कसा असावा? असे असतानासुद्धा आणि मागे आपण प्लास्टिकचे पंप घेतले. त्याला आम्हीच मंजुरी दिली. पण ते सर्व पंप फेल गेलेले आहेत. त्याची नोजल जी चुकीच्या पद्धतीची आहे. तीसुद्धा बाहेरच्या अधिकाऱ्यांनी सांगितली की, ही नोजल चुकीची आहे. याच्याने औषध फवारणी कशी झाली पाहिजे. योग्य रितीने होत नाही. टु सेन्टर पॉईंटलाच ती औषध फवारणी होते. या ज्या काही बाकीच्या बाबी आहेत. याचा सगळ्याचा विचार करावा. वाहनाबद्दलसुद्धा तीन चाकी लहान वाहने, छोट्या-छोट्या गल्ल्यांमध्ये, इंडस्ट्रीमध्ये जाणाऱ्याकरीता उपयुक्त अशी पडतील. जी ठाणे महानगरपालिकेने घेतलेली आहेत, त्याच्यादेखील समावेश करायला आम्ही पत्र देऊन सगळ्या सुचना केल्या होत्या. त्या कुठेही अंमलात आलेल्या नाहीत. ह्या ज्या सुचना केलेल्या आहेत. या ठरावामध्ये समाविष्ट कराव्यात आणि त्या बदलच्या आमच्या सुचनांचा विचार करावा.

चंद्रकांत मोदी :-

महापौर मॅडम, प्रभाग नं. १४ मिरा भाईंदर मे सबसे बडा है। और कर्मचारी बहुत कम है। और जब हम ठेका पद्धतसे देते है। तो समजो १५० कर्मचारी दिये है। १५० मे से ५० आयेंगे। लेकिन ५० इतने कम आते है। और प्रभाग का काम होता है। और जो बाकी कर्मचारी है वह बहुत छुट्टी पे जाते है। तो उसके लिए भी कुछ करना चाहिए। जितना ठेका पद्धतीसे बोलते है। उतने कर्मचारी काम नही करते है। और कभी भी पुछेंगे तो सिधा जवाब नही मिलता है। सफाई के लिए बोलते है। कर्मचारी कम है। कम है तो बढ़ाना जरुरी है। लेकिन जो कर्मचारी है, जितना नियुक्त हमने किया उतना आना जरुरी है। और मिरा रोड प्रभाग शांतीनगरसे लेके सिल्डर पार्क तक इतना बडा है की आप देखेंगे इतना सारा गन्दगी है। और वो गन्दगी के कारण वो कचरी की सफाई नही होती है। आज के दिन आप देखेंगे तो अभी तक उधर पानी भरा हुआ है, हर एरिया में। ऐसा नही की, खाली शांतीनगर एरिया मे पानी भरा हुआ है। तो यह खास कारण है की, सफाई नही होती।

उसके कारण पानी भरता है और आपकी एक टिम राउन्ड पे आयेगी। तो मालुम पडेगा कैसे सफाई होती है। तो सफाई करना जो ठेका पद्धत है उसको बराबर बोलना पडेगा। और साहब मेरी दुसरी एक विनंती है की, जो दो-चार साल पहले पुराने कर्मचारी थे। वो ठेका पद्धत निकाल दिया है। वो वैती साहब के पास भी जाते है। हमारे पास भी आते है। बिचारे रोते है। उसके बाल-बच्चों का क्या? वह कर्मचारी निकाल दिये। जो अच्छा काम करते थे। तो मेरी विनंती है की उसको भी अंदर भरती किया जाए।

प्रभात पाटील :-

महापौर मॅडमच्या परवानगीने एकच गोष्ट बोलणार आहे की, हा ठराव मंजुर होईलच पण मागे आपण जे ठेके दिले. त्याच्यामध्ये माझा आजच्या घडीला हा प्रश्न आहे की, भाईदर पूर्वच्या भागामध्ये कोणत्याही मुकादमाला विचारा. त्याच्याकडे ब्रश आहे का? आणि आपण दिलेल्या ठरावाची काय प्रकारे कार्यवाही होते. त्याचा आपण आढावा घ्या. इथे आरोग्य अधिकारी आहेत. त्यांनी सांगावे की, भाईदर पूर्वमध्ये या मुकादमाजवळ ब्रश आहे का? एकतरी ब्रश आहे का?

रिटा शाह :-

आप वर्कर जादा देने के बदले कम दे रहे है। लास्ट टाईम मेरे पास ३५-४० वर्कस थे। अब २९ वर्कस है। मुझे ऐसे लगता है की, ५०-६० वर्कस देने चाहिए थे। पहली बात तो ऐसी तफावत क्यों है? दुसरी बात जब लास्ट इयर कॉन्ट्रॅक्ट दिया था। उस टाईम भी मैंने बोला था की, ऑन दी पेपर ऑन दी रेकॉर्ड, ऑन दी रजिस्टर उसमे ४०-५० वर्करोंका नाम लिखा जाता है। लेकिन जगह के उपर १४-१५ के उपर मैंने साल मे वर्कर देखे ही नहीं। तो उनके बिल की पेमेन्ट किस हिसाब से होती है। उनकी हजेरी कैसे होती है। यह अब तक मुझे समझ मे आता नहीं है। चार या छः करोड का बजेट ये टाईम हो गया है। लेकिन वर्करोंकी संख्या कम हो रही है। उसका क्या कारण है। दुसरी बात कॉन्ट्रॅक्टर जो भी कॉन्ट्रॅक्ट लेता है। तो लास्ट मे हर ऑफीसर एकही जवाब देते है की, ये कॉन्ट्रॅक्ट बेसिस पर है। वो कॉन्ट्रॅक्टर का काम है। वर्कर के पास मे इक्विपमेन्ट नहीं है, झाडु नहीं है, ब्रश नहीं है, दवाई नहीं है। तो वो बोलते है वो कॉन्ट्रॅक्टर को देखना है। तो इसमे प्रशासनका जवाब देने का हक्क है या कॉन्ट्रॅक्टर का हक्क है? कॉन्ट्रॅक्टर हमारे से कॉन्ट्रॅक्ट लेके अगर प्रशासन को हात उपर करना है। इस तरह का कॉन्ट्रॅक्ट देने का क्या अर्थ हो गया? आज हम शासन पे है। आप प्रशासन पे है। अगर उनके पास ब्रश नहीं है, यह नहीं है, वर्कर नहीं है, और वर्कर क्यों नहीं आये इसका जवाब अक्चुली कौन देगा। महापौर देंगे, कमिशनर साहब देंगे, बॉडी देगी या नगरसेवक देगा?

मुक्ता रंजणकर :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलु इच्छिते की, प्रभाग क्र. २७ मध्ये हे जे मिरा भाईदरच्या लोकसंख्येच्या आधारे आपण जी इथे कर्मचाऱ्यांची नेमणुक करण्याची योजना केलेली आहे याच्यामध्ये एक तफावत आहे. आपल्याला ४,११६ लोकांची आवश्यकता आहे. ४,११६ लोकांची आवश्यकता असताना इकडे पाठीमागे आपण फक्त १,१४७ कामगार नेमलेले आहेत. तर ही जी २,००० एवढी जी तफावत आहे. ती आपण कशी पुर्तता करणार आहात. याच्यासाठी या सगळ्या सदस्यांच्या भावना लक्षात घेता. याच्यामध्ये जे सफाई कामगार आपण रस्त्याची लांबी, रुंदी किंवा आपण गटाराची लांबी, रुंदी हे केलेली आहे. त्याच्यासाठी पाच कामगार किंवा कित्तीपण नेमले असतील तर कर्मचारी काढणारे कचरा काढतील. पण ते उचलणार कोण? तेव्हा सगळ्या सदस्यांच्या मागण्या लक्षात ठेवता माझी अशी सुचना आहे की, प्रत्येक प्रभागामध्ये जे काही डम्पर वगैरे आहेत त्याच्यावर जास्तीत जास्त आठ कर्मचारी नेमण्यांत यावेत. दुसरी गोष्ट अशी की, आपण प्रत्येक वर्षी हे ठेके वगैरे देत असतो. या अगोदर मे महिन्यात आपली महासभा झाली. त्याच्यामध्ये आपण पावसाळ्यापूर्वी नाले, गटारे साफ करण्याचा ठेका काढला होता आणि आपण त्याच्यामध्ये आरोग्य अधिकारी डॉ. बावस्कर यांनी सांगितले होते की, प्रत्येक प्रभागामध्ये ७०-७५ कामगार आम्ही नेमणार आहोत आणि ते नेमलेदेखील गेले होते. पण ते पेपरवर नेमले गेले. पण खरे म्हणजे नाल्याची कुठेही साफसफाई झालेली नाही आणि त्या कारणाने आज जे त्यांनी ठामपणे सांगितले होते की, मिरा भाईदर भागात अजिबात पाणी भरणार नाही, कुठेही नाले वगैरे साचणार नाहीत. तर त्याच्या उलट झालेले आहे. ऑलरेडी पंधरा मिनिटच पाऊस पडला. पहिल्याच दिवशीच माझी तक्रार आहे की, आमच्या प्रभागात तिथे पाणी भरत नव्हते. तिथेदेखील पाणी भरलेले आहे. तेव्हा या सगळ्या सुचना लक्षात घेण्यात याव्यात.

जयाबाई भोईर :-

महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलु इच्छिते की, कामगार तर वाढवुन द्याच. पण त्याशिवाय दिल्ली दरबार ते गौरव गॅलेक्सी पर्यंत जे पाणी जमा होते मी किती वेळा बॉबा मारल्या तरीसुद्धा कोण विचार करीत नाही. त्याशिवाय मी काल शिंदे साहेबांना प्रत्यक्ष घेऊन गेली आणि अख्खा दिवस भिजून नाल्यामध्ये जो कचरा अडकलेला तो सर्व आम्ही साफ करुन घेतला. त्या पद्धतीने आता तरी करु द्या. अशी मी तुम्हाला विनंती करते. जाफरी खाडी ते शांतीनगर ब्रीज जवळुन हा नाला एकदम संपुर्ण साफ केल्याशिवाय हे पाणी जाणार नाही, ही माझी तुम्हाला विनंती आहे. एवढे माझे काम करुन द्या.

धनराज अग्रवाल :-

महापौर मॅडम, प्रभाग क्र. ५ और प्रभाग क्र. २१। अभी सन्मा. सदस्या रिटा शाहने बोला पहले तो उसमे यह गलती है कांबले साहेब ११ और १४ कितना होता है। २५ होता है। आपने पहलेसे २९ दिया आपको ऐसे लगा होगा २५ आकडा बहुत कम हो जायेगा। दिखने मे एकदम खराब दिखेगा। किसी भी दो-दो प्रभाग मे ५५ से कमती आदमी नहीं है। ये प्रभाग मे २५ आदमी क्यों दिये गये? उसका कुछ कारण बना सकते है। तो बताईये। दुसरा इसमे आपने घनकचरे के बारे मे जो टिपणी दी है। तो बंद गाडी अभी तक चालू नहीं हुई है। जो कचरा ले जानेवाली गाडी है वो खुली है और उसमे दुर्गंधी वगैरे आती है। कचरा नीचे पडता रहता है। तो बंद गाडी इस्तेमाल करनी चाहिए। याच्यात संख्या एकदम वाढली पाहिजे अशी सगळ्यांची भावना आहे आणि तुम्ही जास्त बजेट करुन संख्या एकदम कमी केलेली आहे. त्याच्यामुळे सर्वांची भावना दुखावलेली आहे. तर सगळ्यांची संख्या वाढवुन साफसफाई व्यवस्थित झाली पाहिजे अशी मी उम्मीद करतो.

प्रभात पाटील :-

महापौर मॅडम, संख्या ही फक्त पेपरवर वाढते. अॅक्चुली रोज वर्कर येतात, मुकादमला विचारताना त्याच्यापेक्षा निम्मेदेखील आलेले नसतात आणि निम्म्या लोकांमध्ये काय साफसफाई होणार आहे. त्यांच्याकडे कोणत्याही प्रकारचे साहित्य नसते. नंतर मुकादमांकडे चौकशी केली तर ते म्हणतात की, आम्हाला काय करायचे आहे? आम्हाला ठेकेदारांनी एवढेच दिलेले आहे. हेच साहित्य आहे, आमच्याकडे माणसे आलेली नाहीत. ती आज गावाला गेलेली आहेत. ती आज बाहेर गेली आहेत. या नेहमीच्याच भानगडी आहेत. जर एकंदरीत आपण एवढा करोडोच्या घरातील पैसा स्वच्छता आणि आरोग्यावर खर्च करतो त्याचे आउटपुट काय आहे? मुकादम ठरवुन टाकतात आणि आपली नगरपालिका बोलते, ठेकेदाराला ठेका दिलेला आहे. तो बघुन घेईल. म्हणजे सगळ्यांचे हात झटकायचे काम असेल तर नगरसेवक कशाला पाहिजेत? हा अतिशय ज्वलंत प्रश्न आहे. ठेका देण्याचा भाग जरी धरला तरी याच्यावर आपला कुठेतरी अंकुश असायलाच हवा.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर मॅडम, माझ्या म्हणण्यानुसार आपल्या इस्टला जे एकमात्र डम्पिंग ग्राऊन्ड आहे. त्याची एवढी वाईट परिस्थिती आहे. तिथे राहिलेला कचरा बाजुला सरकवणार एक सेपरेट ठेकेदार आपण नेमला. आता त्या ट्रकच्या रस्त्यामध्ये संपुर्ण कचरा टाकला जातो. गाड्या पुर्णपणे आतमध्ये जात नाहीत. माणुस पोकलनने तो रस्ता पुर्ण क्लिअर करीत नाही. डम्पिंगबद्दल आयुक्त साहेब आपण स्वतः आलात तर आम्ही यायला तयार आहोत. सर्व आमच्या इकडच्या गाड्या तिकडे नेऊन कचरा टाकतात. आपले एकच डम्पिंग राहिलेले आहे. तिकडची वाईट परिस्थिती असते.

तुळशीदास म्हात्रे :-

महापौर मॅडम, वॉर्ड नं. २५ आणि वॉर्ड नं. ९ ला फक्त ६८ लोक दिलेली आहेत आणि ह्या ६८ लोकांमध्ये इतके आहे की, जवळजवळ ६००-७०० इंडस्ट्रीचे गाळे आहेत. जवळजवळ ३४८ बिल्डिंग आहेत. विचार करण्यासारखे आहे. या ठिकाणी फक्त संख्या दिलेली आहे. त्याशिवाय इथे घंटागाड्या तीन दिलेल्या आहेत. एकसुद्धा घंटागाडी त्या ठिकाणी येत नाही. ही कामगारांची संख्या आहे. अख्ख्या सभागृहाची बॉबाबॉब आहे की, आपण एवढे अधिकारी नेमलेले आहेत. तर त्या अधिकाऱ्यांनी एक दिवस तरी कामगार किती आहेत? याची आतापर्यंत कोणी हजेरी घेतली आहे का? नाहीतर हे काय चालले आहे. महानगरपालिका चालली आहे. पगारे आणि वास्तविक आता महानगरपालिका नगारे अशी परिस्थिती फार वाईट आहे. पगार चाललेला आहे आणि नगारे वाजत चाललेले आहेत. नगरसेवकांना गल्लीत गेल्यानंतर तेथील लोकांच्या शिव्या, शाप ऐकायला लागतात. मघाशी सांगितले की, मिरा रोडची पाण्याची एवढी परिस्थितीत वाढलेली आहे की, ते घोडबंदरच्या डोंगरातुन येणारे पाणी, दहिसर चेकनाक्यापासुन येणारे पाणी याच्याबद्दल वारंवार तक्रारी केल्या. आता जो काशीमिराचा रस्ता २७ कोटी रुपयाचा आहे. मी त्या रस्त्याला इथे प्रशासकीय अधिकारी अजित पाटील असताना चार वेळा सांगितलेले की, आम्ही या ठिकाणचे शेतकरी आहोत. या ठिकाणी तीन

नाले बांधा. पण शेवटी तो एकच काशिमिन्याचा सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांच्या घराजवळ तो नाला आहे आणि जो मेन नाले मिरा रोडच्या जाफरी खाडीत जाणारे होते. ते नगरपालिका असताना बिल्डरच्या घशात घातलेले आहे. त्या नाल्यावर बिल्डिंग झालेली आहेत. वारंवार अधिकाऱ्यांना घेऊन गेलो. तक्रारी केल्या. पण त्याच्याकडे सर्वांनी दुर्लक्ष केले. त्यामुळे या भाईदरच्या नागरिकांवर संकट येत चाललेले आहे आणि आता जी घोडबंदरची मोठी उघड आहेत. जवळजवळ बारा गाळे आहेत. या बारा गाळ्यापैकी त्याच्यात जो पाणी निचरण्याचा मार्ग आहे. डोंगरातून येणारे पाणी आहे. लक्ष्मी विभागात टी.व्ही. आणि कपाट प्रत्येक वर्षी तरंगतात. वारंवार सांगितले त्या उघाडीमध्ये आणि पाठीमागे ती झोपडपट्टी आहे. त्याच्यावर जातीने लक्ष द्या. फक्त आपल्या कागदावर होतो आणि कागदावर बोलणी चालतात. मात्र त्याची अंमलबजावणी काही होत नाही. म्हणून याच्यावर जास्त लक्ष केंद्रित करून आयुक्त साहेब, आपण जर वेळ दिला तर निश्चितपणे बरे होईल. आपण सर्व जंगल भागातून आलेले आहात. या ठिकाणी शहरासाठी काय केले पाहिजे याचे आपल्याला सर्व अनुभव आहेत. म्हणून आपल्यासारखे अनुभवी माणसांनी आम्हाला जर सहकार्य केले आणि वेळ दिला तर निश्चितपणे या कामाला गती येईल अशी मी अपेक्षा करतो आणि जास्त करून लक्ष केंद्रित करून हा जो खारीगावापासून हटकेशपर्यंत वॉर्ड आहे. ९ नंबरचा नवघरच्या खाडीपर्यंत ते गोडदेव गावापर्यंत ही मोठी वॉर्ड संख्या असताना या ठिकाणी फक्त ६८ लोक दिलेली आहेत आणि कागदावर तीन घंटागाड्या आहेत. त्याच्यामधील एकही घंटागाडी येत नाही. कुठे घंटा वाजवता काय माहिती? पत्ता लागत नाही. एकदा पण घंटेचा आवाज आला नाही. म्हणून लक्ष केंद्रित करा.

हॅरल बॉर्जिस :-

सन्मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, महापौर मॅडम गट क्र. १ आणि गट क्र. २ मध्ये ४ प्रभाग, प्रभाग क्र. १, प्रभाग क्र. २, प्रभाग क्र. १८ आणि प्रभाग क्र. १९. आयुक्त साहेब, जर भौगोलिक दृष्ट्या विचार केला अगदी मुर्धा खाडीपासून ते थेट डोंगरी, उत्तन, चौकपर्यंतचा परिसर आहे. कामगारांची जर संख्या बघितली तर १३२ कामगार आपण समाविष्ट केलेले आहेत. इतर सदस्यांनी जशी मागणी केली तशी माझीसुद्धा मागणी आहे की, प्रभाग क्र. १, प्रभाग क्र. २, प्रभाग क्र. १८ आणि प्रभाग क्र. १९ याचा जर भौगोलिकदृष्ट्या विचार केला तर अत्यंत अपुरा असा रोजंदारी कर्मचारी वर्ग आपण दिलेला आहे. तरी याच्यामध्ये आपण आवश्यकतेनुसार अतिरिक्त रोजंदारी कर्मचारी समाविष्ट करावे.

रिटा शाह :-

महापौर मॅडम, मला वाटते आता सन्मा. सदस्य मोहन पाटील साहेब, ठराव मांडायला उठलेले आहेत. साहेब, मला असे वाटते की, मी एक साधा प्रश्न विचारलेला आहे. त्याचे मला उत्तर मिळायला पाहिजे. मागचे बजेट ४ करोडच्या आसपासचे होते. यावेळीचे बजेट ६ करोडच्या आसपास आहे. पण सर्व वॉर्डमध्ये कर्मचारी कमी झालेले आहेत. तर हे पैसे वाढले तर कुठे आणि कुठल्या खर्चामध्ये वाढणार आहेत.

मोहन पाटील :-

साहेब, आमच्या फक्त एका प्रश्नाचे उत्तर द्या. मिरा भाईदर नगरपालिकेच्या काळानंतर मिरा भाईदर महानगरपालिकेमध्ये सन्मा. सदस्य तुळशीदास म्हात्रे साहेब यांनी घंटागाडी-घंटागाडी बोलून मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या सभागृहाची घंटा वाजवली. कारण शेवटी कचरा ने-आण करणे हे महत्त्वाचे काम आहे आणि आपण चांगली सिस्टिम सर्व नगरसेवकांच्या सहकार्याने या मिरा भाईदर परिसरामध्ये राबविली आणि कचरा फक्त विल्हेवाट करण्याच्या कामाला सर्व नगरसेवकांनी प्रशासनाच्या बरोबर चांगला हातभार लावला आणि आपण त्याच्यामध्ये जवळजवळ यशस्वी झाल्याप्रमाणे दिसत आहे. कारण ह्यापुर्वी आपल्याला पाणी सुद्धा आठ-आठ दिवसांनी मिळत होते. तेव्हा आपल्याला पाण्याचाच फार अभाव जाणवत होता. त्याच्यानंतर आपल्याला पाणी आले तरी आपल्याला आणखी लवकर पाणी मिळायला पाहिजे, चांगले मिळायला पाहिजे. असा प्रश्न सर्व सन्मा. नगरसेवक करीत असतात. त्याचप्रमाणे मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या हद्दीमध्ये अनेक कचराकुंड्या होत्या आणि कचराकुंड्या असल्या कारणाने पुर्ण मिरा भाईदरमध्ये दुर्गंधीयुक्त असा वायु आणि घाण सर्वत्र पसरलेली असायची. परंतु, त्यानंतर आपण नवीन सिस्टिम अँडॉप केल्यानंतर कचरा घंटागाडीच्यामार्फत उचलायचा आणि प्रभागवाईस साफसफाई करायची. ही सिस्टीम आल्यानंतर आपल्या मिरा भाईदरला बराचसा दिलासा मिळाला आणि त्याच्यामधून आणखी चांगल्या पद्धतीने काम झाले पाहिजे आणि मिरा भाईदर चांगले स्वच्छ, सुंदर राहिले पाहिजे अशी सर्व सन्मा. सदस्यांची भावना आहे, धारणा आहे आणि या ठिकाणी त्यांनी आपापली मते मांडली आणि खरोखरच याकामी प्रशासनाने चांगल्या पद्धतीने लक्ष घातले पाहिजे

अशी माझी धारणा या ठिकाणी आहे. मी एवढेच सांगू इच्छेन की, या ठिकाणी जे गट दिलेले आहेत. आपण जवळजवळ १४ गट निर्माण केलेले आहेत. प्रभागवाईज गट निर्माण केलेले आहेत. सर्व सन्मा. सदस्यांनी सांगितले की, आम्हाला आमच्या भागामध्ये कामगार वर्ग वाढला पाहिजे. अशा प्रकारची भावना लोकांनी केलेली आहे आणि निधी वाढणे फार जरूरी आहे. आता आपल्या सन्मा. सदस्या रिटा शहा यांनी जो प्रश्न मांडलेला आहे की, आपले जे बजेट वाढले ते बजेट कोणत्या पद्धतीने वाढले आहे. त्याचे उत्तर प्रशासनाला द्यायचे आहे. आपल्या मिरा भाईंदर शहराचा विकास करित असतांना जो रेव्हेंयु येतो तो रेव्हेंयु मुख्यत्वे इंडस्ट्रीमधून येतो. आपल्या मिरा भाईंदर शहराची औद्योगिक व्यवस्था अशी आहे की, आता कारखाने झाले, शाळा झाल्या, कॉलेज झाले. परंतु, ज्या ठिकाणी आपल्याला रेव्हेंयु येतो. त्या रेव्हेंयुच्या ठिकाणी आपला जो महसुल येतो. त्याच्याकडे आपले लक्ष केंद्रीत नाही आहे. कारण आपण इंडस्ट्रीमध्ये गेल्यानंतर आपल्याला अभाव जाणवतो. कचराकूंडी कुठे नाही आहे. गटारे व्यवस्थित नाही आहेत. मुताऱ्या व्यवस्थित नाही आहेत. फायर स्टेशन हा फार लांबचा प्रश्न आहे. परंतु अशा पद्धतीने त्या ठिकाणी ज्या सुविधा पाहिजेत त्या सर्व सुविधा नाही आहेत. म्हणून आपण जो प्रभागावाईस साफसफाई दिलेली आहे आणि जे चौदा गट निर्माण केलेले आहेत. त्याच्यामध्ये माझी आपल्याला एक प्रामुख्याने अशी सुचना आहे की, आपण इंडस्ट्रीसाठी एक गट निर्माण करावा. कारण आपल्याला त्या इंडस्ट्रीमध्ये साफसफाई करणे फार जरूरी आहे. औद्योगिक वसाहतीमध्ये जे व्यापारी येतात. त्या व्यापाऱ्यांना काहीतरी दिले पाहिजे. अशा प्रकारची भावना या मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची असायला पाहिजे. कारण आपल्याकडे बहुतांशी येणारा जो रेव्हेंयु आहे तो ऑक्ट्रायच्यामार्फत तिथून येतो आणि आपण त्या ठिकाणी लक्ष केंद्रीत केलेले नाही. आपण आजही फिरलात. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या प्रभागामधील आमचे सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांच्याकडे फार मोठ्या प्रमाणावर अशा २३ व २५ नंबरमध्येसुद्धा इंडस्ट्रिज आहेत. भाईंदर वेस्टलासुद्धा इंडस्ट्रिज आहेत. मग या इंडस्ट्रीजच्या साफसफाईसाठी आपण एखादा गट नेमला तर त्या ठिकाणी आपल्याला साफसफाई करण्याच्या दृष्टिकोनातून लक्ष केंद्रीत करता येईल. म्हणून माझी प्रामुख्याने भूमिका आहे की, आपण जे गट निर्माण केले त्या गटामध्ये तोही गट असला पाहिजे आणि त्यासाठी आपल्याला जर बजेटमध्ये प्राविधान करता आले. सर्वांनी या ठिकाणी सुचना मांडलेल्या आहेत. सर्वांना कामगार वर्ग वाढवायचा आहे. मग आपोआपच आपल्याला बजेटमध्ये तरतुद करावी लागेल किंवा आपल्याला बजेट वाढवावे लागेल. अशा पद्धतीचे सर्वांचे या ठिकाणी म्हणणे दिसण्यात आलेले आहे. म्हणून मी आपल्याला सांगू इच्छितो की, आपण मिरा भाईंदर शहरातील ज्या इंडस्ट्रिज आहेत त्या इंडस्ट्रीजच्या साफसफाईकरीता आपण वेगळा गट नेमावा आणि त्या नेमलेल्या वेगळ्या गटामध्ये आपल्याला जे जे प्राविधान करता येईल अशा प्रकारची धारणा निर्माण केली पाहिजे. प्रशासनाला मी नम्र निवेदन देऊ इच्छितो की, आपण वेगळ्या पद्धतीने त्या गटाला एक चांगला वेगळा खर्च नमुद करावा आणि आपण सर्वांच्या सुचना समाविष्ट करून घ्याव्यात आणि त्याच्यानंतरच हा ठराव पारित करावा अशी मी सभागृहाला विनंती करतो.

तुळशीदास म्हात्रे :-

महापौर मॅडम मी तुम्हाला एक सांगू इच्छितो की, परवा दोन घटना खारीगावात घडल्या. त्या दोन घटना घडल्यानंतर जी मयतावर येणारी लोक असतात. मोर्चा, राई, मुर्धा या ठिकाणचे लोक असतात आणि जातांना ती लोक बोलत असतात की, या ठिकाणचे नगरसेवक कोण आहेत? काहीही साफसफाई नाही. आता सन्मा. सदस्य आणि माजी सभापती मोहन पाटील बोलले की, इंडस्ट्रीजची स्वच्छता केली पाहिजे. १०० टक्के केली पाहिजे. कारण त्यांच्याकडून जास्त रेव्हेंयु मिळतो. या खारीगावचे जे भाजी मार्केट आहे. त्या ठिकाणी रात्री बारा वाजता भाजीचा धंदा संपल्यानंतर साफसफाई होत होती आता मात्र रात्री ती साफसफाई होत नाही. जे भाजीवाले आहेत ते कचरा मध्ये टाकतात आणि जे रात्री दहा वाजता मयत झालेले होते आणि त्या ठिकाणी जाताना अगदी वाईट अवस्था होती. त्याचप्रमाणे जो इंडस्ट्रीयल एरिया स्मशानरोडला जाताना आहे, तिथे एवढी दुर्गंधी आहे, एवढी घाण पडलेली आहे. त्या विभागातील नगरसेवक सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे आहेत. मी त्यांना ज्या ठिकाणाहून मयत आले तिथून परवा अक्षरशः फोन करून सांगितले. आज तुम्ही नगरसेवक आहात कशासाठी? तो प्रभाग भले सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांचा असू दे किंवा कोणाचा पण असू दे. पण आपले काय कर्तव्य आहे. या ठिकाणी आपण सोशल वर्कर नागरिक म्हणून आपले काय कर्तव्य आहे? त्या ठिकाणी गेल्यानंतर आपण लोकांसमोर ऐकतो तेव्हा आपले काय कर्तव्य आहे. आपण त्या कर्तव्याची जाणीव ठेवून करायला पाहिजे की नाही. म्हणून त्या ठिकाणी उद्यापासून तो रस्ता साफ करण्यासाठी रात्री माणसे घ्या. दुसरी गोष्ट आपण त्या भाजीवाल्याला एवढी मुभा दिली

आहे की, आता पावसाळा आहे. ज्या ताडपत्र्या बांधतात लोकांना रस्त्यावर चालता येत नाही. रस्त्यातून जाता येत नाही. जशी काय त्या लोकांची जत्रा आहे असे तिकडे गेल्यावर वाटते. याच्यावरसुध्दा लक्ष केंद्रित करून आरोग्य खात्याचे कोण असतील त्यांनी पहावे.

रतन पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, सन्मा सदस्य तुळशीदास म्हात्रे यांनी जे वक्तव्य केले त्याच्याशी मी पूर्णपणे सहमत आहे आणि त्या विषयावर मला बोलायचे आहे. कारण मिरा भाईंदर (पूर्व) विभागामध्ये स्मशानाकडे जाणारा असा एकमेव मार्ग म्हणजे विजय पंजाबपासून ते स्मशानापर्यंतचा भाई दामूल मार्ग ते सखाराम भिवा मार्ग या रस्त्याची एवढी दुरावस्था आहे. त्या रस्त्यावर जेव्हा अंत्ययात्रेसाठी आपल्या या विभागातून पंचकोशातून तिथे माणसे येतात आणि त्या अंत्ययात्रेसाठी त्या ठिकाणी जमल्यानंतर आमच्या सर्व नगरसेवकांच्या अब्रुचे धिंडवडे निघतात. कारण आम्ही ज्या मार्गावर जातो तो मार्ग चिखल आणि फेरीवाल्याने भरलेला आहे. सडलेली जी भाजी आहे ती रस्त्यावर टाकून त्यांना कुठेही दंडक नाही आहे. त्याच्याकडून आम्ही दहा रूपये घेतले तर ते त्या जागेचे रस्त्याचे मालक आहेत का? त्याच्यावर काही दंड नाही आहे का? त्याच्यावर कोणाची जबाबदारी आहे आणि त्याला दंडक करावा हे महापालिकेने ठरवावे. त्या रस्त्यासाठी त्या रस्त्यावर असणारे जे मांस विक्रेते त्यांचे सुध्दा ते मांस कापलेले विष्टन रस्त्यावर पडलेले असते आणि अंत्ययात्रेसाठी जाणारी माणसे त्या रस्त्यावरून चालत जातात. आमच्या मिरा भाईंदर नगरपालिकेची शी-थू होते. आम्हाला तिथे शरमेने माना खाली घालायला लागल्या. एक नाही दोन वेळा असे प्रकार झाले. मा. आयुक्तांना आणि मा. महापौरांना माझी अशी नम्र विनंती आहे की, सदर रस्ता आपण पहिला पाहणी करून घ्या. सदर रस्त्यावर दोन्ही वेळेस दोन्ही पाळीमध्ये कर्मचारी घेऊन त्या रस्त्याची निगा आणि त्या रस्त्याची साफसफाई आपण आपल्या निरीक्षणाखाली ठेवावी अशी आमची नम्र विनंती आहे.

चंद्रकांत मोदी :-

महापौर मॅडम के परवानगीसे बोल रहा हूँ। अभी अभी फोन आया। जो मॅडमने गौरव गॅलेक्सी के बारे में बताया। तो कमिशनर साहब और हमारे उपमहापौर साहबसे विनंती करता हूँ की, विजय पार्क मे गौरव गॅलेक्सी जाने का रस्ता है। अभी अभी बारिश का पानी भरने से उसको पुरा खोदके बडा नाला बनाया। लोंगोको निकलने का रस्ता बंद हो गया। तो अभी दो-तीन बार मेरे यहाँपे फोन आया। तो मॅडमने बताया पर बात ध्यान मे नही आयी। तो तत्कालिक उसका उपाय करे। क्योकी लोगोंको निकलने का मार्ग आसान हो जाये।

शरद पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो आता जे भाजी मार्केटचे सांगितले ते झालेलेच आहे. आयुक्त साहेब मी गंमत सांगतो. जेव्हा इंडस्ट्रीचा विषय निघाला जो कचरा इंडस्ट्रीमधून आहे. तो सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील तिथे टाकायला देत नाहीत. म्हणून ती लोक तो कचरा प्रभाग नं. २२ मध्ये आणून टाकतात आणि मी त्याच्यावर फार पारख केली. पण मला काही तो मिळाले नाही. कारण तो कचरा रात्री ३ ते ४ वाजता टाकतात आणि तो कचरा महानगरपालिकेच्या मुकादमाने त्याला पकडलेले आहे आणि मी त्याला सांगितलेले आहे की, तुम्ही तुमच्याप्रमाणे ह्या इंडस्ट्रीवर कारवाई करा. कारण तो तसा कचरा दुसऱ्या वॉर्डात आणून टाकला जातो आणि तो रेल्वे गटाराच्या वर नेऊन टाकला जातो आणि प्रत्येक वेळेला ते रेल्वे गटार तिथे भरले जाते आणि आपण आपल्याच कर्मचाऱ्यांना बोलतो की, ते साफ होत नाही म्हणून त्याच्यावर लक्ष घालणे जरूरी आहे आणि भाजी मार्केटबद्दल म्हणजे ज्यावेळेला डॉ. बावस्कर साहेब होते त्यावेळेला सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटीलजी त्या भाजीवाल्यांना सांगितले होते की, तुमच्या गोणीमध्ये हा कचरा भरून ठेवा. पण तो कचरा गोणीमध्ये भरून ठेवत नाहीत. तसाचा तसा सडलेला कचरा त्या रस्त्यावर टाकला जातो आणि त्याची व्यवस्थित साफसफाई होत नाही आणि रोगराईची जास्त संभावना आहे. तरी आपण याच्यावर लक्ष घालावे ही विनंती आहे.

शफिक खान :-

साहेब, आपण जे घंटागाडीबद्दल बोलतो तर एकाही गाडीला घंटा नाही. तर माझी एवढीच विनंती आहे की, सर्व गाड्यांना घंटा लावण्यात याव्यात.

मुक्ता रांजणकर :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलू इच्छिते की, आताच जो भाजीगल्लीचा विषय झाला. तर भाजीगल्लीचे जे भाजीवाले आहेत. त्यांना बंधनकारक करा की, त्यांनी पण तिकडे डबे वगैरे ठेवले पाहिजेत की, जेणेकरून ते त्यांच्यामध्ये वेस्ट कचरा टाकू शकतील.

लीला पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलते, या ठिकाणी बरीच कचऱ्याबद्दल चर्चा झाली. पण जो कचरा आमच्या नवघर डम्पिंग ग्राउंडमध्ये जातो. माझ्या माहितीप्रमाणे ते सगळ्यात मोठे ग्राउंड आहे. पण त्याची जर परिस्थिती तुम्ही बघाल तर त्या गाड्या जाण्यासाठी आतमध्ये तुम्ही रस्ता असा केलेलाच नाही. त्याच्यामुळे पुढे गाड्या जातच नाही आणि तोंडावर ते सगळे टेम्पो वगैरे खाली करतात. त्याच्यामुळे लोकांना अतिशय त्रास होतो. तिथे माशा खूप त्रास देतात. याच्यावर तुम्ही त्वरीत लक्ष द्या.

रोहिदास पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, प्रत्येक गोष्टीसाठी काही झाले तरी सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील, नाही झाले तरी सन्मा सदस्य रोहिदास पाटील. माझा प्रभाग आहे असे मी समजतो. काही हरकत नाही. चुकीचे नाही आहे. पण सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे खोटे बोलले, बोलू द्या. याचेदेखील दुःख वाटते. ते निवडून आले ते खरे आहे. पण त्यांच्या प्रभागाची बॉन्ड्री कुठली ती लक्षात आली नसेल. काही हरकत नाही. पण मी महापौरांच्या लक्षात आणून देतो की, तुम्ही अनेक गोष्टी जेव्हा अगदी सहज घेता. त्याचाच आजचा परिणाम आहे. सत्ताधारी पक्षानेच आपल्या कामकाजाची कशी लक्ते बाहेर काढली ही तुमच्या लक्षात आली असतील की, आपले कामकाज किती नियोजनशुन्य आहे. प्रशासनाने दिलेल्या कामकाजाचे महापौर किंवा उपमहापौर सतत ते री ओढत असतील त्याचा काय परिणाम होतो? तो आज दिसून आला. आम्हाला बोलायची काही गरज नाही. एकतर हे जे निवेदन दिलेले आहे. या शहराच्या अत्यंत जिद्दाळ्याचा प्रश्न आहे, आरोग्याचा प्रश्न आहे, अब्रुचा प्रश्न आहे आणि प्रत्येकाने आपापल्या भाषेत त्याला जसे मांडता येईल. तसे त्यांनी मांडलेले आहे. माझ्या माहितीनुसार नगरपालिका, नगरपालिकेनंतर दोन वर्षांची महापालिका एकूण जो बारा वर्षांचा हा जो कालावधी झाला, म्हणजे १९८५ ते २००४ हे. पहिल्यादाच महापालिकेचे रस्ते साफ करायला निघालो अशातला हा भाग नाही. ज्यांनी हा तक्ता तयार केला. तक्ता तयार करतेवेळी चौदा प्रभाग केले. इथपर्यंत ठिक आहे. कुणाच्या प्रभागात आपण किती गावे आहेत हा त्यातला एक भाग झाला. चौदा प्रभागामध्ये एकही नगरसेवकाने असे सांगितले नाही की, माझ्या प्रभागात परिपूर्ण माणसे आहेत किंवा माझ्या प्रभागात नेहमी स्वच्छता होती. एकही नाही आणि सतत प्रशासनाच्या बाजूने बोलायची ज्यांच्यावर जबाबदारी आहे ते सन्मा. सदस्य मोहन पाटील देखील बोलले नाही. ते एक मोठे सभागृहाचे सौभाग्य आहे. पण हे खरे आहे की, हे जे परिपत्रक दिलेले आहे ते परिपत्रक खोटे आहे किंवा ज्याची त्यांनी कदर केलेली नाही या ८४ नगरसेवकांसमोर आपण काहीही ठेवले तरी ते मंजूर होते अशा पध्दतीचे आहे. ह्याच्यात टिपणी बाकी लिहिता वेळी ज्याला प्रशासकीय कामकाजाचा नमुना म्हणतात. म्हणून ते टिपणीत बरोबर लिहिलेले आहे. ही घंटागापडी बंद पाहिजे, घंटागाडीवर घंटा पाहिजे. हे काही नवीन नाही हे सर्व जुने आहे. वकिल साहेबांना सांगायला लागते की, एका गाडीवर एक घंटा नाही, घंटा लावा. तर ते कुठपर्यंत आहे की, एकही गाडी कचरा वाहून नेणारी बंद नाही आहे आणि कचरा गोळा करणारी गाडी देखील बंद नाही. सगळे उघडे आहे. मला आठवते ज्यावेळी सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांनी बंद गाडीबद्दल बरेचसे निवेदन केले होते. असे असावे, तसे असावे. त्याची अंमलबजावणी होत नाही. हा त्यातला एक प्रकार झाला आणि जेव्हा हे केल्यानंतर कुणीही नगरसेवकांनी जरी सुचना केली नाही. तरी आरोग्य खात्याच्या कामकाजामध्ये ते नक्की लिहिलेले आहे की, ज्या ठिकाणी मंदिर, मस्जिद, चर्च आहे, गुरुद्वार असेल, धार्मिक स्थळ असेल ज्या ठिकाणी सार्वजनिक हॉल आहे, म्हणजे धर्मशाळा, व्यायामशाळा असेल, ज्या ठिकाणी शाळा आहेत, ज्या ठिकाणी दूधाची विक्री होते अशी अमुक अमुक ठिकाणे नक्की स्वच्छ रहायला पाहिजेत. पण महापालिकेच्या अधिकाऱ्यांकडून किंवा ज्यांना ठेका देतो त्यांच्याकडून त्याची कुठे यादीही बनलेली कुठे दिसून येत नाही की, या ठिकाणी योग्य प्रायोरिटीवर हे काम व्हायला पाहिजे. याच्यात लिहिलेले आहे की, रस्ते रात्रीचे आपण आता करत नाही. पण परिषदेच्या कामकाजाच्या वेळी पण रात्री करीत होतो ते कधीतरी सुरुवात होते कधीतरी बंद होते. त्याचा खरोखरच लोकांना काय अनुभव येतो? किंवा प्रशासनाला काय येतो? त्यांचे कुठेही विश्लेषण नसते. वाटले तरी ठिक आहे, नाही वाटले तरी ठिक आहे. आपले काम चालू आहे. आपण जी कागदावर मंजूरी घेतो आणि त्याचे कामकाज पूर्ण होत नाही. कारण लोकांना त्यात समाधान मिळत नाही. याची प्रशासन अजिबात दखल घेत नाही. सत्ताधारी पक्षही त्याच्याकडे दुंदुन बघत नाही. हे दुर्दैव आहे. सहज ऐकून घेतले आणि आयुक्त साहेबांनी विषय सोडून दिला. आपण अनेक ठिकाणी ऐकतो, अनेक ठिकाणी आम्ही वाचतो की, महापालिकेच्या आयुक्तांनी उपायुक्तावर किंवा ठेकेदारावर कारवाई केली. आपण या महापालिकेत आयुक्त झाल्यानंतर आम्ही समजतो की, तुम्ही सक्षम आहात. पण याचा तुम्ही कुठे पुरावा दाखवत

नाही. अमुक ठेकेदाराला मी ब्लॉक लिस्टमध्ये टाकले जेव्हा सन्मा. सदस्य जेम्स कोलासो यांनी सांगितले. आता मघाशी सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांना वाटले असेल की, आपण सभागृह नेत्यांची बाजू घ्यायला पाहिजे. आता या ठिकाणी केळकर साहेब नाही आहेत. त्यांच्याबद्दल मी काही बोलत नाही. डॉ. बावस्कर देखील नाहीत त्यांच्याबद्दल देखील मी काही बोलत नाही. सभागृह नेत्यांचे हे ठेकेदार काही ऐकत नाहीत. सभागृह नेत्यांसमोर जे बोलणे झाले होते ते सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांनी सांगितले आहे. जेव्हा सन्मा. सदस्य जेम्स कोलासो यांनी हे प्रशासनाच्या निदर्शनास आणले हा कायद्याने गुन्हा आहे. ठेकेदार कुठेही जाईल त्याला कोणीही शिक्षा करणे हे जेव्हा प्रशासनाच्या निदर्शनास येते की, हा ठेकेदार कमी पगार देतो. मिनिमम सॅलरी देत नाही. तर ही केस महापालिकेवर होऊ शकते त्याच्यामध्ये महापालिका अडचणीत येऊ शकते आणि असे असतानासुद्धा फक्त त्याची चर्चा केली आणि त्यांना दिले त्याच्याही पलिकडे हे चर्चेवर राहिले नाही. दोन दिवस सफाईचे कामकाज बंद राहिले. हा किती मोठा प्रश्न होता. त्याकडेसुद्धा प्रशासनाने दुंकुन बघितले नाही. ही देखील गंभीर बाब आहे. म्हणून मी सांगतो हे जे आहे. मघाशी जसे सांगितले की, आपण औद्योगिक वसाहतीच्या सफाईसाठी बजेट आपण जेव्हा बनवत होतो की, आरोग्याच्या सफाईच्या कामकाजासाठी कमी तरतुद आहे. आमच्या नगरसेवकांनी स्थायी समितीमध्ये मांडले होते. मी सभागृहात मांडले होते की, ही कमी तरतुद आहे. आताच्या बजेटमध्ये तुम्ही पुन्हा लिहून ठेवले की, २००४-२००५ ची ही तरतुद कमी आहे. पुढे वाढवायला लागेल असे महत्वाचे विषय आहेत. तेव्हा आयोजन नियोजनच्या वेळी दखल घ्यायला पाहिजे. आजच्या घटकेला मी फार मोठे जे बोलायचे आहे ते तुमच्या लक्षात आलेले आहे की, सर्व नगरसेवकांची मागणी आहे की, असलेल्या कर्मचाऱ्याची जी तुम्ही संख्या दिलेली आहे. ती संख्या कामकाजाच्या दृष्टीने कमी आहे. असे नगरसेवकांचे म्हणणे आहे. त्याच्याही पलिकडची ट्रिक त्या ठेकेदाराकडे किंवा आपल्याकडे असेल तर त्याची आम्हाला तक्रार करण्याचे कारण नाही. गेल्या वर्षीच्या ठेकेदाराकडून साफसफाईचे काम नालेसफाईवाल्याकडूनही आणि रस्ता, गटार सफाईवाल्याकडूनही नीट झाले नाही. नाहीतर आम्हाला तो रस्ता रोकोचा कार्यक्रम करावा लागला नसता. याच्यासाठी मी आयुक्तांना धन्यवाद देतो. सभागृहात देतो की, रस्ता रोकोची नोटीस दिल्यानंतर जेव्हा सहा-सात दिवस साठ-सत्तर माणसे लावून तो नवघरचा नाला साफ केला. त्यामुळे आज कोणीही या सभागृहातील नगरसेवक सांगू शकतो की, मुंबई बुडाली पण नवघर गोडदेव बुडाले नाही. पाणी निघत राहिले. ते साफ व्हायला पाहिजे.

शुभांगी नाईक :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील आमचे हनुमान नगर बुडाले.

रोहिदास पाटील :-

या दृष्टीने जे आपले मुळात नाले आहेत. ते तीन चार फुट खोल आहेत आणि दोन अडीच फुट विखलाने भरलेले आहेत. हे नाले साफ होणे जरूरीचे आहे आणि हे जे सफाईचे काम आहे या सफाईच्या कामावर आपण अत्यंत बारीक लक्ष ठेवून त्याच्यात आपण लिहीलेले आहे. औषधे फवारणी. किती औषधे फवारणी झाली? कोणती मच्छर कमी झाली? मच्छर कुठे कमी झालेली नाही? औषध फवारणी होत नाही आणि ज्यामुळे लोकांमध्ये असंतोष आणि सन्मा. सदस्य तुलशीदास म्हात्रे यांना माहिती देऊ इच्छितो मी, हा विषय प्रेतयात्रेचा विषय होता. तो मी दुसऱ्याच दिवशी आयुक्त साहेबांच्या समोर ठेवला की, याच्यात २०० कोटीच्या या महापालिकेच्या बजेटच्या कामकाजामध्ये आपली एक बेअब्रु होते आणि आयुक्त साहेबांनी सांगितले की अत्यंत नीटनेटका खारीगावापासून ते स्मशानाच्या दारापर्यंत दोन्ही बाजूच्या गटाराची त्याची लेव्हल मॅन्टेन करून आणि एक दिवशी रस्ता बनेल असे त्यांनी आश्वासन दिलेले आहे. तेही लेखी दिलेले आहे म्हणजेच आपल्याला आश्वासन दिलेले आहे. आम्ही त्याच्यावर विश्वास ठेवतो आणि पुन्हा पुन्हा या शहराची अब्रु जाणार नाही यासाठी आम्हाला जितके वाईट वाटते तितके वाईट तुम्हाला देखील वाटत असेल असे मी समजतो.

मा. महापौर :-

मी प्रशासनास आदेश देते की, सर्व नगरसेवकांच्या भावना लक्षात घेऊन खाजगी सफाई कामगारांची संख्या वाढवून घ्यावी

मिलन म्हात्रे :-

मघासपासून या सभागृहामध्ये ज्या चर्चा झाल्या आयुक्त साहेब आपण मघासच्या विषयावर बरीच बाजू मांडली पण हेच खरे शहराचे वास्तव आहे. ज्याला आम्ही जो विरोध केला. ह्या आता प्रत्येक नगरसेवकांनी ज्या कमेंट्स पास केल्या त्याच्याकरीता आमचा त्यावेळचा विरोध होता. आपण जे म्हणलात की, सर्व काही व्यवस्थित चाललेले आहे. पण ही जी वास्तव आहे याच्यात राष्ट्रवादीचे

नगरसेवक, काँग्रेसचे नगरसेवक, काँग्रेस (आयचे) नगरसेवक, बीजेपीचे नगरसेवक, शिवसेनेचे नगरसेवक उठले आणि आम्ही स्वतः बोलतो की, आघाडीचे नगरसेवकदेखील उठले. पण हे जे सगळ्या शहराचे वास्तव आहे हेच खरे वास्तव आहे आणि त्याच्याचकरीता आम्ही विरोध कला होता की, कशाचा कोणावर कसलाही कंट्रोल राहिलेला नाही. हे वास्तव आता दिसले. कुठलाही पक्ष मान्य करू शकतो. अमान्य करणारच नाही.

मा. आयुक्त :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, या ठिकाणी जवळजवळ अर्धा-पाऊण तास सर्व पक्षीय नगरसेवकांनी जे शहरातील सफाईचे काम आहे त्याच्यावर भाष्य केले. अनेक विषय होते. नोट करून घेतलेले आहेत. मी असे म्हणणार नाही की, शंभर टक्के काम व्यवस्थित चाललेले आहे. कुठल्याही शहरामध्ये तसे नसते. आपण जर आजचे वर्तमानपत्रे उघडून पाहिले असतील तर बस पान्यामध्ये अर्धी घुसलेली आहे. मुख्यमंत्र्यांना मुंबईमध्ये सुट्टी डिव्क्लेअर करावी लागते. आयुक्तांची आणि मुख्यमंत्र्यांची तातडीची बैठक होते आहे. भयानक परिस्थिती आहे. वेस्टर्न रेल्वे बुडालेली आहे. सेन्ट्रल रेल्वे संथ गतीने चाललेली आहे. अशा प्रकारे भीषण चित्र आपल्याला प्रत्येक पेपरमध्ये वाचायला मिळेल. मिरा भाईंदरच्या बाबतीमध्ये एक फोटो सकाळी निघण्यापूर्वी मी वर्तमानपत्र वाचत होतो. तेव्हा पाहिला एक सात-आठ वर्षांच्या मुलाचे त्याच्यामध्ये त्यांनी चित्र दिलेले होते आणि त्याचे घोटाळाइतके पाणी म्हणजे गुडघ्याच्या देखील खाली एक फोटो मी एका पेपरमध्ये पाहिला. कदाचित लोकमतमध्ये असावा. मला आठवत नाही. या पलिकडे नयानगरमध्ये पाणी साचते. हा तर दरवर्षीचा अनुभव आहे. गेले जवळजवळ तीन-चार दिवस अभुतपूर्व असे पाणी आपल्या शहरावरती बरसते आहे. अशामध्ये ज्यावेळी भरती असते त्या भरतीच्यावेळी नाला कितीही साफ केला तरीदेखील नाल्याचे पाणी समुद्रामध्ये जाऊ शकत नाही. हे वास्तव आपल्या सर्व सदस्यांनी मान्य केले नाही तरी ते निसर्गाचे वास्तव आहे. नाल्यातील एक थेंब पाणी देखील भरतीच्या वेळेला समुद्रामध्ये जात नाही. आपण सगळेजण समुद्रकिनाऱ्यावर राहणारे लोक आहोत. आपल्याला हे माहिती आहे. त्यामुळे काही काळासाठी नक्कीच काही प्रश्न निर्माण होतात आणि जिथे खूपच भयानक अवस्था असते अशा ठिकाणी आपली जी टिम आहे. अॅडव्होकेट खान साहेबांना देखील तो अनुभव आहे की, आपण फोन करून मागितल्याबरोबर सर्व टिम आली. रात्रभर काम केले. अनेक ठिकाणी अशा प्रकारच्या जिथे जिथे तक्रारी आल्या त्या त्या ठिकाणी अशी कामे करण्यात आली. साफसफाईच्या बाबतीमध्ये मी उल्लेख करू इच्छितो की, मिरा भाईंदरला ज्या बाहेरच्या अनेक लोकांनी भेटी दिल्या. त्याच्यामध्ये ऑल इंडिया इन्स्टिटयुट ऑफ लोकल सेल्फ गव्हर्नमेन्ट ज्याचे आपण कदाचित नाव ऐकले असेल. आपण त्यांच्याकडे प्रशिक्षण घेतलेले आहे. त्यांचे एक्सपर्ट वॉर्डवाईस प्लॅन बनविण्यासाठी म्हणून आपल्या शहरामध्ये आले होते आणि त्याच्या अगोदर त्यांना शहराची तपासणी करायची होती की, कशा प्रकारे शहराची साफसफाई आहे आणि त्यांना गव्हर्नमेन्टला रिपोर्ट करायचा होता. जी घनकचरा व्यवस्थापनाच्या संदर्भात बैठक झाली त्याच्यात त्यांनी खुलेपणाने मिरा भाईंदरच्या सफाईची स्तुती केलेली आहे. हे वास्तव त्यांच्या डोळ्यांनी कसे दिसले हे त्यांनाच माहिती असेल किंवा अशा प्रकारचा काही ऑरगनाइझ प्रोग्रॅमदेखील नव्हता किंवा त्यांनी आमची स्तुती करावी असे काही आम्ही त्यांच्यासाठी केलेले नव्हते. पण त्यांनी सांगितले की, आजुबाजुच्या शहराच्या तुलनेने आम्हाला मिरा भाईंदर खूप स्वच्छ वाटले. इथे चांगल्या प्रकारचे आहे. कुठेही कचऱ्याचे ढिग दिसत नाहीत. कुठेही गलिच्छपणा नाही. मी अगोदरच सांगितले की, शंभर टक्के नसेल परंतु, सुधारणा नक्की आहे. जवळजवळ सर्व नगरसेवकांनी सांगितले की, आमच्या वॉर्डमध्ये कमी माणसे आहेत. मागच्या बैठकीमध्ये आपण पाहिले की, ह्यांचा जो सर्वे करण्यात आला हा सर्वे जी रोडची लांबी रूदी आहे. गटाराची जी लांबी रूदी आहे त्या ठिकाणची जी वाणिज्य संकुले आहेत, त्या ठिकाणच्या हाऊसिंग सोसायट्या आहेत. या सगळ्याचा एक प्लॅन तयार केलेला आहे. त्यामुळे एखाद्या वॉर्डची भौगोलिक रचना कुठून कुठपर्यंत आहे. असा त्याच्यामध्ये विचार न करता त्या वॉर्डमध्ये कचऱ्याचे किती जनरेशन होते हा निकष त्यांच्यामध्ये गृहीत धरण्यात आलेला आहे. आपल्या संख्या भरपूर वाढवता येईल. मी हे म्हणत नाही की, आम्ही जी संख्या दाखविलेली आहे ती पुरेशी आहे आणि त्या हिशोबाने आम्ही स्थायी समितीलादेखील प्रस्ताव दिलेला होता. त्याच्यामध्ये माझ्या माहितीप्रमाणे काहीतरी साडेसहा सात कोटीचा तो प्रस्ताव होता. परंतु स्थायी समितीमध्ये त्याच्यावर चर्चा झाली आणि मग अर्थसंकल्पामध्ये सहा कोटीचीच तरतुद करण्यात आली. त्यावेळी आम्ही हेच मुद्दे मांडत होतो. त्यावेळी विरोधी पक्षाचे त्याच्यामध्ये सदस्य होते. त्यावेळी कुणी प्रशासनाला सपोर्ट केला नाही. आता आम्ही जर हे वाढवायचे ठरविले तर ह्याच्यासाठी लागणारा खर्च हा आपण कुठून निर्माण करणार

आहोत हा एक प्रश्न आहे. आपल्याला या सध्याच्या ह्याच्यामध्ये ९६ लक्ष रूपये रिअॅप्रोप्रिएशन करावे लागणार आहे. आता हा खर्च कुठून कशामुळे वाढला? हा एक महत्वाचा मुद्दा होता. आपल्यादेखील बऱ्याच सन्मा. सदस्यांनी त्याचा उल्लेख केला की, किमान वेतन हे कामगारांना दिले गेले नाही ही वस्तुस्थिती आहे. सहाय्यक आयुक्त कामगार यांच्याशी देखील मी या विषयावर चर्चा केली. ते माझ्याशी इथे चर्चेला आले होते. त्यांनी मला फक्त एकच सांगितले आहे की, याचे व्हॉयलेशन जरूर होत आहे. परंतु कमीत कमी येत्या बजेटमध्ये तरी तुम्ही किमान वेतनाची तरतुद ठेवा. ठेकेदाराने किमान वेतन दिले नाही. याच्या अगोदर महापालिकेनेच किमान वेतन दिले नाही आणि महापालिकेचा किमान वेतन न देण्याचा हेतू नव्हता. परंतु ज्यावेळेला आमचे टेन्डर तयार झाले त्यावेळेस किमान वेतन आम्ही गृहित धरले होते. त्यांच्यानंतर ते भरमसाठ वाढले ८३ रु. ८५ पैसे किमान वेतन होते. ते रु. १२५.३३ इतके किमान वेतन हे गेल्या वर्षभरामध्ये वाढलेले आहे आणि म्हणून जो आताचा प्रस्ताव आहे. म्हणजे या किमान वेतनामध्ये जवळजवळ ४२ टक्केच्या जवळपास वाढ झालेली आहे. या संख्येत जी वाढ झालेली आहे. बजेटमध्ये याच्या खर्चामध्ये जी वाढ झालेली आहे. याचे मुख्य कारण हे आहे. त्यानंतर ज्या गोष्टी आहेत. वाहने आणि मागच्या वर्षीपेक्षा नऊ वाहने जास्त प्रस्तावित केलेली आहेत. चौदा गटाच्याऐवजी बारा गट केलेले आहेत. पूर्वी एकूण कामगार १,०५५ गृहीत धरले होते ते १,१४७ गृहीत धरलेले आहेत. पूर्वी वाहने २७ होती, आता ३६ वाहने गृहित धरलेली आहेत. या सगळ्याचा परिणाम म्हणून ही किंमत वाढलेली आहे आणि मी जो किमान वेतनाचा खुलासा केला त्यामुळे ही किंमत वाढलेली आहे. जर आपण प्रभागामध्ये कामगार वाढविण्याचे ठरविले तर आणखी गोंधळ होऊ शकतो. मग आपल्या सुचना मागवणे व त्याचे पुन्हा असेसमेन्ट करणे, आपल्या प्रभागामध्ये कुणी कमी कामगार असावे असे मानायला तयार नाही. त्यामुळे हे अमीरबंद होईल. त्यामुळे आम्ही जी कामगार संख्या प्रस्तावित केलेली आहे या कामगार संख्येलाच आपण स्टिक अप रहावे अशी माझी विनंती आहे आणि दुसरी गोष्ट अशी आहे की, बंद गाड्यांमध्ये कचरा गोळा करणे हे आपल्याला घनकचरा हाताळणी नियमानुसार आवश्यक आहे. आपण ते आतापर्यंत करत नव्हतो. परंतु, आपल्याला आता इथून पुढच्या टेन्डरमध्ये आम्ही गव्हर्नमेन्टला सांगितले की, त्याचा समावेश करू आणि म्हणून तर आपण ती टिपणी वाचली असेल. त्या टिपणीमध्ये आम्ही त्या गोष्टीचा उल्लेख केलेला आहे की, त्याचे दोन कप्पे असतील. एकामध्ये ओला कचरा असेल एकामध्ये सुका कचरा असेल आणि अशा पध्दतीने सर्व नागरिकांनादेखील या सब्रिगेशनचा ह्याच्यामध्ये समाविष्ट करून घ्यायचे आहे. वास्तविक हे टेन्डर एक वर्षाचे करण्याच्याऐवजी तीन वर्षाचे केले असते तर कदाचित जो ठेकेदार इन्व्हेस्ट करायला तयार होईल त्याचे पैसे वसुल होण्याची शक्यता त्याच्यामध्ये असते. जर एखाद्याला बँक लोन वगैरे काढायचे असेल तर आपल्याला तीन वर्षांचा ठेका मिळाला. तर कदाचित बँकदेखील अशा ठेकेदारांला लोन देऊ शकते. आम्ही एक वर्षाचाच प्रस्ताव ठेवलेला आहे. आपण यावर विचार करू शकता. आपण ज्या सुचना केलेल्या आहेत त्या सुचनांची दखल नोंद करून घेतलेली आहे. बोलता बोलता एक असा विषय निघाला की, ठेकेदारांच्यावर आपले नियंत्रण नाही. सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील मी आपल्याला सांगु इच्छितो रु. २,७१,३७५/- दंड आम्ही ठेकेदारांकडून वेगवेगळ्या कारणासाठी वसुल केलेला आहे. कुठे कामगार कमी आढळले तर त्याच्यासाठी दंड, कुठे कचरा आढळून आला त्याच्यासाठी दंड ह्याचे माझ्याकडे गटवार रेकॉर्ड आहे. आपल्याला ज्याला कुणाला पहायचे असेल त्यांनी पहावे. आमचे सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांच्याबद्दल मी जर दोन शब्द बोललो नाही तर ती कृतघ्नता ठरेल. मला अनेक वेळेला खाजगीत येऊन आपले काम अतिशय चांगले आहे आणि आपला जो मुकादम आहे, सॅनेटरी इन्स्पेक्टर आहे तो चांगले काम करतो. मी स्वतः त्याच्या पाठीशी असतो त्यांची बदली केली होती ती बदली देखील त्यांनी मला कॅन्सल करायला विनंती केली. मी ताबडतोब कॅन्सल टाकली. इतके सगळे असतानादेखील तुमच्या एवढ्या तक्रारी आहेत त्या मला फक्त महासभेतच कळाल्या. तुम्ही मला अनेक वेळा भेटता पण एकही तक्रार तुम्ही मला सांगत नाहीत.

मिलन म्हात्रे :-

मी माझ्या वॉर्डचे आणि शहराचे देखील बोललो. डम्पिंग ग्राउन्डचे पण बोललो.

मा. आयुक्त :-

शहराचे बोलायला बाकीचे सदस्य आहेत आपण आपल्या वॉर्डपुरती बोललात तरी पुष्कळ आहे.

मिलन म्हात्रे :-

तसे नाही. मी या मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचा नगरसेवक आहे. माझ्या कार्याची काय व्याप्ती आहे ती मला माहिती आहे. स्थायी समितीमध्ये सदस्य असताना मी आपल्याला आपण जेवढी

प्रोव्हीजन सांगितली तेवढी प्रोव्हीजन केली होती आणि बंद गाड्यांचा विषय झाला. मा. शिवमुर्ती नाईक साहेब जेव्हा आयुक्त होते त्यावेळी पहिल्यांदा घंटागाड्या सुरू झाल्या. गाडीवर छप्पर असले पाहिजे हे बंधन त्यावेळेला टाकले गेले होते. तरीसुद्धा उघड्या गाड्या फिरतात.

मा. आयुक्त :-

आपण आता गाड्यांचा बंद करतो आहे. हे त्यावेळेला तात्पुरती प्रोव्हीजन म्हणून असे ठरविले होते की, त्या गाड्यांवर कमीत कमी ताडपत्री तरी टाकावी. परंतु डे-टु-डे याच्यामध्ये त्याला मॉनिटर करणे शक्य नसते. इतर कचरा भरल्यानंतर दहा फुटावर दुसरीकडे कचरा भरायचा असतो. त्यामुळे प्रत्येक वेळेला ताडपत्री काढायची पुन्हा झाकायची ते थोडेसे फिजीबल होत नाही. म्हणून कदाचित ते होऊ शकले नाही. परंतु, आता आपण बंद गाड्या घेतो आहे. या सगळ्या गोष्टीचा विचार करून आणि आपण दिलेल्या सुचनांचा आदर करून मी त्या नोट करून घेतलेल्या आहेत. आपल्याला एरवीदेखील आपल्या वॉर्डातील जर काही त्रुटी असतील आणि जर प्रशासनाकडून काही कुठे दुर्लक्ष झाले असेल तर माझी सर्व सन्मा. सदस्यांना विनंती आहे की, आपण कधीही मला व्यक्तिशः भेटावे किंवा आमच्या सर्व कर्मचाऱ्यांना भेटावे आणि या त्रुटीची पूर्तता नक्कीच करून घेतली जाईल. माझी विनंती आहे की, हा जो दिलेला प्रस्ताव आहे हा आपण मान्य करावा.

रिटा शहा :-

साहेब, आपण आता खुलासा केला की, ह्या खर्चाची वाढ चार ते सहा करोड अशा पद्धतीने वाढलेली आहे. तर मला मान्य आहे की, आपण जास्त डंपर मागविले असतील, गाड्या मागविल्या असतील मजुर कमी केलेले आहेत. जास्त होते ते प्रभागवाईज कमी केलेले आहेत. आमचे दहा-पंधरा मजुर कमी झालेले आहे. मला वाटते नगरसेवकांची जास्तीत जास्त तीच तक्रार आहे की, वर्कर कमी झाले.

मा. आयुक्त :-

वर्कर कमी झालेले नाहीत. पुर्वी १,०५५ वर्कर होते ते १,१४७ झालेले आहेत. म्हणजे जवळजवळ ९२ वर्कस ह्यावेळेला वाढवलेले आहेत. ते वेगवेगळ्या प्रभागात विखुरले गेलेले आहेत.

रिटा शहा :-

गेल्या वेळी प्रभागवाईस आम्हाला तुम्ही ३५ दिले होते यावेळी २५ च दिलेले आहेत.

मा. आयुक्त :-

मी आपल्याला तेच सांगतो की, प्रभाग हा आम्ही स्ट्रिक्टली निकष ठरविलेला नाही आहे. रस्त्यांची लांबी, त्या ठिकाणची व्यापारी संकुले, त्या ठिकाणी तयार होणारा कचरा या गोष्टीचा विचार करून.

रिटा शहा :-

साहेब ते सर्व ठिक आहे. आपला बोलण्याचा असा अर्थ आहे की, ज्या समितीच्या लोकांनी हा सर्व केलेला आहे. त्यांच्या हिशोबाने आम्हाला २५ वर्कर की २९ वर्कर आहेत. आता त्याच्यामध्ये एकूण २९ लिहिलेले आहे. पण खरे म्हणजे त्याच्यात अॅडीशन केले तर त्याच्यामध्ये ११ आणि १४ मिळून फक्त २५ होते. पण त्या ठिकाणी २९ दाखविलेले आहेत. ते ठिक आहे. त्यांची काही प्रिन्टींग मिस्टेक आहे की, मोजायची मिस्टेक आहे ते मला माहिती नाही. पण माझा बोलायचा असा अर्थ आहे की, प्रशासन आज ठामपणे सांगू शकते का? पंधरा आणि चौदा असे आहे. ठिक आहे. तुम्ही ३५ चे २९ दिले. माझा पहिला प्रश्न असा आहे की, खर्चाची वाढ आपण चार ते सहा करोड व्हायचे पहिले कारण आपण किमान वेतन दाखविले. मग कॉन्ट्रॅक्ट बेसीसवर येणाऱ्या सर्व कामगाराला किमान वेतन मिळणार आहे. तर प्रशासन त्याची जबाबदारी घेत आहे का?

मा. आयुक्त :-

ध्यायलाच पाहिजे.

रिटा शहा :-

माझा दुसरा प्रश्न असा आहे की, आमच्याकडे ३५ मजुर होते. तुम्ही २९ दिले की २५ दिले की २० दिले. नगरसेवकांची तेवढीच मागणी आहे की, आमच्या प्रभागामध्ये स्वच्छता व्हायला पाहिजे आणि रहायला पाहिजे. त्याची जबाबदारी प्रशासनाला घ्यावी लागेल.

मा. आयुक्त :-

नक्कीच घेतलेली आहे.

रिटा शहा :-

घेतलेली आहे ते मला माहिती आहे. शेवटी आम्ही तक्रार करतो ना मजुर नाही. तर कॉन्ट्रक्टरला येऊन आम्ही तक्रार केली की, सांगणार ठेकेदाराकडे मजुर नाहीत.

मा. आयुक्त :-

मी आपल्या सर्वांना विनंती करतो की, जर आपल्याला असे आढळून आले की, या कामगारांच्या मध्ये खरोखरच होत नाही किंवा आणखी काही त्रुटी असतील तर आपण मला भेटा. शेवटी ठराविक फिगर आपल्याला द्यायला पाहिजे. आम्हाला जर कदाचित असे आढळले की, काही प्रभागामध्ये कमी काम आहे आणि एखाद्या प्रभागामध्ये जास्तीचा लोड आहे. तर इकडचा कामगार कमी करून आपल्याला तिकडे वापरता येईल.

रिटा शहा :-

आम्हाला गेल्यावेळी ३५ मजुर दिले होते. त्याच्यामध्ये मी रोजचे चेक केले की, २० पेक्षा जास्त मजुर आमच्याकडे आलेच नाहीत. पण आता १५ राहिले. पुर्वी २० वर्करमध्ये पण आमचे काम व्हायचे नाही. आम्हाला आता २५ वर्कर दिले. ३५ चे २५ केलेले आहेत तर आपला असा एक सर्वे रिपोर्ट आहे की, आमच्या इथे स्वच्छता राहणार.

मा. आयुक्त :-

३५ चे २९ केले.

रिटा शहा :-

ठिक आहे. तुम्ही ३५ चे २९ केले. २९ मधून पण २० येणार आहेत की, १८ येणार आहेत की १५ येणार आहेत याची गॅरन्टी कोणीही देऊ शकत नाही.

मा. आयुक्त :-

मी गॅरन्टी देतो.

रिटा शहा :-

साहेब, असे चालणार नाही. कारण गेल्या वेळी ३५ चे २० पण आलेले नाहीत. तर ह्यावेळी २९ येणार असे मला वाटत नाही. माझा बोलण्याचा एवढाच अर्थ आहे की, त्यांना किमान वेतन रु. १२५/- मिळणार आहे ना? त्याची जबाबदारी शासन घेणार आहे?

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेब प्रकरण क्र. २७ महानगरपालिका क्षेत्रातील साफसफाई खाजगीकरणातून करण्यास मंजूरी मिळण्याबाबत. आताच या ठिकाणी या विषयावर सर्व सन्मा. सदस्यांनी साधकबाधक चर्चा केली. सन्मा. आयुक्त साहेबांनी प्रशासनाच्या वतीने यथोचित असा या ठिकाणी खुलासा केलेला आहे. खुलासा करताना सन्मा. आयुक्त साहेब आपण या ठिकाणी म्हटले आहे की, कर्मचाऱ्यांची संख्या आम्ही जी दिलेली आहे. त्यावर स्टिक अप रहायला पाहिजे. आमची सर्वांची अशी भावना आहे की, जर कर्मचारी वाढले तर सफाई चांगल्या पद्धतीने होईल. त्यामुळे आम्हाला अशी अपेक्षा आहे की, कर्मचारी वाढवून मिळालेच पाहिजेत. त्या दृष्टिकोनातून खरे म्हणजे आपण प्रयत्न करायलाच पाहिजेत आणि त्याचबरोबर सकाळी ७ वाजल्यापासून दुपारी ३ वाजेपर्यंत आपले साफसफाईचे काम होते. परंतु रात्रीच्या वेळेस काम होत नाही. दुपारच्या नंतर नागरीकांच्या बऱ्याच तक्रारी असतात की, इकडचा कचरा उचलला गेला नाही. दुर्गंधी येते. तर त्या दृष्टिकोनातून देखील आपल्याला रात्रीच्या वेळी रात्रपाळीत देखील साफसफाई करणे गरजेचे आहे. सन्मा महापौर साहेब मी या ठिकाणी ठरावाचे वाचन करतो आहे.

(ठरावाचे वाचन केले)

शशिकांत शाह :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

मा. महापौर:-

या ठरावाला माझी मंजूरी आहे.

रोहिदास पाटील :-

ठराव मांडला अनुमोदन झाले. पण मघाशी त्यांनी काय वाचले? एका बाजूला एक वर्षासाठी म्हणता. ज्यांनी तीन वर्षासाठी वाचले. एवढा घोळ करू नका. ज्यांनी वाचले त्यांनी सांगावे हा ठराव किती वर्षासाठी वाचला.

मिलन म्हात्रे :-

एक वर्षाचीच मंजूरी असावी. कारण बरेचसे ठेकेदारांची एक वर्षात त्यांची काय ऐपत आणि लायकी आहे. ती आपल्याला कळते त्याकरीता आम्ही फक्त एक वर्षाचीच मंजूरी देणार. गेल्या वर्षी आपण फक्त एक एक वर्षाचीच मंजूरी दिलेली आहे.

मा. आयुक्त :-

प्रस्ताव एकच वर्षाचा आहे.

मिलन म्हात्रे :-

जर उद्या एखाद्या टेन्डरवाल्याने चीट केले. गाड्या पाठवल्या नाहीत. काय केले तर आपल्याला टर्मिनेट करता येईल.

मा. आयुक्त :-

मी त्यामध्ये असे म्हटले होते की, बंद गाड्या आपण याच्यापुढे वापरायच्या आहेत. त्यामुळे अशा बंद गाड्या एक वर्षासाठी ठेकेदार वापरण्यास ठेकेदार देणार नाही. त्यासाठी महासभेने जर परवानगी दिली तर आपल्याला तीन वर्षासाठीचे आपल्याला करता येईल.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, आपल्या कामगारांना ठेकेदार दोन दोन महिने पगार देत नाही. ही वाईट परिस्थिती आहे. त्या कर्मचाऱ्यांनी आठ-आठ तास गटारावर काम करायचे. त्याकरीता फक्त एक वर्षाचीच मंजूरी असावी.

प्रकरण क्र. २७ :-

महानगरपालिका क्षेत्रातील साफसफाई खाजगीकरणातून करणेंस मंजूरी मिळणेबाबत.

ठराव क्र. ३० :-

मिरा भाईदर महानगरपालिकेचे ७९ चौ. किमी असून शहराची लोकसंख्या सन २००१ च्या जनगणने नुसार ५,२०,००० इतकी आहे. मागील दशकातील मिरा भाईदर महानगरपालिकेतील लोकसंख्या वाढीचा दर १९६ टक्के असून प्रत्येक वर्षी महापालिका क्षेत्रातील लोकसंख्या २० टक्के वाढत आहे.

शहरात ३३२.०५ किमी लांबीचे रस्ते व पक्की गटारे २२७ किमी लांबीचे आहेत. महापालिका क्षेत्रात दररोज अंदाजे २६० टन कचरा तयार होतो. महापालिका आस्थापनेवर एकूण ८१४ सफाई कामागार असून सदरचे कामगार कर विभाग, पाणी विभाग, शिक्षण विभाग, वन विभाग, अतिक्रमण विभाग, नगरभवन, सचिव कार्यालय व भांडार विभाग, आदी ठिकाणी काम करीत आहेत. आरोग्य विभागात २८७ कामगार काम करीत आहेत. यातील कामगार, मुकादम, वाहन चालक, स्मशान भुमि, महानगरपालिका शाळा, विभागीय कार्यालये, किटक नाशक / अळी नाशक फवारणी सार्वजनिक शौचालय, अतिक्रमण हटविणे, मोकाट जनावरे पकडणे, डंपिंग ग्राऊंड, आरोग्य केंद्रे या महाराष्ट्र शासनाने नेमलेल्या लाड समिती शिफारशी नुसार महापालिका हद्दीतील सार्वजनिक साफसफाई करीता प्रति हजार लोकसंखेसाठी ०५ कामगारांची आवश्यकता आहे. सध्याच्या लोकसंखेची तुलना करता शहरातील साफसफाई करणे कामी ४१९६ कामगारांची आवश्यकता आहे.

घनकचरा व्यवस्थापन व हाताळणी नियम २००० या नियमानुसार अमलबजावणी करणे कामी केद्रशासनाने नेमलेल्या बर्मन कमेटीच्या शिफारशीनुसार (बर्मन समिती १९९९) १७५९ कामगार आवश्यक आहेत. बर्मन कमेटीच्या शिफारशीत फक्त घनकचऱ्याशी निगडीत आहेत. गटारांची साफसफाई त्यात समाविष्ट नाही.

सन २००३-०४ या आर्थिक वर्षात खाजगी करणातून गट निहाय प्रभाग साफसफाई सुरू करण्यात आली आहे. या कामी महानगरपालिकेची प्रभाग रचना भौगोलिक स्थिती विभागातील लोकसंख्या रस्ते व गटारांची संख्या विचारात घेऊन पुढील कालावधीत साफसफाईचे दृष्टीने मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्राची १४ गटात विभागणी करण्यात आली आहे. प्रत्येक गटातील रस्त्याची लांबी गटारांची लांबी साफसफाई आवश्यक कामागार घनकचरा उचलण्यासाठी आवश्यक वाहने आदी गोष्टीचा विचार करून प्रस्ताव तयार करण्यात आलेला आहे. महानगरपालिका क्षेत्रात विकासाची कामे चालू आहेत. त्यामुळे परिसरातील लोकसंख्या वाढलेली आहे. वरील सर्व बाबीमुळे काम करीत असलेल्या सफाई कामगारांची संख्या अपूरी पडत आहे. या ठिकाणी दैनंदिन सार्वजनिक साफसफाई करणे कामी जादा सफाई कामगारांची आवश्यकता आहे.

घनकचरा व्यवस्थापन व हाताळणी नियम २००० नुसार घनकचरा गोळा करणे कामी वापरात येणाऱ्या गाड्या संपूर्ण बंद असाव्यात. प्रत्येक वाहनाचे पुढील बाजूस, मागील बाजूस व दोन्ही बाजूने

कचरा टाकण्यासाठी शटर उघडून कचरा आत टाकण्याची व्यवस्था राहिल. मागील बाजूस शटर्स रहातील ते फक्त वाहनातील घनकचरा खाली करातांना उघडले जातील या वाहनाद्वारे १) निवासी संकुले, दुकाने २) व्यापारी आस्थापना ३) औद्योगिक वसाहत येथील घनकचरा वेगवेगळा ओला व सुका कचरा गोळा करण्यात येईल सध्या व्यापारी आस्थापना, दुकाने व औद्योगिक वसाहतीमधील घनकचरा प्रत्येक दुकान / आस्थापना अथवा उद्योगाकडून थेट गोळा केला जात नाही त्यामुळे बराचसा घनकचरा रस्त्यावर येतो. ही बाब विचारात घेऊन वाहनांचा आकार व संख्या विचारात घेतलेली आहे. व्यापारी आस्थापना व औद्योगिक वसाहतीतील घनकचरा गोळा करतांना त्यांचेकडून ठराविक मासिक दर वसूल केल्यास त्यात सुसुत्रता येईल व महानगरपालिकेस काही प्रमाणात महसूल मिळेल. घनकचरा विल्हेवाटीसाठी प्रत्येक विभागात निर्माण होणाऱ्या ओल्या कचऱ्यावर संबंधित विभागात बायोगॅस व सेंद्रीय खत निर्मिती सारखे १ ते ५ टन क्षमतेचे प्रकल्प राबवणेस महासभा मंजूरी देत आहे. निवासी संकुले, दुकाने व व्यापारी आस्थापना या ठिकाणी निर्माण होणारा ओला कचरा, सुका कचरा व इतर इनर्ट वस्तू उदा. ज्याचा काहीही उपयोग होणार नाही म्हणजे माती, दगड बांधकाम साहित्य व जे जमिनीची भरणी करण्यासाठी वापरता येईल. सदरचा घनकचरा महानगरपालिका सुध्दा वेगवेगळा गोळा करील यासाठी लागणारे कंटेनर्स हे वेगवेगळ्या क्षमतेचे वेगवेगळ्या रंगाचे असतील महानगरपालिकेने सदर कंटेनर्सचा पुरवठा केल्यास सारख्या रंगाचे व एकाच प्रकारच्या मटेरिअसलचे कंटेनर्स नागरीकांना पुरविले जातील व ज्या किंमतीत महानगरपालिका खरेदी करेल ती किंमत नागरीकांकडून मालमत्ता कर बरोबर वसूल केली तर संपूर्ण महानगरपालिका क्षेत्रात ओल्या कचऱ्यासाठी हिरवा, सुका कचऱ्या करीता पिवळा व इतर टाकाऊ वस्तूसाठी ज्याचा उपयोग फक्त जमिनीची भरणी करणेसाठी येईल यासाठी लाल रंगाचे कंटेनर्स / टाक्या या प्रमाणे वापरल्यास कामात सुसुत्रता येईल. सदरचे कंटेनर्स खरेदी करणेस तसेच खाजगीकरणेचे कामी १ वर्षाकरिता देणेस ही महासभा मंजूरी देत आहे.

छत्रपती शिवाजी महाराजाचा पुतळा ते नेताजी सुभाष स्टेडियम पर्यंतचा दोन्ही बाजूचा रस्ता व गटारे तसेच प्रभाग क्र. २५ चा गोडदेव रोडच्या दक्षिणेकडील संपूर्ण विभाग जो की मोठ्या प्रमाणात विकसित होत आहे. येथिल संपूर्ण परिसर व गटारांची साफसफाई घनकचरा गोळा करणे व वहातूक करणेचे काम महानगरपालिकेच्या सफाई कामगारांकडून न करता खाजगीकरणामार्फत आवश्यक लागणारे मजूर व वाहनांद्वारे करून घेण्यास ही सभा मान्यता देत आहे.

सध्या रस्ते सफाईचे काम सकाळी ७.०० ते दुपारी ३.०० वाजे पर्यंत करण्यात येते. दिवसा रस्त्यावरील वाहने व नागरीकांचे वर्दळीमुळे रस्ते सफाईचे कामात अडथळा निर्माण होतो व रस्ते सफाईसाठी बराच वेळ लागतो. महानगरपालिका क्षेत्रातील बरेचसे नागरीक सकाळीच रेल्वेने अथवा बसने बाहेर कामास जातात, तसेच बरेचसे विद्यार्थी सकाळी शाळा, कॉलेजात जातात त्यावेळी रस्ते साफ नसतात. यासाठी रस्ता सफाईची कामे रात्र पाळीत केल्यास रस्ते चांगले साफ होऊ शकतील अशा प्रकारेच काम बऱ्याच शहरातून चालते. दिवस पाळीत येणाऱ्या तक्रारी दुर करण्यासाठी व काही महत्वाचे विभागाची साफसफाई करणेसाठी दिवस पाळीत सफाई कामगार ठेवण्यात येतील. रस्ते सफाईतून जमा होणारा घनकचरा रात्रपाळीत उचलला जाईल. घरोघरी, प्रत्येक आस्थापना व औद्योगिक वसाहत येथून घंटा गाड्याद्वारे उचलला जाणारा घनकचरा दिवस पाळीत गोळा करून वहातूक करणेत येईल. प्रत्येक घंटागाडीवर ५ मजूर व सोबत दिलेल्या तक्त्यामध्ये प्रभागातील कामगार व वाहने दर्शविले आहेत त्यामध्ये आवश्यकते नुसार वाढ करण्यास ही सभा मान्यता देत आहे.

सन २००४-०५ चे अर्थसंकल्पीय अंदाज पत्रकात वॉर्ड सफाई या लेखाशिर्षाखाली ५ कोटीची तरतूद करण्यात आलेली आहे. त्यापैकी रु. ३,४८,८४,३९३/- शिल्लक आहेत. तसेच उर्वरीत रक्कम घनकचरा व्यवस्थापन या शिर्षाखाली असलेल्या तरतूदी मधुन करणेस महासभा मंजूरी देत आहे.

महानगरपालिका क्षेत्रातील प्रभाग निहाय सार्वजनिक साफसफाई खाजगी करणातून करून घेणेस व त्यासाठी येणाऱ्या आवश्यक खर्चास मा. महासभेची धोरणात्मक बाब म्हणून प्रशासकिय व वित्तीय मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. आसिफ शेख.

अनुमोदन :- श्री. शशिकांत शहा.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २८ चे वाचन केले)

प्रभात पाटील :-

मी पहिल्यांदाच सभागृहात उराव मांडायला उभी आहे. मला माहिती नाही की, मी शिक्षक असल्यामुळे हा उराव माझ्याकडे आला आहे का? परंतु अतिशय चांगली गोष्ट माझ्याकडे आलेली आहे.

(उरावाचे वाचन केले)

हॅरल बोर्जीस :-

या उरावाला माझे अनुमोदन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

खाली मुली हा जो शेवटचा तक्ता दिलेला आहे. त्याच्यानंतर दुसऱ्या लाईनला एकूण रक्कम ४,९९,००,९२७.३० ही जी दाखविलेली आहे याच्यामध्ये ३ हजाराची तफावत आहे. इकडे जे खाली टोटल दिलेले आहे २५,९२,००,७२७.४७ याच्यात जर टॅली केले तर रु. ३ हजाराचा फरक पडतो. ह्याच्यामध्ये ती रक्कम जुळवून घ्या आणि तो सुधार करून हा उराव पास करा.

रिटा शहा :-

महापौर मॅडम, माझी याच्यामध्ये एक सुचना आहे की, मला माहिती पाहिजे की, याच्यामध्ये काही शासनाचे बंधन आहे का की, हे गणवेश वगैरे त्यांच्याकडूनच करून घ्यायला पाहिजे. मग माझे असे एक मतैक्य आहे की, आपण उराव पास करून घेतला आपण बाकीचे टेंडर काढतो आणि कॉल करून आपण कामे करून घेतो. तर याच्यामध्ये महिलेला काम मिळू शकते. आपल्याकडे पुष्कळ महिला औद्योगिक केंद्र आहे. तर मला असे वाटते की, मिरा भाईंदर क्षेत्रामध्ये पण एवढ्या महिला आहेत. ज्या काम करू शकतात. मग आपण टेंडर कॉल का करत नाही.

मा. आयुक्त :-

टेंडर कॉल करणे हा आपल्यापुढे एक नक्की पर्याय आहे. परंतु यंत्रमाग महामंडळ हे महाराष्ट्र शासनाने संचालित केलेले एक महामंडळ आहे. या महामंडळामार्फत ही गणवेश वाटपाची कामे केली जातात. मागच्या वर्षीदेखील आपण त्यांच्याकडून गणवेश घेतलेले होते आणि त्याच्याबद्दल आपल्याला चांगले रिझल्ट्स मिळालेले आहेत. मागच्या वर्षीच्या रेटमध्ये आणि या वर्षीच्या रेटमध्ये कुठल्याच प्रकारचा फरक महामंडळाने केलेला नाही ते एक कारण आहे आणि शासनाने टेंडर न बोलवता या महामंडळाला आपण काम देऊ शकता असा हा जी. आर. असल्यामुळे आपण त्याचा फायदा घेत आहोत. दुसरी गोष्ट अशी की महाराष्ट्र शासनाच्या अंतर्गत ज्या महाराष्ट्रातील जिल्हा परिषदा आहेत. त्यातील बहुतेक सर्व जिल्हा परिषदा या महामंडळाकडूनच घेतात आणि ही महामंडळेसुद्धा इन्टर्नल लघुउद्योजक जे आहेत. त्यांच्याकडून या कपड्याची खरेदी घेतात आणि शिलाईदेखील केली जाते. तर महिला संस्थांना आपल्याला त्यांच्याकडे कशाप्रकारे जोडता येईल. कारण त्यांना यांच्यामध्ये शिलाई कामाचा वगैरे उद्योग देणे शक्य आहे का? हा तपास आपण नक्की करू.

रिटा शहा :-

यासाठी मी हा प्रस्ताव विचारला आहे. आपण उराव केलेला आहे. अनुमोदन झालेले आहे. मला असे वाटते की, याबाबतची काही पत्रे तुमच्याकडे आलेली आहेत आणि ते येऊन तुम्हाला स्वतः भेटून देखील गेलेले आहेत. तर अशा महिला संस्थांना आपण प्राधान्य द्या. कारण आमच्या मिरा भाईंदर क्षेत्रातील महिलांना काम मिळणे यासाठी देखील आले होते. त्यांचे तुमच्याकडे पत्र आहे. त्यांनी मला एक कॉपी दिलेली आहे. जी.आर.ची कॉपीदेखील त्यांनी मला दिलेली आहे. तर अशा गरजू महिला पुढे येतात. त्यांना आपण प्राधान्य का देत नाही?

मा. आयुक्त :-

आपण पुढच्या वेळेला असे करू या.

रिटा शहा :-

पुढच्या वेळी नाही. आपण आता काय बोलले की, ही जी महामंडळे आहेत त्यांना तुम्ही द्या. महामंडळाची आणि त्यांची तुम्ही ओळख करून त्यांना कामे घेऊ द्या.

शुभांगी नाईक :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलते, शाळेच्या विद्यार्थ्यांना गणवेश देण्याचे ठरविले याबद्दल प्रथम प्रशासनाचे अभिनंदनच करते. परंतु गेल्यावर्षी जो कपडा दिलेला आहे. त्यापेक्षा यावर्षी चांगल्या प्रतीचा कपडा विद्यार्थ्यांना मिळावा असे मी गृहित धरते आणि ज्या विद्यार्थ्यांना मोजमाप घ्यायचे असेल

ते बरोबर घ्या. नाहीतर एकाचे शर्ट छोटे आणि एकाचे शर्ट मोठे करू नका. विद्यार्थ्यांचे बरोबर मोजमाप घेऊनच आपण कपडे शिवा.

मा. महापौर :-

ठराव एकमताने मंजूर आहे.

प्रकरण क्र. २८ :-

महानगरपालिका प्राथमिक शालेय विद्यार्थ्यांकरीता गणवेश खरेदी करणेस व त्याकामी येणाऱ्या खर्चास आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरी देणे.

ठराव क्र. ३१ :-

आपल्या महापालिकेच्या ज्या २९ शाळा कार्यरत आहेत त्यात एकूण ९४०६ विद्यार्थी शिक्षण घेत आहेत. हे सर्व विद्यार्थी मध्यम व गरीब बसेच आर्थिक दुर्बल घटकामधील आहेत. अशा विद्यार्थ्यांच्या शैक्षणिक प्रगतीकामी हातभार लावून त्यांना सुयोग्य साधने व सुविधा देता याव्यात म्हणून आपल्या महापालिकेने २००४/२००५ वर्षांच्या अंदाजपत्रकात निरनिराळ्या गोष्टीसाठी रु. २५ लक्ष एवढी भरीव तरतुद केली आहे. म्हणून ह्या वर्षीसुद्धा त्या तरतुदीतून महापालिका शाळातील विद्यार्थ्यांना गणवेश देण्यासाठी ही महासभा मंजूरी देत आहे. तथापी याकामी गोषवाऱ्यात व्यक्त केल्याप्रमाणे विद्यार्थ्यांची पटसंख्या कमीजास्त झाल्यास तेवढ्यात परंतु रु. २५ लक्षण रक्कमेतच गणवेशासाठी खर्च करावा. याकामी असे गणवेश शासनमान्य संस्था म्हणून मे. महाराष्ट्र राज्य यंत्रमाग महामंडळ यांच्याकडून हे गणवेश घेण्यांत याव्यात. त्यास ही सभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्रीम. प्रभात पाटील.

अनुमोदन :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २९ चे वाचन केले)

मिलन म्हात्रे :-

महापौर मॅडम, प्रकरण क्र. २९ वर आपल्या निदर्शनास आणू इच्छितो की, इथे वार्षिक परवाना फी पाच हजार रूपये आहे, रेल्वे स्टेशन, बाजार लगत अनुक्रमांक १ व्यतिरिक्त अन्य भागात. याच्यात अनुक्रमांक १ मी शोधतो, तो दिसत नाही आणि पाठीमागच्या पानावर डायरेक्ट ४ पासून सुरू झालेले आहे. म्हणजे पहिले पान ४ नंबरला आयुक्तांच्या सहिने संपलेले आहे. हे जे आपले पहिले पान आहे त्याच्यानंतर वरून १ भाईदर पश्चिम क्षेत्र (अ) ना फेरिवाला क्षेत्र डायरेक्ट ४ बावन्न जिनालय १, २, ३ वर कुठेही दिसत नाही आणि सर्वांत महत्वाचे आपल्या शहरात आपण नव्याने ना फेरिवाला झोन जसे सुरू करतो. या संपुर्ण प्रस्तावामध्ये स्थायी समितीचा आपण याच्यामध्ये उल्लेख देखील केलेला आहे. पण स्थायी समितीमध्ये जेव्हा हा प्रस्ताव आला त्यावेळेला मी केंद्राची फेरिवाल्यांबद्दलची जी सेन्ट्रल गव्हर्नमेन्टने अॅथोन्टीकेटेड निती तयार केलेली आहे तिचा पुर्ण नियम त्या नितीचे सर्व कागद, त्यानंतर उच्च न्यायालय आणि सर्वोच्च न्यायालय यांनी कुठल्या रस्त्यावर कोणाला कुठे बसवावे? मेन रोडला किती बसवावे? त्याची लांबी रुंदी वगैरे सगळे डायरेक्टिव्हज् त्याच्यामध्ये आहेत. हा सगळा सेट मी या प्रकरणामध्ये दिलेला होता. मॅडम आम्ही एवढी मेहनत करून सगळे कागदपत्र तयार करून आणावे. कारण आपण एखादी योजना बनवितो त्याच्यामध्ये कुठे कधी त्रुटी राहू नये अशी आमची प्रामाणिक इच्छा असते. कोणावर टिका करावी ही आमची इच्छा नाही. पण या संपूर्ण दिलेल्या कागदाचा कुठेही उल्लेख नाही. तसेच मिरा भाईदरच्या डेव्हलपमेंट प्लॅनमध्ये आपली जी गार्डन्स बनणार आहेत, जी मार्केट्स बनणार आहेत, व्हेजिटेबल मार्केट्स आहेत. त्याचे रिझर्व्हेशन नंबर याच्यामध्ये उल्लेखित नाही आहेत. आपण लगेच पुढच्या वर्षी लिलाव काढू त्यावेळेला ना फेरिवाला क्षेत्र किती? हे आपण काऊन्ट करणार. कारण यांच्यामध्ये फेरिवाल्यांच्या संख्या आहेत. हे सगळे बाजार लिलाव आपण लाखो रुपयांनी काढतो. त्यानंतर आपल्या गाड्या जातात, पकडून आणतात, त्याच्याकडून जे दंड घेतले जातात. काही लोकांच्या गाड्या चोरीने पळवून विकल्या जातात. असे दररोजचे प्रकार घडतात. म्हणजे एकदा ना फेरिवाला क्षेत्र झाले की, त्याच्यानंतर तिथे फेरिवाला बसला की, त्याला माफ करणार नाही. स्टेशनला आपले जे गार्डन शहीद भगतसिंग उद्यान आहे या ठिकाणी सकाळ, संध्याकाळ मच्छि मार्केट भरते. बाहेरचे सगळे मच्छिवाले, होलसेलवाले येतात आणि

भाईदरची जी आपली मुर्धा, राई, मोर्वा म्हणजे उत्तन पर्यंतचे जे पॅसेंजर आहे, ठाणा बसला जाणारे जे पॅसेंजर आहेत. त्यांना त्या मच्छिचा किंवा घाणीचा एवढा प्रार्दुभाव होतो. त्या दिवशी जे वाहतुक नियंत्रक ठाणे जिल्ह्याचे आपल्याकडे आले होते. त्यांनी स्वतः पाहणी केली होती. त्याच्यानंतर मी स्वतः आयुक्तांना पत्र दिले की, हा बाजार थोडा शिफ्ट करून पुढे घेतला. जर तेवढे क्षेत्र आपण ना फेरिवाला झोन डिकलेअर केले. त्याच्या अगोदरचे सुद्धा पत्र मी दिलेले आहे. अगदी महत्वाचे म्हणजे तिकडे लोकांना उभे रहावत नाही. एक दोन तास लोकांना तिथे बससाठी उभे रहावे लागते. त्याचा याच्यामध्ये कुठेही उल्लेख केलेला नाही. तसेच जे निरनिराळ्या ठिकाणचे जे डिपॉझीटस् आणि आम्ही त्याच्यामध्ये जे कमी करायला सांगितले तेसुद्धा प्रस्ताव जसेच्या तसे इथे आलेले आहेत. याचा जरा फेरविचार करावा. हे डिपॉझीट घ्यायचे ते आम्ही स्थायी समितीला ठरविलेले होते. ते कमी केले गेले नाही. ते झाल्याशिवाय या सभेला मंजुरी देऊ नये अशी माझी सुचना आहे. ते पुढचे १, २, ३ कुठे आहे? डायरेक्ट ४ आलेले आहे. पान नं. २, म्हणजे हे इकडून खाली २ मध्ये लिहिलेले आहे. अनुक्रमांक १ व्यतिरिक्त अन्य भागात म्हणजे बाकी ३, ४ कुठेच दिलेले दिसत नाही. ते काय पेजींग करायला प्रॉब्लेम आलेला आहे. लावायला प्रॉब्लेम झालेला आहे की, नंबरिंग करायला झालेला आहे. याचे काही कळायला मार्ग नाही. तर वर डायरेक्शन आहे की, अनुक्रमांक १ व्यतिरिक्त अन्य भागात म्हणजे काहीच कळायला बोध होत नाही. वर पाच हजार आहे. खाली वार्षिक परवाना फी तीन हजार आहे.

मा. आयुक्त :-

एक व्यतिरिक्त म्हणजे बाकीचे सर्व.

मिलन म्हात्रे :-

एक म्हणजे कुठे? रेल्वे स्टेशन आणि बाजार लगत दिले म्हणजे काय?

अजित पाटील :-

रेल्वे स्टेशनच्या लगतचा बाजार आहे. त्याला पाच हजार रुपये आहेत आणि रेल्वे स्टेशनच्या व्यतिरिक्त त्याला तीन हजार रुपये आहेत.

मिलन म्हात्रे :-

आता मला तुम्ही सांगा भाईदर पश्चिमेला तुम्ही ना फेरीवाला क्षेत्र डिकलेअर केले. तिकडच्या गाड्या उचलून आणल्या. त्या लोकांनी दंड भरले. मग तिथे तुम्ही पाच हजार रुपये कसे मागता?

अजित पाटील :-

रेल्वे स्टेशन जवळ आहे म्हणून पाच हजार लावले.

मिलन म्हात्रे :-

पण आतापर्यंत तुम्ही गाड्या उचलल्या आता उचलल्या पुढचे सोडून द्या. हे झाल्यानंतर तुम्ही करा अगदी कोणाला लावूच देणार नाही. पण आता ज्या गाड्या उचलल्या आहेत. तुम्ही लावूच देत नाही. मग पाच हजार तुम्ही कसे काय लावता?

शरद पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, ना फेरीवाला झोन मध्ये ७ नंबरचे लिहिले आहे. त्याच्यामध्ये एक शब्द अँड करून घ्या, केबीन रोड जागृती अपार्टमेंटपर्यंत घ्या. प्रशांत हॉटेल ते चर्चपर्यंत.

मिलन म्हात्रे :-

आयुक्त साहेब, मी मघाशी आपल्याला जे भाषणात बोललो ते कागदपत्र आम्ही लावून दिलेले आहेत. म्हणजे ती नीती सर्व महानगरपालिका, नगरपालिका, बी.एम.सी. ने पण खरे म्हणजे अँडॉप्ट करायचे आहे. त्याबद्दल आपल्या डिपार्टमेंटने यापुढे मला कळविले. कसली माहिती दिली?

रिटा शहा :-

मा. महापौर मॅडम, ना फेरीवाला क्षेत्र व ना फेरीवाला पार्किंग झोन एकेरी मार्ग याबाबत मा. स्थायी समितीने केलेल्या शिफारशीवर विचार विनिमय करून निर्णय देणे. याबद्दल ठराव मांडण्या अगोदर मी अशी सुचना देऊ इच्छिते की, ना फेरीवाला क्षेत्र आणि फेरीवाला क्षेत्र असे आमच्याकडे सर्वे वगैरे करून आपण सादर केलेला आहे. परंतु तो मागच्या स्थायी समितीपुढेदेखील ठेवला होता आणि तो अपुरा वाटला होता आणि त्या हिशोबाने स्थायी समितीने हा सदरचा विषय नंतर घेऊन आमच्याकडे संपूर्ण सर्वे देऊन पुढच्या महासभेत ठेवायचा असे ठरले होते. मला असे वाटते की, अजुनही त्याच्यामध्ये जो फेरबदल करायचा होता आणि सभासदांनी जी मागणी केली होती. त्या प्रस्तावाच्या हिशोबाने याच्या मध्ये काहीच फेरफार दिसत नाही. तर मला असे वाटते की, पंधरा दिवसांच्या आत

हा सर्वे करुन पुढच्या महासभेत हा विषय घेण्यात यावा. मी ठराव मांडत आहे आणि मी तो ठराव वाचून दाखवते.

(सन्मा. सदस्या श्रीम. रिटा शहा ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले)

रिटा शहा :-

परंतु हा ठराव मांडताना मी माझी एक सुचना मांडू इच्छिते की, आपण जिथे फेरीवाला झोन नक्की करत असाल त्याच्यामध्ये मेन रोड, स्टेशन रोड, वेस्टला जैन मंदिर गल्ली आणि ज्या रस्त्यावर लोकांची जास्त रहदारी आहे तशा रोडवर फेरीवाला क्षेत्र द्यायचे नाही अशी मी सुचना मांडत आहे.

अनिता पाटील :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

मा. महापौर :-

ठराव मंजूर आहे. पुढचा विषय घेण्यात यावा.

प्रकरण क्र. २९ :-

ना फेरीवाला क्षेत्र व नो पार्किंग झोन, पार्किंग झोन, एकेरी मार्ग याबाबत मा. स्थायी समितीने केलेल्या शिफारशीवर विचार विनिमय करुन निर्णय घेणे.

ठराव क्र. ३२ :-

आपल्या मिरा भाईदर शहरातील वाहतूक / यातायात तसेच नागरिकांचा सुसह्य वावर ह्या कारणास्तव शहरातील फेरीवाले तसेच नो पार्किंग झोन्स, व एकेरी मार्ग ह्यांवर विचार करुन सुसह्य अशी व्यवस्था करता यावी म्हणून मे. स्थायी समितीपुढे वरील विषय वेळोवेळी चर्चला घेण्यांत आला होता. आता त्याकामी मे. स्थायी समितीने दि. ४/१२/२००३ ठराव क्र. १५८ अन्वये आमसभेपुढे अंतिम मंजूरीसाठी शिफारस केल्याने सदर प्रस्तावावर ह्या सभागृहात साधक बाधक चर्चा झाली आहे. परंतु याकामी मा. महापालिका सदस्यांना अधिक विचार करता यावा व त्यांचेही विचार व सुचना या प्रस्तावात घेणे शक्य व्हावे म्हणून सदर प्रस्ताव पुढील आमसभेपर्यंत स्थगित ठेवण्यांत यावा व येणाऱ्या १५ दिवसात कोणास काही मांडावयाचे असल्यास तशी मुभा देण्यात यावी व १५ दिवसानंतर याकामी अतिमतः मसुदा तयार करुन संबधित उपायुक्त्यांनी हे प्रकरण मा. महापौरांच्या संमतिने पुन्हा सादर करावे. याकामी सर्व गटनेते व त्या त्या पक्षाचा १ सदस्य मिळून मा. महापौर साहेबा यांच्या अध्यक्षतेखाली छानणी समिती नेमण्यात यावी व छानणीतोर प्रस्ताव आगामी महासभेपुढे घेण्यात यावा.

सुचक :- श्रीम. रिटा शहा.

अनुमोदन :- श्रीम. अनिता पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ३० चे वाचन केले)

हरेश गावंड :-

महापौरांच्या परवानगीने, प्रकरण क्र. ३० मिरा भाईदर महानगरपालिका मा. महापौर व मा. आयुक्त निवास बांधकाम करणेबाबत धोरण ठरविणे.

(सन्मा. सदस्य श्री. हरेश गावंड ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले.)

हंसूकुमार पांडे :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

रिटा शहा :-

या ठरावास सर्वांचे अनुमोदन आहे. पण ह्याच्या मध्ये जो सर्वे दिलेला आहे. साहेब, जरा लोकेशन सांगितले तर बरे होईल.

अशोक पाटील :-

सन्मा. महापौर साहेबांच्या अनुमतीने बोलतो. ठरावाला अनुमोदन झालेले आहे. शहराच्या विकासाच्या दृष्टिने महापौर आणि आयुक्त साहेबांचे बंगले होणे आवश्यक आहे. तर ठराव झालेला आहे. त्याला सुचक अनुमोदन देखील झालेले आहे. पण संबंधीत जागेचे लोकेशन कुठे आणि विकासक नक्की कोण? संबंधीत जागेचे एकूण क्षेत्रफळ किती? आणि बदल्यात विकास नियंत्रण

नियमावलीच्या तरतुदीनुसार देय अनुज्ञेय म्हणजे चटई क्षेत्राच्या एफ.एस.आय.ची जागा किती मागणी केलेली आहे? जर संबंधीत खुलासा झाला तर बरे होईल.

मा. आयुक्त :-

ही जी जागा प्रस्तावित आहे. ती साधारण जे कनाकियांचे सिनेप्राईम थिएटर आहे त्याच्या पुढच्या बाजुला जे टँकर वगैरे भरले जातात. जो उजव्या बाजुचा स्पॉट आहे. तो आयुक्त बंगल्यासाठी आपण प्रपोज केलेला आहे आणि कनकिया स्कूलच्या पुढच्या बाजुला डावीकडे तर त्या ठिकाणी हा महापौर निवासासाठीचा प्लॉट आपण आरक्षित केलेला आहे. आता चटई क्षेत्र निर्देशांक त्याला देण्याचा जो विषय आहे. नियमानुसार जे प्लॉटचे क्षेत्र आहे. त्या प्लॉटच्या क्षेत्राइतके अधिक जे त्याच्यावर बांधकाम होईल. तेवढे स्ववेअर फूट त्याला चटई क्षेत्र अनुज्ञेय असणार आहे. ते आपल्याला नियमानुसार त्याला द्यावे लागेल.

रोहिदास पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो याच्यात नऊ सर्वे नंबर दिलेले आहेत.

मा. आयुक्त :-

त्यांचा जो पुर्ण प्लॅन आहे. त्याचे सर्वे नंबरस आहेत.

रोहिदास पाटील :-

आपल्या दोन्ही जागा कोणत्या सर्वे नंबरमध्ये आहेत, ते सर्वे नंबर सांगा. या सर्वे नंबरमध्ये महापौर बंगला आहे. या सर्वे नंबरमध्ये आयुक्त निवास आहे.

एस्. आर. शेंडे :-

याच्यात जे सर्वे नंबर मेन्शन केलेले आहेत ते पार्टली आहेत. आम्ही त्याच्यातील हिस्सा नंबर दिलेले नाही. टोटल दोन रेखांकन आहेत. एका रेखांकनाचे टोटल क्षेत्र ४० हजार स्ववेअर मीटर आहे. एका रेखांकनाचे टोटल क्षेत्र २० हजार स्ववेअर मीटर आहे. त्याच्यामध्ये निश्चित सर्वे नंबरचा संबंध नाही. त्या एकूण रेखांकनाखाली जे क्षेत्र आहे. त्याच्या पाच टक्केप्रमाणे आम्ही आरक्षित केलेले आहे.

रोहिदास पाटील :-

तसे नाही. तुमचे उत्तर बरोबर आहे. आपण लोकेशन कोणत्या सर्वे नंबरमध्ये ही जागा मागतो ते देतात हा वेगळा विषय आहे. आपण जागा मागतो हा वेगळा विषय आहे. ही जागा या सर्वे नंबरमध्ये आपल्याला फायनल इतक्या बाय इतकीच जागा मिळेल. त्यामध्ये महापौर बंगला बनेल असे कोणते आहे?

एस्. आर. शेंडे :-

मा. महापौर बंगल्यासाठी सर्वे नं. ४२० मध्ये जागा आणि मा. आयुक्त निवास सर्वे नं. ४२६ मध्ये जागा आहे.

रोहिदास पाटील :-

दोन्ही सर्वे नंबर सी.आर.झेड. बाधित आहे का?

एस्. आर. शेंडे :-

ही जागा सी.आर.झेड.च्या बाहेर आहे. आम्ही त्या लेआऊटला मान्यता दिलेली आहे. सी.आर.झेड.च्या तरतुदी तपासून त्या लेआऊटला आम्ही मान्यता दिलेली आहे.

दिनेश नलावडे :-

महापौर मॅडम हा जो विषय क्र. ३० आलेला आहे याला ठराव आणि अनुमोदन देखील झालेले आहे. परंतु आमची सर्व सभागृहातील सदस्यांची अशी इच्छा आहे की, ठराव झालेला आहे. अनुमोदन झालेले आहे. काम लवकरात लवकर करून आमच्या महापौर मॅडम रिटायर होण्यापुर्वी त्या बंगल्यामध्ये रहायला जायला पाहिजे आणि शिंदे साहेबदेखील आयुक्त निवासस्थानी रहायला जावेत अशी आपल्या सर्व सभागृहाची इच्छा आहे. हे काम लवकरात लवकर व्हावे.

प्रकरण क्र. ३० :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका मा. महापौर व मा. आयुक्त निवास बांधकाम करणेबाबतचे धोरण ठरविणे.

ठराव क्र. ३३ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची स्थापना दि. २८/२/२००२ रोजी झालेली आहे. त्याप्रमाणे मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रात मा. महापौर व आयुक्त निवासस्थान असणे आवश्यक आहे. त्यासाठी

महानगरपालिकेच्या सन २००४-०५ या आर्थिक वर्षाच्या अर्थसंकल्पात रु. ४५ अ ४० उ ८५ लाख तरतुद करण्यांत आली आहे.

मिरा भाईंदर शहराची विकास योजना नगरपरिषद कालावधीत तयार व मंजूर झाली असल्यामुळे वरील दोन्ही कारणासाठी जागा आरक्षित करण्यात आल्या नाहीत असे दिसून येते. अशा प्रकारच्या जागा आरक्षित करावयाच्या झाल्यास महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७ अन्वये फेरबदलाची कार्यवाही करावी लागेल. तथापी त्यासाठी बराच कालावधी लागण्याची शक्यता नाकरता येत नाही. त्यामुळे सदर कामे तात्काळ करावयाची असल्याने इतर पर्यायाचा विचार होणे आवश्यक आहे.

मंजूर विकास नियंत्रण नियमावली मधील कलम २६ अंतर्गत तरतुदीनुसार ज्या खाजगी जागेतील रेखांकनाचे क्षेत्र २.० हे. पेक्षा जास्त आहे, अशा रेखांकनात ज्या सार्वजनिक कारणासाठी विकास योजनेत आरक्षण करण्यात आले नाही, अशा कारणासाठी एकूण रेखांकन क्षेत्राच्या ५९ च्या मर्यादेत क्षेत्र आवश्यक सार्वजनिक सुविधेसाठी राखून ठेवता येण्याची तरतुद आहे. सदर तरतुदी अन्वये प्राप्त अधिकाराचा वापर करून वरील दोन्ही कारणासाठी खाजगी जागेतील रेखांकनात जागा आरक्षित करता येऊ शकतील.

वरील कारणासाठी सद्यस्थितीत महानगरपालिकेकडे सादर झालेल्या मौजे - नवघर स.क्र. ४१९, ४२०, ४२१, ४२२, ४२३, ४२५, ४२६, ४२७, ४२८, ४०७ यातील भागशः जागेच्या रेखांकनामध्ये वरील नियमाप्रमाणे जागा आरक्षित करण्याचा प्रस्ताव विचाराधिन होता. त्याप्रमाणे सदर रेखांकनाच्या विकासकाने दि. १४/७/२००४ च्या पत्राद्वारे उपरोक्त नमुद नियमावलीच्या तरतुदीनुसार वरील दोन्ही कारणासाठी जागा रेखांकनात आरक्षित करण्यास सहमती दर्शवली आहे. याशिवाय सदर जागेवर सदर विकासक स्वखर्चाने मा. महापौर निवास व आयुक्त निवास बांधकाम करून देण्यास तयार असल्याचे कळविले आहे व त्या बदल्यात विकास नियंत्रण नियमावलीच्या तरतुदीनुसार देय / अनुज्ञेय चटई क्षेत्राची मागणी केलेली आहे. उपरोक्त नमुद कारणासाठी रेखांकनात प्रस्तावित केलेल्या क्षेत्राचा तपशिल खालील प्रमाणे आहे.

- १) मा. महापौर निवास - भुखंडाचे क्षेत्र सुमारे २००० चौ.मी. व बांधकाम क्षेत्र सुमारे ६०० चौ.मी.
- २) मा. आयुक्त निवास - भुखंडाचे क्षेत्र सुमारे १००० चौ.मी. व बांधकाम क्षेत्र सुमारे ५०० चौ.मी.

वरीलप्रमाणे सदरचे काम तात्काळ करावयाचे असल्याने जागेचे आरक्षण न करता तसेच भुसंपादन व बांधकामासाठी महानगरपालिकेचा खर्च न करता महानगरपालिकेस आवश्यक असलेली वरील कामे करण्याचे प्रस्तावीत येत असून सदरची कार्यवाही प्रशासकिय स्वरूपाची असल्यामुळे व प्रथमच करण्यात येत असल्यामुळे मा. आयुक्त यांनी मा. आयुक्त यांनी महासभेस सादर केलेल्या प्रस्तावास व त्या अनुषंगाने करावयाच्या कार्यवाहीस औपचारीक सहमती व आवश्यक मंजूरी सर्वानुमते देण्यांत येते.

सुचक :- श्री. हरेश गावंड.

अनुमोदन :- श्री. हंसुकुमार पांडे.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ३१ चे वाचन केले)

प्र. सचिव :-

या प्रकरणाच्या गोषवाच्यामध्ये फुटपाथवर सोडून असा एक शब्द राहिलेला आहे.

(सन्मा. सदस्य श्री. दिनेश नलावडे ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले)

सुर्यकांत भाईर :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

धनराज अग्रवाल :-

सभापती महोदय, मी सचिवांना विचारतो की, स्थायी समितीमध्ये पास झालेला आहे. त्याच्यात गटारावर ठेवायचे नाही असा पास झालेला आहे. तुम्ही बोला काय पास झाले.

प्र. सचिव :-

फुटपाथवर सोडून असा शब्द राहिलेला आहे.

धनराज अग्रवाल :-

द्याच्यात फुटपाथ आणि सगळ्या ठिकाणी लिहिलेले आहे. मग तुम्ही ते वगळले पाहिजे. फुटपाथ सोडून असे लिहिले पाहिजे.

प्र. सचिव :-

मी पहिलीच दुरुस्ती फुटपाथ सोडून असे सांगितले आहे.

मा. महापौर :-

या ठरावाला माझी मंजूरी आहे.

प्रभात पाटील :-

महापौर मॅडम, या विषयाला धरून मी थोडेसे बोलते. याच्यामध्ये जो गटई कामगारांचा विषय आहे आणि मा. सचिवांना माहिती आहे या विषयावर मी बरेचसे त्यांच्याकडे पत्रव्यवहार केलेले आहेत की, चर्मकार लोकांना आपण जे स्टॉल दिलेले आहेत. त्यातील याच्यात किती निवासी आहेत? किती हे शहर सोडून गेलेले आहेत? किती फुटाचे दिलेले आहे? आणि किती फुटाचे वाढीव बांधकाम आहे? या संदर्भामध्ये किती लोक इथे आहेत की, त्यांनी त्या टपऱ्या, ते स्टॉल भाड्याने दिले? याची शहानिशा करण्यासाठी मी वारंवार पत्रव्यवहार केलेला आहे. परंतु उत्तर कधीही मिळालेले नाही. जर या सोयी आणि सुविधा मिळायच्या असतील तर या शहरातील नागरिकांना प्रथम मिळायला पाहिजेत. या शहरामध्ये या सोयी आणि सुविधांचा फायदा आपल्या शहराच्या बाहेरची लोक घेतात आणि याची माहिती आपले प्रशासन आम्हाला देत नाही. मा. सचिवांना देखील या गोष्टी माहिती आहेत की माहिती मिळत नाही हे माहिती नाही. आपण याचे मला स्पष्टीकरण करा.

चंद्रकांत मोदी :-

महापौर मॅडम, जो बुथ के बारे मे बात हुई। तो मुझे भी दो शब्द बोलने की मैं आपसे परवानगी मागता हूँ की, एक एक चर्मकार को दो-दो बुथे है। और हम लोग खाली चार बाय चार या छह: बाय छह: का देते है। उसके बदले मे वो लोग पुरे रोड पे पुरी दुकान जमाकर बैठते है। अंदर रहते भी है। तो इसके लिए क्या करेंगे।

शुभांगी नाईक :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलते, अंध आणि अपंग व्यक्तीकरीता चार बाय चार प्रति चौरस फुट तीनशे अमानत दिलेली आहे आणि गटई कामगारांसाठी चार बाय तीन फुट प्रति अमानत हजार रूपये दिलेली आहे. या दोघांमध्ये तफावत का? अंध असले तरी माझे असे म्हणणे आहे की, गटई कामगारांना तीन हजार त्यांना दिलेले आहेत आणि एक हजार यांना दिलेले आहेत. दोघांना सारखेच द्या.

शरद पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, सचिव साहेब स्थायी समितीला झालेल्या ठरावामध्ये आणि याच्यात फार फरक आहे. स्थायी समितीला झालेल्या ठरावामध्ये मुख्य रस्त्यावरील गटारे आणि फुटपाथवर बुथ दिले जाणार नाही असा आम्ही ठराव केलेला आहे आणि ते नमुद झाले पाहिजे होते.

मिलन म्हात्रे :-

स्थायी समितीमध्येसुध्दा आम्ही सदस्यांनी बऱ्याचशा सुचना केलेल्या आहेत. त्या सुचनामध्ये स्थायी समितीला सुध्दा स्टिरीओटाईप तसाच ठराव आणला होता. आम्ही एकदा तो फेटाळला. तुम्ही तो व्यवस्थित सुधारून आणा असे सांगितले पण दुसऱ्या वेळेलासुध्दा तसाच ठराव आणला होता आणि आतासुध्दा तोच प्रकार आहे. त्याच्यामध्ये फी वगैरे बाबत आमच्या ज्या निरनिराळ्या सुचना आहेत. साहेब, प्रोसिडींग पूर्ण वाचा आम्ही तीन स्थायी समितीचे मॅबर या ठिकाणी आहोत. याच्यामध्ये अंध, अपंग, विधवा या लोकांना आम्ही काही रिलॅक्सेशन देण्याचे ठरविले होते.

शफीक खान :-

अंध, अपंग, आणि गटई कामगारांना टेलिफोन बुथ द्यायचे आहे. तर आमची त्याला काही हरतकत नाही. पण स्थानिक लोकांना प्राधान्य द्यावे अशी मी सभागृहाला विनंती करतो.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, आता त्या प्रोसिडींगबद्दल काय? त्यांचा कालावधी जो आहे तो सुध्दा आम्ही ठरविला होता. ती प्रोसिडींग याच्यामध्ये नाही.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, गटई कामगार आणि अपंग व्यक्तींना बुथ द्यायचा हा विषय स्थायी समितीपुढे आला होता आणि मला असे वाटते की, तेव्हाही असा निर्णय झाला होता की, जो माणूस इथे

मिरा भाईंदर क्षेत्रामध्ये पंधरा वर्षांपासून रहात आहे. त्यालाच फक्त ही एन.ओ.सी. दयायची आणि जे आता आपल्या मिरा भाईंदर क्षेत्रामध्ये अपंग आणि गटई चर्मकार जे बुथ दिलेले आहेत ते काही गटारावर आहेत. काही ह्याच्यावर आहे आणि आपली काही लोक बाहेरची मालाड, कांदिवली, जोगेश्वरी, नालासोपारा अशा ठिकाणाहून येतात ती एन.ओ.सी. रद्द करून सर्वांना फ्रेश एन.ओ.सी. दयायची आणि ते सर्व बुथ एकदा उचलायला लावायचे आणि ज्यांचे पंधरा वर्षांपासून मिरा भाईंदर क्षेत्रामध्ये वास्तव्य आहे. तसेच स्थानिक लोकांनाच याच्यात प्राधान्य दयायला पाहिजे आणि स्थायी समितीतपण असे ठरलेले आहे. तर अशी एक सुचना आहे की, पंधरा वर्षांचा दाखला जोडायचे कॅम्पलसरी करावे अशी माझी विनंती आहे.

एस्. आर. शेंडे :-

ह्याच्यात मा. स्थायी समितीमध्ये फुटपाथवर देण्यात येऊ नये असे ठरलेले आहे. त्याप्रमाणे सुधारीत ठराव सचिवांकडे दिलेला आहे. त्याची टायपिंग मिस्टेक आहे. दुसरे म्हणजे फीजबद्दलच्या दुरुस्त्या केलेल्या आहेत.

मा. महापौर :-

पुढचा विषय घेण्यात यावा.

मिलन म्हात्रे :-

मा. आयुक्त साहेब जी गंभीर बाब आम्ही तुम्हाला आता या विषयाच्या संदर्भात निदर्शनात आणलेली आहे. त्याबद्दल आपण नेमके काय करणार आहात? कारण आम्ही त्या सभेला हजर होतो. त्यावेळेला आम्ही ज्या सुचना मांडल्या त्या सुचना विचारात घेऊन तो ठराव पास झालेला आहे. मला एक सांगा जर ह्याच्यामध्ये तुमची काही तफावत असेल आणि नंतर हा ठराव पास झाल्यानंतर आम्ही त्या प्रोसिडींगनुसार बदल करायला सांगू तर तुम्ही तो मान्य केला पाहिजे. कारण मला चांगले आठवते.

एस्. आर. शेंडे :-

ह्याच्यात मुद्दा क्र. ४ मध्ये सदर स्टॉलकरीता जागा, गटार, फुटपाथ अथवा इतर ठिकाणी वर्तमान व भविष्यातील वाहतुकीचा विचार करून देण्यास हरकत नाही असे जे टाईप झालेले आहे त्याच्यात मा. स्थायी समितीने सुचना अशी केली होती की, फुटपाथवर देता येणार नाही. त्याच्यानंतर अनामत रक्कम मा. स्थायी समितीने जी ठरविलेली आहे त्याप्रमाणे त्याने दोन हजार रुपये घेतलेले आहेत. त्याच्यानंतर जी हस्तांतरण फी पाचशे रुपये होती ती करण्यात आलेली आहे आणि वाहतुक शाखेचा जो उल्लेख होता तो वाहतुक शाखेचा उल्लेख काढून टाकण्यात आलेला आहे. तो अगोदर अनुक्रमांक ८ वर होता.

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, अंध अपंग यांना स्टॉल देण्यासंदर्भात जो प्रस्ताव या ठिकाणी आलेला आहे. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या क्षेत्रामध्ये असे अनधिकृत स्टॉल अजून आहेत ते उचलेले गेले नाहीत. त्याबाबत काहीतरी ठोस निर्णय घ्या.

मा. महापौर :-

त्याच्यावर कारवाई होईल.

रतन पाटील :-

कारवाई होईल. पण कधी होणार आहे? तसेच्या तसे स्टॉल लागलेले आहेत. आम्ही सांगू म्हणून कारवाई होणार आहे का? आम्ही त्यांची नांवे देऊन कारवाई होणार आहे का? महापालिकेच्या नजरेत दिसत नाही का? त्याच्यावर पहिली ठोस कारवाई करा. असणाऱ्या स्टॉलची माहिती प्रशासनाने प्रत्येक गटनेत्यांना किंवा लोकप्रतिनिधींना द्या. किती प्रकारचे स्टॉल आहेत? किती गटई कामगारांचे आहेत? की मिरा भाईंदरमध्ये नुसता स्टॉलचा बाजार मांडलेला आहे? हे काय आहे? ही एन.ओ.सी. कोण देतो? हे काय चाललेले आहे? मा. आयुक्तांनी या संदर्भात विशेष लक्ष घालावे आणि या संदर्भात एक शिष्टमंडळ नेमुन त्यांच्याशी शहानिशा घेऊ या.

मा. महापौर :-

सचिवांनी पुढच्या विषयाचे वाचन करावे.

प्रकरण क्र. ३१ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रात अंध, अपंग, गटई कामगार, टेलीफोन बुथ, आरे सरीता दुध केंद्रासाठी जागा मंजूर करणेसाठी, कार्यपद्धती निश्चित करणेबाबत.

ठराव क्र. ३४ :-

आपल्या शहरात अंध, अपंग, गटाई कामगार तसेच विधवा भगिनी यांना उपजिवीकेचे साधन म्हणून रस्त्यांच्या कडेला, मार्केटस् मंडईजवळ तसेच शहरातील पदपथास लागून असलेल्या मोकळ्या छोट्या भूखंडावर स्टॉल टाकता यावेत म्हणून परवानगी देण्याचा विचार महापालिका पातळीवर सुरु होता. त्याप्रमाणे मे. सहाय्यक नगररचना संचालक कार्यालयाने याकामी प्रस्ताव तयार करून सदरची नियमावली मा. स्थायी समितीपुढे विचारविनिमार्थ सादर केली असता मा. स्थायी समितीने दि. २७/६/२००४ रोजीच्या ठराव क्र. ३७ अन्वये ही नियमावली म्हणजे (अ) दूध केंद्रसाठी जागा देणे अट क्र. १ ते १७, अंध अपंग व्यक्ति करिता स्टॉल्स देणे अट क्र. १ ते १८, गटाई कामगारांना पीच लायसन देणे अट क्र. १ ते १६ ला ही सभा सहमती व्यक्त करून मंजूरी देत आहे.

त्याप्रमाणे महापालिकेने सदर नियमावली शासनाकडे मंजूरीसाठी पाठवावी. त्यास ही सभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. दिनेश नलावडे.

अनुमोदन :- श्री. सुर्यकांत भोईर.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ३२ चे वाचन केले)

हॅरल बोर्जीस :-

सन्मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, सर्वप्रथम शहराच्या विकासाच्या दृष्टीने अतिशय महत्वाचा विषय आजच्या या सभेपुढे आणल्याबद्दल आपणास सभागृहाच्या वतीने धन्यवाद देतो.

(सन्मा. सदस्य श्री. हॅरल बोर्जीस ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले)

मोहन पाटील :-

माझे या ठरावास अनुमोदन आहे.

जयाबाई भोईर :-

महापौर मॅडमच्या आज्ञेने बोलते. प्लीझेंट पार्कचा जो रस्ता घेतलेला आहे याच्यात तुम्ही त्या शेतकऱ्यांना समाविष्ट करून घेतलेले आहे की, असेच घेतले. काशिमिरा रस्त्यापुसून ते मिरा गावठण हायवेपर्यंत जाणारा प्लीझेंट पार्कचा रस्ता. तुम्ही शेतकऱ्यांना विश्वासात घेतले की नाही? आधी आश्वासन देता मग विश्वासात घेता. कसे काय?

मा. आयुक्त :-

ज्यावेळेला काम करायचे त्यावेळेला विश्वासात घेऊ .

जयाबाई भोईर :-

रॉयल कॉलेज ते मिरा औद्योगिक हे मॅटर कोर्टात चालू आहे.

मा. आयुक्त :-

कोर्ट मॅटर संपल्यानंतर ते होईल.

हरेश गावड :-

हा जो रॉयल कॉलेज ते एम.आय.डी.सी. मिरा हा मार्ग वेगळा आणि सन्मा. सदस्या जयाबाई भोईर यांची केस चालू आहे. तो मार्ग वेगळा आहे.

मा. महापौर :-

प्रकरण मंजूर आहे.

मिलन पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो. भाईदर पश्चिम रेल्वे समांतर उड्डाणपुलाचे आरक्षण क्र. १३९ चा अ पर्यंत ३० मीटर रस्ता रुंदीकरण आहे. तर १३९ म्हणजे कुठपर्यंत आहे? मिरा रोडचे स्टेशन आहे. तिथपर्यंत हा रस्ता जातो. म्हणजे तुम्ही शेवटपर्यंत करणार आहात का?

एस्. आर. शेंडे :-

मिरा रोड स्टेशनच्या पुढे वॉटर ट्रान्सपोर्ट टर्मिनल असे १३९(अ) नावाचे रिझर्व्हेशन आहे. तिथपर्यंत हा रस्ता आहे.

मिलन पाटील :-

म्हणजे मिरा रोड स्टेशनच्या समोर ना. धन्यवाद.

रोहिदास पाटील :-

याच्यात एक राहून गेले. ओस्तवाल पार्क ते भावना अपार्टमेंट राहुल पार्क कडून जाणारा रस्ता हा पहिल्यांदा स्थायी समितीमध्ये घेतला होता. तो याच्यात नाही आहे. तो त्याच्यात आलेला नाही. पण स्थायी समितीमध्ये तो घेतलेला आहे. ओस्तवाल पार्क, राहुल पार्क, भावना अपार्टमेंट असे ते आहे.

एस्. आर. शेंडे :-

मा. स्थायी समितीने ठराव करताना या १७ रस्त्यांबद्दल मान्यता दिलेली आहे आणि हेच १७ रस्ते आपल्या महापालिकेच्या या वर्षीच्या अर्थसंकल्पात देखील घेण्यात आलेले आहेत.

रोहिदास पाटील :-

मी तेच म्हणतो, तोही रस्ता त्याच्यामध्ये आहे.

एस्. आर. शेंडे :-

या सतरा रस्त्याचा उल्लेख होता.

रोहिदास पाटील :-

ते प्रोसिडींग काढून बघावे लागेल. असेल तर तो घ्या.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर मॅडम, हा जो रस्त्याच्या आरक्षणाचा, भूसंपादनाचा विषय आलेला आहे. या अगोदर अनेक रस्ते महापालिकेने बनविले. आमच्या सगळ्या शेतकऱ्यांच्या जागा त्या रस्त्याखाली गेल्या म्हणजे आता जे झालेले नाही. त्याचे आपण रितसर भूसंपादन करणार त्याच्या खाजगी, शासकीय सर्व जागा आल्या. पण आमच्या सर्व लोकांच्या या जागा आधीच गेलेल्या आहेत. त्याबद्दल प्रशासनही काही बोलत नाही. त्यांना विचारत नाही. टी.डी.आर, एफ.एस.आय. काहीही देत नाही. मी फक्त पैशाचेच बोलत नाही. असे पुष्कळ शेतकरी, आमचे स्थानिक लोक आहेत. आमच्या स्वतःच्या जागा रोडमध्ये गेल्या. पत्रव्यवहार झाले. सर्व झाले हेरिंग लागले. निर्णय काहीच झाले नाहीत. पण त्याच्यातील कसल्याही प्रकारचा मोबदला मी आधिक बोलत नाही. कुठल्याही प्रकारचा मोबदला अजूनपर्यंत कुठल्याही डी.पी. रोडच्या खाली आतापर्यंत ज्याचे प्लॉटस गेले त्यांना नगरपालिकेने दोन ओळीच उत्तर दिलेले नाही. म्हणजे आम्ही स्वतः इफेक्टिव्ह परसन आहोत. रोड झाले, डांबरीकरण झाले, तुम्ही आता वापरायला देखील लागलात. पण पुढे काहीच नाही.

एस्. आर. शेंडे :-

याच्यामध्ये त्यांची जी काही उर्वरीत जागा गेल्यानंतर त्यामध्ये त्याचा एफ.एस.आय. मागणी प्रमाणे देण्यात येतो.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, सगळा नियम पुस्तकात आहे.

एस्. आर. शेंडे :-

त्यानी मागणी केली तर आम्ही नाकारले अशी देखील वस्तुस्थिती नाही.

मिलन म्हात्रे :-

तुमचे उत्तर काय? ते धोरण अजून ठरायचे आहे. आपल्या शहरात आपण देऊ शकत नाही. धोरण ठरायचे हे उत्तर बरोबर असते आपण मला एक सांगा तुम्ही किती लोकांना दिले आपण एफ.एस.आय. किती दिला?

एस्. आर. शेंडे :-

टी.डी.आर.बद्दल धोरण ठरविण्याचे कारणच नाही. २००० साली शासनाने त्याचे नियमच मंजूर केलेले आहेत.

मिलन म्हात्रे :-

एक आपण दिलेले नाही ना.

एस्. आर. शेंडे :-

दिलेले आहेत.

मिलन म्हात्रे :-

पण आमचा रोड तर गेला.

एस्. आर. शेंडे :-

नऊ आरक्षित जागा आम्ही टी.डी.आर. देऊन ताब्यात घेतलेल्या आहेत.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, आमच्या इकडच्या नगरसेवकांच्या देखील जागा त्याच्यात गेल्या. मघाशी सन्मा. सदस्य तुलशीदास म्हात्रे बोलत होते. अशा लोकांना तुम्ही बोलावून म्हणजे नगरसेवकांचे नाही तर मी सर्वसामान्य नागरिकांचे बोलतो. किती लोकांना आपण कॉल केले? एक एक रोड तुम्ही घ्या. त्या रोडनुसार त्या जागेच्या लोकांना तुम्ही बोलवा.

एस्. आर. शेंडे :-

ज्यांचे एफ.एस.आय. घ्यायचे राहिलेले असतील त्यांना एफ.एस.आय. देण्यात येईल किंवा जर त्यांना टी.डी.आर. पाहिजे असेल तर टी.डी.आर.पण देण्यात येईल आणि नाकारलेले कुठलेही नाही. त्याप्रमाणे आम्ही जागा ताब्यात घेण्याचा प्रस्ताव केला.

मिलन म्हात्रे :-

आपण नाकारले नाही. पण आम्ही नगरसेवक आहोत. आम्ही दरवेळेला सभागृहात येतो. नगरपालिकेचे आम्हाला काहीतरी कळते. पुष्कळ शेतकरी आहेत. ज्याचा नगरपालिकेशी काही संबंध नाही. अशा लोकांना काहीच कळत नाही. पण जागा गेलेल्या आहेत.

एस्. आर. शेंडे :-

त्यांची जागा गेली असेल तर त्यांना एफ.एस.आय. मिळणार.

मिलन म्हात्रे :-

त्यांनी रितसर पत्र पाठवून त्यांचा मार्ग मोकळा होईल.

एस्. आर. शेंडे :-

याच्यापुढे जे आम्ही जे घेणार आहोत त्यावेळी त्यांच्याशी चर्चा करून घेणार आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मी काय म्हणतो, आपण ज्याची ऑलरेडी ताब्यात घेतली आहे. आपण ते युज करतो. आमच्या शेतकऱ्यांनी कुठेही कोर्टात स्टे आणला नाही. अजूनपर्यंत कसलेही कॉम्पेन्सेशन मागितले नाही किंवा अडवले नाही. म्हणजे आताच बाकीच्या बऱ्याचशा ठिकाणी रस्त्याची कामे अडवतात. बंद करतात आणि जे काही त्यातील घ्यायचे घेतात. मग अलाऊड करतात. नाहीतर कोर्टात तरी जातात. यापैकी ज्या शेतकऱ्यांनी तुम्हाला विकसित कामाला मदत केली आहे. त्यांनी तुम्हाला वेळोवेळी सहकार्य केले आहे. त्याबद्दल महापालिकेचे धोरण बरोबर नाही. ज्या जागा घेतलेल्या आहेत त्याचे तुम्ही काय करणार? ते बोला.

एस्. आर. शेंडे :-

त्यांचे द्यायचे राहिले असेल तर त्यांच्या मागणीप्रमाणे त्यांना निश्चितच दिले जाईल.

रोहिदास पाटील :-

तुम्ही असे टिस्टींग का करता? ते समजत नाही. तुम्ही तुमच्या कर्तव्यात कसुर करून सभागृहाला चुकीची माहिती देता. एकतर पहिल्यांदा कोणताही रस्ता ताब्यात घेते वेळी तुमची आवड निघायला पाहिजे की, ह्या ह्या रस्त्याचे ह्या लोकांच्या जमिनी बाधित आहेत. सर्वे नंबर सो अँड सो हिस्सा नंबरी सो अँड सो हे त्या शेतकऱ्याला तुम्ही कळवायला पाहिजे की, आम्ही इथून रस्ता घेतो. हे कळविणे तुमचे पहिले कर्तव्य आहे. महापालिकेने आजपर्यंत कोणाला कळवलेच नाही आणि ज्याला मिळाले नाही त्याला आम्ही देऊ असे तुम्ही कसे म्हणता? मिरा भाईंदर महापालिका क्षेत्रामध्ये महापालिकेने जे इतके रस्ते केले ते लोकांच्या सौजन्याने केले. लोकांनी तुम्हाला कुठे अडविले नाही. या शहराचा विकास व्हावा. तुमचे तुम्ही कर्तव्य चुकता ते तुम्ही कबुल करीत नाही.

एस्. आर. शेंडे :-

याच्यामध्ये हे जे १७ रस्ते आता ठरविलेले आहेत त्याचे प्लॅनस् आम्ही आता तयार केलेले आहेत. कोणाचा कोणता सर्वे नंबर? कोणत्या हिस्सा नंबर मधील किती जागा गेली? किती जागा जाणार आहे? त्याप्रमाणे आम्ही सर्व रेकॉर्ड तयार करून यापूर्वी ज्यांनी एफ.एस.आय. घेतला असेल ते सोडून ज्या ज्या लोकांना द्यायचे बाकी आहे त्यांना आम्ही स्वतः कॉन्टॅक्ट करणार.

रोहिदास पाटील :-

पहिल्यांदा जर त्याला क्रम द्यायचा असेल तर तुमच्या कामाची क्षमता वाढवून तुम्ही जे रस्ते बनविलेले आहेत त्यांच्यातील अहवाल पहिले तुम्ही प्रसिध्द करा.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर मॅडम, आमच्या रेसिडन्ट झोनच्या करोड रूपयाच्या जमिनी रस्त्याखाली गेलेल्या आहेत. म्हणजे आम्ही त्याच्यामध्ये तुम्हाला काहीतरी हे केले. प्रस्ताव पण दिलेले आहेत. असे नाही असे रोड बनवा त्याच्याबद्दल देखील काही निकाल लागलेला नाही. त्याबद्दल आपल्या प्रशासनाचे काय धोरण

आहे ते ठरवून आम्हाला याच्यावर रुलिंग द्या आणि मग पुढचे तुमचे कामकाज चालू करावे. साहेब, तुम्ही स्वतः आयुक्त म्हणून आम्हाला सांगा.

मा. आयुक्त :-

तेच धोरण आम्ही पुन्हा पुन्हा आपल्याला सांगतो की, शासनाची टी.डी.आर. व एफ.एस.आय. देण्याची कायद्यामध्ये तरतुद आहे. ज्यांचे कोणाचे राहिले असेल तर ती प्रकरणे निदर्शनाला आणा. आणखी कसले धोरण आहे.

मा. महापौर :-

पुढचा विषय घेण्यात यावा.

प्रकरण क्र. ३२ :-

आरक्षणाखालील जागा विकसीत करणेकामी अग्रक्रम ठरविणेबाबत मा. स्थायी समितीच्या शिफारसीप्रमाणे मंजूरी देणे.

ठराव क्र. ३५ :-

मिरा भाईंदर शहराची विकास योजना दि. १४/५/९७ रोजी मंजूर झाली असून दि. १५/७/९७ पासून अमलात आलेली आहे. तसेच वगळलेल्या भागाची विकास योजना दि. २५/८/२००० रोजी मंजूर झाली असून दि. १५/१०/२००० पासून अमलात आलेली आहे.

शहरासाठी मंजूर असलेल्या विकास योजनेची अंमलबजावणी नियोजन प्राधिकरणास म्हणजेच मिरा भाईंदर महानगरपालिकेस महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ४२ अन्वये करणे बंधकारक आहे.

मंजूर विकास योजनेत समाविष्ट असलेले आरक्षणे व विकसीत करावयाचे आरक्षणे या बाबत धोरण ठरविणे आवश्यक आहे. विकास योजनेची अंमलबजावणी करण्यासाठी महानगरपालिकेच्या वार्षिक अंदाजपत्रकात आवश्यक निधीची तरतूद करणे आवश्यक असल्याने प्रथमतः विकास योजना अंमलबजावणीसाठी प्राधान्यक्रम ठरविणे आवश्यक आहे. सदर प्राधान्यक्रमयादी टिपणीसह प्रशासनाने सादर केलेली आहे. प्राधान्ययादी मध्ये रस्ते, प्राथमिक शाळा व खेळाचे मैदान, बगीचा दुकान केंद्र, प्राथमिक आरोग्य केंद्र इ. इतर एकूण ९२ आरक्षणे व १९ विकास योजनेतील रस्ते यादीत सामाविष्ट आहेत. टिपणीसह सादर केलेल्या रस्ते आरक्षणाबाबत स्थायी समितीच्या सदस्याची चर्चा होऊन विकास योजना अंमलबजावणीसाठी विकास योजनेतील एकूण १७ रस्ते खालील प्रमाणे निश्चित करण्यात आली आहेत.

विकास योजनेतील रस्त्याची यादी.

१. आरक्षण क्र. ९७ पासून जर्नादन रकवी मार्गापर्यंत १८.०० मी. रुंद रस्ता.
२. भाईंदर (प) रेल्वे समांतर उड्डाणपूल ते आरक्षण क्र. १३९ अ पर्यंत ३०.०० मी. रुंद रस्ता.
३. आरक्षण क्र. ५७ (एस.टी.डेपो) ते स्टेडियम (आरक्षण क्र. ९१) पर्यंतचा ३० मी. रुंद रस्ता.
४. आपक्षणे क्र. १२२ अ (चौपाटी) लगतचा १८ मी. रुंद रस्ता.
५. मौजे नवघर तलावापासून एक्सप्रेस हायवे जोडणारा ३० मी. रुंद रस्ता.
६. आरक्षण क्र. ११५ ते बी.एस.ई.एस. (आरक्षण क्र. २९२) पर्यंतचा १८ मी. रुंद रस्ता.
७. आरक्षण क्र. २१३ ते हायवे पर्यंतचा रुंद रस्ता.
८. काशिमिरा रस्त्यापासून मिरा गावठाण ते हायवे पर्यंत जाणारा (प्लेझेंट पार्क) ३० मी. रुंद रस्ता.
९. रॉयल कॉलेज ते मिरा औद्योगिक वसाहत पर्यंतचा ३० मी. रुंद रस्ता.
१०. काशिमिरा रस्त्याकडून वसुंधरा इमारतीपर्यंत जाणारा १८ मी. रुंद रस्ता.
११. आ.क्र. १२२ (खेळाचे मैदान) ते ३० मी. रुंद पुर्व - पश्चिम मौजे नवघर (स.क्र. २०४) पर्यंतचा विकास योजना रस्ता (न्यु गोल्डन नेस्ट रोड).
१२. स.क्र. ३५९ मौजे गोडदेव ते स.क्र. २४३ मौजे नवघर पर्यंतचा १८ मी. रुंद विकास योजना रस्ता.
१३. स.क्र. ३६८ मौजे गोडदेव ते. स.क्र. २५४ मौजे नवघर पर्यंतचा १८ मी. रुंद विकास योजना रस्ता.
१४. आ.क्र. २६३ ते आ.क्र. २४७ पर्यंतचा ३० मी. रुंद वि. यो. रस्ता. (कनाकिया बेवर्लीपार्क रोड).

१५. स.क्र. ४६९ मौजे नवघर ते स.क्र. २९२ पर्यंतचा १८ मी. रुंद विकास योजना रस्ता.
 १६. स.क्र. ४६७ मौजे नवघर ते स.क्र. २७५ व २७६ पर्यंतचा १८ मी. रुंद विकास योजना रस्ता.
 १७. मौजे घोडबंदर स.क्र. ९५ ते आ.क्र. २९१ पर्यंतचा ३० मी. रुंद वि.यो. रस्ता.
 (ग्रीन कोर्ट क्लब समोरील रस्ता).

वरील विकास योजना रस्त्याची अंमलबजावणी करताना यापूर्वी काही प्रमाणात रस्त्याचे बांधकाम नगरपरिषद/ महानगरपालिका विकासक यांचेकडून झाली असल्यास रस्त्याचे बांधकाम करतांना अंदाजपत्रात त्याबाबत योग्य ती दुरुस्ती करण्यांत यावी.

मंजूर विकास योजनेतील आरक्षणे विकसित करण्यासाठी नियमावलीतल्या सामावेशक आरक्षणाच्या तरतूदी प्रमाणे विकसित करणे, विकास हक्क हस्तांतरण तरतूदीनुसार विकास हक्क प्रमाणपत्र देऊन जागा ताब्यात घेणे व या दोन्ही पर्यायानुसार जागा ताब्यात घेणे शक्य नसल्यास भूसंपादन अधिनियमानुसार भूसंपादन करून आरक्षणा खालील जागा ताब्यात घेता येतील. सर्वच्या सर्व ९२ आरक्षणे एकाच पर्षात जागा ताब्यात घेऊन विकसित करणे शक्य नसल्याने सदस्यांनी या विषयावर चर्चा करून व सुचना करून सदर आरक्षण विकसित करण्यासाठी प्राधान्यक्रम खालील प्रमाणे सुचविले आहे.

१. हॉस्पिटल
२. भाईंदर पूर्व व पश्चिम चौपाटी विकास करणे.
३. मार्केट.
४. स्मशान भूमी, दफन भूमी, दहन भूमी इ.
५. शिवार गार्डन, टारुन हॉल व ड्रामा थियटर
६. मुनिसिपल ऑफीस पार्किंग, खेळाचे मैदान
७. कत्तलखाना.
८. स्टेडीयम आ.क्र. ९१.
९. अग्निशमन कार्यालय आ.क्र. १३२.
१०. स्पेस फॉर हॉकर्स, रिक्षा पार्किंग इ.

या शिवाय शासकिय जागेवरील आरक्षणे मागणीचा प्रस्ताव जिल्हाधिकारी, ठाणे यांच्याकडे चालू आहे. या जागा हस्तांतरण करून घेऊन सदरची आरक्षणे विकसित करून घ्यावीत.

वरील प्रमाणे सुचवलेल्या प्राधान्यक्रमाच्या अनुषंगाना उपलब्ध अंदाजपत्रकिय तरतूद तसेच प्रथमतः नियमावलीनुसार सामावेशक आरक्षण, विकास हक्क इ. बाबत आरक्षणे ताब्यात घेणे व विकसित करणे इ. बाबत मा. आयुक्त स्तरावर सर्व कार्यवाही करून नियमावलीनुसार आरक्षणे करणे व विकास योजनेची अंमलबजावणी करण्यासाठी आवश्यक असलेल्या सर्व उपयोजना तरतूद व कायवाही करण्यास स्थायी समितीने शिफारस केलेली आहे. सबब स्थायी समितीच्या शिफारशी प्रमाणे विकास योजनेची अंमलबजावणी करण्यास व आवश्यक कार्यवाही करणेस ही महासभा सर्वानुमते मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जिस. अनुमोदन :- श्री. मोहन मधुकर पाटील.
ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ३३ चे वाचन केले)

मुक्ता रांजणकर :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलते प्रकरण क्र. ३३ मौजे भाईंदर स. नं. ९८, ९९ (क्षेत्र ०.३२ हे.) आरक्षण १८४ पार्किंगसाठी जागा संपादन करणेबाबत.

(सन्मा. सदस्या श्रीम. मुक्ता रांजणकर ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले)

मोहन पाटील :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

ठराव वाचता कसा काय? चर्चा झाली पाहिजे. लगेच ठरावाचे सुचक आणि अनुमोदन होउन जाते. महापौर मॅडम, या विषयावर जो ठराव आता घाईघाईने पाठविला गेला. त्याच्यामध्ये या शीटमध्ये शीट नं. २८ मध्ये जे आता हे रिझर्वेशन दाखविले आहे. याच सभागृहामध्ये काही वेळापूर्वी जो ओव्हर ब्रीज आहे तो लॅन्डपुट होणार अशी चर्चा झाली आणि हा जो रोड आहे या रोडलाच तो घ्यावा लागणार आहे. इथे घ्यावा लागणार आहे की, पुढे घ्यावा लागणार आहे. कारण जो रोड आहे त्याच्यामध्ये आपल्या भविष्यामधील येणारा ब्रीज ज्याला अगोदरच्या ठरावात मंजुरी दिली. भरपूर चर्चा झाली. आता ज्या ठिकाणी तो उतरणार आहे. तिकडे आपण याला मंजुरी देतो. ही पहीली गोष्ट नोंद करून घ्या. दुसरी गोष्ट जो कोण विकासक असेल त्यांनी त्याच्यामध्ये आपल्याला किती खर्च आहे? हीदेखील नोंद केलेली आहे की, प्राप्त करणे शक्य होईल. जागेची मंजुर विकास योजना अहवाल नमुद केल्याप्रमाणे तत्कालीन बाजारभावाने एकूण अंदाजित रक्कम रु. ९.६० लक्ष एवढी दाखविलेली आहे. हा जो सगळा पैसा आहे याचा जो लॅन्डलॉर्ड आहे. दोन्ही जागेचा लॅन्डलॉर्ड आजच्या तारखेला एकच आहे. आपण थोड्या वेळापूर्वी माईकवर आश्वासन दिले. ज्यांनी कोणी आम्हाला टी.डी.आर. मागितला त्यांना आम्ही देऊ आणि त्यांचे कॉम्पेन्सेट करून आम्ही त्यांना देऊ हे आता थोड्या वेळापूर्वी सभागृहामध्ये आम्हाला आश्वासन मिळाले. सदर व्यक्तने आपल्याकडे लेखी दोन-तीन वेळा पत्रव्यवहार केलेला आहे की, तुम्हाला रस्त्याच्या बाजूला आणि स्ववेअरकट जागेमध्ये मी तुम्हाला पार्किंग द्यायला तयार आहे आणि तुम्ही मला टी.डी.आर. नुसार फुकट जागा द्यावी. म्हणजे ते बाजारलिलावाचे दहा लाखसुध्दा होणार नाही. बाजाराच्या भावाने दहा लाखसुध्दा होत नाहीत. या प्रस्तावाचा आपण याच्यामध्ये विचार करा. कारण साहेब, माझे असे स्पष्ट प्रामाणिक मत आहे. कल्याण डोंबिवलीला महानगरपालिकेने ग्राउन्ड प्लस टुचे वाहनतळ बनविलेले आहे. तळमजला अधिक दोन मजले अशा प्रकारचे तळमजला अधिक दोन मजल्यांचे वाहनतळ त्या ठिकाणी चांगल्या प्रकारे होऊ शकेल. आता जे विकासकाने आपल्याला प्रपोजल पाठविलेले आहे. बघा, टेक्निकल दोन मुद्दे आहेत, एक म्हणजे आर्थिक. तो माणूस फुकट टी.डी.आर. घेउन तुम्हाला द्यायला तयार आहे. तुम्हाला आता पैशाची काहीही गरज नाही. दुसरे म्हणजे तुमचा आता याच प्रोसीडिंगमध्ये अगोदर जो ब्रीज उतरणार आहे तो या जागेमध्येच उतरणार आहे. म्हणजे आपण एकीकडे अगोदरच्या विषयामध्ये समिती नेमली आहे आणि दुसरीकडे ती जागा मंजुर करून आपण तिकडे पार्किंगची जागा व्यवस्थित करतो. या दोन्हीचा हा ठराव पास करताना विचार करा आणि आमची सुचना याच्यामध्ये नोंद करून घ्या. कारण मी नगरपालिकेच्या आर्थिक फायदेशीर हा जो प्रस्ताव आहे. त्याची मी आपल्याला आठवण करून दिलेली आहे. जो कोण विकासक आहे. त्याने तुम्हाला एक पत्र या अगोदर म्हणजे टी.डी.आर. घेउन देण्याचे दिलेले आहे. मंत्रालयातसुध्दा दि. ०२/०७/२००४ ला पत्र दिलेले आहे. दि. १७/०६/२००४ ला पत्र दिलेले आहे आणि दि. ०२/०८/२००४ ला पत्र दिलेले आहे. लेखी पत्र दिलेले आहे. प्रस्ताव पाठविलेला आहे. सदर प्रस्ताव ही वाकडी जागा आहे आणि ही सरळ जागा आहे. या सगळ्याचा आपण जरा विचार करा आणि आर्थिक बाजू लक्षात घेता ती व्यक्ती तुम्हाला जागा फुकट द्यायला तयार आहे.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेबांनी या ठिकाणी जो विकास आराखडा दाखविला. ज्याच्यामध्ये या पार्किंगचे आरक्षण आहे. ती जागा मिरा रोड स्टेशनच्या अगदी समोरची जागा आहे. ज्या जागेचा त्यांनी प्रस्ताव दिलेला आहे, ती जागा त्याच्या बाजूची जागा आहे आणि ती जागा आरक्षणातील नाही. आपण ती जागा जर ताब्यात घेतली तर त्याच्या बदल्यात त्यांना टी.डी.आर., एफ.एस.आय. काहीही देता येणे शक्य नाही. दुसरी गोष्ट अशी की, ज्या जागेचा हा आरक्षणातील प्रस्ताव आहे ती जागा कदाचित अरबन लॅन्ड सिर्लींगच्या धोरणाने अतिरिक्त ठरू शकते आणि म्हणून आपण शिवाजी पुतळ्याजवळ जे आरक्षण ऑक्ट्रॉयसाटी ताब्यात घेतलेले आहे. तशाच प्रकारे ही जागादेखील आपल्याला कॉम्पीटन्ट ऑथोरिटी अरबन लॅन्ड सिर्लींग, ठाणे यांच्याकडून मिळण्याची शक्यता आहे. परंतु, जर तसे झाले नाही तर भुसंपादन करावे लागेल अशा प्रकारचा हा प्रस्ताव आहे. दुसरी गोष्ट अशी की, विकासकांनी लगेचच घाईगदीने आपल्याला जे प्रस्ताव दिलेले आहेत. ज्यावेळेला भूमी संपादन प्रस्ताव महासभेपुढे ठेवला त्यानंतर त्याला जास्त गती आली. नाहीतर ते आरक्षण बदलण्याचादेखील विचार चाललेला होता, हे मी या सभागृहाला सांगू इच्छितो. म्हणूनच आम्ही या सभागृहापुढे हा विषय आणलेला आहे आणि त्याचा बरोबर हेतू साध्य झालेला आहे. भूमी संपादन करण्याची कदाचित गरज पडणार नाही. अरबन लॅन्ड सिर्लींगमध्ये आपल्याला ही जमीन फुकटदेखील मिळेल, पण तसे झाले नाही तर आपल्याला ती संपादन करावी लागेल हा त्यातील एक

मुद्दा आहे. आपला दुसरा मुद्दा असा आहे की, ओव्हरब्रीज हा तिथुन सुरु होतो. आपण थोड्या वेळापूर्वीच कन्सल्टंट नेमायला मान्यता दिली. अजूनपर्यंत त्याची पाहणीच झालेली नाही. तो ब्रीज कुठून सुरु होईल? कुठे उतरेल? या विषयी कोणालाच माहिती नाही आणि जेव्हा कधी तो ब्रीज बांधण्याचा विषय येईल त्यावेळेलासुद्धा ती जागा आपल्या ताब्यात असणारच आहे. तेव्हादेखील ती जागा ताब्यात घेण्याचा प्रश्न हा तितकाच महत्वाचा असणार आहे. ती जागा आपण आज ताब्यात घेतली काय आणि ब्रीज घेतल्यानंतर घेतली काय, ती जागा आपलीच असणार आहे. त्यामुळे आपल्या आरक्षित जागेमध्ये, पार्किंगच्या जागेमध्ये जर ब्रीजची अलाइनमेंट आली तर त्यानुसार काय चेन्जेस करणे ज्यावेळेला अपेक्षित असेल त्यावेळेला आपण ते करू. त्याच्यामुळे काहीच बिघडत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

सध्याचे मग तुमचा पार्किंगचा कन्सेप्ट काय आहे? आता सध्या आपण पार्किंगसाठी जागा घेतली. कारण आपल्या मिरा रोड ईस्टला रस्त्याच्या समोर, रेल्वे स्टेशनच्या समोर त्या दोन्ही जागा आहेत. आपला ब्रीज तिकडे उतरला. मग त्या शहरापुरते विचार सर्व समितीने ठरविल्याप्रमाणे काही ठराविक वाहने उभी राहण्याकरिता आपण जो प्रपोजल तयार करू. त्याचे काय होणार? कारण मग दुसरे रिझर्वेशन कुठेच नाही.

मा. आयुक्त :-

मी आपल्याला तेच सांगतो की, आपली अलाइनमेंट अजूनपर्यंत पक्कीच नाही. त्यामुळे ती चर्चा आज काही होऊ शकत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, म्हणून सांगतो की, त्यांनी आपल्याला प्रपोजल दिलेले आहे. उद्या तुमचा ब्रीज त्या लॅन्डमध्ये उतरला की, पुढे आजुबाजुला ब्रीज उतरवायला रस्ताच नाही. आपला जो एकमात्र रस्ता आहे. त्याच्या व्यतिरिक्त मिरा रोड ईस्टला रस्ताच नाही आहे. वेस्टला तुम्ही काहीही करू शकता. सर्व उघडे आहे. पण त्यांनी ईस्टला सांगावे की, एका साईडला मच्छि मार्केट, त्याच्यापुढे गेले की स्मशानभूमी, त्यानंतर खाडी लागली. आपला लेआउट संपला. पुढे जागा कुठे आहे? या साईडला सगळे नयानगर वगैरे लागून आहे. आपल्या ब्रीजपर्यंत बिल्डिंग खेटून आहेत. टेक्निकल दृष्टिकोनातून मला तरी ते योग्य वाटत नाही.

एस्. आर. शेंडे :-

मिरा रोड स्टेशनच्या अगदी समोर हे रिझर्वेशन आहे आणि या रिझर्वेशनच्या चारी बाजुला रस्ते आहेत. एका बाजुला ३० मीटर रुंदीचा रस्ता आहे. एका बाजुला १८ मीटर रुंदीचा रस्ता आहे आणि मागच्या बाजुला छोटा रस्ता आहे. त्यामुळे जर भविष्यात तिथेच अलाइनमेंट निश्चित होत असली तरी ३० मीटर रस्त्यामध्ये त्याचे अॅकोमोडेशन होऊ शकेल. त्याच्यामुळे हे रिझर्वेशन त्या कारणासाठी आज घेऊ नये हे म्हणणे योग्य होणार नाही. त्या ठिकाणी पार्किंग या कारणासाठी जागा असणे आणि पार्किंग करणे अत्यंत आवश्यक आहे आणि त्या विकासकाचे ते आरक्षण बदलण्याचा विचार चालू आहे. त्याबाबत त्यांनी मंत्रालयातूनसुद्धा कारवाई सुरु केली. तर त्यामुळे ते आरक्षण त्या ठिकाणी बदलता कामा नये. कारण प्लॅनिंग टाऊन त्या ठिकाणी ते रिझर्वेशन योग्य प्रकारे ठेवण्यात आलेले आहे. ते बदल होऊ नये यामुळे इथे हा प्रस्ताव दिलेला आहे.

मिलन म्हात्रे :-

या अगोदर आपल्या या शहरामध्ये आताचा जो ओव्हरहेड ब्रीज आहे त्याचीदेखील हीच कहाणी आहे. हा ब्रीज पहिला रेल्वेच्या फाटकावरून होता. त्यानंतर कोणाची तरी वेस्ट ऑफ इन्टरेस्ट घेऊन तो ब्रीज सरकवला गेला आणि तो रस्ता तिकडे टाकला गेला आणि ब्रीज तिकडे गेल्याने अनेक शेतकऱ्यांच्या जागा अननेसेसरी गेल्या. हा इतिहास या टाऊन प्लॅनिंगच्या नकाशामधील आहे. मी असे म्हणत नाही की, तुम्ही पार्किंग करू नका. माझा पार्किंगला विरोध नाही. माझे एकच म्हणणे आहे, तुमचा ब्रीज त्या रस्त्याशिवाय तुम्ही कुठेही बांधू शकत नाही. एकदा ब्रीज बांधला की, त्याला डायव्हर्शन, लॅन्डिंग हे सगळे नियम आले.

एस्. आर. शेंडे :-

समजा, त्या ठिकाणी पार्किंगचे रिझर्वेशन बदलून दुसऱ्या ठिकाणी केले तर त्या ठिकाणी ओरिजनल पार्किंग ज्या ठिकाणी आहे त्या ठिकाणी त्याची बिल्डिंग होणार आणि बिल्डिंगवरून नंतर फ्लाय ओव्हर होऊ शकणार नाही ही पण वस्तुस्थिती आहे.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, मला एक सांगा तुम्ही तीदेखील तुम्हाला परवानगी द्यायची काय? कारण ते तुमच्या अंडरमध्ये आहे.

एस्. आर. शेंडे :-

त्याच्यापुढे आम्ही त्यांना परवानगी नाकारलेली आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आता तुम्ही पार्किंग केले आणि तिकडे पार्किंगसाठी स्ट्रक्चर बांधले तर तुमचा ब्रीज कुठे होणार?

एस्. आर. शेंडे :-

पार्किंगसाठी स्ट्रक्चरच बांधले पाहिजे अशी आवश्यकता नाही.

रोहिदास पाटील :-

०.३२ हेक्टर ही जागा पूर्ण मोकळी आहे की त्याच्यावर काही बांधकाम आहे.

मिलन म्हात्रे :-

काहीही नाही.

एस्. आर. शेंडे :-

३ हजार २०० स्क्वेअर फुट ही जागा रिकामी आहे.

मा. महापौर :-

पुढचा विषय घेण्यात यावा.

प्रकरण क्र. ३३ :-

मौजे भाईंदर स.नं. ९८, ९९ (क्षेत्र ०.३२ हे.) आरक्षण १८४ पार्किंगसाठी जागा संपादन करणेबाबत.

ठराव क्र. ३६ :-

मिरा भाईंदर शहराची विकास योजना, महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३१ अन्वये दि. १४/५/१९९७ पासून मंजूर करणेत आलेली असून ती दि. १५ जुलै १९९७ पासून अंमलात आलेली आहे. तसेच वगळलेल्या भागाची विकास योजना शासनाने दि. २५/८/२००० रोजी मंजूर केलेली असून ती दि. १५/१०/२००० पासून अंमलात आलेली आहे.

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या विकास आराखड्यात आरक्षण क्र. १८४ मौजे - भाईंदर, स.नं. ९८(७४७), स.नं. ९९(४७८) चे क्षेत्र ०-३२ हे जागा पार्किंगसाठी आरक्षित दाखविली आहे. प्रस्तुत जागा महसुली अभिलेखा प्रमाणे खाजगी मालकीची आहे. सदर आरक्षणाची जागा महानगरपालिकेस हस्तांतरीत होण्यासाठी महानगरपालिकेचे पत्र क्र. नपा/नर/१३४/३२१०/२००२-०३, दि. १९/६/२००२ आपले मा. अप्पर जिल्हाधिकारी व सक्षम प्राधिकारी नागरी संकुलन ठाणे यांचेकडे मागणी करण्यात आली आहे. अद्यापही जागा महानगरपालिकेस मिळालेली नाही. मिरा रोड स्टेशन लगत हे पार्किंग / वाहनतळ आरक्षण आहे. या ठिकाणी पार्किंग होणारे वाहने व जास्तीची रहदारी व मोठ्या प्रमाणात प्रवाशी असल्यामुळे हे आरक्षण महानगरपालिकेने विकसीत करणे गरजेचे आहे. सबब आरक्षणाखालील जागा भुसंपादनाचा प्रस्ताव सादर केल्यास ही जागा महानगरपालिकेस हस्तांतरीत /संपादीत होण्यासाठी कार्यवाही सुरु होऊन जागा प्राप्त करणे शक्य होईल. महानगरपालिकेच्या सन २००४-०५ या वर्षाच्या अर्थसंकल्पात भुसंपादनासाठी १-० कोटी रुपयाची तरतुद करणेत आलेली आहे. प्रस्तुत जागा पार्किंगसाठी अत्यावश्यक असलेले महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ व संलग्न भुसंपादन अधिनियम १८९४ चे कायदान्वये संपादन करणेबाबत व याबाबचा भुसंपादन प्रस्ताव मा. जिल्हाधिकारी, ठाणे यांचेकडे सादर करण्यास ही महासभा सर्वानुमते मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्रीम. मुक्ता रांजणकर.

अनुमोदन :- श्री. मोहन म. पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ३४ चे वाचन केले.)

मोहन पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलू इच्छितो, आरक्षण क्र. २६२ टाउन हॉल हे आरक्षण वगळून त्याऐवजी शाळेकरिता आरक्षण ठेवणेबाबत. तत्कालीन नगरपरिषद कालावधीत मौजे गोडदेव सर्वे क्र. ३८४/१ या जागेत विना परवानगी बांधकाम चालू असल्यामुळे नगरपरिषद अवि/१६७/१०३९/२००१ दि. २५/०५/२००० अन्वये महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ५२, ५३, ५४ व.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम व सन्मा. सदस्य मोहन पाटील साहेब ठराव मांडण्यापूर्वी मला काहीतरी दाखवायचे आहे. आपण जी आम्हाला जी.आर.ची कॉपी दिलेली आहे ती चुकीची दिलेली आहे. आयुक्त साहेब, हे असे चालणार नाही. असा जबरदस्तीने ठराव मांडत असाल तर ते चालणार नाही. माझा संपूर्ण विरोध आहे. महापौर मॅडम, त्यांना तुम्ही बसवा. मला बोलायचे आहे. नंतर तुम्ही ठराव मांडा. आम्ही कुठे तुम्हाला विरोध करतो. तुम्ही लगेच कसा ठराव मांडता. आम्हाला बोलायला तरी द्या. तुम्ही नंतर ठराव मांडा.

मोहन पाटील :-

मला महापौरांनी परवानगी दिली म्हणून मी ठराव मांडतो.

रिटा शाह :-

तुम्ही महापौरांची परवानगी घेतलेलीच नाही. तुम्ही असेच उभे राहिलेले आहेत. मॅडम, मी असा ठराव मांडायला देणार नाही. मी इथे वॉकआउट करेन. हे काय चालले आहे?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मोहन पाटील जरा थांबा आणि सन्मा. सदस्या रिटा शाह काय सांगतात ते ऐकून घ्या.

रिटा शाह :-

याच्यामध्ये आपण आम्हाला जी जी.आर.ची कॉपी दिलेली आहे. तर याच्यात काही हिस्सा छापून आलेला नाही आहे. ते ओरिजनल पेपरमध्ये तसेच आहे की, वेगळे आहे.

मिलन म्हात्रे :-

त्याच्यातील अडचणीचा भाग टॅग लावून झाकलेला आहे आणि नंतर झेरॉक्स करून त्या कॉप्या आम्हाला दिलेल्या आहेत.

रिटा शाह :-

तुम्ही जी जी.आर.ची कॉपी दिलेली आहे. त्याच्यामध्ये एवढा हिस्सा कोरा दिलेला आहे. त्याच्यात आलेले पाच-सहा सेन्टेन्स तुम्ही आम्हाला दिलेले नाही. जाणूनबुजून केलेले आहे की, ते चुकून राहिलेले आहे आणि ओरिजनल जी.आर.ची कॉपी तुमची कशी आहे ते आम्हाला दाखवा.

मिलन म्हात्रे :-

त्याला पध्दतशीर कागदाची स्लिप लावलेली आहे. आम्हा सर्व नगरसेवकांना तशीच कॉपी दिलेली आहे. एक नवीन कोर्स चालू केला पाहिजे गाळलेल्या जागा भरा.

रिटा शाह :-

आता मला जे ओरिजनल पेपर दाखविले. त्याच्यामध्ये इथपर्यंत आहे. त्याच्यात शेवटच्या दोन-तीन लाईन अँड करायची की नाही? त्याच्यात नाही आहे, पण हयाच्यात आहे. ओरिजनल पेपरमध्ये हया दोन लाईन नाही आहेत. साहेब, त्याच्यामुळे तुम्ही ऐकून घ्या. त्याच्यामध्ये वगळून अधिकृत घोषित करावी. नळ कनेक्शन दयावे. महानगरपालिकेचा दावा काढून घ्यावा असे काहीतरी त्याच्यामध्ये वेगळेच दिलेले आहे. हे आपण मान्य करायचे काय? मग ते काढायला सांगायला पाहिजे. ऐसा नही है। इसमे जो दिया है वो आप देखो। त्याच्यामध्ये न्यायालयात प्रविष्ट आहे. ते कॅन्सल करावे. नळ जोडणी दयावे असे काय-काय त्या जी.आर.मध्ये दिलेले आहे. साहेब, नाहीतर जी.आर. बघा. कारण सर्वच अडचणीत येणार. नळ कनेक्शन दयावे. त्यांना असे करा, तसे करा. त्याच्यामध्ये डायरेक्ट ऑर्डर आहे. मग त्या तीन लाईन वगळायच्या आहेत. साहेब, दुसरे म्हणजे जे आमच्याकडे सदर टारुन पार्कमध्ये शाळेच्या आरक्षणाबद्दल विषय आणलेला आहे. तर सदर विषय आता हायकोर्ट किंवा कोर्टांमध्ये पेन्डिंग आहे की, त्याचा डिस्मिशन लागलेला आहे?

मा. आयुक्त :-

पेंन्डींग आहे.

रिटा शाह :-

पेन्डिंग आहे. हा विषय कोर्टामध्ये पेन्डिंग आहे. तर आपण महाराष्ट्र शासनाचे आदेश मानायचे की कोर्टाचे आदेश मानायचे. कारण आपण जी टिपणी दिलेली आहे ती स्पष्ट दिलेली आहे. त्या माणासाकडून आपण जे कागदपत्र मागविले ते कागदपत्र तुमच्यापर्यंत पोहोचवले नाहीत आणि सादर केलेले नाहीत.

मा. आयुक्त :-

हे दोन वेगवेगळे विषय आहेत. जी केस चालू आहे. ती अनधिकृत बांधकामाच्या संदर्भातील केस चालू आहे. तिचा जेव्हा निकाल लागेल आणि त्या बांधकामा संदर्भात कोर्ट जे डायरेक्शन देईल. त्यानुसार त्याच्यावर कार्यवाही होईल. हा जो विषय आहे हा आरक्षण बदलाचा विषय आहे आणि त्यासाठी शासनाने हा एक आदेश दिलेला आहे की, महाराष्ट्र प्रादेशिक नगररचना अधिनियम १९६६ च्या ३७(१) अन्वये महासभेपुढे हा विषय आणायचा आणि महासभेनंतर याला एक महिन्याचे सजेशन, ऑब्जेक्शन इन्व्हाइट करायचे आणि त्या सजेशन, ऑब्जेक्शनवर हेरींग झाल्यानंतर पुन्हा हा विषय महासभेपुढे येईल आणि महासभा जे धोरण स्विकारेल ते आपल्याला शासनाला कळवायचे आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, त्याच्यामध्ये शासनाने तुम्हाला शेवटी ऑर्डर केलेली आहे. जागेवर प्रत्यक्ष तिथी अनुसार छाननी करून योग्य ती कारवाई तातडीने करावी. मग आता तुम्ही जागेवर गेल्यावर आपल्याला समजेल की, ती टाऊन पार्कची रिझर्वेशन जागा होती आणि त्या माणसाने मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे सर्व कायदे हातात घेऊन कुठलाही अप्रुव्हल प्लॅन नाही. त्याच्याकडे कुठलीही मंजूरी किंवा नकाशे नाहीत. त्या माणसाने असे बिल्डिंग बांधून घेतले आणि नंतर त्याने महाराष्ट्र शासनाकडे कुठल्या प्रकारे दरवाजा वाजविला आणि महाराष्ट्र शासनाने आपल्याकडे लादलेले आहे असेच मी बोलणार. मग असा कुणीही माणूस उठून जाऊन कुठल्याही आरक्षणामध्ये काहीही करणार आणि आपण उद्या असे बोलून चालणार आहे का की, ती केस वेगळी आहे आणि ही केस वेगळी आहे. इलिंगल बांधकाम आहे. हे तुम्हाला आणि मलादेखील माहिती आहे. कारण ते आरक्षण टाऊन पार्कचे आहे आणि आता महाराष्ट्र शासनाने शाळेकरिता आरक्षण करा असा आपल्याकडे ठराव आणलेला आहे. तर या गोष्टीला माझा संपूर्णपणे विरोध आहे.

मोहन पाटील :-

आरक्षण क्र. २६२ टाऊन हॉल हे आरक्षण वगळून त्याऐवजी शाळेकरिता आरक्षण ठेवणेबाबत.
(सन्मा. सदस्य श्री. मोहन पाटील ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले.)

नरेंद्र मेहता :-

माझे या ठरावास अनुमोदन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर मॅडम, मी या ठरावाच्या विरोधात बोलत आहे. आमच्या विरोधातील मत आपण नोंदवून घ्यावे. विरोध कशाकरिता करतो ते सांगतो. या विकास आराखड्यामध्ये या आरक्षणाच्या पाठीमागे आपल्या महापालिकेच्या स्वतःच्या आरक्षण क्र. २५९ आणि आरक्षण क्र. २६०. आरक्षण क्र. २६० मध्ये हायस्कूल एम.पी.जी. आणि आरक्षण क्र. २६० मध्ये प्रायमरी हायस्कूल. ऑलरेडी जवळ याला लागून आपल्या शाळेचे रिझर्वेशन आहे आणि माझ्या माहितीनुसार आता जो विषय आणलेला आहे. याच्या सभोवताली आजच्या तारखेला पाच खाजगी शाळा चालू आहेत. म्हणजे असे काही नाही की, शहरामध्ये एकच अशी जागा राहिली आहे की, त्याच्यामध्ये शाळा काढणे अगदी नितांत गरजेचे आहे आणि आपल्याला ते केलेच पाहिजे. आता हे जे रिझर्वेशन आपण बदलतो ह्याच्यामध्ये एका व्यक्तिगत खाजगी संस्थेच्या मालकाचे नाव दिलेले आहे. म्हणजे त्याच्या नावाने आपण हे संपूर्णपणे बदलतो आहे. ह्या टिपणीमध्ये प्रशासनाच्या वतीने प्रशासनाने ह्या प्रकरणातील सद्य परिस्थिती जे हायकोर्टातील पेन्डिंग मॅटर्स, पोलिस स्टेशनची पेन्डिंग केस, त्यानंतर त्या संस्थेवर त्या संस्थाचालकाच्या मालकावर आपल्या नगरपालिकेने अतिक्रमणाच्या बाबतीत किंवा अनधिकृत कन्स्ट्रक्शनच्या बाबतीत जी प्रतिबंधात्मक कारवाई केलेली आहे. हे प्रशासनाने व्यवस्थित रिफ्लेक्ट केलेले आहे. परत सांगतो नीट लक्षात घ्या तुम्ही तुमची भूमिका पूर्णपणे मांडलेली आहे. आता या सभागृहामध्ये अनधिकृत बांधकामाला आम्ही मंजूरी द्यावी की नाही द्यावी? कारण मागचे जे सगळे आलेले आहे ते त्याच्यात दाखविले. ते म्हणतात की, अनधिकृतची केस काढून घ्या, आमचे नळ कनेक्शन काढून घ्या, आम्हाला आमचे कनेक्शन द्या, आम्हाला लिंगल ठरवा. इतर काही गोष्टी आहेत त्या आपण त्या टिपणीमध्येच दिलेले आहे. म्हणजे ही परमिशन देताना आपला हेतु शुध्द आहे की, हे प्रकरण असे असे आहे आणि आम्हाला तुम्ही परमिशन दिली तर आम्ही ते मंजूर करू. हा राहिला पहिला भाग. तुम्हाला दुसरा

भाग सांगतो, शासनाने मंजुरी दिली म्हणजे काय दिली? शासनाने या अगोदर गेल्या सभेला एक मंजुरी दिलेली होती. त्याच्यात राष्ट्रवादीचा एक नगरसेवक आणि एक नगरसेवक दिनेश नलावडे यांनी त्याला मान्यता दिलेली नाही आणि तसा ठराव याच प्रोसीडिंगमध्ये आहे. तो मी तुम्हाला वाचून दाखवतो. एकीकडे या प्रकरणामध्ये शासनाने मंजुरी दिली. म्हणून सगळ्यांनी मंजुरी द्यावी. उद्या नगरविकास मंत्र्यांनी काही डावलून आम्हाला सांगितले खड्यामध्ये उडया घाला आणि मरा. या अगोदर महाराष्ट्र विधानसभेच्या मनोहर जोशींचे मुख्यमंत्री पद असेच गेलेले आहे हे लक्षात ठेवा. शासनाने दिले म्हणजे काय सगळेच दिले अशातला भाग नाही आहे. आज या आदेशाचा प्रश्न आहे. या टिपणीमध्ये जो आदेश दिला आहे. खाली निर्देश आपण जो टिपणीत मघाशी खुलासा केला. याच्यामधील काही ओळी आम्हाला स्पष्टपणे दिसत नाहीत. ह्याच्यामध्ये निर्देशात काय दिले आहे? काही अटीशर्ती टाकल्या आहेत का? पेज शेवटपर्यंत आहे. मला माहिती आहे की, हे बहुतेक फॅक्स पाठविलेले असणार. मध्ये काहीतरी स्ट्रीप्स लावल्यासारखे वाटते. आता आम्हाला याच्यामध्ये क्लिअरपणे सांगितले आहे की, सदर केसेस पेन्डिंग आहेत. न्यायप्रविष्ट बाबीचा आम्ही निर्णय घ्यावा का? हा मुद्दा या ठिकाणी उपस्थित होतो. कुठल्याही कोर्टाने आता मघाशी सुरुवातीला लॅन्ड अॅक्युशनच्या बाबतीत प्रकरण झाले. आयुक्त साहेब, आपण आजच्या प्रोसीडिंगला दोन-तीन स्टेटमेन्ट त्या विषयाची केली की, जिथपर्यंत मालकी प्रुढ होत नाही, कोर्टाचे फायनल आदेश येत नाहीत. तिथपर्यंत आम्ही काहीही करू शकत नाही. हे आपले स्टेटमेन्ट आहे आणि हे आजच या प्रोसीडिंगला रेकॉर्ड झालेले आहे आणि हा विषय परत आलेला आहे. त्याच्यात आपणसुध्दा म्हणता की, ही केस न्यायप्रविष्ट आहे. तुम्हीच काय तो निर्णय घ्यायचा आहे. म्हणून आम्ही या ठरावाला विरोध करतो आणि आपला या अगोदरचा कुठला ठराव आहे ते तुम्हाला सांगतो. शाळेचाच ठराव आहे. पण ती शाळा होती म्हणून आम्हीदेखील त्याच्यामध्ये सपोर्ट केला. कारण ती शाळा त्या ठिकाणी आवश्यक आहे. ती एकच शाळा त्या ठिकाणी आहे. बाजुला शाळा नाही आहे. यामध्ये पान क्र. २८ ला सचिवांनी प्रकरण क्र. ४ चे वाचन केले आणि पोद्दार हायस्कूलचा सर्व विषय घेतलेला आहे आणि याच्यात सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे हजर असतील. त्यांनी त्याच्यात म्हटलेले आहे की, सदर जागा रद्द करून रहिवासी वापरासाठी मुक्त करणे नियोजनाच्या दृष्टिने योग्य ठरणार नाही. हे सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे यांचे स्टेटमेन्ट आहे. त्यानंतर सिनेमागृहे, शाळा वगैरे सगळे दाखविलेले आहे आणि त्यामध्ये ई.एल.यू. प्लॅनमध्ये पोद्दार हायस्कूल आहे हे दाखविलेले होते. तसेच घंगाळेची ट्रस्ट त्यावेळच्या ई.एल.यू. प्लॅनमध्ये कुठेही दाखविलेले नाही आणि माझ्या माहितीनुसार या ट्रस्टने १९७१ साली ब्रम्हदेवळाच्या व्यतिरिक्त काहीच नव्हते. छाती ठोकून सांगतो. बरेचसे शेतकरी या ठिकाणी बसलेले आहेत. पण काही फ्रॉन्टल डॉक्युमेन्ट सबमिट केल्याचे तुम्हीच म्हणता आणि या अगोदरच्या ठरावामध्ये राष्ट्रवादी पक्षाचे नगरसेवक, काँग्रेस आयच्या नगरसेवकांनी स्वतःच्या मंत्र्यांनी दिलेले आदेश फेटाळलेले आहेत हे आपले प्रोसीडिंग सांगते. पान नं. ३१ वरील संदर्भिय आदेश शासनाने महापालिकेला दिलेले आहेत. हा काढण्यात आलेला आदेश शैक्षणिक कार्यावर म्हणजेच पोद्दार हायस्कूलच्या संबंधात बोलतो. या शाळेबद्दल बोलत नाही. म्हणजे मी हे कॉलम यासाठी वाचून दाखवितो की, तिकडे शासनाने या अगोदर अशा प्रकारचा आदेश दिलेला होता. पण ती क्लिअर मॅटर होती. इकडे सगळी सबज्युडीशियस मॅटर आहे. यामध्ये स्वराज्य संस्थेला घाला घालणार आहे. शिक्षणापासून कोणीही वंचित राहणार नाही. या आदेशात नमुद केलेली तत्वशुन्य कारणे ही एका व्यक्तीच्या हितासाठी दाखविण्यात आलेली आहेत हे तुम्ही खास करून बघा. वास्तविक विकास आराखडा तयार करताना शहराचा विद्यमान वापर नकाशा लॅन्ड युज मॅप ईयरली जो मॅप होता तो मॅप तयार केला होता. या नकाशाच्या आधारानेच विकास आराखड्यात आरक्षणे दाखविण्यात आलेली आहेत. विद्यमान वापर नकाशामध्ये सध्या असलेली सिनेमागृहे व त्या लगत असलेले जी. एच. पोद्दार हायस्कूल ही शाळा दाखविण्यात आलेली आहे. म्हणजेच सिनेमागृह असतानाच शाळेसाठी आरक्षण दाखविण्यात आलेले होते. ही आरक्षणे दाखविण्यात आलेली आहेत. ती विकास आराखड्यात नियम, तत्व याचा आधार विचारात घेऊनच विकास आराखडा तयार करणारे तज्ञ, मंजुरी देणारे अधिकारी यांनी वरील गोष्टींचा साकल्याने विचार करून १५/१०/२००० रोजी शासनाने या आरक्षणाला अंतिम मंजुरी दिलेली आहे. जी मंजुरी पार्कलासुध्दा दिलेली आहे आणि खाली बघा ०८/०१/२००४ पासून संपादित झालेली आहे. म्हणजे ही जमीन राज्य शासनाकडे वर्ग झाली असता तीच पुन्हा मुळ मालकाच्या अर्जाप्रमाणे परत करण्याची कृती चालू आहे. इकडे तो मालक पण नाही आहे. हेदेखील लोकहिताविरुद्ध आहे आणि शेवटचा पॅरेग्राफ वाचतो की, आपण मागच्या वेळेला शेवटी राज्य शासनाच्या निर्णयाच्या विरोधात काय निर्णय घेतला. म्हणजे आपल्या लोकहिताच्या दृष्टिकोनातून

जे.एच. पोद्दार हायस्कूल ही शहरातील शैक्षणिक संस्था गुजराती, हिन्दी माध्यमाचे विद्यार्थ्यांचे वाढीव दर्जाचे प्रमाण पाहून क्रमांक ७१ जागा भूसंपादनाची कारवाई सुरु केलेली आहे. शाळा विस्तारासाठी आरक्षण क्र. ७१ जागेची अत्यंत आवश्यकता असल्याने आरक्षण क्र. ७१ तसेच ठेवणे शहराच्या हिताचे आहे. म्हणजे माझे असे मत आहे की, तिकडे पार्कचे आरक्षण तसेच ठेवावे. कारण ते एकमात्र आरक्षण आहे. आपण जेव्हा डेव्हलपमेंट प्लॅन बनवितो. तेव्हा डेव्हलपमेंट प्लॅनमध्ये फक्त एक जे सिंगल आरक्षण दाखविलेले आहे. ते बदलताना निराळे रेशो लागतात. त्याला निराळा नियम लागतो. एकमात्र हॉस्पिटल हे जर बदलायचे असेल तर त्याला निराळा रेशो आहे. त्या एरियामध्ये पार्क. त्यासाठी डायरेक्शन बदलायचे तर त्याला निराळा नियम लागतो. याचा आपण जरूर विचार करावा आणि त्या ठरावामध्ये असे दिलेले आहे की, ठिकाणे रहिवास क्षेत्र केल्याचा शाळा विस्तारासाठी जागा उपलब्ध होऊ शकणार नाही. तर आरक्षण क्र. ७१ तसेच ठेवावे. त्याचप्रमाणे शेजारील सिनेमा थिएटरपासून बांधण्यात येणाऱ्या शाळा, कॉलेजसाठी सोडावे. शासनाने आपल्या स्तरावर शिथिलता द्यावी असा ठराव करण्यात येत आहे. या प्रकरणात शासनाने ३१(१) नुसारच आपल्याला आदेश दिलेले होते. ते आपण यापूर्वी या सभागृहामध्येच कॅन्सल केलेले आहेत. म्हणजे आपण काही नवीन करतो याच्यातील भाग नाही. या प्रकरणातील संपूर्ण इलिंगल कन्स्ट्रक्शनला आम्हाला कुठेही पाठिंबा द्यायचा नाही. त्याकरिता हे प्रकरण न्यायप्रविष्ट असल्या कारणाने मी या प्रस्तावाला विरोध करतो आणि या सभागृहामध्ये या प्रस्तावाच्या बाजूने किती? आणि त्याच्या विरोधात किती? याची मतदानाची मागणी करतो. कारण आम्हाला आमची नगरसेवक पद घालवायचे नाही.

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, मिरा भाईंदर महापालिकेच्या विकास आराखड्यातील आरक्षणाच्या संदर्भात बदल करण्यासंदर्भात आज जो प्रश्न इथे उपस्थित झालेला आहे. मा. महापौरांना तसेच आयुक्तांना या संदर्भात मी एक लेखी पत्रसुद्धा दिलेले आहे. मिरा भाईंदर महापालिकेतील विकास आराखड्यातील आरक्षण क्र. २६२ नुसार सुमारे चार हेक्टर इतकी जागा टाउन पार्क अर्थात शहराचा बगिचा म्हणून आरक्षित आहे. अशा प्रकारे शहरातील एकमेव आरक्षण आहे. या जागेवरती २००० साली एका शैक्षणिक संस्थेने अनधिकृत बांधकाम केलेले आहे. पालिकेने त्यावेळेस ते बांधकाम तोडून त्या संस्थेवर एम.आर.टी.पी.चा गुन्हासुद्धा दाखल केलेला आहे आणि त्या संस्थेने स्थगिती आदेशसुद्धा मिळविलेला आहे आणि ही केस सध्या न्यायप्रविष्ट आहे. अशी न्यायप्रविष्ट केस असताना त्याचा निकाल लागला नसताना आज हा विषय सभागृहामध्ये आरक्षण बदलावे म्हणून येतो. पण जर अजून न्यायालयाचा निकालच लागला नाही तर त्याच्यावर महापालिका निर्णय घेईलच कशी? नगरविकास अधिकाऱ्यांना काय, काहीही सांगणार. पण इथे आम्हाला निर्णय घ्यायचा आहे. आज मिरा भाईंदरमधील लोकप्रतिनिधी इथे बसलेले आहेत. मिरा भाईंदरच्या विकासासाठी, हितासाठी प्रत्येकालाच एक कटु सत्य प्यावे लागणार आहे. आज साडे-सात लाखाच्यावर मिरा भाईंदरची लोकसंख्या आहे आणि या साडे-सात लाख लोकसंख्येच्या अनुषंगाने मिरा भाईंदर महापालिकेमध्ये असा एकमेव जो आरक्षणाचा विषय आहे आणि कुठे आरक्षण नाही आहे. हा जो बदल करण्यासाठी इथे प्रस्ताव येत आहे. या मिरा भाईंदरच्या साडे-सात लाख नागरिकांचा विश्वासघात केल्यासारखे आम्हाला वाटेल. मा. महापौरांना माझी विनंती आहे, नगररचनाकार, या आरक्षणांमध्ये किती बदल करावा असे आपण निश्चित केलेले नाही आहे. त्याच्यात किती बदल व्हावा आणि या आरक्षणाचा बदल नेमका कुठे आहे? मध्ये आहे, साईडला आहे की एका कोपऱ्यावर आहे. त्या संदर्भात आपण त्यांना टिपणी किंवा काहीही जोडलेले नाही आहे. त्या संदर्भात आम्हाला त्या पध्दतीने आरक्षणाचे मोजमाप सांगावे. रस्त्याला लागणाऱ्या आरक्षणाच्या संदर्भात सुद्धा सांगावे. किती बदल होणार आहे? पण मी या सन्मा. सभागृहाला विनंती करतो की, अशा पध्दतीचे मिरा भाईंदरच्या विकासासाठी असणारे जे ठराव त्या संदर्भात आपण खरोखरच एक निर्णय घ्यावा आणि मी शिवसेनेच्या वतीने या ठरावाचा विरोध करतो आहे आणि मी या संदर्भात मतदानाची मागणी करतो. नगररचनाकारांनी मला उत्तर दिलेले नाही आहे. किती आरक्षणे बाधित केलेले आहे?

एस्. आर. शेंडे :-

शासनाचे जे डायरेक्टिव्ह २६ जुलै २००४ रोजीचे प्राप्त झालेले आहेत. त्याच्यामध्ये फक्त सर्वे नंबर आणि हिस्सा नंबरचा उल्लेख आहे. त्याच्यामध्ये एकूण क्षेत्राचा उल्लेख नाही. तथापि आमच्याकडे जे उपलब्ध कागदपत्रे आहेत. त्याच्यावरून त्या दोन हिस्सा नंबरची आणि जी रस्त्याची जागा आहे त्याचे एकूण क्षेत्र साधारणतः सहा हजार चौ. मीटर होईल, म्हणजे दीड एकर.

रतन पाटील :-

रस्त्यासहित की रस्ता वेगळा.

एस्. आर. शेंडे :-

रस्त्यासहित आणि जी जागा काढण्याबाबत गव्हर्नमेन्टने निर्णय दिलेला आहे. ती जागा आरक्षणाच्या मध्यभागी येणार आणि त्याच्या बाकीच्या बाजूना रिझर्वेशन कायम राहिल.

रिटा शाह :-

ती जागा मध्यभागी आहे. ती शाळा मध्यभागी आहे ते आपण मान्य करतो. जेव्हा ती शाळा मध्यभागी आहे आणि आपले आजुबाजुचे टाउन पार्कचे आरक्षण होणार. मग त्याला रस्ता कुठून मिळणार? आपले टाउन पार्क फोडूनच तुम्हाला त्याला रस्ता द्यावा लागेल आणि मला असे वाटते की कोणत्याही एखाद्या माणसासाठी जनार्दन घंगाळे हा मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचा प्रथम नागरिक म्हणजेच प्रथम महापौर झाला असे मला वाटते. त्यासाठी आपण एवढा वेळ वाया घालतो आणि आपल्या टाउन पार्कसारखे आरक्षण त्यासाठी आपण चर्चेला घेतो. साहेब, ही फार मोठी दुःखाची गोष्ट आहे. असले विषय महासभेत यायला नकोत. शासनाची ऑर्डर आहे. आपण याच्यावर ओपन मतदान घ्या.

मिलन म्हात्रे :-

म्हणून आम्ही उभे आहोत. आमची विरोधात मते मोजून घ्या. आमच्या या नगरसेवकांची मते निवडून घ्या. आम्ही उभ्याने तुम्हाला विरोध केलेला आहे. सन्मा. सदस्या रिटा शाह तुमची मतदानाच्या विरोधात मागणी आहे का?

रिटा शाह :-

मतदान करा अशी माझी मागणी आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आम्ही पण मतदान करा असे बोलतो. हयाच्यावर मतदान घ्या. हा विषय सेन्सेटिव्ह आहे. प्रत्येकाच्या नगरसेवक पदाचे ह्याच्यामध्ये भविष्य दडलेले आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

आता जी ठरावावर चर्चा सुरु आहे. त्याच्यात दोन महत्वाचे मुद्दे आहेत. ते ठरावात कुठेही आलेले नाहीत. टाउन पार्कचे आरक्षण फार मोठ्या जागेवर आहे आणि आता जो ठराव झालेला आहे. त्या ठरावामध्ये शाळेची जागा किती? यासंबंधी कुठेही उल्लेख नाही आणि आता जो ठराव केला आहे. तो संपूर्ण आरक्षण काढण्याचा ठराव आहे की, शाळेची अमुक अमुक म्हणजे सहा हजार चौ.मी. अशी जागा काढण्याचा ठराव केलेला आहे हे स्पष्ट करावे. दुसरी बाब मा. आयुक्तांना विचारतो की, ही बाब न्यायप्रविष्ट आहे का? आणि कुठल्या न्यायालयात ही बाब प्रलंबित आहे? या संदर्भात माहिती द्यावी.

मा. आयुक्त :-

आपल्याला जो क्षेत्राचा उल्लेख केलेला आहे. तोसुद्धा अंदाजे सहा हजार स्क्वेअर मीटर म्हणजे दीड एकर. अप्रोचसह असा आहे आणि आपला जो दुसरा मुद्दा आहे की, कुठल्या कोर्टामध्ये हे प्रकरण प्रलंबित आहे? तर हे ठाण्याच्या कोर्टामध्ये ओरिजनल प्रकरण आहे. आपण अनधिकृत बांधकामाच्या संदर्भात त्यांना ज्या नोटिसा दिल्या होत्या. त्या नोटिसांवर कार्यवाही आणि पुढची सुनावणी ही ठाण्याच्या कोर्टामध्ये चालू आहे आणि ठाण्याच्या कोर्टाने त्यांना जी शिक्षण खात्याने शिक्षणसंस्थेला दिलेली परवानगी आहे. ती परवानगी बांधकाम परवानगी म्हणून ट्रीट केली. अशा प्रकारचा तो मुद्दा गृहित धरून त्याला स्टे दिला. तो स्टे आम्ही हायकोर्टात चॅलेंज केला. हायकोर्टात आपण गेलेलो आहोत आणि हायकोर्टातील केस नंबर २१२०२/२००४.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, हा रबर नंबर असणार. हा रिट प्रिटीशन नंबर एवढा लांब होऊच शकत नाही. रबर नंबर आहे. म्हणजे तुमचे आता रजिस्ट्रेशनला गेले. आता रजिस्टरपुढे हे सगळे मॅटर पडले.

मा. आयुक्त :-

केस नंबर पडलेले नाही. याच्यावर स्टॅम्प नंबर आहे.

मिलन म्हात्रे :-

बरोबर, केस नंबर चार आकडी येणार.

मा. आयुक्त :-

या केसची अजून सुनावणी व्हायची आहे. अॅडमिनिस्ट्रेशन स्टेजला आहे आणि हा फक्त तेवढ्या क्षेत्रापुरताच ठरावाचा प्रश्न आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, ह्याच्यामध्ये आपल्याला असा स्पष्ट आदेश दिलेला आहे की, असे प्रस्ताव प्राप्त झाल्यानंतर शासन स्तरावर छाननी करून गुणवत्तेनुसार निर्णय घेण्यात येईल. जागेवरील प्रत्यक्ष स्थिती अनुसार छाननी करून योग्य ती कारवाई तातडीने करावी. म्हणजे प्रशासनाला ऑर्डर केलेली आहे. याच्यामध्ये तुम्ही महासभेची मंजूरी घ्या असा कुठेही उल्लेख नाही. साठ दिवसात तुम्हाला रिपोर्ट सादर करावयाचे आहेत की, जागेवर काय वस्तुस्थिती आहे.

मा. आयुक्त :-

३७च्या कार्यवाहीत ते अपेक्षित आहे.

रिटा शाह :-

मला असे वाटत नाही की, ३७ मध्ये महासभेच्या मंजूरीची गरज आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आयुक्त साहेब, आपण आता जी टिपणी दिलेली आहे. त्याचे आपण समर्थन करता का? ही टिपणी योग्य आहे. म्हणजे हा निर्णय, हे सगळे झाले आहे. आपण हायकोर्टात केस केली आहे. तरीसुद्धा आपण आमच्याकडून परमिशन मागता का?

मा. आयुक्त :-

याचे समर्थन करण्याचा प्रश्न नाही आहे.

मिलन म्हात्रे :-

संपले. दॅटस ऑल. मग तुम्ही मतदान घ्या. वाद कशाला घालता? चला. मतदानाची प्रक्रिया चालू करा.

रोहिदास पाटील :-

त्याच्यामध्ये अजून एक माहिती मिळत नाही की, ही टिपणी आयुक्तांच्या वतीने दिलेली आहे. साधारण नगररचनाकार खाते कधीही कुणालाही मग तो घर बांधू दे, टपरी बांधू दे. जे काही पेपर मागतील. साधारण टाउन पार्कचे रिझर्वेशन या सर्वे नंबरमध्ये आहे. हिस्सा नंबर हे, क्षेत्र हे आणि कोणाची मालकी आहे? हे कुठेही नोंद केलेले नाही. ह्या सर्वे नंबरमध्ये अनधिकृत बांधकाम झालेले आहे. बांधकामाचे क्षेत्र एवढे, बाधित क्षेत्र एवढे, त्याची मालकी इतकी आहे असे टिपणीमध्ये कुठेही दिलेले नाही. आपण पूर्ण टाउन पार्क कॅन्सल करतो की ज्यांनी प्रेअर केलेली आहे. त्याचे एकट्याचेच रिझर्वेशन बदली करावे अशी मागणी आहे. त्याचा कुठेही उलगाडा होत नाही. सहा हजारचे क्षेत्र आहे. सहा हजारांमध्ये ही शाळा नाही आहे. दोन सर्वे नंबरमधून उठवायचा आहे की, एक सर्वे नंबरमधून उठवायचे आहे तुम्हाला माहिती असेल तर नीट सांगा. तुम्ही मोगम उत्तर देऊ नका.

मोहन पाटील :-

आपण या ठरावामध्ये असे नमुद करतो की, अंदाजे सहा हजार चौ.मी. जागा. रस्ता आणि शाळा वगळून सहा हजार चौ.मी. जागा.

रोहिदास पाटील :-

त्याबाबत योग्य ती टीपणी द्यावी ना.

मोहन पाटील :-

टाउन प्लॅनची टोटल जागा किती आहे?

एस्. आर. शेंडे :-

एकूण आरक्षित जागा ४.४८ हेक्टर आहे. म्हणजे ४४ हजार ८०० चौ.मी.

तुळशीदास म्हात्रे :-

साहेब, मी आपले एकच लक्ष वेधू इच्छितो की, आपण एम.आर.टी.पी. अॅक्टप्रमाणे त्यांच्यावर कायदेशीर हायकोर्टात केस केलेली आहे. शासनाचे पत्र आयुक्त म्हणून आपल्याकडे आलेले आहे की कसे काय? मग आपण शासनाला आम्ही त्यांना एम.आर.टी.पी. केस लावली म्हणून कळविले होते का? जर आपण एम.आर.टी.पी. केस आम्ही हायकोर्टात लावली हे कळविले असते तर तिथल्या तिथे निर्णय झाला असता आणि सभेपुढे विषय नसता आला.

मा. आयुक्त :-

या संदर्भात शासनाला सर्व आवश्यक ती माहिती देण्यात आलेली आहे. बैठका झालेल्या आहेत. त्या बैठकीमध्ये आम्ही आमच्या नोटस दिलेल्या आहेत. ही बाब न्यायप्रविष्ट आहे. त्या

संस्थेवर अनधिकृत बांधकामाच्या केसेस चालू आहेत. तालुका कोर्टात चालू आहेत. आम्ही हायकोर्टापर्यंत गेलेलो आहे. या सगळ्या बाबी शासनाच्या निदर्शनाला लेखी स्वरूपामध्ये आणल्या गेलेल्या आहेत.

तुळशीदास म्हात्रे :-

तरीसुध्दा शासनाने आदेश केलेला आहे.

मा. आयुक्त :-

यावर ३७ ची कारवाई करण्याचे शासनाचे प्राप्त झालेले आहे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

तुम्हाला एक सांगतो, जर आम्ही इथे ठराव पास केला आणि समजा केसचा कोर्टातून दुसरा निर्णय आला. मग आम्ही काय करायचे? सर्वांनी घरी जायचे का? म्हणजे हा ठराव आला नसता तर हे डोक्याला टेन्शनच झाले नसते. हा अर्धा तासाचा वेळ गेला नसता.

रिटा शाह :-

साहेब, एक चांगली गोष्ट सांगते टाउन पार्कचा एवढा हिस्सा आणि तेवढा हिस्सा तर माझी अशी एक सुचना आहे की, टाउन पार्कचा सर्व हिस्सा काढून टाका. सर्व शाळेसाठी तुम्ही रिझर्व करून टाका. आम्ही मंजूरी देतो आणि बाकी आरक्षण कशाला ठेवता? ते पण काढून टाका.

मिलन म्हात्रे :-

आम्हाला सहा वर्षासाठी द्यायचे नाही. तुम्ही मतदान घ्या. सर्वांनी मतदानाची मागणी केलेली आहे.

रोहिदास पाटील :-

साहेब, सहाय्यक संचालकांनी ही माहिती दिली नाही की, ४.४० हेक्टर ही जमीन आहे. ती मालकी कोणाची आहे. त्याचे मालक कोण आहेत? काही नाही आणि बाधित क्षेत्र किती आहे? तेही मी मागतो. कारण तो ॲप्लीकन्ट एकटा आहे. त्याचे तेवढे क्षेत्र नाही आहे. दहा हेक्टरचे नाही आहे.

एस्. आर. शेंडे :-

एकूण आरक्षणाचे क्षेत्र ४.४८ हेक्टर म्हणजे ४४ हजार ८०० चौ.मी. आहे. ती जागा विविध सर्वे नंबरमध्ये असून खाजगी मालकीची आहे. त्या ४४ हजार ८०० चौ.मी. पैकी ११ हजार ५०० चौ.मी. जागा महापालिकेच्या मालकीची आहे. उर्वरित जागा आपल्या मालकीची नाही.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, मला एक सांगा मी सुरुवातीपासून बोलतो की, हा मामला न्यायप्रविष्ट आहे. ती पार्टी कोर्टामध्ये गेली आहे. आपण त्याच्यामध्ये पार्टी आहोत आपण स्वतः अपिलात गेलो आहे. ही न्यायप्रविष्ट बाब असताना हे हेक्टर किती? त्याचा पार्ट किती? त्याचे रिझर्वेशन किती? हे प्रश्न संपले. ही बाब न्यायप्रविष्ट आहे. आम्हाला त्या भानगडीत पडायचे नाही. आम्ही मतदानाची मागणी केलेली आहे. मतदान घ्या. विषय संपवून टाका.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो की, या सभागृहामध्ये टाउन पार्कच्या जागेबद्दल त्यातील रिझर्वेशन बदलून त्या ठिकाणी शासकीय निर्देशानुसार कार्यवाही करण्याबाबत निर्देश प्राप्त झाले आहेत अशी सुचना कायद्यातील ३७(१) खाली हे प्रकरण या सभागृहापुढे आलेले आहे. मघाशी उल्लेख होताना असा एक उल्लेख करण्यात आला की, मा. माजी मुख्यमंत्री मनोहर जोशींना याच कारणामुळे त्यांचे मुख्यमंत्री पद धोक्यात आले होते. परंतु, ती तशी वस्तुस्थिती नाही. ती वस्तुस्थिती अशी आहे की, ३७ खालची कारवाई पुणे कार्पोरेशनने यथोचितरित्या पूर्ण न केल्यामुळेच तसा प्रश्न निर्माण झालेला होता. महाराष्ट्र शासनाच्या नगरविकास सचिवांनी जेव्हा महापालिकेला असे निर्देश दिलेले आहेत.

मिलन म्हात्रे :-

त्याच्यामध्ये शाळेचे आरक्षण बदलून रिझर्वेशन आर झोन केलेले होते आणि त्याच्यामध्ये गेलेले आहे. तेव्हा मी हजर होतो. तुम्ही कशाला लोकांचा भ्रम असा करता. रिझर्वेशन तत्कालीन मुख्यमंत्र्यांनी आरक्षण बदल केल्यामुळे तशी याच्यामध्ये ऑर्डर झालेली आहे. ठराव मंजूर करताना तुम्हाला विचार करायला पाहिजे. तुम्ही सांगा आमचे योग्य आहे. तुम्ही बाजूने मतदान करा. आम्ही विरोधात करतो. विषय संपला. तुम्ही चुकीचे काही करू नका आणि खुलासेदेखील करू नका.

लिओ कोलासो :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे तुम्ही बोलता ते सर्व बरोबर आहे. असा त्याचा अर्थ होतो का? असे मुळीच नाही.

मिलन म्हात्रे :-

तुमच्या टिपणीमध्ये ती बाब न्यायप्रविष्ट आहे.

लिओ कोलासो :-

ती बाब न्यायप्रविष्ट आहे की नाही. तेच आम्ही बोलतो की, महाराष्ट्र सरकारच्या नगरविकास सचिवांनी जेव्हा अशा प्रकारचे निर्देश या महापालिकेवर पाठविलेले आहेत. त्या अर्थी त्या सचिवांची काही जबाबदारी आहे की नाही.

मिलन म्हात्रे :-

माझ्या भाषणात या अगोदरचा विषय वाचून दाखविला. सभागृह नेते आपण त्यावेळेला हजर होता. पोद्दार हायस्कूलचा विषय या अगोदर वाचून दाखविलेला आहे. तुम्ही शासनाचे निर्णय त्यावेळेला बदलले आहेत. हे या सभागृहातील तुम्हांला हिस्ट्री दाखविली. त्या सभेला तुम्ही हजर होता.

लिओ कोलासो :-

आपली इच्छाच असेल की, चर्चा न करता मतदानाला जायला पाहिजे तर मतदानाची तयारी ठेवावी.

धनराज अग्रवाल :-

महापौर मॅडम, याची टिपणीसुध्दा आज दिलेली आहे. सात दिवसा अगोदर दिली पाहिजे. ती पण आज दिलेली आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

एक बाब अजून निश्चित केलेली नाही की, जो ठराव दिला आहे. ती टाउन पार्कची संपूर्ण जागा वगळण्याचा ठराव केलेला आहे. तुम्ही कुठेही तुमच्या ठरावामध्ये किती क्षेत्र आहे? त्याचा कुठेही उल्लेख केलेला नाही.

मोहन पाटील :-

मी या ठरावामध्ये दुरुस्ती केलेली आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

कधी दुरुस्ती केली?

मिलन म्हात्रे :-

आमची अशी हरकत आहे की, हा जो विषय आणलेला आहे. तो पूर्णतः चुकीचा आणलेला आहे. जी न्यायप्रविष्ट बाब आहे. आपल्या अधिकार क्षेत्राच्या बाहेरची आहे ती आपण घेतो. मॅडम, आपणच अपिल केलेले आहे. तुम्ही रुलिंग देताना जरा विचार करा. आपण अपिलात गेलो आणि आपण त्या माणसाला वाचवतो आहे.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेजी आपण आपले मत मांडले. आपण सर्वांना भीती दिली की, नगरसेवक पद कॅन्सल होईल. आपले नगरसेवक पद राहणार आहे. आपण दुसऱ्याची चिंता का करता?

प्र. सचिव :-

प्रकरण क्र. ३४ करिता सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी ठराव मांडलेला आहे आणि सन्मा. सदस्य नरेंद्र मेहता यांनी त्याला अनुमोदन दिलेले आहे. या ठरावाच्या विरोधात जे असतील त्यांनी हात वर करायचे आहेत. एकूण ५६ सदस्य हजर आहेत, २३ सदस्य ठरावाच्या विरुद्ध आहेत, ०६ सदस्य तटस्थ आहेत आणि २७ सदस्य ठरावाच्या बाजूने आहेत.

मा. महापौर :-

ठराव बहुमताने मंजूर झाला आहे.

मिलन म्हात्रे :-

ठरावाचे वाचन करा. ठरावाची सर्टीफाईड कॉपी आम्हाला हवी आहे. मा. महापौर मॅडम आणि सचिव साहेब ठरावाचे पुर्नवाचन करावे. नाव वाचा. ठरावाचे वाचन करुन घ्या. ठराव कायम करुन घ्या अशी माझी सुचना आहे.

प्र. सचिव :-

जे विरुद्ध आहेत. त्यांची नावे अनंत रामचंद्र पाटील, प्रियांका प्रकाश करंबेळे, रतन कृष्णा पाटील, शुभांगी सिताराम नाईक, शाह रिटा सुभाष, तुळशीदास दत्तू म्हात्रे, अग्रवाल धनराज नंदलाल, सिंग मदन उदितनारायण, पाटील रोहिदास शंकर, भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय, भोईर गजानन लक्ष्मण, कोलासो जेम्स इजिदोर, शरद केशव पाटील, जानी कैलासबेन दिनेशचंद्र, शाह रक्षा एस., मिलन म्हात्रे, म्हात्रे नयना गजानन, अशोक पाटील, संगिता विजय म्हात्रे, पाटील लीला गुरुनाथ, पाटील प्रफुल्ल काशीनाथ, गोंयका सुधा लक्ष्मीकांत, भोईर शशिकांत जगन्नाथ.

तटस्थ लोकांची यादी वाचतो - शानु गोहिल, पाटील प्रभात प्रकाश, सुनिता कैलास पाटील, उमा विश्वनाथ सपार, जैन गीता भरत, रांजणकर मुक्ता प्रविण.

ठरावाच्या बाजूने - हेलन गोविंद, बोर्जीस हॅरल, पाटील चिंतामण, आसिफ गुलाब शेख, ठाकूर नितीन गोपीनाथ, निर्मला बाबुराव सावळे, केशव रामभाउ घरत, जीवी हिरा वाडे, अनिता जयवंत पाटील, गावंड हरेश लक्ष्मण, सूर्यकांत अनंतराव भोईर, रोहिदास आत्माराम पाटील, मेन्डोसा मायरा गिल्बर्ट, कोलासो लिओ इजिदोर, अल्मेडा जेन्वी युस्टस, चौहान महेन्द्रसिंग, मोहन मधुकर पाटील, पाटील मिलन गोविंद, शाह शशिकांत रतिलाल, नरेंद्र मेहता, दिनेश द. नलावडे, हंसुकुमार पांडे, वैती चंद्रकांत सिताराम, चंद्रकांत भिकालाल मोदी, रॉड्रीक्स मॉरस जोसफ, प्रेमनाथ गजानन पाटील.

मिलन म्हात्रे :-

ठराव वाचून कायम केलेला आहे. हे शेवटचे वाक्य राहिले. सचिव साहेब, ठराव वाचून कायम करायचा आहे. आपण वाचन केले म्हणजे झाले. उपविधी बोलतो.

मा. महापौर :-

ठराव कायम करण्यात येत आहे. पुढचा विषय घेण्यात यावा.

प्रकरण क्र. ३४ :-

आरक्षण क्र. २६२ टाऊन हॉल हे आरक्षण वगळून त्याऐवजी शाळेकरिता आरक्षण ठेवणेबाबत.

ठराव क्र. ३७ :-

तत्कालिन नगरपरिषद कालावधीत मौजे-गोडदेव स.क्र.३८४/१ या जागेत विनापरवानगी बांधकाम चालू असल्यामुळे नगरपरिषद पत्र क्र.नपा/अवि/१६७/१०३९/२०००-०१, दि. २५/०५/२००० अन्वये महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ५२, ५३, ५४ व महाराष्ट्र नगरपरिषद, नगर पंचायती व औद्योगिक नगरी अधिनियम १९६६ कलम १८९ ने अनाधिकृत बांधकामाची विहित नोटीस श्री. जनार्दन घंगाळे सिम्बॉयसेस हायस्कूल यांना बजावणेत आलेली होती. संबंधितांने नोटीसचे विरोधात मा. जिल्हा न्यायालयात दावा दाखल करून दावा क्र. ३९१/२०००, दि. २०/०५/२००० रोजी दाखल केला होता. सदर दाव्यात मा. न्यायालयाने "जैसे थे" आदेश दि. २०/०५/२००० रोजी दिलेले आहेत. संबंधितांवर महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ५२ व ४३ अन्वये गुन्हा नोंद करण्यासाठी पत्र क्र. नपा/अवि/५०२/२०००-०१, दि. २३/०६/२००० अन्वये पत्र देण्यात आलेले आहे.

मा. जिल्हा न्यायालयातील मुळ दाव्यात दि. ३१/०८/२००० रोजी निशाणी क्र. ५ चा निकाल लागलेला असून मा. न्यायालयाने दाव्यातील बांधकाम अंतिम सुनावणी होईपर्यंत पाडणेस मनाई केलेली आहे. सदर निकालाचे विरोधात वरिष्ठ न्यायालयात अपिल केलेले होते. त्या दाव्याचा क्र. ९५/२००३ असा आहे. सदर अपिलातील निर्णय वादी श्री. जनार्दन घंगाळे यांचे बाजूने लागल्याचे दिसून येते. सबब महानगरपालिका या दाव्याच्या विरोधात मा.उच्च न्यायालयात अपिल दाखल करण्याची कार्यवाही करण्यात येत आहे.

संस्थेचे संचालक यांनी शासनाकडे शाळेचे आरक्षण दर्शविणेसाठी विकास योजनेत फेरबदल करण्यास दि. १५/०९/२००३ रोजी निवेदन सादर केले आहे. या निवेदनाच्या अनुषंगाने दि. १०/१०/२००३ रोजी मा. राज्यमंत्री महोदय (नगर विकास) यांचे दालनात बैठक आयोजित करण्यात आली होती. सदर बैठकीत या प्रकरणी महानगरपालिकेस अहवाल सादर करण्यास सुचना देण्यात आलेल्या आहे. त्यानुसार महानगरपालिकेचे पत्र क्र. मनपा/नर/३४६/७४०२/२००३-०४, दि. १९/११/२००३ अन्वये वस्तुस्थितीदर्शक अहवाल सादर करण्यात आलेला आहे. सदर अहवालात अर्जदार संस्थेने विनापरवानगी बांधकाम केले आहे. ही जागा मंजूर विकास योजनेत आरक्षण क्र. २६२ "टाऊन पार्क" या आरक्षणाने बाधित होत आहे व हे प्रकरण न्यायप्रविष्ट आहे. अशा परिस्थितीत अर्जदाराने सदरची इमारत आरक्षणातून वगळून अधिकृत घोषित करावी, नळ कनेक्शन द्यावे व महानगरपालिकेने दावा काढून घ्यावा ही मागणी आहे. सबब अर्जदाराच्या मागणीवर शासन स्तरावर योग्य तो निर्णय व्हावा असे कळविणेत आलेले आहे.

शासन नगर विकास विभागाचे पत्र क्र.टीपीएस-१२०२/१५७९/प्रकरण-१४९/२००२/नवि-१२, दि. १६/०६/२००४ अन्वये अर्जदार संस्थेस या प्रकरणात आवश्यक असलेली कागदपत्रे सादर करणेस कळविणेत आलेले आहे. अर्जदाराने कागदपत्राची पुर्तता महानगरपालिकेकडे केलेली नाही.

मा.शासनाने महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७(१) अन्वये निर्देश दिले असून सदर निर्देश विभागास दि. २६/०७/२००४ रोजी प्राप्त झाले आहेत. सदर निर्देशानुसार मंजूर विकास योजनेतील मौजे - गोडदेव, जुना स.क्र.३८४/१ पैकी व नविन ६२/१ पैकी, जुना स.क्र.३८४/९ पैकी व ६२/९ पैकी या जागेवरील आ.क्र.२६२ टारुन पार्क हे नामाभिदान बदलून प्राथमिक शाळा व माध्यमिक शाळा करणे तसेच स.क्र.३६७/२, ३६६/७,८,९ मधून जाणारा विद्यमान १२.०० मी. रुंद पोचमार्ग दर्शविणे असा फेरबदल करण्यासाठी महानगरपालिकेस निर्देश दिलेले आहे. महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७(१) च्या तरतुदीनुसार शासनाने आदेशित केल्यानंतर ६० दिवसाचे विहित कालमर्यादेत महानगरपालिकेने फेरबदलाची कार्यवाही सुरु करणे आवश्यक असल्याने उक्त आरक्षणातील भागशः आरक्षण म्हणजे अंदाजे ६००० चौ.मी. जागा वगळण्याची व १२.०० मी. रुंद रस्ता दर्शविण्यासाठी महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७(१) अन्वये फेरबदलाची कार्यवाही करण्यास ही महासभा मंजूरी देत आहे.

सभेत ठरावाचे वाचन करण्यांत आले व त्यानंतर ठरावावर सखोल चर्चा होऊन मतदान घेण्यांत आले.

सुचक :- श्री. मोहन म. पाटील.

अनुमोदक :- श्री. नरेंद्र मेहता.

ठरावाच्या विरोधात असलेले सदस्य.

१)	श्री. पाटील अनंत रामचंद्र	सदस्य
२)	श्रीम. करंबेळे प्रियांका प्रकाश	सदस्या
३)	श्री. पाटील रतन कृष्णा	गटनेता
४)	श्रीम. नाईक शुभांगी सिताराम	सदस्या
५)	श्रीम. शाह रिटा सुभाष	सदस्या
६)	श्री. म्हात्रे तुळशीदास दत्तु	सदस्य
७)	श्री. अग्रवाल धनराज नंदलाल	सदस्य
८)	श्री. सिंग मदन उदितनारायण	सदस्य
९)	श्री. पाटील रोहिदास शंकर	गटनेता
१०)	श्री. भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय	सदस्य
११)	श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण	सदस्य
१२)	श्री. कोलासो जेम्स इजिदोर	सदस्य
१३)	श्री. पाटील शरद केशव	सदस्य
१४)	श्रीम. जानी कैलासबेन दिनेशचंद्र	सदस्या
१५)	श्रीम. शाह रक्षा एस.	सदस्या
१६)	श्री. म्हात्रे मिलन वसंत	गटनेता
१७)	श्रीम. म्हात्रे नयना गजानन	सदस्या
१८)	श्री. पाटील अशोक बळवंत	सदस्य
१९)	श्रीम. म्हात्रे संगीता विजय	सदस्या
२०)	श्रीम. पाटील लिला गुरुनाथ	सदस्या
२१)	श्री. पाटील प्रफुल्ल काशिनाथ	सदस्य
२२)	श्रीम. गोयंका सुधा लक्ष्मीकांत	सदस्या
२३)	श्री. भोईर शशिकांत जगन्नाथ	गटनेता

ठरावाच्या बाजूने असलेले सदस्य

१)	श्रीम. मॅन्डोसा मायरा गिल्बर्ट	महापौर
२)	श्री. रॉड्रीक्स मॉरस जोजफ	सभापती
३)	श्री. कोलासो लिओ इजिदोर	सभागृह नेता
४)	श्रीम. गोविंद हेलन जॉर्जी	सदस्या
५)	श्री. बोर्जीस हॅरल जॉर्ज	गटनेता

६)	श्री. पाटील चिंतामण कमलाकर	सदस्य
७)	श्री. शेख आसिफ गुलाब	सदस्य
८)	श्री. ठाकुर नितिन गोपीनाथ	सदस्य
९)	श्रीम. सावळे निर्मला बाबुराव	सदस्या
१०)	श्री. घरत केशव रामभाऊ	सदस्य
११)	श्रीम. वाडे जिवी हिरा	सदस्या
१२)	श्रीम. पाटील अनिता जयवंत	सदस्या
१३)	श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण	सदस्य
१४)	श्री. भोईर सुर्यकांत अनंतराव	सदस्य
१५)	श्री. पाटील रोहीदास आत्माराम	सदस्य
१६)	श्रीम. आल्मेडा जेन्वी युस्टस	सदस्या
१७)	श्री. चौहाण महेंद्रसिंग	सदस्य
१८)	श्री. मोहन मधुकर पाटील	सदस्य
१९)	श्री. पाटील मिलन गोंविंदराव	सदस्य
२०)	श्री. दिनेश दगडू नलावडे	सदस्य
२१)	श्री. हंसु कमलकुमार पांडे	सदस्य
२२)	श्री. वैती चंद्रकांत सिताराम	सदस्य
२३)	श्री. चंद्रकांत भिकलाल मोदी	सदस्य
२४)	श्री. शफिक अहमद खान	सदस्य
२५)	श्री. प्रेमनाथ गजानन पाटील	सदस्य
२६)	श्री. शाह शशिकांत रतिलाल	सदस्य
२७)	श्री. नरेंद्र मेहता	सदस्य

तटस्थ असलेले सदस्य

१)	श्रीम. शानु गोहिल	सदस्या
२)	श्रीम. प्रभात प्रकाश पाटील	सदस्या
३)	श्रीम. सुनिता कैलाश पाटील	सदस्या
४)	श्रीम. उमा विश्वनाथ सपार	सदस्या
५)	श्रीम. जैन गिता भरत	सदस्या
६)	श्रीम. रांजणकर मुक्ता प्रविण	सदस्या

ठरावाच्या विरोधात	२३
तटस्थ	०६
ठरावाच्या बाजूने	२७
एकूण	५६

ठराव बहुमताने मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ३५ चे वाचन केले.)

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेबा, प्रकरण क्र. ३५ संदर्भात आज जो सभागृहापुढे विषय आलेला आहे. विकास आराखड्यात असलेल्या सॉल्ट विभागाच्या (मिठागर) जागा महापालिकेस हस्तांतर होण्यासाठी बंधपत्र देण्यास मंजुरी मिळणेबाबत. सकाळी जेव्हा आपली सभा सुरु झाली. तेव्हा या विषयावर ब-याच सन्मा. सदस्यांनी ज्या भावना व्यक्त केल्या. किंबहुना, आपल्या सभागृहाची आणि आमचीदेखील तिच भावना आहे की, या ठिकाणचे जे स्थानिक, कोळी, आगरी समाजातील बांधव आहेत. जे

मा. महासभा दि. ०३/०८/२००४

पान क्र. ८८

पिढयानपिढया शिलोत्री म्हणून मीठ पिकवितात. तर त्यांचा न्याय हक्क देण्यासाठी आपण सर्वच कटीबध्द आहोत. तर या ठिकाणी जो विषय विषयपटलावर आलेला आहे. त्यामधून त्यांच्या जागेच्या वादग्रस्त मालकीचा जो प्रश्न आहे. जोपर्यंत मालकी सिध्द होत नाही. तोपर्यंत त्यांची जी जागा आहे म्हणजे सर्वे नं. २३०, सर्वे नं. ७५७, सर्वे नं. २२९ आणि सर्वे नं. ७५३, ७५७, ७५८ पेलणी आगार आणि बुबु आगार ह्या तीन्हीची जागा वगळून हा एक ठराव मी या ठिकाणी मांडू इच्छितो.

(सन्मा. सदस्य श्री. आसिफ शेख ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले.)

शानु गोहिल :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

रोहिदास पाटील :-

ठराव वाचतेवेळी आम्हाला जी टिपणी चार भागात दिलेली आहे. त्यामध्ये शेवटचा भाग म्हणजे पेलणी आगार, बुबु आगार वगळले म्हणजे मध्येच काहीतरी वाचले. ते समजलेच नाही. आणखी काय अँड केले ते सांगा.

मा. आयुक्त :-

ते वगळले आहे.

रोहिदास पाटील :-

ते वगळले. पण ह्याच्यातील काय?

आसिफ शेख :-

लाल बहादुर शास्त्रीनगर, नेहरुनगर या परिसरातील सर्वे नं. ७२२ व सर्वे नं. ७५५ आहे. ते यामध्ये समाविष्ट केलेले आहे. सर्वे नं. ७२२ (अ), सर्वे नं. ७५५ व सर्वे नं. ७७३ ही जागा सॉल्ट डिपार्टमेन्टच्या अखत्यारितील आहे.

अशोक पाटील :-

तिथे कुठचे आरक्षण आहे?

आसिफ शेख :-

आरक्षण नाही. आपल्याला त्या ठिकाणी माहिती आहे की, त्या परिसरात झोपडपट्टया वगैरे आहेत. आपण त्या ठिकाणी विकास कामे करायला जातो. तर तेव्हा सॉल्ट डिपार्टमेन्टची जागा असल्यामुळे आपल्याला वेळोवेळी सॉल्ट डिपार्टमेन्टकडून अडचणी निर्माण होतात. काम करू देत नाहीत. लोकांना ज्या आवश्यक नागरी सुविधा पुरवायच्या असतात. त्या पुरविण्यासाठी आपल्याला त्रास होतो. त्यामुळे आपण जेव्हा हमीपत्र देत आहोत. तेव्हा या सर्वे नंबरचे आपण हमीपत्र द्यायला पाहिजे. जेणेकरून तेथील नागरिकांना त्या सुविधा पुरविता येतील.

अशोक पाटील :-

रेवआगर, सदानंदनगर आणि बामणदेवनगर हे सुध्दा सॉल्ट डिपार्टमेन्टच्या जागेमध्ये आहे. त्याचादेखील हयात समावेश करून घ्यावा.

आसिफ शेख :-

होय. समावेश करून घ्यावा.

मा. महापौर :-

या ठरावाला माझी मंजूरी आहे.

प्रकरण क्र. ३५ :-

विकास आराखड्यात असलेल्या सॉल्ट विभागाच्या (मिठागर) जागा महानगरपालिकेस हस्तांतर होण्यासाठी बंधपत्र देण्यास मंजूरी मिळणेबाबत.

ठराव क्र. ३८ :-

मिरा भाईंदर शहराची विकास योजना महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३१ अन्वये दि. १४/५/१९९७ पासून अंमलात आलेली आहे. तसेच वगळलेल्या भागाची विकास योजना शासनाने दि. २५/८/२००० रोजी मंजूर केलेली असून ती दि. १५/१०/२००० पासून अंमलात आलेली आहे.

सदर विकास योजनेमध्ये आरक्षित जागा सोबतच्या सुचीप्रमाणे विविध सार्वजनिक प्रयोजनार्थ आरक्षित केल्या असून, त्या जागा आरक्षणाचे हेतुनुसार सार्वजनिक प्रयोजनासाठी विकसित करणेचे प्रस्तावित आहेत. तसेच सद्यस्थितीत प्राप्त सी.आर.झेड.च्या नकाशात सदर जागा सी.आर.झेड. क्षेत्रात अंतर्भूत असल्याचे दिसून येते. सदर जागा सॉल्ट विभागाच्या अखत्यारीत असाव्यात असे गृहीत धरून

मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रातील नागरीकांना मुलभूत सोई सुविधा देणेसाठी विकास योजनेची अंमलबजावणी करणे महापालिकेस कायदेशिररित्या बंधनकारक आहे. त्याकरिता या जागेची मागणी महानगरपालिकेने सॉल्ट विभागाकडे पत्र क्र. मनपा/नर/८४९/२०४९/२००३-०४, दि. १८/६/२००३ अन्वये केलेली असून त्यानंतर वेळोवेळी त्यांच्याकडे प्रस्ताव / स्मरणपत्रे सादर करणेत आले आहेत व सॉल्ट विभागातील अधिकाऱ्यांबरोबर जागा हस्तांतर करणेसंबंधी चर्चा देखील वेळोवेळी करणेत आलेली आहे. याशिवाय महाराष्ट्र शासन ज्याप्रमाणे आरक्षणाखालील जागा विनामुल्य महानगरपालिकेला हस्तांतरीत करते त्याचप्रमाणे सॉल्ट विभागानेसुद्धा विनामुल्य जागा हस्तांतरीत कराव्यात अशी विनंती सुद्धा करण्यात आली आहे. त्या अनुषंगाने त्यांनी जागा हस्तांतर करणेची तयारी दर्शविली आहे. परंतु सदरच्या जागा महानगरपालिकेस ते विनामुल्य हस्तांतर करणेस तयार नसून त्या जागेचे अधिमुल्य शासन जे बाजार भावाप्रमाणे ठरवेल ते भरणेस तयार असलेबाबतचे हमीपत्र रु. २०/- चे स्टॅम्प पेपरवर बंधनपत्र लिहून देणेचे सूचित केले आहे. सद्यस्थितीत सॉल्ट विभागाने शासन बाजारभावाने जे अधिमुल्य निश्चित करेल ते महानगरपालिका भरण्यास तयार असल्याने हमीपत्र सादर करण्यास कळविले आहे. सबब मा. आयुक्त मिरा भाईदर महानगरपालिका यांनी सॉल्ट विभागास संबंधित जागेची कायदेशीर मालकी सिद्ध होण्याच्या शर्तीवर आवश्यक असलेले बंधपत्र देण्यास ही महासभा सर्वानुमते मंजूरी देऊन मा. आयुक्त यांना प्राधिकृत करत आहे.

सुचक :- श्री. आसिफ शेख. अनुमोदन :- श्रीम. शानु गोहिल.
ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-
मा. महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिका

मा. महापौर :-

सभेस उपस्थित असलेले मा. उपमहापौर, मा. आयुक्त, मा. प्र. सचिव अधिकारी वर्ग तसेच पत्रकार बंधू आजची सभा खेळीमेळीच्या वातावरणात पार पडली असून सभा संपल्याचे मी जाहिर करीत आहे.

सभा संपल्याची वेळ
सायं ०६.३० वाजता

महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिका

नगरसचिव
मिरा भाईदर महानगरपालिका